

RÁD

ČASOPIS PRO OCHRANU NENAROZENÉHO ŽIVOTA
INFORMACE Z CÍRKVE
KATOLICKÁ LITERATURA

1/2012

*„k Tobě Pane, pozdvihuji duši,
k Bohu svému. V Tebe důvěřuji,
ty mi nedej v hanbě ztroskotat,
ať se nepřátelé neradují!“*

Žalm 24

Vydává:

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Sarajevská 13

120 00 PRAHA 2

Telefon: 728 250 679

ISSN 1802 3177

Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 17216

Nová čísla účtů:

2500120032/2010 pro běžné platby

Pro případné dary Kč 1.000 a výše

tento účet: 2900120031/2010

Milí přátelé čtenáři,

Předkládám Vám nové číslo opravdu svobodného katolického časopisu. Nenechává mne klidným, co se děje v Německu. Objevila se zpráva, že mamutí nakladatelství Weltbild, vlastněné německými diecézemi, nabízelo také knihy a DVD pornografie a satanismu. Kdo klikl na počítači na www.weltbild.de/erotika, objevilo se mu 2 500 titulů. Co k tomu dodat? Jistě o tom nevěděli biskupové, ale někteří z jejich početného personálu. Je to dáno touhou zbohatnout? Německá Katolická církev je velmi bohatá. Katolíci platí povinně církevní daň, která je jim automaticky strhávána z platu. Je třeba objektivně říct, že německá Církev velkoryse podporuje misijní projekty v chudých zemích. Ale přesto je bohatství problém. Kdo má hodně, chce často ještě víc. Takto například zdegeneroval řád humiliátů, který musel být zrušen. Jiné vysvětlení by mohlo být v diverzi v Církvi, touze znemožnit Církev před veřejností. Více o záležitosti dále v tomto časopise.

Pro nás je to výstraha a ponaučení.

Asi dostane Církev u nás část majetku. Mělo by se s ním zacházet rozumně. A rozhodně se nespokojit s majetkem a nepřestat upozorňovat na nepřístojnosti ve veřejném životě.

Na německou Církev nelze pohlížet černobíle. Jsou tam skvělí lidé, jako např. kardinál Joachim Meisner (jeho *Meditace o Panně Marii*, vydané u nás karmelitány, jsou skvělou knihou). Nelze však zamlčet, že je v Německu v Církvi dost liberalismu a dekadentních věcí. Ročně desetitisíce katolíků vystoupí z Církve. Nelze říci, že by Církev v Německu byla naším vzorem.

Obrovskou skvrnou na naší civilizaci jsou interrupce – zabíjení nenarozených. Něco se dělá proti tomu, ale je to málo. Obdivuhodná je organizace *Hnutí pro život* a některá další ohniska odporu. Církev by měla křičet proti interrupcím. Občas se někdo ozve, ale jsou někteří biskupové a kněží, kteří ještě ani jednou veřejně nevystoupili proti interrupcím. Není to populární. Obdivuhodný je každoroční *Pochod pro život* v Praze, ale to nestačí, kdybychom se spokojili jen s tím, byl by to alibismus. Pan Pletánek se roky modlil s plakátem proti interrupcím před porodnicí U Apolináře, Praha 2. Byl vystaven urážkám a šikanování policií. Byl jsem tam s ním třikrát – ještě s pravoslavným knězem Mgr. Liborem Halíkem, PhD. Pokaždé přijela policie. Je docela skandální, že Církev pana Pletánka nepodpořila (podporovalo ho *Hnutí pro život*), ale katolíci nechtěli nic riskovat. Přitom podobné protesty

jsou běžné ve světě a i hojně navštěvované. Naštěstí podobné modlitební akce před porodnicí v Brně se konají každý měsíc. Každou první středu v měsíci se koná pochod pro život *Odvaha k životu* – v 17.00 hodin sraz před Městskou knihovnou, Mariánské náměstí, Praha 1.

Není možné šířit katolickou spiritualitu a nezmínit se o interrupcích. Dnešek se velmi liší od toho, co bylo před padesáti nebo šedesáti lety. Divím se, že někteří lidé si dokážou hovět v současné společnosti, jakoby se nic nedělo. Žijeme v apokalypse.

Úděsná je úroveň velké části národa – morálka a názory. Podepisuje se pod to neblahé působení médií. Nejčtenější jsou bulvární noviny plné špíny. Když jdou ráno pracující do práce, zastavují se u kiosku s novinami a nejčastěji žádají: „Sparty, Blesk.“ Televize je záludná, podporuje životní styl bez Boha. Jako nebylo nutné a dobré se modlit. V televizi se jen malé chvíle vyhražují pro náboženství. Nelze připustit dojem, že Církev by byla spojencem nemravných médií. Přední činitelé Církve by měli nekatolická média ignorovat.

Vydal jsem životopis svatého Františka Xaverského. Byl to průbojný muž, plný horlivosti a apoštolského nadšení. Poučná je jeho metoda působení mezi pohany. Postavil se na náves a zvonil zvoncem. Přiběhly děti a přišli i dospělí. Vysvětloval jim základní pravdy víry a často zpíval Otčenáš, Credo a Desatero. Mělo to velký úspěch. Lidé se ke křtu hrnuli. Postavme tohoto světce do přítomnosti. Dělal by totéž. Považovali by ho za jehovistu, protože tato sekta nás vytlačila z ulic. Jsme liknaví, nepodnikaví a bez zápalu. *Mariina legie* všude ve světě chodí do domácností, na náměstí a apoštoluje. Tady jsme jakoby zakřiknutí. Naše skupina Mariiny legie někdy chodí na náměstí Míru a oslovujeme lidi sedící na lavičkách., Sice to dosud nepřineslo nějaký markantní úspěch, ale lepší je něco než nic.

Pozoruhodné na svatém Františku Xaverském je jeho ochota křtít i po malé přípravě. Patrně pokřtil nejvíc lidí v dějinách – jde to do tisíců. Jeho ruce někdy při křtu umdlévaly. Je to poučení pro Otce faráře – neprodlužovat neúměrně dobu přípravy na křest a při pochybnosti, zda křtít, nebo ne, spíše křtít. Vždyť ve svátosti je síla a ta působí obdivuhodně.

V tomto čísle **Řádu** je trochu méně informací. Psal jsem životopis svatého Martina z Toursu a byl jsem tak zabrán do práce, že jsem zapomněl, že se blíží

uzávěrka časopisu. Životopis svatého Martina budu přikládat k **Řádu číslo 2/2012**.

Dne 16. 12. 2011 Česká televize na ČT 2 vysílala hodinový pořad o ženách, majících určité vyšší postavení v Katolické církvi. ČT 2 použila i státní i soukromé peníze k natočení pořadu rozvracejícího Církev. Vše vyznělo tak, že by se měly světit kněžky. Neplatně svěcená kněžka, paní Javorová, rozvíjela své bludné názory. Nechaly se slyšet i dvě docentky z pražské teologické fakulty. Slušelo by jim více loajálnosti k Církvi.

Dne 27. 12. 2011 jsem chtěl shlédnout cestopisný film o Švýcarsku na ČT 2. Místo toho byl zařazen film *Biblické příběhy* – hnus, napadající Církev. Podobné věci asi budou víc na pořadu, bude víc sílit tlak na Církev.

Věřím, že **Řád** budete propagovat a neopustíte mě. Znovu zdůrazňuji svou naprostou loajálnost Svatému Otci. Vkládám Vás – čtenáře a nemocné – do svého každodenního růžence.

Srdečně zdravím a žehnám Vám z celého srdce.

Váš

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Číslo mých účtů:

Běžné platby: 2500120032/2010

Případné dary – 1000 Kč a více: 2900120031/2010

Německo

Patnáct diecézí vlastní nakladatelství *Weltbild*. Má 6400 zaměstnanců a roční obrát 1,7 miliard euro. Je to třetí největší nakladatelství v Německu a pokrývá 20 % trhu s knihami, CD a DVD.

Němečtí biskupové přiznali, že se stala pochybení a na trh se dostaly pochybné tituly. Stalo se to již dříve a biskupové chtěli nakladatelství prodat, ale nabídka byla malá. Teď již Vatikán naléhá a biskupové nakladatelství prodají.

Na záležitost upozornil i papež při přivítání nového velvyslance Německa ve Vatikánu, R. Schweppeho. Papež řekl, že se postará, aby Církev v Německu byla rozhodnější při boji s prostitutí a šíření pornografie. Ohledně *Weltbild* řekl, že Vatikán bude naléhat, aby německá Církev odstranila defekty s větší energií a jasností.

The Tablet, 12. 11. 2011

Vláda nařídila provést průzkum od nezávislých expertů o antisemitismu v zemi. Zpráva předložená nyní v Bundestagu říká, že antisemitismus je hluboce zakořeněn a ve větším rozsahu než v ostatních západoevropských zemích. 20 % Němců je latentními antisemity. Šíření se děje hlavně internetem – ultrapravicí, islamistickými extrémisty a popírači holocaustu. Pravidelně při fotbalových zápasech se křičí protižidovská hesla a hráči protivníka jsou vykřikováni jako „Židé“

The Tablet, 12. 11. 2011

Světící biskup Hamburku Hans Jaschke souhlasí s bývalým premiérem Schmidtem, který mluvil o krizi v eurozóně. Podle něj Německo musí být citlivé a nevzbuzovat dojem, že chce vládnout.

Jaschke řekl, že Němci mají být pokorní a hledět i na svou minulost.

The Tablet, 24. 12. 2011

Východní Německo je známé svým sekularismem, ale i v Západním Německu pokračuje trend života bez Boha. Na Západě jen 11 % lidí řeklo, že jsou nevěřící, teď je to 16 %. Na Východě to bylo 65 %, nyní již 74 %. Počet

lidí, kteří nikdy nebyli v kostele, činil na Západě 21 % v roce 1991, nyní 24 %. Na Východě to bylo 60 %, nyní 58 %.

The Tablet, 22. 10. 2011

Portoriko

Stát zde schválil nový trestní kodex, který potrestá ženu za interrupci dvěma roky vězení, pokud to nebylo k záchraně jejího zdraví.

The Tablet, 5. 11. 2011

Velká Británie

Opus Dei otevře v jižním Londýně dvě své střední školy – jednu pro chlapce, druhou pro dívky. Nyní už má dvě základní školy v Purley a v Londýně.

The Tablet, 5. 11. 2011

V Londýně je 2000 nelegálních nevěstinců. Nevěstince dosud nejsou legální, ale uvažuje se o tom. Na Novém Zélandu je legalizovali, ale vůbec to nepomohlo. Je tam stále násilí doprovázející prostituci. Třetina prostitutek k tomu byla donucena násilím. Bohatnou muži, kteří jsou pasáky a prostituci řídí. Dodávání žen násilím na Nový Zéland ještě vzrostlo. Londýn má o čem přemýšlet před zahájením olympijských her.

Třetím nejvíc navštěvovaným kostelem v Londýně je kostel Navštívení Panny Marie v Greensfordu (západní Londýn). O víkendech je zde sedm mší svatých s návštěvností 2300 lidí. Hlavně jde o emigranty z Asie a Afriky, ale přibýlo i tři sta Poláků, kteří mají mši svatou v polštině. O farnost pečují čtyři kněží z řádu Palotínů. Ve farnosti pracuje i *Mariina Legie, Právo a pokoj a Společnost svatého Vincence z Pauly*.

V sousedství jsou katolické školy s dobrou úrovní. Víc je navštěvována jen westminsterská katedrála a polský kostel.

The Tablet, 10. 12. 2011

Biskup ze Shrewsbury M. Davies řekl, že je od krutého pronásledování ve středověku nyní nejtěžší období být katolíkem. Je nyní víc překážek pro mladé chodící do kostela, starší generace nedostatečně předala víru mladým.

Biskup z Arundelu K. Conry zase myslí, že nejhorší to bylo v Británii v 17. století. Nynější společnost je indiferentní a neinformovaná.

Sestra Simmonndsová z Heythrop College soudí, že je charakteristické pro každou generaci, že myslí, že jde do pekla a je to vina rodičů.

The Tablet, 10. 12. 2011

Britka Jane Liversey byla zvolena generální představenou Ježíšovy kongregace (sestry Marie Wardové).

Sestry nedávno otevřely kláštery v Mongolsku a na Kubě.

Mary Wardová byla Benediktem XVI. prohlášena za ctihodnou. Papež byl žákem ve škole vedené těmito sestrami.

The Tablet, 29. 10. 2011

Bývalá ministryně (a členka *Opus Dei*) Ann Widdecombová kritizuje vládu, že zrušila finanční pomoc Malawi, protože tento stát pronásleduje homosexuály (trestá je čtrnácti lety nucených prací). Británie však podporuje dále režimy, které pronásledují křesťany (například Pákistán). Celosvětově kvůli pronásledování pro víru je z tohoto počtu 75 % křesťanů.

The Tablet, 29. 10. 2011

Úžasný kněz – bojovník za záchranu života nenarozených – James Morrow před rokem zemřel. Nechal hodně nedokončeného apoštolátu – pomoc sirotkům v Ugandě, čtyřicet dní modliteb v postu u interrupčních klinik za odvrácení interrupcí, zastavení euthanasie ve Skotsku, svoji publikaci pro život...

Humanae Vitae Projects

Vatikán

L'Osservatore Romano otiskl text kardinála J. Ratzingera napsaný před třinácti lety, v němž obhajuje stanovisko Magistera nepovolit přijímání eucharistie rozvedeným a znovu sezdaným. Je to založeno na Ježíšových slovech o nerozlučitelnosti manželství. Katolíci se liší od pravoslavných, kteří dovolují přijímat eucharistii rozvedeným a znovu sezdaným.

The Tablet, 3. 12. 2011

Papež pochválil polské *Radio Maryja* při příležitosti oslav dvaceti let od založení této polské stanice. Vatikánský sekretář, kardinál Bertone řekl: „Když vaše země opouštěla režimní monopol na informace, bylo potřeba nových církevních médií, která by každého oslovila s poselstvím spásy a podávala čestné informace.“

The Tablet, 10. 12. 2011

Papež přijal nového britského velvyslance ve Vatikánu Nigela Bakera. Řekl, že Vatikán a britská vláda sdílí závazek ke světovému pokroku ve speciální péči o potřebné a ty, kterým jsou upírána přirozená práva. Řekl, že vládní politika by měla být založena na něčem víc, než je „morální relativismus“, který vede k frustraci, zoufalství, sobectví a pohrdání životem a svobodou ostatních. Řekl, že potřeba morálního vedení je jasná ve světle událostí v Anglii z léta 2011 (narážka na nepokoje v ulicích).

The Catholic World Report, listopad 2011

Papež volal po morální obnově v Itálii v poselství prezidentu Napolitanovi. Projev papeže byl interpretován jako napomenutí premiéra Berlusconiho.

Prezident Italské biskupské konference, kardinál Bagnasco ve svém projevu odsoudil korupci v Itálii, která se šíří jako chobotnice v politickém systému, a řekl, že „vzduch musí být vyčištěn“ Také tento projev byl chápán jako kritika premiéra Berlusconiho, který čelí protikorupčnímu vyšetřování a vyšetřování svého vztahu k mladým ženám a svého chování v úřadě. Berlusconi byl šokován prudkostí kardinála Bagnasca. Berlusconi býval

spojencem Církve ve věci náboženské svobody a nebezpečí sekularizace. Vatikánští mluvčí prohlásili, že nejde jen o Berlusconiho.

Komunita St. Edigio pochopila projev jako výzvu pro katolické laiky, aby se vložili do italské politiky a pozvedli úroveň veřejných debat.

The Catholic World Report, listopad 2011

Vrchní rabín Anglie, lord Sachs, se setkal s papežem s úmyslem otevřít novou kapitolu katolicko-židovských vztahů, což by podle něj mohlo zachránit duši Evropy.

Oba muži vidí Evropu jako ohroženou agresivními sekulárními silami, které se často vysmívají základům víry.

Po rozhovoru měl lord Sachs přednášku na univerzitě Gregoriana s názvem *Ztratila Evropa svou duši?* Vrchní rabín řekl, že když civilizace ztratí svou víru, ztrácí budoucnost. Jestliže podle něj Evropa ztratí židovsko-křesťanské dědictví, ztratí dějinnou identitu – ne hned, ale do konce tohoto století.

Papež a lord Sachs se shodli, že je vrcholnou důležitostí víry rodina a její zdraví.

The Tablet, 24. 12. 2011

Kardinál M. Ouellet, hlava Kongregace pro biskupy, odsoudil genderovou teorii jako antropologickou herezi ohrožující tradiční manželství a rodinu. Kanadský kardinál, myšlenkově blízký papeži, řekl, že tyto teorie propagované v západních školách negují sexuální rozdílnost, která je zakotvena v lidské přirozenosti. Jestliže říkají, že biologická data muže a ženy jsou druhořadá a někdo si konstruuje vlastní genderovou identitu, jak se mu líbí, překračuje hranice mezi mužem a ženou nebo si sám vybírá pohlavní zaměření patřící pod skupinu LBGT (lesba, bisexuál, gay, transgender).

Řekl, že genderová teorie pomohla vytvořit kulturu sobectví a krize se darovat v lásce. Svatý stolec je bdělý a oponuje této herezi, která se vtírá do školství.

The Tablet, 19. 11. 2011

Papež volá po změně životního stylu, umírněnosti v chování a spotřebě. Trh s potravinami by neměl propadnout spekulacím. Státy jsou vyzývány, aby pomáhaly zaostalejším zemím v investicích do zemědělství, zlepšování zavlažování, lepší dopravě, organizaci trhu a šíření zemědělských technologií. Mají se zlepšit socioekonomické zdroje, aby byly k dispozici na místní úrovni.

The Wanderer, 27. 10. 2011

Vietnam

Katolíci měli první diecézní synod v Ho Či Minově Městě (Saigon) od roku 1975, kdy byl Vietnam sjednocen.

Účastnilo se ho na dvě stě kněží a laiků. Komunistická vláda pozvolna uvolňuje represe vůči Církvi. Vatikán jedná s vládou.

The Tablet, 3. 12. 2011

Rakousko

Vatikán potvrdil rozhodnutí kardinála Schönborna darovat kostel Naší plačící Paní ve Vídni srbské pravoslavné církvi. Polští katolíci v Rakousku se proti tomu odvolávali do Vatikánu.

The Tablet, 3. 12. 2011

Kardinál Schönborn varoval odbojné kněze, kteří požadují zrušení kněžského celibátu, kněžství žen, homosexualitu, přijímání eucharistie rozvedenými a znovu seznаныmi. Diví se divokému odporu odbojných kněží a doufá, že se vše vyřeší bez disciplinárních opatření. Kdyby s odbojníky souhlasil, vedlo by to ke schizmatu.

Radikálové chtějí rozšířit svůj tlak s demonstracemi u vídeňské katedrály.

The Catholic World Report, listopad 2011

Biskup Kapellari z Grazu řekl, že kněží, kteří porušili slib celibátu, by měli věnovat značnou částku hladovějícím ve světě.

The Tablet, 19. 10. 2011

Saudský král financuje ve Vídni Centrum pro náboženský a kulturní dialog. Ve dvanáctičlenné radě je jeden katolík. Kardinál Tauran vidí problémy náboženské nesvobody v Saúdské Arábii a říká: „Nejsme naivní.“

The Tablet, 22. 10. 2011

Namibie

Rozloha je stejná jako Texas. Země je málo obydlená – 2,15 milionů obyvatel. V zemi působí dvanáct zahraničních skupin pro kontrolu porodnosti, hlavně z USA. Od roku 1990 „napumpovaly“ do země půl miliardy dolarů. Proč to? *Kissingerova zpráva* (USA) z roku 1974 říká, že USA a vyvinuté země mají mít zájem za zmenšení populace jižní polokoule, což by usnadnilo získat přístup k nerostným zdrojům. Namibie je bohatá na uran, diamanty, měď, zlato, stříbro, olovo, lithium, kadmium a zinek.

Země má porodnost 2,5 dítěte na ženu. Sterilizace jsou časté. 16 % obyvatel je nakaženo HIV-AIDS. Polovina obyvatel jsou luteráni, 15 % jsou katolíci. OSN tvrdí, že polovina obyvatel jsou nezaměstnaní, proto ta snaha snížit počet obyvatel. Tito nezaměstnaní však žijí na venkově a vypěstují si, co potřebují. Interrupce jsou dostupné.

HLI Mission Report, říjen 2011

Malajsie

Americká organizace pro život HLI zajíždí do Malajsie k přednáškám o výchově pro život. Biskupové jsou tomu nakloněni. Zvláště arcibiskup John Lee.

HLI Mission Report, říjen 2011

Malajsie

Biskup A. Chirayath ze Sagaru vypovídá:

„Ve vesnici, kde jsem se narodil (stát Kerala) je farnost s 1300 rodinami. První pátky všichni jdou ke zpovědi. Kostel je plný o svátcích Srdce Ježíšova a Neposkvrněného Srdce Panny Marie. V rodinách i na veřejnosti jsou obrazy Srdce Ježíšova a Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Z naší vesnice vyšlo povolání čtyřiceti kněží a dvou set řeholnic.

Před několika lety jsem byl jmenován biskupem na severozápadě Indie. Situace je jiná. Jsou tu fanatičtí hinduisté pronásledující Církev. Zákon na severozápadě Indie trestá deseti lety vězení toho, kdo přestoupí na křesťanství, deset let dostane i ten, kdo křest zprostředkuje. Katolíci se však nebojí. Jsou tu i mučedníci. Sestra klariska byla ubodána v autobuse. Vrah byl uvězněn a ve vězení se obrátil. Po propuštění z vězení putoval 2000 km k rodičům té klarisky. Zde se omluvil. Otec klarisky mu řekl: „Od této chvíle jsi jako můj syn.“ Tento vrah se stal apoštolem a získal několik dívek ke vstupu ke klariskám.

Středisko pastorační bylo obsazeno fanatickými hinduisty a vypáleno. Kněz a řeholnice byli nelidsky umučeni.“

Biskup nás vyzývá: „Modlete se za nás!“

Ave Maria, srpen 2011

Pákistán

V listopadu 2011 byl otevřen kostel svatého Petra v hlavním městě Karáčí, který pojme pět tisíc lidí. V Karáčí žije 152 000 katolíků, tedy dvě procenta obyvatel. V Karáčí má arcibiskup Evarist Pinto k dispozici 28 kněží, ale seminář už nepojme více seminaristů. Kněží o všedních dnech slouží často tři mše svaté. V Karáčí je rozvinuté katolické školství – 18 školek, 28 základních škol, 30 středních škol. Jezuitská střední škola svatého Patrika patří k elitě školství: absolvovalo ji několik významných politiků – dva premiéři a dva prezidenti. Školné se platí, takže mnohdy si to katoličtí rodiče nemohou dovolit.

V zemi se radikalizuje islám – talibanizace. Za posledních deset let bylo zavražděno na padesát křesťanů za údajnou urážku islámu.

V zemi je od 17. století katolická tradice – působili zde augustiniáni, bosí karmelitáni, kapucíni, františkáni a jezuité.

The Tablet, 10. 12. 2011

Kanada

Frankofonní provincie Quebec je v náboženské krizi. V roce 1960 devadesát procent obyvatel chodilo v neděli na mši svatou. Dnes je to 20 %. V loňském roce bylo na stadionu v Montrealu blahořečení bratra André Besseteho. Před 75 lety miliony byly při jeho státním pohřbu.

V Quebecu je nejvíc rozvodů v celé Kanadě, nejvíc nemanželských dětí, nejméně křtů a nejvíc rodin, kde děti mají jen jednoho rodiče. Kardinál Ouellet prohlásil, že Quebec je ztracen, obyvatelstvo dezorientováno a nemotivováno. Je třeba nová evangelizace.

Koalice katolických, židovských a muslimských rodičů se soudí se státem, který zavádí do škol povinnou výuku, která hodnotí náboženství jako sociologickou záležitost a kde nezáleží na tom, k jakému se kdo přihlásí náboženství.

The Tablet, 10. 12. 2011

Egypt

Volby do parlamentu – islamisté zvítězili: Muslimské bratrstvo 40 %, extrémističtí Salafisté 15 %. Křesťanští koptové volili Egyptský blok – koalici sekulárních liberálních sil – 15 %. Koptové jsou velmi zneklidněni, patrně to povede k tomu, že i křesťanky budou muset nosit muslimské závoje, obchody koptů budou redukovány. Koptové spoléhají jedině na pomoc umírněných muslimů.

The Tablet, 10. 12. 2011

Čína

V zemi je dovoleno mít jen jedno dítě. Narodí-li se druhé, je často konfiskováno a dáno do sirotčince nebo prodáno do zahraničí.

Population Research Institute Review, září-říjen 2011

Třicet let propagandy o přelidnění zanechalo stopy. Jako Hitler chtěl zničit nepotřebné jedlíky, politika jednoho dítěte navodila dojem, že hlavní překážkou rozvoje je přebytek lidí.

Population Research Institute Review, září-říjen 2011

Irsko

Dublinský arcibiskup kritizoval rozhodnutí vlády uzavřít irské velvyslanectví ve Vatikánu z úsporných důvodů. Arcibiskup řekl, že je to trend vytlačit náboženství z veřejného života. Je to výraz mentality redukovat funkci diplomacie na to, co se dá měřit ekonomickými ukazateli, jakoby duchovní záležitosti nepatřily do reálného života.

The Tablet, 12. 11. 2011

Arcidiecéze Dublin hlásí největší krizi od dob emancipace Církve v Irsku roku 1829. Návštěvnost nedělních mší svatých poklesla za pět let z 22 % na 18 %. Odpadají hlavně mladí. Je tu tendence jako všude na Západě, že víra je čistě soukromou záležitostí.

Platy kněží klesají víc, než je průměr ve společnosti.

The Tablet, 24. 12. 2011

Irská větev německé skupiny *My jsme Církve*; chce také zrušení celibátu kněží, kněžství žen, eucharistii po rozvedené a znovu sezdané. Skupina má sto členů.

The Tablet, 19. 11. 2011

Turecko

Pravoslavný patriarcha Bartoloměj I. Z Konstantinopole hostil 1. a 2. září 2011 patriarchy z Alexandrie, Jeruzaléma, Kypru a Antiochie. Probírala se situace na Blízkém Východě. Také plánovali synod pravoslavné církve, kterého by se měli zúčastnit reprezentanti pravoslaví z celého světa. To vyvolalo pochybnosti v Moskvě a rezervovanost k plánu. Byli by tam totiž vůdcové pravoslavných skupin, které Moskva neuznává.

Metropolita Hilarion – vedoucí vnějších vztahů moskevského patriarchátu – objížděl patriarchy Blízkého Východu a přesvědčoval je, aby neorganizovali pravoslavný synod. Metropolita Hilarion si stěžoval, na vměšování Západu na Blízkém Východě. Říká, že situace křesťanů se tam zhoršila poté, co tamní režimy byly svrženy s cizí pomocí. Ruští pravoslavní by se nebránili synodu, kdyby všechny nesrovnalosti byly vyřešeny předem a synod by se stal přehlídkou jednoty. Synod by měl mít reprezentaci v rozsahu k velikosti zúčastněných pravoslavných církví. Moskevský patriarchát je početnější než celý pravoslavný svět dohromady. Hilarion varoval před účastí Ukrajinské pravoslavné církve z Kyjeva, tu Moskva považuje za nekanonickou. Hilarion řekl, že nejsou věroučné rozdíly ani nesrovnalosti církevního práva. Potíže vyplývají z politických témat.

The Catholic World Report, listopad 2011

Polsko

Kněz Dziewiecki, zodpovědný za povolání v Polsku, řekl, že Polsko v Evropě stále vede v počtu povolání i přes mírný pokles návštěvnosti nedělních mší svatých. Letos je v 84 seminářích 851 nových seminaristů (v roce 2004 to bylo 1501). Počet seminaristů celkově je 6020 – v roce 2004 to bylo 7465. Každý čtvrtý novokněz v Evropě je Polák. Kněz řekl, že polské rodiny jsou silnější a lépe vychovávají děti než většina v Západní Evropě.

The Tablet, 19. 11. 2011

V září 2011 se konala ve Varšavě konference pro rodinu a život pro Filipínce žijící v Evropě. Přijelo 800 Filipínců ze všech koutů Evropy. Filipínci drží všude katolicismus, mají hodně dětí. Filipínky jsou často zdravotními

sestrami a pečovatelnými o děti. Některé Filipínky však neodolaly a propadly materialismu.

HLI Mission Report, listopad 2011

Svatá země

Katolický patriarcha Jeruzaléma, arcibiskup Twal, dovolil Společnosti sv. Pia X. (lefebvrovci) sloužit Tridentské mše svaté ve všech kostelech Svaté země.

The Tablet, 19. 11. 2011

Nikaragua

Země má 5,7 milionů obyvatel. Katolíků je 58 %, evangelíků 21 %, jehovistů 1 %. Porodnost je 2,12 dítěte na ženu. V roce 2006 byly zakázány interrupce úplně. Tato země je vzorem celému světu.

Interrupčníci se pokoušejí stav zvrátit, ale rovněž organizace pro život nespí na vavřínech. Církev je oporou nenarozených.

HLI Mission Report, listopad 2011

Mexiko

Kardinál Carrera řekl, že Mexičané by neměli poslouchat politické autority, které porušují základní lidská práva. Je to namířeno vůči autoritám hlavního města – levičáckým politikům, kteří prosadili legalizaci interrupcí a homosexuální „manželství“. V Mexiku budou letos volby.

The Tablet, 29. 10. 2011

Španělsko

Ve volbách zvítězila středo-pravicová Partido Popular, prohráli socialisté. Premiérem se stal Mariano Rajoy (56 let). Jeho dědeček sympatizoval s antiklerikálními republikány, otec byl soudce v době Franca. Mariano Rajoy chodil do jezuitských škol, poté vstoupil do pravicové strany Alianza Popular,

založené Manuelem Fragou Iribarnem. Strana přerostla do mohutnější Partido Popular, Rajoy stoupal v žebříčku strany, až se stal ministrem. Říká, že vděčí jezuitským učitelům nejen za katolickou víru, ale i za chuť se učit, snahu o fair play a víru v pozitivní aspekty disciplíny a morálky.

Bude muset přistoupit k nepopulárním hospodářským opatřením, Španělsko je na tom ekonomicky špatně, už žádal německou kancléřku Merkelovou o pomoc.

Problémem je Katalánsko a Baskicko, kde zvítězily nacionalistické strany. Rajoy říká: „Problém Španělska začíná, když Španělé odmítají pochopit jeden druhého, když se ukážou neschopnými dohodnout se na důležitých věcech.“

The Tablet, 26. 11. 2011

Somálsko

Čtyři miliony lidí hynou hladem a žízní v důsledku sucha a teroru odnoží Al Kajdy a Al Shabab – islámských milicí, které znemožňují, aby se trpícím dostala potravinová pomoc. Turecký premiér Erdoğan navštívil zemi a řekl, že svět hledí na Somálsko jako v kině. Nikdo nemůže mluvit o míru, spravedlnosti a civilizaci ve světě, jestliže je nepovšimnut výkřik ze Somálska. Čtvrtina obyvatel země uprchla do ciziny. Uprchlíky tábor Dahab v Keni má 450 000 obyvatel. Tragédie může přerůst do celé východní Afriky i dále.

The Wanderer, 27. 10. 2011

Irák

Katolíci si připomínají masakr 31. 10. 2010 v katedrále v Bagdádu, kde pět islámských teroristů zabilo dva a čtyřicet katolíků, včetně dvou kněží a těhotné ženy. Je to důkaz svízelné situace křesťanů v Iráku. Vede se proces blahořečení těchto mučedníků.

The Wanderer, 10. 11. 2011

Itálie

Agentura Zenit News Agency, která dodává denně na internetu zprávy z Církve, denně zprostředkuje informace pro 450 000 lidí. Byla založena ve Španělsku roku 1997 ve skromných poměrech bývalým členem Legio Christi J. Colinou. Řád Legionářů Krista stojí za agenturou, která zprostředkuje také projevy papeže a jeho aktivity a vůbec zprávy z Vatikánu. Zenit má šedesát zaměstnanců a její informace používá 20 000 médií po celém světě v sedmi jazycích. Ředitel Zenitu Colina byl nyní odvolán a novým ředitelem je O. Nader. Řád Legionářů Krista je pravicový a konzervativní. Byl poškozen ale sexuálními aférami zemřelého zakladatele Maciela.

The Tablet, 8. 12. 2011

Francie

Skupina patnácti aktivistů se modlila za ukončení interrupcí před klinikou v Paříži. Modlitební shromáždění bylo předem ohlášeno policii. Skupinku modlících se napadla skupina tří set lidí, někteří aktivisté pro život byli povaleni na zem, byli také terčem házení vajec. Policie byla sice na místě, ale incidentu nezabránila.

The Wanderer, 29. 9. 2011

Filipíny

Dr. B. Clowes říká: „Filipíny jsou baštou naděje pro aktivisty pro život všude ve světě pro silnou obhajobu katolické víry a počatého lidského života. Kultura smrti to ví a chce rozrušit národní lásku k víře, rodině a životu.

The Wanderer, 2. 12. 2011

Rwanda

V nedávné občanské válce zahynulo 800 000 lidí. Nyní připravuje vláda sterilizaci 700 000 mužů. Má se to odehrát ve třech letech. V zemi žije pět milionů mužů. Z toho 70 % se nehodí pro sterilizaci (není jim dvacet let nebo

jim je nad padesát let). Tedy zbývá 1,5 milionů mužů, z toho má být polovina sterilizována. Mají se podrobit vojáci, policisté, studenti. Vše zaplatí USAID.

Population Research Institute Review, duben 2011

Rusko

Arcikněz Vsevolod Chaplin, hlava pravoslavného oddělení pro veřejné vztahy, řekl, že Západ má nyní bezbožný systém, který zkolaboval stejně jako komunismus, nacismus a kolabuje jako kapitalismus. Ruská víra prý představuje nejlepší budoucnost pro Evropu.

The Tablet, 16. 12. 2011

Kolumbie

V roce 2011 bylo v zemi zavražděno šest kněží. Kněží dostávají výhrůžky od pravicových i levicových bojůvek, drogových kartelů a kriminálních gangů.

The Tablet, 24. 9. 2011

Irák

Chaldejský arcibiskup L. Sako varoval, že arabské jaro nepovede k demokratizaci podobné v Evropě. Muslimské státy a islám jdou ruku v ruce. Libanonský patriarcha maronitů v Sýrii Butros Rai řekl, že pád vlády v Sýrii ohrozí křesťany v celém regionu. V občanské válce by křesťané byli největšími oběťmi.

The Tablet, 24. 9. 2011

Litva

Americká organizace HLI je aktivní v této zemi. J. Bucher tu měl sérii přednášek. Řekl, že je vražedná myšlenka – čím méně dětí, tím lépe pro svět. Aby se ekonomicky udržela, bude Evropa do roku 2025 potřebovat 150 milionů imigrantů. Německo bude potřebovat půl milionu imigrantů ročně. Vlády Evropy však nestojí o děti. Podporuje se myšlení, že promiskuita je nutná. Jde o luxus a legraci.

Televize natáčela přednášky J. Buchera. To je v Česku nemyslitelné.

HLI Mission Report, červenec 2011

Rumunsko

Také zde je HLI aktivní. Ženy tu mají průměrně tři interrupce za život. Církev dělá hodně pro život, ale výsledky nejsou uspokojující. Každý rok je Pochod pro život zároveň ve čtyřech městech. V Timisoare přišlo tisíc lidí.

HLI Mission Report, červenec 2011

Chile

Počet obyvatel je 16, 9 milionů, z toho 5,5 milionů žije v hlavním městě Santiagu. Obyvatelstvo stárne – počet dětí na jednu ženu je 1,88. Chile šla hospodářsky nahoru, ale s tím přišlo ochabování víry. Mládež přestává chodit do kostela. HLI je zde rovněž aktivní, má velkou podporu biskupů.

HLI Mission Report, září 2011

Velká Británie

Biskupové v kázáních na Nový rok se zmínili o polarizaci ve společnosti. Rozevírají se rozdíly mezi chudými a bohatými. Mnoho rodin trpí nezaměstnaností a zadlužením. Zákony trhu by měly být doprovázeny solidárností lidí.

The Tablet, 31. 12. 2011

USA

Katechismus pro mladé katolické Církve – Youcat – se tiskne každý měsíc ve 40 000 výtiscích. Celosvětově se ho prodalo 1,3 milionů výtisků ve dvanácti jazycích, v roce 2012 přibude dalších osmnáct jazyků.

The Tablet, 5. 11. 2011

Počet seminaristů v loňském roce vzrostl o 4 % na 3608. Plné jsou semináře u Catholic University of America (Washington), Pontifical College Josephinum (Columbia, Ohio), St. Paul Seminary (Minnesota), North American College (Řím). Relativně nejvíc seminaristů je v Memphisu – místní biskup T. Steib osobně dozírá na formaci a příjem seminaristů.

The Tablet, 10. 12. 2011

Třicet let poté, co CDC ohlásil první případ AIDS v USA, je situace následující:

V roce 1998 jen 36 % nakažených HIV1 bylo žen. Nyní 50 % nakažených tvoří ženy v reprodukčním věku. Co je příčinou? Zvýšené brání antikoncepčních pilulek, které mění kvalitu cervix-vaginálního prostředí a mění ochrannou vaginální flóru. Výsledky vědeckých zjištění se často tají.

Population Research Institute Review, září-říjen 2011

Kardinál Wuerl oznámil, že byl založen v USA katolický ordinariát pro anglikány chtějící přestoupit ke katolíkům, Vatikán schválil přijetí pětatřiceti anglikánských kněží, o dalších dvaatřiceti se jedná.

The Tablet, 19. 11. 2011

Arcibiskup Dolan z New Yorku, prezident biskupské konference USA, řekl, že je nutné chápat Církev a spojení s Kristem, což mnozí popírají. Je potřeba mít důvěru k nové evangelizaci. Biskupové by měli být rybáři, snad nosit rybářské sítě namísto berel. Církev je zářící nevěstou Kristovou, ale její členovou někdy jednají jako šarlatová babylonská žena. Svět odvrhl mnoho

církevního učení, je ochoten přijmout jedinou pravdu, že členové Církve jsou hříšníci.

The Tablet, 19. 11. 2011

Nový zákon ukládá i katolickým organizacím poskytovat antikoncepci, která způsobuje potrat v nejranějším stádiu *Plan B* a *Ella* a sterilizaci. Kdo neposlechne, dostane pokutu. Stovky církevních organizací zažalovaly stát a žádají svobodu svědomí. Tato skutečnost neproběhla českými médii. Opravdu skandální zákon současné vlády USA.

The Wanderer, 24. 11. 2011

Dvanáct zdravotních sester University of Medicine and Dentistry v New Jersey zažalovalo zaměstnavatele za to, že je nutil asistovat při interrupcích a výuce interrupčních technik. Vyhrožovali jim vyhozením z práce.

Sestřičky proces vyhrály.

The Wanderer, 24. 11. 2011

Nejvyšší soud prohlásil, že vyslyší ústní argumenty více než sta členů Kongresu při soudním projednávání pře státu Florida a dvou tuctů dalších států proti vládě a Obamovým reformám zdravotnictví, s nimiž nesouhlasí většina Američanů, kteří tvrdí, že reformy nejsou v souladu s ústavou.

The Wanderer, 24. 11. 2011

Nová média a jejich společnosti cenzurují křesťanské zprávy (iTunes, App, Store, Facebook, Google nebo Internet Service). Jedině Twitter necenzuruje. Nesmí se uveřejnit zpráva „Interrupce je vražda“, nesmí se kritizovat homosexualita. Apple odmítl uveřejnit Manhattanskou výzvu bránící tradiční manželství.

The Wanderer, 13. 10. 2011

Pastoři 539 chrámů (hlavně baptisté) se účastnili 2. října 2011 *Neděle svobodné kazatelny*. Pastoři kázali o politických kandidátech a jejich profilu. Je to navzdory problematickému zákonu Internal Revenue Service Rule, který se snaží umlčet církve. Většina pastorů si myslí, že vláda nemá právo zasahovat do obsahu kázání. Pastoři mluví někdy proti homosexuálním „manželstvím“ a proti interrupcím a vybízejí volit jen kandidáty pro život.

The Wanderer, 13. 10. 2011

Dva tisíce vojenských kaplanů řeklo, že nikdy nevykonají obřad „manželství“ homosexuálů. Pentagon dovolil užívat vojenské kaple i pro tyto účely.

The Wanderer, 13. 10. 2011

Biskup Samuel Aquila z Farga řekl, že vláda Spojených států se jednoho dne pokusí umlčet katolickou církev. Už nyní lze těžko svobodně vyjádřit pravdu z kazatelny. Musíme být pevní, protože hájíme lidský život a nenarozené děti. Musíme mluvit jasně a s láskou. Náboženská svoboda byla podkopána v těchto dvou případech: uzavření katolických agentur pro adopce ve státech, kde bylo zavedeno „manželství“ homosexuálů, a nový vládní zdravotní mandát požadující na soukromých institucích poskytovat ženám přístup k antikoncepci a sterilizaci. Jsme ve střetu s kultem smrti a kulturou života, práva jsou porušována a lži jsou představovány jako pravda. Katolíci musí hájit pravdu, ať to stojí, co to stojí. Někteří nás budou nenávidět kvůli našemu postoji. Budou se nám vysmívat. Ale totéž činili Kristu, když kázal pravdu. Totéž můžeme očekávat v naší době.

The Wanderer, 20. 10. 2011

Kanadský časopis Michael píše, že od roků 2010 funguje HAARP – shluk antén, které vyrábějí 3,6 milionů wattů elektřiny vysílané do ionosféry, je to vynález tvůrců nového světového řádu, aby se změnilo klima a počasí některých států světa. HAARP otepluje a mění ionosféru, na zem se vrací dlouhé vlny pronikající těla a oceány. Lze pozorovat v roce 2011 stovky tisíc

mrtvých ryb, krabů, velryb a ostatních zvířat – záhadně zahynulých. Mnoho zemí pocítilo více dešťů, záplav, zemětřesení, tornád a sněhových bouří.

Arcibiskup Burke, prefekt nejvyššího tribunálu apoštolské Signatury v Římě, říká, že už dnes se pohlíží jako na politicky nekorektní mluvit o interrupcích a homosexuálních manželstvích. Předvídá pronásledování biskupů, kněží a laiků, kteří budou považováni za homofobní a nenávistné.

Michael, srpen-září 2011

Byl suspendován pětadesátiletý kněz F. Gionet v diecézi New Brunswick za to, že kázal v kostele proti interrupcím, odsoudil páry žijící „na hromádce“ a odsoudil homosexuální chování. Řekl, že ačkoliv pekelné brány chtějí zničit Církev, je faktem, že někteří katolíci ničí Církev. Zmínil se o katoličkách chodících na interrupce a přítomnost homosexuality v Církvi. Ti, kdo žijí „na hromádce“ a aktivní homosexuálové by neměli přijímat eucharistii.

Generální vikář řekl, že Gionetovy komentáře nejsou v rozporu s Církví, ale postrádaly pastorální citlivost. Prý urazil jmenované lidi a způsobil rozdělení ve farnosti.

The Wanderer, 6. 10. 2011

Ministryně zahraničí Clintonová kritizovala Polsko za „homofobii“ Polská média nejsou nakloněná homosexuálům. Církev je silou, která líčí homosexuální akt jako těžký hřích a ukládá zdrženlivost homosexuálům. Jen 17 % Poláků je pro homosexuální „manželství“ a jen 7 % by souhlasilo s adopcí dětí homosexuály.

Prezident Obama podporuje práva homosexuálů a vláda podporuje homosexuální pochody v celém světě.

The Wanderer, 22. 9. 2011

Antikoncepční pilulky už jsou tady přes padesát let. Média mlčí o zhoubném vlivu pilulek. Mají podíl na raketovém vzrůstu rozvodů, nemanželských dětech, manželské nevěře, rakovinách prsu a dělohy a dalších jevech. Pilulka drží ženy skoro stále v pseudotěhotenství, ženy trpí fyzickými

důsledky tohoto nepřirozeného stavu, trpí ubohými lidskými vztahy. Je zvláštní, že se nemluví o teologické stránce – pilulky zabraňují oplodněnému vajíčku se uhnízdit, tedy je to potrat v nejranějším stádiu – jakoby se o tom nesmělo mluvit.

Dr. Angela Lafranchi, chirurgka a zakladatelka Centra prevence rakoviny prsu, hovoří o pilulce jako o „Molotovově koktejlu“ pro interrupce. Ví to z praxe a literatury. Vědci vědí už dvacet let o zhoubných účincích pilulky.

Front Lines, zima2011

Interrupční klinika K. Gosnella ve Filadelfii byla teď rozhodnutím soudu zavřena pro těžké chyby a nepořádek. Mnoho lidí si stěžovalo mnoho let, ale úřady nic nedělaly. Byla zde i úmrtí a těžká ublížení na zdraví. Velký nepořádek, zničené lidské zárodky byly v lednici, kam si personál dával svačiny. Navíc se prováděly interrupce v pozdějším stádiu těhotenství, než dovoluje zákon. Podobalo se to děsným klinikám v Číně, kde smí mít žena jen jedno dítě, ostatní jsou zabíjeny.

Population Research Institute Review, duben 2011

Vatikán uznal zázrak na přímluvu blahoslavené Kateri Tekakwitha. Bude svatořečena tento rok. Žila v 17. století na území dnešního New Yorku. Její matka byla křesťanka – indiánka Abenaki, její otec byl náčelník Mohawků. Tekakwitha žila zbožně v panenství, zemřela ve 24 letech. Po její smrti se děly zázraky na její přímluvu.

The Tablet, 31. 12. 2011

Vatikán

Čeká se na odchod kardinála Levady (75 let) kvůli špatnému zdraví z čela Kongregace pro nauku víry. Předpokládá se pro tuto funkci kardinál Amato, SBD (74 let) nebo arcibiskup Müller (64 let) z Regensburgu.

The Tablet, 14. 1. 2012

Žádná ekonomická krize neexistuje!

Čtete dobře, vážení přátelé! A nemyslete si, že jsem se zbláznil. Ujišťuji vás, že jsem duševně naprosto v pořádku. Chci jen poukázat na jednu záludnost newspeaku, tj. jazykových novotvarů, majících zastřít pravou povahu věcí a problémů.

Proč říkám, že ekonomická krize, kterou naprostá většina z nás pocítuje na vlastní kůži a již média skloňují ve všech pádech, ve skutečnosti neexistuje? Z jednoduchého důvodu. Ekonomika není uragán, tsunami nebo nějaký jiný přírodní úkaz, vůči němuž je člověk bezmocný. Naopak, jedná se o lidskou aktivitu, již má člověk pod kontrolou podobně jako řeč, chůzi, fyzickou nebo duševní práci. Pokud se tedy projevuje nějaká „krize ekonomiky“, tak je to krize člověka, který se k této práci, kterou vykonává, buď nehodí a nezvládá ji, nebo ji vykonává lajdácky, případně podvodně se záměrem obohacovat se na úkor druhých.

A to už není řeč o ekonomice, ale o morálce. Jestliže se ekonomické záležitosti světa octly v krizi a hospodářství spolu s finančnictvím nefunguje, tak je na to z etického pohledu jednoduchá odpověď: Buď tuto sféru řídí neschopní lidé, kteří problematice nerozumějí – a pak není nic snadnějšího než je vyměnit za skutečné odborníky – nebo tam jsou darebáci, kteří podvádějí a kradou a potom musí přijít ke slovu tvrdá ruka zákona.

Vše ukazuje, že se jedná nikoli o první, nýbrž o druhý případ. Kdyby seděli na nejdůležitějších hospodářských nebo finančních postech naší planety neschopní diletanti, dávno by byli vyměněni a škody, které způsobili, by se napravily. Jenže ono to trvá už dlouhá léta a nedochází k žádným personálním změnám. Navíc sami nejdůležitější kapitáni světa financí museli přiznat, že podstatou novodobých hospodářských problémů byly podvodné kšefty s virtuálními penězi, které nikdy nikdo neviděl, a jež byly pouze „zaknihovány“ na bankovních účtech.

Z toho je tedy zřejmé, že podstatou těchto obtíží, které pocítují hlavně obyčejní lidé ve formě ztráty pracovních míst a drahoty, je neetické chování značné části těch, kteří nesou odpovědnost za finance. Nic podobného by nevzniklo, kdyby se tyto podvody nepáchaly, kdyby platby probíhaly fyzickými a nikoli virtuálními, pomyslnými penězi, vyznačenými kdesi na kontech, ale ve skutečnosti neexistujícími. Přesto nikdo nic nepodnikl ke změně stávající situace, konkrétní viníci, kteří způsobili lidská dramata

nezaměstnanosti a lichvářského zadlužení, nejsou vůbec známí, natož pak, aby byli stíháni. Proto krize trvá dále a bude trvat tak dlouho, dokud se nevymění toto nemravné jednání za mravné v souladu s přirozeným mravním zákonem, jak v poslední době několikrát požadoval ve smyslu sociální nauky Církve i nynější papež Benedikt XVI.

Významný kolumbijský katolický myslitel 20. století Nicolás Gómez Dávila, napsal v jednom ze svých skvělých aforismů: „*Tento svět nebude potrestán. On sám je trestem.* Je a bude jím vždycky, když zákonodárci sáhnou k legalizaci nemravnosti místo mravnosti a proti zastáncům autentické morálky uplatní represe. Potom přijde trest nikoli jako zásah Boží, ale jako logický důsledek narušení řádu, který Stvořitel dal a stanovil.

Konkrétních příkladů se nabízí celá řada. Důchodová reforma, kterou dnes provádí většina vyspělých států světa, by vůbec nemusela být, kdyby zákony nepovolovaly a trestně stíhaly potraty, zakazovaly antikoncepci a propagaci gayovských a lesbických partnerských vztahů, z nichž, jak známo, nemůže nikdy vzejít potomstvo. Současný důchodový systém, prohlašovaný politiky za neudržitelný, je takovým proto, poněvadž zde chybí více než miliarda lidí, zabitých během posledního půl století umělým potratem nebo abortivními pilulkami. Porodnost klesá a s ní i dostatečný počet lidí v produktivním věku, financujících v rámci principu mezigenerační solidarity ze svého důchodového pojištění penze aktuálních důchodců. Půjde-li tento trend dál, za pár desetiletí nebudou občané v produktivním věku vzhledem ke svému nízkému počtu schopni ufinancovat důchody svých rodičů či prarodičů. Ti si na ně budou muset ještě v době pracovní aktivity sami našetřit. Jak dalece se jim to podaří, zvláště potom těm s nižšími příjmy, si může každý snadno domyslet, nehledě k Damoklovu meči hrozby „vytunelování“ příslušného penzijního fondu.

Řešení je proto nasnadě: Zakažte potraty i antikoncepci a nebude nutná žádná důchodová reforma, jež neznamená nic jiného než totální zbídačení příštích penzistů. Při zákazu interrupcí počet vražd nenarozených podstatně klesne a populace začne vzrůstat, není pravdou, že potraty se budou dělat ve stejném množství ilegálně. Příklad sousedního Polska, kde počet potratů před rokem 1993, kdy parlament odsouhlasil s jistými výjimkami jejich zákaz, činil cca 200 000 ročně, a poté klesl na pouhých cca 15 tisíc ilegálních, je toho důkazem.

Papež Benedikt XVI. před několika lety při své návštěvě Afriky poukázal také na problematiku AIDS. Kdyby státy odpovídajícími zákony zakázaly nebo alespoň silně omezily prostituci, sexuální promiskuitu a praktikovanou homosexualitu, kdyby trestně stíhaly pornografii, jež k tomuto životnímu stylu nabádá, a podpořily řádné manželství a rodinný život, potom by přestal i AIDS a všechny zdravotní problémy, které s sebou přináší. Příklad africké Ugandy, která šla touto cestou a dokázala snížit nákazu AIDS o více než čtyři pětiny, je důkazem, že to funguje. Jenže tento program se neprosadí, pro nadnárodní monopoly je nemravný sexuální život obrovským byznysem.

Nejen u nás, ale i v bohatších zemích světa vzrůstají bezdomovectví a žebrota. Přitom pohovory s těmito lidmi dokládají, že za tím vším stojí ve většině případů rozpad jejich rodin a ztráta jistoty domova. Partner(ka) si našel novou známost, jeho (ji) vyhodil (a) z domu, on(a) po jistých peripetiích skončil(a) u alkoholové nebo drogové závislosti a nakonec na ulici. Hle, důsledek snadných rozvodů a propagace mimomanželského soužití „jen tak na hromádce“! Rada našim zákonodárcům proto zní: Zakažte (nebo zpřísněte) rozvody a přestaňte podporovat smilná soužití – a podstatně ubude bezdomovců!

Tak je tomu s každým nemravným legislativním ustanovením: nikdy nevede k prospěchu člověka, vždycky pouze k jeho škodě. Nejhorším je, když se tato nemorálnost obaluje do ušlechtilých sloganů: vraždy nenarozených se nazývají „právem ženy“, legalizace homosexuálních vztahů „právem menšiny“ apod. Pro samá práva se zapomíná – asi nikoli neúmyslně – na povinnosti. Naše legislativa tak jako legislativy všech vyvinutých zemí zná daleko více „práv“ než povinností – a to je samo o sobě v rozporu s přirozeným mravním řádem.

Za všechny budiž jmenováno otřesné ustanovení, podle něhož bezohledný nebo opilý řidič, jenž usmrtí na ulici dítě, je – pokud ho nikdo přímo nevyfotografuje – absolutně nepostižitelný, a to i tehdy, když si někdo zaznamená číslo jeho vozu. Stačí, když prohlásí: „Já jsem neřídil, řídila osoba blízká, a podle zákona nejsem povinen vypovídat, když se domnívám, že by to mně nebo osobě blízké mohlo přivodit trestní stíhání... A je vymalováno! Mladí floutci z rodin milionářů a politických papalášů, libující si v jízdě rychlými auty, mohou tak snadno vyváznout úplně bez trestu, i když někoho zabijí. Stačí jen, když využijí svého práva nevypovídat.

Takových nemravných zákonů, tvářících se jako „ochrana soukromí jednotlivce“, je spousta. Korupce se skloňuje ve všech pádech, politické strany se předhánějí v protikorupčních programech, nikdo však neřekne, že citelný pokles této zlodějny, postihující každého z nás, je ve skutečnosti velmi jednoduchou záležitostí. Stačí jen stanovit trestní nebo finanční postih státního činitele, který nese zodpovědnost za předraženou veřejnou zakázku – a není třeba dále pátrat, jestli přijal nebo nepřijal od příslušné firmy úplatek. Pokud rozhodl, jak rozhodl, tak zcela určitě to nebylo čisté, nota bene jeho rozhodnutí poškodilo celý stát – zejména pak daňové poplatníky, proto musí pykat.

Předražené veřejné zakázky jsou přitom podle ekonoma Aleše Michla tou hlavní příčinou zadlužení naší země, nikoli tzv. mandatorní výdaje na sociální péči. Jenže postih těch, kteří předražené zakázky schválili, neexistuje. Dosud např. nebyl nikdo potrestán za to, že dálnice z Prahy do Ústí nad Labem nás, daňové poplatníky, stála třikrát tolik jako stejný úsek v podstatně bohatším Německu. Pozornost veřejnosti je neustále lstivě odkláněna k programům protikorupčních opatření, které žádnou změnu nepřinesou a jsou sestaveny jen proto, aby se zakryla neochota politiků a státních činitelů s touto nemravností doopravdy zatočit. Není divu, vždyť právě oni mají z korupce největší prospěch – a kapři, jak známo, si nikdy sami nevypustí svůj rybník. Zapomeňte proto na to, že by nějaká ze současných vládních nebo opozičních politických stran korupci radikálně snížila. Dopláčet budeme jenom my, lidé bez milionů či miliard a bez politické moci.

V jednom z předchozích čísel *Řádu* jsem psal o dluhové pasti, která sužuje čím dál vyšší procento naší populace v důsledku lichvářských úroků. Naše zákony přitom nestanoví žádný limit na úrokové sazby, zatímco Katolická církev už ve starověku lichvu striktně pod hříchem zakázala a připustila pouze mírný poplatek za újmu, způsobenou věřiteli tím, že peníze půjčil.

U nás jsou podle zákona povoleny reklamy na půjčky v médiích, při nichž se neuvádí výše úroku, ten spolu s podmínkami splácení se napíše pouze na okraj smlouvy malými písmeny, aby především staří lidé ho přehlédli nebo nebyli schopni jej přečíst. Potom nestačí splácet a dočkají se exekutora. Ti jsou velice rychlí. Stačí jen, když nezaplatíte pokutu 1000 Kč za černou jízdu tramvají (tím samozřejmě nevyzývám k cestování bez jízdenky nebo k neplacení pokut, což je nepochybně hříchem), aby se vám v konečné sumě částka vyšplhala až na několik desítek tisíc korun, které exekutoři tvrdě

vymáhají pod hrozbou zabavení majetku. Přitom tato částka je totálně zlodějská. Advokáti dopravního podniku jen za předání pohledávky soudu, což je operace trvající ani ne pět minut, si účtují přes 6000 korun, jež se připočítají dlužníkovi. Je to spravedlivé? Nikoli, vyděračské, lichvářské a zlodějské, jenže podle našich zákonů legální.

Když ale velcí podnikatelé dluží stomilionové částky a nezaplatí je, nic se jim nestane, protože zavčas ohlásí bankrot své firmy nebo ji zapojí do pochybné transakce, jež se stane neprůhlednou a nelze reálně ukázat na konkrétního dlužníka. Na těchto podvodech spočívala i tzv. privatizace 90. let. Nikdo nebyl potrestán, pouze Kožený, Pitr a Krejčíř, u nichž kauzy nejvíce křičely, museli odejít do zahraničí, aby si tam nakradených miliard v klidu užívali. Opět vše v souladu se zákony.

Takové je tedy pozadí celé tzv. ekonomické a finanční krize současnosti. Ta není vůbec ekonomická, nýbrž mravní. Nejsem samozřejmě tak naivní, abych se domníval, že nemorální chování se podaří odstranit pomocí zákonů. Nemravní jedinci mezi námi vždycky byli, jsou a budou. Jenže tam, kde zákony jsou formulovány v souladu s přirozeným mravním cítěním a *Desaterem* Božích přikázání, vždycky dochází k poklesu kriminality, jak dokazují dějiny. Kde však zákony naopak podporují zločin, tam naprosto logicky dochází k nárůstu hříchů a trestných činů, což má negativní vliv i na pozemský život a blahobyt obyvatelstva. Současný pokles životní úrovně je toho přirozeným důsledkem, jak jsem se snažil výše ukázat.

Bohatí a mocní, pokud na bohatství a moci hříšným způsobem lpějí (všechna čest těm, kteří si dokázali uchovat k těmto věcem správný vztah), mají tendenci přenášet negativní konsekvence svého nemravného jednání na bedra těch, kteří to nezavinili. Jenže Boží mlýny melou pomalu. Dřív nebo později pocítí i nepoctivci z bankovní, podnikatelské nebo politické sféry na zádech biče svých hříchů podobně jako egyptští faraónové v době Mojžíšově. Potom teprve začnou uvažovat o změně chování, které se promítne též do zákonů. Nebo také ne – a nastoupí Boží tresty, přesně jako u egyptských faraonů. Nebojme se tedy, i když naše životní úroveň v důsledku zločinného jednání mnohých bohatých a mocných lidí klesne, Bůh má vše ve své režii a Jeho pomoc přichází zpravidla tam, kde to nikdo nečeká.

PhDr. Radomír Malý

Kristus se skutečně narodil 25. prosince v roce 1

Dosud se přijímalo jako samozřejmost, že Ježíš Kristus se ve skutečnosti narodil v roce 7–6 před Kristem, tedy před naším letopočtem. Tento názor, který se upevnil v 19. století a byl přijat i Katolickou církví, neboť se nejednalo o otázku víry a mravů, vycházel z toho, že mnich Dionýsos v 6. století, který přepočítal římský kalendář na nový, počínající narozením Krista, se při těchto počtech zmýlil.

Tato argumentace vycházela z faktu, že v letech 7–6 před Kr. došlo ke konjunkci planet Jupitera a Saturna, což vyvolalo jejich silnou zář na obloze. Tento astronomický úkaz byl ztotožněn s hvězdou, jež provázela mudrce z východu do Betléma. Dále ve prospěch datace Pánova narození do roku 7–6 mluvil fakt, že vrah betlémských dětí Herodes zemřel roku 4 před Kristem, Ježíš se proto nemohl narodit až po jeho smrti.

Dnes ale učenci dospěli k jinému stanovisku. Mnich Dionýsos se nepřepočítal, nýbrž měl pravdu. Údaje o Herodovi čerpáme totiž ze spisu Josefa Flavia *Židovské starožitnosti*. Ten skutečně píše, že roku 4 před Kristem (samozřejmě uvádí tomu odpovídající římský letopočet od založení města Říma) císař Augustus rozdělil Palestinu mezi tři Herodovy syny: Archelaa, Heroda Antipu a Filipa. Odtud se vyvozovalo, že Herodes toho roku zemřel.

Teprve nyní si ale všimli historikové dalších zpráv v témže Flaviově spise, které dokazují, že Herodes r. 4 před Kr. nezemřel. Flavius uvádí, že roku 54 před Kristem bylo Herodovi 15 let, narodil se tedy zhruba v letech 69–8 před Kr. Na jiném místě píše, že se dožil 71 let, aniž sděluje datum jeho úmrtí. Víme-li však, že se narodil 69–8 před Kristem a dožil se 71 let, tak musel zemřít někdy v letech 2–3 po Kristu, nikoli v roce 4 před Kristem.

Jak se ale potom vyrovnat se zprávou o rozdělení Palestiny mezi jeho syny v roce 4 před Kristem? Velmi snadno. Římští císařové často určovali vládčům, kteří jim byli podřízeni, spoluvládce, nezřídka se jednalo o příslušníky jejich rodiny. I císařové sami jmenovali někdy své spoluvládce, např. Dioklecián nebo Konstantin. Jednoduché vysvětlení tedy zní, že roku 4 před Kristem císař Augustus určil stárnoucímu Herodovi jako spoluvládce jeho tři syny a zároveň mezi ně rozdělil Palestinu. Herodova moc byla tím omezena, ne však natolik, aby nemohl nařídít vraždy betlémských dětí. Pravdu má tedy apologeta Tertullian na konci 2. století, jenž jako první uvádí přesný letopočet Kristova

narození: Rok 752 od založení Říma a 41. rok vlády císaře Augusta, což odpovídá dle našeho kalendáře roku 1 po Kristu.

Co ale s konjunkcí Saturnu a Jupitera? Tato argumentace není průkazná. Orientální mágové té doby znali velké množství „znamení na obloze“, takže ona „betlémská hvězda“, jíž se mudrci od východu nechali vést, mohla být něčím úplně jiným než konjunkcí těchto dvou výše zmíněných planet.

Současné vědecké poznatky vyvracejí též názor, že Ježíš se nenarodil 25. prosince, neboť údajně toto datum bylo uměle vytvořeno jako protiváha pohanským slavnostem slunovratu a kultu boha Mithry. Ve skutečnosti o 25. prosinci jako datu Kristova narození píše už mučedník sv. Hippolyt roku 204, tedy ještě dříve, než byl kult boha Mithry v římské říši rozšířen. Sv. Jan Zlatoústý zase v kázání z roku 386 říká, že Ježíš se opravdu narodil 25. prosince a odvolává se na úřední zprávy o sčítání, uchované v římském archivu, jenž byl až později zničen.

Nejpřesvědčivější doklad je však následující: Zachariáš, otec sv. Jana Křtitele, byl knězem Abiášovy kněžské třídy. Těchto tříd bylo 24. Jejich zástupci se střídali o sobotách ve službě v jeruzalémském chrámu, která na každého připadla dvakrát v roce, na Abiášovu třídu, čili na Zachariáše, koncem září. Jestliže právě při výkonu kněžské služby mu anděl sdělil, že jeho žena sv. Alžběta počala, tak to plně odpovídá datu narození sv. Jana Křtitele koncem června. Katolická církev je skutečně slaví 24. června. To má ale ještě další důsledky. Když archanděl Gabriel zvěstoval Panně Marii, že počne z Ducha Svatého a bude matkou Vykupitele, řekl jí současně, že její příbuzná Alžběta také počala a je již v šestém měsíci. To by odpovídalo měsíci březnu, kdy Církev slaví 25. března 3. svátek Zvěstování Páně. Jeho narození koncem prosince je tak zcela v souladu s jeho početím koncem března.

Uvedené časové informace nejsou samozřejmě žádnými články víry, které by musel katolík přijmout. Nelze jim však upřít logiku a to, jak do sebe přesně zapadají. Ukazují, že naši bratři ve víře v antickém starověku měli vyvinutý smysl pro přesnost časových údajů a jejich propočty. Proto můžeme bez obav považovat jejich zprávy za věrohodné i v jiných oblastech.

PhDr. Radomír Malý

*(zpracováno podle článku vatikánského experta prof. Nicolý Buxe
na www.radiovaticana.cz)*

Stav náboženské svobody ve světě

Americká organizace Open Doors, sledující každoročně aktuální stav pronásledování křesťanů ve světě, prohlásila tak jako v předchozích letech komunistickou Severní Koreu za nejhorší stát. Na druhém místě je opět již tradičně muslimská Saudská Arábie, po níž následují další mohamedánské země Afghánistán a Somálsko. V těchto státech je křesťanství postaveno zcela mimo zákon a za vyznávání Krista hrozí trest smrti. Určité zlepšení zaznamenala organizace *Open Doors* v Iránu, ke zhoršení však došlo v Pákistánu. V celkem padesáti zemích světa jsou křesťané podle údajů této organizace pronásledováni, což představuje počet 100 milionů lidí. Nově k těmto státům přibyly Kolumbie, kde v uplynulém roce zesílily atentáty proti kněžím, řeholnicím a aktivním věřícím, a muslimský Kazachstán, jenž vydal některé protikřesťanské zákony.

www.radiovaticana.cz, 7. 1. 2012

Výsledky konference o turínském plátnu

Ředitel institutu *Věda a víra na Papežské univerzitě Regina apostolorum* v Římě P. Rafael Pascual představil novinářům nejnovější výsledky vědeckého výzkumu turínského plátna, které byly předmětem nedávné vědecké konference, zorganizované touto univerzitou. Ta definitivně odmítla dataci této relikvie do středověku a prohlásila výsledky bádání tzv. karbonovou metodou z roku 1988 za nepřesvědčivé. Poukázala kromě známých klasických důkazů pravosti též na to, že na plátně v místech, kde jsou stopy krve, chybí pod nimi odpovídající kousek těla, což znamená, že tato krev nemohla být na otisk mrtvého těla teprve dodatečně přidána, nýbrž byla skutečně jeho součástí. Dalším nevysvětlitelným faktem, dokazujícím pravost relikvie, je naprostá neporušenost krvavých skvrn, což by bylo nemyslitelné, kdyby tělo z plátna kdokoliv přirozeným způsobem vymotával. Tělo muselo být z plátna odstraněno nevysvětlitelným, zázračným způsobem, což ukazuje na pravdivost zázraku Zmrtvýchvstání.

www.radiovaticana.cz, 4. 1. 2012

Anglikáni konvertují ke Katolické církvi

Celá anglikánská farnost v kanadském velkoměstě Calgary konvertovala ke Katolické církvi: duchovní i všichni věřící v počtu několika tisíc lidí.

www. radiovaticana.cz, 4. 1. 2012

Mikuláš byl napaden kameny

V severoitalském Meranu byl jeden z místních katolíků, procházející v předvečer svátku sv. Mikuláše 5. prosince městem v převlečení za Mikuláše napaden kameny, naštěstí vyvázl bez zranění. Pachatelé pocházejí z řad místní turecké mládeže, vyznávající islám, která považuje křesťanskou mikulášskou tradici za „diskriminační“ vůči muslimům. Orgány činné v trestním řízení dosud nic nepodnikly.

Glaube und Kirche, 12/2011

Brusel nejislámštějším městem Evropy

Evropským velkoměstem s největším procentuálním zastoupením muslimů je paradoxně sama metropole Evropské unie Brusel. Podle statistických údajů čtvrtina jeho obyvatel vyznává jako své náboženství islám, z nich zhruba polovina toto náboženství praktikuje a je aktivní v mohamedánských organizacích. Znepokojuje přitom fakt, že mezi mladými bruselskými muslimy převažují extrémistické a násilnické tendence.

Glaube und Kirche, 12/2011

„Rodina má bezprostředně od Stvořitele úkol a tím také nezcizitelné právo vychovávat své potomstvo. Toto právo je nadřazené právu společnosti a státu...”

Pius XI.: Encyklika Divini illius magistri

„Veřejný školský systém strhává na sebe právo rodičů vychovávat děti v souladu se svým přesvědčením a hodnotami...”

Kardinál Timothy Dolan, arcibiskup New Yorku

„Není úkolem Církve ukazovat cestu z nynější krize. Přesto ale mají křesťané povinnost pranýřovat zlo a vydávat svědectví o hodnotách, na nichž je založena lidská důstojnost...“

Papež Benedikt XVI.

Nad výsledky sčítání obyvatelstva

Takže je nás opět o polovinu méně! Koho? No samozřejmě katolíků. Ještě před deseti lety se hlásilo ke Katolické církvi přes 20 % české populace, dnes je to podle výsledků sčítání jenom 10 %. A to jsou pouze ti, kteří se k Církvi formálně hlásí, těch, kteří praktikují, chodí každou neděli na liturgii a ke svátostem, je ještě méně. Před pár lety to byly 4 % obyvatelstva, nyní se podle nezveřejněných informací pohybuje jejich celkový počet mezi 2–3 %.

Komunisté se musí stydět, jací byli břídilové ve srovnání s dnešními liberálními nepřáteli katolického křesťanství. Ještě v roce 1949, na samém počátku bolševické éry, kdy se ještě vedly v údajích občanů kolonky „vyznání“, se hlásilo formálně ke katolickému náboženství v Čechách a na Moravě něco přes 60 % občanů (na Slovensku byl tento počet samozřejmě vyšší). Za komunistického režimu se rubriky „vyznání“ zrušily, po jeho rozkladu roku 1991, kdy proběhlo první sčítání s uvedením náboženské příslušnosti, se přihlásilo přes 40 % obyvatelstva ke katolické víře. Komunistům se tedy podařilo během čtyřiceti let snížit religiozitu zhruba o třetinu.

O deset let později se však hlásilo ke Katolické církvi jen něco přes 20 % občanů a nyní 10 %. Liberálům a demokratům se tak podařilo srazit religiozitu obyvatelstva během dvaceti let o plné tři čtvrtiny, což komunisté nedokázali ani během dvojnásobně delšího období. To je alarmující stav.

Irituje mne, že se to přechází s ledovým klidem. Tváříme se, jako by se nic nestalo, ačkoliv spása jednotlivců podstatně závisí na tom, jestli jsou pokřtěni a hlásí se k pravé Církvi Kristově (což samozřejmě nevylučuje, že Bůh ve své lásce je schopen nalézt pro nepokřtěné a nevěřící jiné prostředky spásy, ale to není předmětem tohoto článku). Aby ji poznali, k tomu je zapotřebí misie a evangelizace. Od této povinnosti není žádný katolík dispensován.

Jak to, že náš evangelizační potenciál je tak slabý? My nejenže nejsme schopni oslovit ty druhé, nevěřící a lhostejné, my totiž ani nedokážeme předat

víru následujícím generacím – a to navzdory záplavě církevních škol, které v naší republice působí! Jak je to možné? Jak to, že si tuto otázku tak málo katolíků klade? Nebo máme snad věřit, že „to je normální přirozený vývoj, výsledek ateistické propagandy za komunismu a důsledek blahobytné konzumní společnosti“, jak jsem několikrát slyšel z úst některých kněží i angažovaných laiků?

Tyto vytáčky mi nahánějí hrůzu a děs. My tím de facto odmítáme jakoukoliv odpovědnost za evangelizaci, k níž nás zejména poslední papežové vybízejí. Co nám asi řekne věčný Soudce, až před něho předstoupíme s výmluvou: „Víš, milý Pane, nešlo s tím nic dělat, vývoj se ubíral jiným směrem, lidé přestali mít o Boha zájem...“?

Samozřejmě by bylo nereálné očekávat, že se občané ČR i při sebedokonalejší evangelizaci pohnou do Církve, ale je důležité udržet alespoň to, čemu se říká „prostá reprodukce“, to znamená zachovat víru u následující generace ve stejném rozsahu, jak tomu bylo v generaci naší, a k tomu se pokusit získat nějaké konvertity. Přiznejme si, že v tomto český katolicismus po listopadu roku 1989 totálně selhal.

Leckdo se však oprávněně zeptá: A byly snad jiné možnosti? Na to dostáváme opět odpověď ze sčítacích statistik. Zatímco počet věřících Katolické církve a tradičních protestantských denominací (Českobratrská církev evangelická, Československá církev husitská), během posledních deseti let citelně poklesl, počet sektářů a vyznavačů nejrůznějších protestantských „probuzeneckých“ směrů (evangelikálové, letniční atd.) vzrostl dokonce až na 5 procent obyvatelstva. Přitom se jedná právě o ty konfese, které se nejvíce distancují od současného světa a zaujímají vůči nynější konzumní společnosti radikálně opoziční postoj.

Známý katolický biskup USA Fulton Sheen, proslulý hlavně svými rozhlasovými a televizními přednáškami v 50. a 60. letech uplynulého století, jednou řekl: *„Kdybych nebyl katolík a chtěl hledat pravou Církev, tak bych se nejprve zajímal o takovou, která je v nejostřejší opozici vůči tomuto světu. A obráceně bych si též kladl otázku, se kterou církví je svět nejméně spokojen. Když chceš dnes najít Krista, hledej pouze takovou církev, která není v jednotě se světem! Hledej takovou církev, kterou svět obviňuje, že není na výši doby!“*

Ano, právě tyto otázky si kladou všichni dnešní upřímní hledači pravdy. Ten, kdo nechápe současný konzumní materialismus, ignorující duchovní

hodnoty, jako zlo, je reálně neoslovitelný. Pouze ten, kdo vnímá jeho špatné stránky, má šanci dospět k poznání věčné pravdy, která je pouze v Katolické církvi. My katolíci mu ale toto poznání rozhodně neusnadníme, když se budeme chtít tomuto světu „přizpůsobit“ – naopak ho tím nechtěně vženeme do náruče nejrozumnějších sektářů, majících „nepřizpůsobení“ přímo na vývěsním štítu své konfese.

Konkrétně ale: Jsou v naší společnosti lidé nespokojení s potraty, se sexuální promiskuitou, propagací sodomie a pornografií. Hledají duchovní společenství, které má ve svém programu kategorický odpor proti těmto zhovadilostem a bojuje proti nim. Katolická církev takovou komunitou ještě před více než padesáti lety byla, dnes však se to již říci nedá. Když zmíněný poctivě hledající člověk např. vidí, že i katolické zamilované páry žijí „na hromádce“, aniž by to vyvolalo odmítavou reakci kněze, nebude mu to v ničem signalizovat, že katolíci stojí v opozici vůči tomuto světu, jehož morální negativa bolestně pociťuje. Stejně tak když pozná, že katolická manželství, která ještě za komunistické éry byla příkladem věrnosti a stability (na což poukazovali i komunističtí funkcionáři), se dnes rozpadají a partneři si jsou nevěrní právě tak jako u většinové společnosti, avšak klidně chodí ke svátostem, budou pro něho daleko přitažlivější adventisté nebo letniční, jejichž manželství jsou v naprosté většině vzorná (tím samozřejmě nedělám žádnou agitaci pro ně, jsou to nepravé křesťanské denominace, ale to není tématem tohoto příspěvku).

A lze vypočítat i další příklady. Jestliže poctivě hledající člověk upozoruje, že katolíci se chovají ve věcech 7., 8. nebo 10. přikázání stejně jako ti nevěřící a nenáboženští, že v obchodním nebo společenském styku kradou, podvádějí a lžou stejným způsobem jako oni, tak nevidí důvod, proč by se o ně zajímal.

Je pravda, že úbytek katolických věřících je problémem generací. Ta generace katolíků, která odchází, i když sama menšinová, nebyla schopna předat víru svým dětem, byť je třeba posílala do katolických škol. Jenže jakou víru jim měla předat? Jak vypadala jejich znalost katechismu? Byli a jsou katoličtí věřící ve svých náboženských vědomostech na úrovni svého světského vzdělání a postavení? Poznal jsem velmi často, že i vysokoškolsky vzdělaní a jinak zbožní lidé nejsou schopni vyjmenovat např. šestero základních pravd víry, patero církevních přikázání, hříchy proti Duchu Svatému, hříchy do nebe volající atd. Velmi často se v hodinách náboženství

ve farnostech nebo i na církevních školách základní pravdy víry a morálky nepodávají jasně a srozumitelně v obavě, že dnešní člověk raději diskutuje, než by přijímal nějaké teze jako hotové a neměnné, někdy se učí i vyloženým bludům, např. že panenské zrození Kristovo je legendou nebo že Zmrtvýchvstání Páně bylo pouze „velikonočním zážitkem“ učedníků, neboť kdybychom prý toto učili jako jednoznačnou pravdu mimo jakoukoliv pochybnost, stali bychom se u ostatní veřejnosti „směšnými“. Lze snad lépe dokumentovat přizpůsobení katolické nauky tomuto světu? Zvlášť markantní je to potom v morálních otázkách, týkajících se potratů, antikoncepce atd.

Jak se potom mají dívat naši nevěřící spoluobčané na Katolickou církev, která není schopna jasným způsobem sdělit, co vlastně učí a na jakých neměnných pravdách staví své postuláty? Tady je skutečná „žába na prameni“ a dokud ji neodstraníme, bude pokles věřících pokračovat i v následujících generacích. Pouze jasné formulování katolické nauky „vhod či nevhod“ bez jakéhokoliv přizpůsobování a uhýbání může být základem jak autentické výchovy v katolických rodinách a školách, tak i misijní aktivity mezi nevěřícími.

Tím samozřejmě neobrátime český národ jako celek na katolickou víru, toto si myslet by byla naivita, ale jsem přesvědčen, že soustavný mezigenerační pokles věřících katolíků se jedinečně tímto zastaví, a z katolických rodin budou vycházet opět katolíci a nikoli agnostikové. To se stane přitažlivým pro tu část české populace, která vnímá současnou konzumně-materialistickou mentalitu jako zlo. Cesta k evangelizaci českého regionu se tak začne pozvolna otevírat. Rozhoduje pouze jedno: abychom se opravdu rozhodli a odhodili neomodernistické přizpůsobování víry tomuto světu. S pomocí Boží to půjde.

PhDr. Radomír Malý

Feministky pro vyzývavý oděv

Skupina feministek uspořádala v kostarickém hlavním městě San José protestní pochod proti výzvě katolických biskupů, aby ženy dbaly na cudnost svého oblékání. Biskupové upozornili, že za mnohé případy znásilnění si mohou ženy samy svým vyzývacím ustrojením.

Information FMG, 12/2011

Ministrantská služba jako líheň kněžských povolání

Diecéze Lincoln v USA, v jejímž čele stojí pravověrný biskup Fabian Bruskewitz, platí již dlouhou dobu jako semeniště kněžských povolání. Odborníci vidí příčinu v náležitě péči o ministrantskou službu a v dobré přípravě chlapců k tomuto poslání. Právě ministrantská funkce je nejvhodnější přípravou pro kněžské povolání, což postupně chápe čím dál více amerických biskupů.

Information FMG, 12/2011

Žádný církevní pohřeb pro žadatele o eutanazii

Holandští biskupové vydali prohlášení, že Katolická církev odmítá církevní pohřeb těm katolíkům, kteří dobrovolně žádají o eutanazii a tento zákrok delší dobu plánují. Církevní pohřeb je v případě eutanazie možno poskytnout pouze těm osobám, které byly k žádosti o ni buď násilím donuceny, nebo jednaly ve stresu a ve strachu.

Information FMG, 12/2011

Legalizace homosexuálních sňatků je útokem na základy společnosti

Dva katoličtí biskupové Skotska – kardinál Keith O'Brien z Edinburgu a biskup Philip Tartaglia z Paisley – vyzvaly vládu, aby ignorovala nátlaky homosexuálních lobbistických skupin, požadujících legalizaci tzv. „homosexuálních sňatků“. Prohlásili, že tyto snahy jsou útokem na základy společnosti. „Žádná vláda nemůže přepsat lidskou přirozenost,“ zdůraznil v této souvislosti kardinál O'Brien.

Information FMG, 12/2011

Vzrůstající antichristianismus v Evropě

Nově zvolený předseda *Rady evropských biskupských konferencí* kardinál Peter Erdő z Maďarska upozornil na vzrůstající nepřátelství vůči křesťanům v Evropě a na sílící diskriminaci křesťanů ve veřejném životě. Protikřesťanská

mentalita je podle maďarského kardinála systematicky šířena v médiích i ve školách.

Information FMG, 12/2011

Uloupení rodičovských práv

Světící biskup Andreas Laun z rakouského Salcburku napsal, že zavedení nemravné sexuální výchovy ve školách je loupeží rodičovských práv. Rodiče jsou tím připraveni o svoji svobodu vychovávat děti podle vlastního svědomí. Mons. Laun dále varoval, že postupné oklešťování lidské svobody ve vyspělých zemích nebezpečně pokračuje.

Information FMG, 12/2011

Hladovka není křesťanskou cestou

Lucemburský pravověrný katolický teolog Francois Reckinger se vyjádřil, že protest proti nespravedlnosti pomocí hladovky není křesťanskou cestou. Reagoval tak na akci kardinála Zena z Hongkongu, který zahájil hladovku na protest proti rozhodnutí úřadů o zrušení církevních škol. Reckinger připomenul povinnost křesťana chránit si své zdraví, která ustupuje pouze v případě služby lásky konkrétnímu bližnímu, potřebujícímu naši pomoc. Tady je oprávněná a záslužná i oběť vlastního života, jak tomu bylo u sv. Maxmiliána Kolbeho, jenž šel v koncentračním táboře Osvětim dobrovolně na smrt hlady za svého spoluvězně. Stejnou zásluhu má i dobrovolně prolitá krev pro víru, jak tomu bylo u mnoha svatých mučedníků v minulosti a je i v současnosti.

Information FMG, 12/2011

Kněží nejméně mezi pachateli zneužívání

Německý Kriminologický výzkumný institut provedl anonymní anketu u obyvatelstva mezi 16–40 lety ve věci sexuálního zneužívání. Účastnilo se jí 11 500 lidí. Zhruba 11 % uvedlo, že minimálně jednou zažilo v dětském nebo adolescentním věku pohlavní zneužívání. V absolutní většině se jednalo o rodinné příslušníky a příbuzné: strýce, nevlastní otce, známé a přátele

rodiny, v menší míře o vychovatele a učitele. Pouze v jednom jediném případě uvedla jedna dotázaná jako pachatele kněze.

Information FMG, 12/2011

Křížová cesta korejských křesťanů

Komunistická Severní Korea je zemí, která každoročně otevírá *listinu hanby* organizací sledujících respektování náboženské svobody v jednotlivých zemích světa. Tento stát neuznává právo na náboženskou toleranci a je to jedna z hlavních zásad jeho fungování. V hlavním městě Pchjongjangu jsou sice formálně otevřeny jeden katolický, jeden pravoslavný a dva protestantské chrámy, jakož i dvě buddhistické svatyně, jenže ty jsou určeny pouze zahraničním návštěvníkům. Běda korejským občanům, kdyby do nich vstoupili nebo dokonce se domáhali bohoslužeb!

Náboženská nesvoboda je nerozlučně spojena s genezí samotného vzniku komunistické Severní Koreje. Současný režim realizuje program Korejské strany práce, což je pouze jiný název pro komunistickou stranu, jejíž dějiny jsou krvavé. Tzv. Strana práce je založena na spojení marxismu-leninismu stalinského a maoistického typu s čínským konfucianismem, vyznačujícím se náboženským kultem stávajícího i předchozího vládce. Bestiálnímu komunistickému tyranovi Kim Ir Senovi, vládnoucímu zemi od roku 1948, byla už za života prokazována božská modloslužebná pocta. Po jeho smrti roku 1994 se ujal vlády jeho syn Kim Čong Il, nazývaný „drahý vůdce“. Když ten loňského roku před Vánocemi zemřel, moci se chopil opět jeho syn Kim Čong Un. Oficiální zcela neskrývaný náboženský kult, prokazovaný v Severní Koreji komunistickým vládcům, se nazývá džuče.

Kult diktátora je jedinou povolenou formou religiozity v zemi. Vznikl dokonce i závazný kalendář, začínající letopočet od roku 1912 jako od roku 1, kdy se narodil Kim Ir Sen. Nabalzamovaná těla obou Kimů jsou v Pchjongjangu předmětem božské pocty, slova používaná k popisu jejich života a díla jsou plná mystické vznešenosti, obvyklé v náboženské mluvě. V tomto smyslu je tedy oficiálním a jediným povoleným náboženstvím Severní Koreje státní modloslužba, uctívání vládnoucí dynastie. Knihy vůdců jsou na stejné úrovni, jako je u křesťanů Písmo sv. Vznikla četná místa kultu

obou diktátorů, mimo jiné třicetimetrový bronzový pomník Kim Ir Sena a stosedmdesátimetrová věž idejí džuče.

Severokorejští komunističtí vládci a zároveň bohové stvořili svým poddaným opravdové peklo na zemi. Zvlášť krutému týrání jsou podrobeni katolíci. Severní Korea je rozdělena na tři diecéze: Pchjongjang, Chunch a Hamhung. Protikřesťanské represe jsou stálým elementem politiky úřadů po rozdělení poloostrova roku 1953. Důsledkem bylo, že katolíci Severní Koreje prakticky zmizeli beze stopy, na prvním místě biskupové. Svatý stolec je pokládá za „nezvěstné“ V Papežské ročence jsou stále uváděni jako biskupové severokorejských diecézí. Když se Vatikán nebo kdokoliv jiný na ně severokorejských úřadů dotazuje, dostává pokaždé stereotypní odpověď: Jména těchto lidí jsou nám neznámá.

Osud severokorejských biskupů odpovídá osudu celé Katolické církve této země. Ještě v polovině 20. století 30 % obyvatel města Pchjongjangu se hlásilo ke katolické víře. Po skončení korejské války roku 1953 se komunistický režim rozhodl definitivně zlikvidovat křesťanství jakožto nástroj „imperialistické propagandy USA“ Všechny kostely a kláštery byly zničeny, biskupové, kněží a řeholníci povražděni nebo odvečeni do pracovních táborů, odkud se již nevrátili. Zatčen byl dokonce i apoštolský delegát Sv. stolce biskup James Byrne, občan USA, a odsouzen k smrti. Rozsudek však nemohl být vykonán, protože mons. Byrne zemřel ve vězení v důsledku trýznění hladem.

Osudy sto šedesáti šesti kněží a řeholníků, kteří po korejské válce zůstali v Severní Koreji, jsou dosud stále neobjasněné. Úřady na dotazy, týkající se jejich života, odpovídají pořád stejně: Tyto osoby jsou nám neznámé. Odhaduje se, že v komunistické Severní Koreji za celou dobu její existence bylo zavražděno cca 300 tisíc křesťanů. Hlásání víry a vlastnictví Bible patří k nejtěžším zločinům, za něž je téměř vždycky vynesena trest smrti. Situace je tím tragičtější, že území dnešní Severní Koreje prožívalo před ovládnutím komunisty obrovské duchovní probuzení a nynější hlavní město Pchjongjang se nazývalo „Jeruzalémem Východu“

Každý detail života občanů je podroben státní kontrole, děti jsou dokonce vedeny k udávání svých rodičů. Platí zákaz cestování mimo domovskou obec, pouze na zvláštní povolení může severokorejský občan vyjet jinam. To se vydává většinou pouze za účelem svatby, pohřbu nebo služební cesty. Každý

měsíc se provádí sčítání obyvatelstva. Občané jsou rozděleni na zvláštní třídy a kategorie, a podle nich jsou jim poskytovány potraviny a zdravotní péče. Každá kritika diktátora je pokládána za zradu a trestána buď smrtí, nebo odesláním do koncentračního tábora. Opozice neexistuje, protože všichni odpůrci režimu byli již v minulosti buď veřejně popraveni, nebo uvězněni. Dozorcům je přísně zakázáno projevovat vůči politickým vězňům jakýkoliv soucit. Vězňové slouží často jako předmět lékařských pokusů nebo cvičení ve střelbě. Odhaduje se, že od roku 1972 zemřelo v koncentračních táborech v důsledku mučení a brutálního zacházení 400 000 osob. Režim udržuje svoji moc politikou hladu a nelidských životních podmínek. Jeho reprezentanti vedou ovšem luxusní způsob života a prostředky k němu získávají mimo jiné i obchodem s drogami. Skutečnou tragédií je, že tato země vlastní nukleární zbraň.

Hladomor, který postihl Severní Koreu ve druhé polovině 90. let, si vyžádal krutou daň v počtu milionu mrtvých, některé údaje hovoří dokonce o třech milionech. Mezinárodní humanitární organizace se setkaly při snaze poskytnout hladovějícím potraviny s obstrukcemi severokorejských úřadů. A i tam, kde se dosáhlo povolení k dovozu potravin, se tyto nedostaly ke svým adresátům, protože byly rozkradeny stranickými a vojenskými funkcionáři. V tomtéž období, kdy obyvatelstvo umíralo hlady, však Kim Čong Il budoval po celé zemi pro sebe mnoho superkomfortních rezidencí. Režim každoročně vydává 24 % státního rozpočtu na armádu, která je čtvrtá největší na světě, a 4 % na výstavbu a údržbu pomníků Kim Ir Sena a Kim Čong Ila. Kdyby tato kvóta byla snížena o dvě třetiny, hladomor by přestal. Značná část obyvatelstva neustále trpí podvýživou.

Navzdory strašlivým represím Církev v Severní Koreji existuje. Odhady odborníků mluví o nejméně stu tisících křesťanů všech vyznání, z nichž většina pobývá v koncentračních táborech, odkud má nepatrnou šanci na návrat. S křesťany je zacházeno hůř než s jinými vězni. Soon Ok Lee napsala, že na rozkaz Kim Ir Sena museli křesťané v koncentracích chodit se svěšenými hlavami, aby prý neobraceli oči k nebi. Mezi severokorejskými uprchlíky v Číně dochází k mnoha konverzím. Někteří z nich se potom ilegálně vrací domů, aby šířili víru. Tajný stranický dokument z roku 2007 tvrdí, že křesťanské náboženství „se rozšiřuje jako rakovina, a to dokonce i v armádě, která je povolána bránit socialismus“ Proto „musí být bezpodmínečně

vyhlazeno, neboť pochází od našich nepřátel, rozesetých po celém světě“ Evangelium se i navzdory těm nejkrutějším podmínkám dostává různými cestami do Severní Koreje a potvrzuje tak slova Spasitelova o Církvi, že „brány pekelné ji nepřemohou“

Roku 2009 mnoho uprchlíků ze Severní Koreje potvrdilo existenci vyhlazovacích táborů, i když vláda ji stále popírá. V těchto lágrech podle odhadů pobývá 200 000–300 000 politických vězňů, kteří jsou podrobováni nejrafinovanějším formám mučení, lékařským pokusům, otrocké práci, bývají vražděni, ženy znásilňovány a nuceny k potratům.

Existují i pracovní tábory pro děti. Vláda s veškerou brutalitou využívá děti z nejchudších regionů země jako lacinou pracovní sílu v koncentračních táborech. Děti jsou rozdělovány podle „viny“ rodičů. Na tragickou situaci dětí upozorňují takové organizace jako *Alliance for North Korea* nebo *Asia Center for Human Rights*.

Ve všech lágrech se provádí též hodně tajných poprav. Osoby odpykávající si trest z náboženských důvodů jako věřící křesťané jsou odděleny od ostatních vězňů a je s nimi hůře nakládáno.

I katolíci, právě tak jako křesťané jiných vyznání, musí žít svoji víru ve skrytu. Veškerý křesťanský kult je zakázán. Kdyby vyšlo najevo, že se někde tajně sloužila mše svatá, tak by byli odsouzeni jak kněz, tak i všichni, kteří se bohoslužby účastnili, buď k trestu smrti, nebo k mnohaletým pobytům v koncentračním táboře, odkud je možnost návratu minimální. Přesto však se v ilegalitě i Katolická církev podle informací uprchlíků utěšeně rozvíjí, což je důvodem k radosti.

*P. Dr. Waldemar Cislo, ředitel polské sekce organizace
Pomoc Církvi v nouzi, překlad PhDr. Radomír Malý
Nasz Dziennik, 9. 1. 2012*

Sicilský kardinál k současné krizi

Arcibiskup sicilského Palerma kardinál Paolo Romeo reagoval na uzavření pobočky Fiatu na Sicílii, což znamená propuštění 2200 zaměstnanců, slovy: „Od pádu berlínské zdi přihlížíme, jak ekonomika jedná bez etických principů a morálních hodnot a jak diktuje zákony.“

www.radovaticana.cz, 28. 11. 2011

Ostrý protest Ghany

Africká Ghana vyjádřila ostrý protest proti vyjádření britského premiéra Camerona, že Velká Británie nebude poskytovat žádnou finanční pomoc zemím, které nelegalizují partnerské vztahy homosexuálů. K protestu se připojily i další africké země.

lifesitenews.com, 21. 11. 2011

Kardinál Burke: Antikoncepční mentalita hrozbou

Prefekt Nejvyššího soudního dvora Svatého stolce kardinál Raymund Burke, původem z USA, prohlásil na přednášce v americkém Rockfordu, že kořenem útoků proti nenarozenému životu i mnohého dalšího zla je antikoncepční mentalita. Zároveň si stěžoval na to, že mnoho biskupů si neuvědomuje toto nebezpečí a náležitě mu nečelí, čehož smutným dokladem byla už roku 1968 opozice řady episkopátů proti encyklice papeže Pavla VI. *Humanae Vitae*. Za nejhorší hřích v tomto směru označil kardinál Burke skutečnost, že mnozí katolíci ve vedoucích státních funkcích nehájí katolickou morálku, ale zastávají legitimitu potratů, antikoncepce a registrovaného partnerství homosexuálů. Jako odstrašující příklad uvedl ministryni zdravotnictví USA Kathleen Sebeliusovou.

lifesitenews.com, 21. 11. 2011

Nemorální referendum

Slovinský ústavní soud vyhlásil celonárodní referendum o „manželství“ homosexuálů – a to i přes nesouhlas vlády.

lifesitenews.com, 11. 1. 2012

Angolský episkopát pro trestnost potratů

Biskupové africké Angoly ostře vystoupili proti návrhu ministryně spravedlnosti Pratové na beztrestnost potratů v této zemi.

lifesitenews.com, 11. 1. 2012

Červený kříž pro potraty

Nejnovější raport Mezinárodního červeného kříže s odvoláním na dokumenty OSN požaduje po celém světě „dostupnost legálních a bezpečných potratových služeb“

c-form.org, 9. 1. 2012

Naše poznámka: Zakladatel Červeného kříže Henri Dunant, zbožný švýcarský protestant 19. století, se musí obracet v hrobě.

Statečný protest bratří – dvojčat

Pětatřicetiletí bratři – dvojčata Michael a David Sprietovi, praktikující katolíci, pravidelně každý den stojí a modlí se před obchodem s pornografií v Londonu v Kanadě. Jejich akce budí zájem, oba bratři odpovídají na četné dotazy kolemjdoucích.

lifesitenews.com, 9. 1. 2012

Učitelé na „školení proti homofobii“

Glen Murray, ministr školství kanadské provincie Ontario, nařídil, že všichni učitelé včetně katolických škol musí absolvovat povinné školení o „sexuální orientaci“ a „proti homofobii“ Současně označil rodiče, kteří se stavějí proti povinné sexuální výchově, za „pravicové reakční homofoby“.

lifesitenews.com, 9. 1. 2012

Kardinál z Chicaga „na tapetě“

Arcibiskup amerického Chicaga kardinál Francis George odsoudil jednání opilých homosexuálů, kteří narušovali bohoslužby urážlivými výkřiky na adresu Církve, a srovnal homosexuální lobby s rasistickým a protikatolickým Ku-klux-klanem. Jeho slova vzbudila hysterickou mediální reakci, kardinál byl označen za „homofoba“

kreuz.net, 11. 1. 2012

Bruselský arcibiskup opět nezklamal

Arcibiskup belgického Bruselu André Joseph Leonard, známý svými odvážnými výroky proti potratům a na obranu rodiny, kritizoval nedávné rozhodnutí belgického parlamentu, který stanovil, že význam manželství určuje příslušný zákon, schválený zákonodárným sborem. Mons. Leonard řekl, že manželství, založené na rozdílu mezi mužem a ženou, je dáno Božím zákonem a biologickými odlišnostmi muže a ženy, a parlament nemá absolutně žádná práva přivlastňovat si tady kompetence Stvořitele.

kath.net, 4. 1. 2012

Kdo jsou Koptové?

V současné době se hodně mluví a píše o Koptech v Egyptě. Jsou to křesťané, žijící uprostřed mohamedánského moře, kteří se stali v posledních letech terčem teroristických útoků muslimských fundamentalistických skupin. Představují více než 10 % celkového počtu obyvatelstva Egypta. Jde o přímé potomky starověkých Egyptanů, jejich název pochází od arabského pojmenování pro Egyptana, Kupt. Přijali už ve starověku křest a vytvořili si svou vlastní liturgii. Roku 451 odmítl jejich alexandrijský patriarcha podrobit se usnesení chalcedonského koncilu o jednotě božství a lidství v osobě Ježíše Krista. Koptové od té doby zůstali nesjednocení s Římem, teprve v 19. století přijala jejich část katolickou nauku a uznala římského papeže. Jde o tzv. kopticko-katolickou církev, jež si uchovala koptský ritus.

V 7. století obsadili Egypt mohamedánští Arabové, kteří koptské křesťany utlačovali a někdy i krvavě pronásledovali. Ve 20. století došlo ke zlepšení postavení egyptských křesťanů, nyní však se jejich situace opět radikálně zhoršuje.

Fels, 12/2011

Je čas vrátit se k hodnotám

Raymond de Souza, katolický intelektuál, je významným představitelem mezinárodního hnutí *Human Life International* v USA. Přinášíme část

rozhovoru, který s ním uskutečnila redakce polského katolického časopisu *Źródło*:

Ve svém projevu na Jasné hoře v Čenstochové jste mluvil o postupující dechristianizaci Západu.

Jsou zde tři prvky zla, které dechristianizaci podporují a umocňují: prvním je ekonomie bez Boha, čili peníze za každou cenu, druhým politika bez Boha, a třetím právo bez Boha. Projevuje se to zejména tím, že děti v lůně matek nemají právo na život, že se v politice nerespektuje přirozené právo, že politikové rozhodují o tom, co je dobré a co zlé. Chrání se zvířata a rostliny, ale ne lidský život. Stát se pokouší zaujmout pozici Boha. Legalizují se potraty, eutanazie a pornografie, vede se boj proti rodině. Paradox spočívá v tom, že my tyto lidi sami volíme!

A náboženství je zatlačeno do sféry soukromého života. Křesťanským symbolům se upírá právo na přítomnost ve veřejném životě...

Symbolem křesťanství je kříž. Odstranění tohoto symbolu poukazuje zároveň i na boj s myšlenkou. Sundání kříže ze stěny je symbolickým aktem odstranění křesťanství z Evropy. Nepřátelé Církve to dělají, protože většina lidí je lhostejná. Kdyby lidé v Evropě byli opravdu aktivními křesťany, odpůrcům Církve by něco takového ani nepřišlo na mysl. Dělají to proto, poněvadž víra v Boha v Evropě umírá. Šíří se duchovní lhostejnost. Víra se chápe pouze v historických kategoriích. Vydávané zákony, odporující víře, jsou jako supi, kteří rozd'obávají jen mrtvá těla. Nenapadají živá zvířata, jejich oběť musí nejprve zdechnout. Totéž je i v případě víry a nepřátel Církve. Ti útočí teprve tehdy, když cítí, že jejich oběť je už mrtvá nebo téměř mrtvá. Nicméně poslední rozsudek tribunálu ve Štrasburku, který povoluje v Itálii všet ve škole kříž, dává jistou naději. Nejprve je však nutno probudit lidi k aktivitě.

Co můžeme udělat, abychom proces dechristianizace zastavili?

K tomu máme tři metody: modlitbu, prohlubování nauky a činnost. Když říkám modlitba, myslím na adoraci, růženec, svátosti a zasvěcení se Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Modlitba je samozřejmě tím nejdůležitějším a nevyhnutelným fundamentem, ale sama nestačí. Totéž platí o činnosti. Sama nepřinese žádné ovoce, není-li podepřena modlitbou a prohlubováním znalostí víry. Když spojíme všechny tři metody, výsledky budou vynikající!

Dějiny ukazují, že odpovědí na reformaci byla protireformace. Dnes prožíváme sexuální revoluci. Proti ní je nezbytná jediná adekvátní odpověď, tj. kontrarevoluce. Toto je naše doba. Kristus hledá svědky, kteří mají odvážnou víru. Lidi, kteří se setkávají s obrovským množstvím Jeho lásky a touto láskou hoří. Říká se, že vojáci bojují, ale Bůh vyhrává válku. My tedy musíme bojovat – a Bůh nám dá vítězství.

Rozhovor vedla Malgorzata Pabis, Źródlo, 24. 4. 2011

Překlad PhDr. Radomír Malý

Autorizovaný architekt nabízí návrhy a zhotovení projektové dokumentace ve všech stupních – od architektonické studie až po prováděcí projekt stavby -, pro všechny druhy staveb, jako jsou rodinné a bytové domy, sakrální objekty a občanské stavby. Projektujeme nejen novostavby, ale i rekonstrukce – stavební úpravy, přístavby, nástavby apod. na celém území ČR.

Kontakt: ing. Tomáš Hladík

Želivského 806, 280 02 Kolín

tomas.hladik@volny.cz

Na ČT 1 několik let běží pořad *Pošta pro Tebe* s laskavou a emfatickou Ester Janečkovou. Příběhy jednotlivých hledajících své blízké ukazují, jak mnoho trpí lidé, kteří nežijí v tradičních rodinách, a jak jsou důležité dobré, přátelské vztahy.

Paní Veronika, matka rodiny, založila před dvaceti lety hnutí *Modlitby matek*. Dnes má hnutí skupiny po celém světě, u nás je centrum víc než deset let v Brně. Následně vzniklo hnutí *Modlitby otců*.

Katolíci na Filipínách se rozhodli pomodlit milion růženců od 10. 10. 2011 do 30. 5. 2012 za celý svět, každý den za jednu konkrétní akci.

Zprávy z Mariiny legie

Ohledně blahořečení Franka Duffa, zakladatele *Mariiny legie*, se teď nic podstatného neděje.

Dne 29. 1. 2011 se konala v Dublinu konference o *Peregrinatio pro Christo (PPC)*. PPC jsou většinou krátkodobé cesty misionářů Mariiny legie do cizích zemí, kde se oslovují lidé kdekoliv s výzvou uvěřit Bohu a Církvi.

Konference o PPC měla velký význam, protože jsme konfrontováni s velkou výzvou. Žijeme v těžké době pro Církev. Můžeme se buď obrnit v ghettu před celým světem, nebo vyjít s Kristovou výzvou: „*Jsem s vámi až do konce světa*“, „*Přemohl jsem svět*“, „*Jděte do celého světa a hlásejte radostnou zvěst*“, „*Nebojte se!*“, „*Posílám vás jako ovce mezi vlky*“

Náš Pán k nám. dnes mluví, je s námi, žije v nás. Nic nás nemůže vyděsit. Máme příklad, jak apoštolové se plavili na Galilejském moři, když Ježíš utišil bouři. Řekl jim: „*Proč se bojíte?*“ Apoštolové se změnili zejména po příchodu Ducha Svatého o Letnicích a šli hlásat evangelium a trpěli za to. Ale nikdy nepochybovali, že jsou na správné cestě. My jsme také na této cestě. Katolická Církev je mystické Tělo Kristovo a jsme členy tohoto Těla. Jsme na cestě nebo na pouti. Můžeme dostat mnoho ran, ale můžeme důvěřovat, že jsme na správné cestě jako apoštolové. Jenom katolická Církev nám může dát toto ujištění. Máme ale také povinnost pomoci těm, kdo jsou mimo tyto cesty. Tento smysl pro zodpovědnost je znakem pravého katolíka. V čase těžkostí pro Církev jsou i dobré zprávy. V části USA (16 diecézí) bylo o Velikonocích přijato do Církve 18 000 lidí. Arcidiecéze Westminster (polovina Londýna) měla o Velikonocích 700 křtů dospělých.

V Irsku to bylo také dobré. Duch Svatý působí ve světě.

V říjnu 2011 papež vydal výzvu pro misijní neděli. Téma dokumentu je: „*Jako Otec poslal mě, tak já posílám vás.*“ PPC naplňuje tuto výzvu.

Malawi

je suchá země mezi Zambíí, Tanzanií a Mozambikem. V roce 2009 Regia Blantyre byla povýšena na Senát a byly zřízeny nové čtyři Regie: diecéze Mzuku, Lilongwe, Dedza a Mangochi. Biskupové podporují *Mariinu legii*.

Španělsko

Během akce *Rybolov mladých* legionáři kontaktovali 541 mladých lidí. Dali jim medailku P Marie a malý výtisk evangelií. V Avile legionáři pomáhají imigrantům, hlavně z Jižní Ameriky.

Turecko

Arcibiskup v Istanbulu požádal P. Bulaie, OFM Conventual, duchovního ředitele Kurie v Istanbulu, aby hovořil o významu mít Presidium Legie ve farnosti.

USA

Senát St. Louis. Mnoho návratů ke svátostem a přijetí do Církve. Vznikají nová Presidia. Tři Presidia se věnují práci ve věznicích.

Senát Philadelphia. Pracuje se v nemocnicích i věznicích. Existuje Presidium i v semináři se sedmnácti seminaristy.

Senát New York. Je hlášeno mnoho návrat ke svátostem. Dvacet tři nenarozených bylo zachráněno před interrupci. Navštěvují se nemocnice a domácnosti. Byla dána do pořádku i některá manželství. Eucharistie je donášena nemocným. Šedesát pět dětí bylo připraveno na biřmování, zařídilo se čtyřicet křtů.

Senát Chicago. Byli přivezeni nemocní na mši sv. za Franka Duffa. Je přístup i k seminaristům.

Senát Houston. Vietnamská Kurie pracuje mezi Vietnamci. Jedno Presidium pomáhá drogově závislým.

Mexiko

Senát Merida. Jedno Koncilium má osmnáct Presidií a dvě Kurie. Navštívili 11 000 domácností.

Indie

Senát Pondicherry. Má 10 556 členů, navíc 489 mládeže a 3225 pomocných členů. Apoštoluje se i mezi sirotky a malomocnými. Kontaktují se i drogově závislí a lidé v depresi uvažující o sebevraždě.

Senát Mumbai. Byly zřízeny čtyři nové Kurie. Biskupové navštěvují akce Legie, Arcibiskup svěřil péči o nemocné Legii.

Senát Kerala. Je zde dvanáct Comitií, šest Kurií a šest Presidií. Velmi se pracuje s katolíky i nekatolíky.

Brazílie

Země s dvěma sty miliony obyvatel. Je zde 268 diecézí. Církev roste. Rostou i kněžská a řeholní povolání, mnoho misionářů odchází do jiných zemí. Země, kde je nejvíc katolíků celosvětově. Nejvíc legionářů: 400 000. Je zde osm Senátů a jedna Regia napojená přímo na Dublin.

Indonésie

Má 17 000 ostrovů, z toho 5000 je obydlených. 237 milionů obyvatel. 3 % jsou katolíci, 5,7 % protestanti. Legie byla uvedena do země v roce 1949. Je hodně Kurií, počet legionářů: 25 234.

Kamerun

Senát Doula. Legie zde kvete i mezi mládeží. Legionáři hlásí návraty ke svátostem a manželství daná do pořádku.

Benin

Úspěchy mezi mládeží. Legionáři vyjíždějí na misie i do Gabunu.

Malta

Během jediné akce bylo kontaktováno 332 lidí. Navštěvují se domácnosti a podchycují se turisté.

Portugalsko

Čtyřicet kněží bylo přítomno konferenci duchovních vůdců Legie ve Fatimě. Biskup z Coimbry řekl, že Legie má skvělou minulost, ale také úžasnou budoucnost.

Srí Lanka

Arcibiskup vyzval legionáře, aby propagovali modlitbu růžence v rodinách. Je zde 1 % katolíků.

Mongolsko

Kurie je tvořena Korejci v zemi.

Vietnam

Regia Nha-Trang ve třech diecézích působí ve 460 farnostech, 32 malých farnostech a 78 apoštolských střediscích. Pracuje se v mnoha jazycích a i ve velmi chudých oblastech.

El Salvador

Byl zřízen Senát. Je zde hodně mladých legionářů.

Podle Maria Legionis zpracoval P. ing. Karel Dachovský

Víra a věrnost

Setkávám se často s názorem, že jsou to zaměnitelná slova, mnohdy tuto záměnu slyším i v kázáních. A přece jen jsou tato slova významově odlišná! Často mám o mnohé pochybnosti, protože mne nebo sdělení nějaké nové zjištění zviklalo ve víře v určitou pravdu nebo sdělení, v člověka, kterému jsem dosud věřil, a podobně. A já zůstávám věren svému původnímu přesvědčení, názoru na danou věc, člověka, prvotní informaci. Myslím, že tento rozdíl je cítit. Zůstávám věrný, i když nová zjištění otrásají mojí vírou! Věrnost původní víře, to je to podstatné! Nenechat se zviklat jen proto, že někdo vyjádřil jiný názor na danou věc nebo se z důvodů i nedobrych snaží mojí vírou otřást.

Tak se to přece dělalo v padesátých letech, tak se to dělá a děje i dnes. Snaha zpochybnit víru člověka v určitý poznatek, v určitého konkrétního člověka, v předchozí poznání a zkušenosti. Jistě, pokud jsou mi předloženy nezvratné důkazy, tak by měla pracovat justice, mohu svůj názor přehodnotit. V každém případě však musím vzít v úvahu také záměr toho, kdo se mě snaží o své pravdě, pravdě svého názoru, přesvědčit.

V mnoha případech však snaha ohánět se novými vědeckými poznatky a přesvědčit, že věřím v nějaké chiméry, je jen a jen snahou Zlého a zla o odvrácení člověka od skutečné Pravdy. Je to mnohdy bolestné, protože člověk třeba na základě takových do hlavy mu vtlučených informací dojde

k názoru, že se ve své víře mýlil, a víru ztrácí. Zůstává třeba jen formálně věřícím, tedy věrným původní víře, ale cloumají s ním pochybnosti. A tady je potřeba si říci: Mám pochybnosti o to, čemu věřím, ale musím tomu původnímu zůstat věrný! Ne hned svůj původní názor změnit. Takhle se lámaly a lámou charaktery, přičemž ta nová, rádobý vědecká, zjištění nemusejí být vůbec pravdivá.

Toto je právě ten základní rozdíl mezi vědou a politikou. Věda, ta dlouze a ze všech stran posuzuje získaný nový poznatek, jeho hodnověrnost a pravdivost, zda nejde o nějaký omyl při daném bádání, a trvá proto i dlouhá léta, než dojde k definitivnímu vyjádření. Kdežto politika i jen nejasné domněnky vydává za důkaz pravdy a snaží se je lidem vtlouci do hlavy, aby je získala pro podporu své věci. Myslím, že my starší jsme to zažili na vlastní kůži, a pokud nemáte žádnou možnost se o pravdivosti předkládaného vám názoru přesvědčit, buď zůstanete věni svému původnímu přesvědčení, nebo přijmete nový názor. Ztratíte víru, přestanete být věrnými. Pokud se během doby přesvědčíte, že jste se se svou nevírou ukvapili, že jste předčasně a neuváženě přestali být věni původnímu přesvědčení, původní víře, následují pak dlouhá léta hledání cesty zpátky, zvláště když nemáte vhodného průvodce.

Mnohé tzv. vědecké poznatky vyplývají z nepochopení poznaného poznamenaného, mnohdy i snahou vyhovět politickým požadavkům doby a také nedostatečným porozuměním Písma. Ono to také není tak jednoduché, říci si, že si přečtu danou pasáž Písma a je mi vše jasné, vím, kde je pravda – to vědí i biblisté. Tady je potřeba srovnávat jak texty Písma s novými, ať historickými nebo přírodovědnými, poznatky, tak také smyl a dobu, kdy tato. Duchem svatým inspirovaná, část byla sepsána, tradici uchovávání původní informace a člověka, který tuto informaci přijímal, a jak ji tehdy chápal, jaké měl předchozí vědomosti, které ho vedly k takovému porozumění slov Písma, jak je potom dále sám interpretoval.

Nás má vést snaha pochopit smysl Písma v duchu inspirace Duchem svatým, srovnávat s novými poznatky, ale ne hned měnit svůj názor, své přesvědčení a tvrdit, že nové poznatky jsou ty jediné pravé a správné.

To je právě smyslem stále nových a hlubších překladů knih Písma i pohledů jak různých překladatelů, tak také odborníků jiných profesí, včetně přírodovědců. Uvědomit si rozdíl mezi Božím pohledem a jeho časovou nekonečností a časově omezeným pohledem člověka, tím mnohdy

nechápacímu dobové přehození dějů v Písmu, především v knize Genesis. Chce to mít pevnější víru, víc věřit v inspiraci Písma Duchem svatým a více se, z pohledu svých znalostí a vzdělání, snažit pochopit, proč je to napsáno tak, jak to je, vcítit se do doby a znalostí tehdejšího člověka – pisatele a nepodkládat Písmu chyby. Tedy věřím-li, věřit Písmu a přijímat jeho informace z pohledu člověka dnešního, být mu věrný. Pokud něčemu nerozumím, ptát se druhých, jak to chápou, jak rozumějí smyslu slov Písma, ne je zpochybňovat, spíše hledat chybu v sobě a ve vlastním nepochopení. Ještě nikdy člověka nebylo, když si své nepochopení a nedostatky přiznal. Tím lépe a s čistým srdcem může ve svém zkoumání a hledání pokračovat. Jsme stvořeni k obrazu Božímu a Bůh nás svým Duchem svatým vede, abychom pochopili a našli smysl hledaného. Proto je třeba nejen věřit, ale být též této své víře věrný!

RNDr. Petr Benda

**Nakladatelství Řád (P. ing. Karel Dachovský, Sarajevská 13,
120 00 Praha 2, telefon 728 250 679).**

Poštovné neučtuji. Při odběru nejméně deseti publikací – sleva 20%.

Při odběru dvaceti knih – sleva 40 %.

1)	Svatý Alfons z Liguori: „Úvahy o řeholním životě“	Kč
2)	P. Karel Dachovský: „Svatý František Xaverský“ Životopis, 54 stran s mapkou.	65 Kč
3)	P. Rudolf Dilong, OFM: „Světce z Assisi“ Životopis, 126 stran.	120 Kč
4)	P. Karel Dachovský: „Svatý Norbert“. Životopis.	50 Kč
5)	P. Karel Dachovský: „Svatý Filip Neri“ Životopis.	60 Kč
6)	P. Karel Dachovský: „Svatý Alois“ Životopis.	50 Kč
7)	P. Karel Dachovský: „Svatá Gianna Beretta Molla“, příběh ženy, která odmítla jít na interrupci, ačkoliv věděla, že při porodu zemře. 36 stran.	35 Kč
8)	MUDr. John Grady: „Interrupce – ano, nebo ne?“ Důvody proti interrupcím, 24 stran	10 Kč
9)	P. Karel Dachovský: „P. Paul Marx, OSB“ Životopis aktivisty proti interrupcím v USA, 64 stran.	30 Kč
10)	Zpovědní zrcadlo.	1 Kč
11)	P. Karel Dachovský: „Cestou k Bohu“ První informace o Bohu a Církvi pro dosud nevěřící. 28 stran.	10 Kč
12)	P. Karel Dachovský: „Sepnuto duhou“ Náboženské básně, 64 stran.	50 Kč
13)	Časopis Řád – vychází 3x ročně, časopis pro obranu nenarozeného života, informace z Církve, katolická literatura.	Cena dobrovolná.
14)	P. Karel Dachovský: „Podle řádu Melchizedechova“ Náboženské básně, 68 stran.	25 Kč
15)	P. Karel Dachovský: „Miniatury“ Náboženské básně. 56 stran.	25 Kč
16)	P. Karel Dachovský: „Pod rozstříleným praporem je krásy dost“ Náboženské básně.	50 Kč
17)	Stella Lilley: „Život s utrpením“ Úvahy o utrpení a sv. Padre Pia.	9 Kč
18)	Ivan Slavík: „Kapky krve a potu Arnošta Jenče“, náboženské básně	9 Kč

19)	P. Karel Dachovský: „Svatý Karel Boromejský“
Životopis, 68 stran.	65	Kč
20)	Marie Dolistová: „Paní Zdislava z Lemberka“ Životopis
a poéma – v češtině, polštině, němčině, lužickosrbsky,
angličtině a esperantu, 100 stran.	80	Kč
21)	P. Karel Dachovský: „Blahoslavený kardinál J. H.
Newmann“, Životopis katolického konvertity
z anglikánství a významného teologa.	60	Kč
22)	P. Karel Dachovský: „Sv. Alžběta Durynská“. Životopis,
48 stran.	45	Kč
23)	P. Karel Dachovský: „Umlčený zvon“ Životopisný
román o františkánovi P. Janu Bártovi, 157 stran.	130	Kč
24)	P. Karel Dachovský: „Cesta františkánského kněze Jana
Bárty“. Historická studie, 100 stran.	40	Kč
25)	P. Karel Dachovský: „V srdci Londýna“ Novela ze
života emigranta, 100 stran.	80	Kč
26)	P. Karel Dachovský: „Svatý Martin“. Životopis.		

Adresa odběratele:

Objednávka – počet kusů:

1.		9.		15.		21.	
2.		10.		16.		22.	
3.		11.		17.		23.	
4.		12.		18.		24.	
5.		13.		19.		25.	
6.		14.		20.		26.	
7.							
8.							

Pomoc těhotným ženám a informace

Hnutí pro život ČR

Hlubočepská 85/64

152 00 Praha 5

telefon: 603 976 231

<http://prolife.cz>

<http://svobodavolby.cz>

Informace o přirozeném plánování rodičovství –

o symptotermální metodě podá

Liga pár páru

David a Michaela Prentisovi

Fügnerova 143/9

272 01 Kladno

tel.: 312 686 642

www.lpp.cz, lpp@lpp.cz

<http://lpp.cz>

Z deníku pravoslavného kněze Mgr. Libora Serafína Halíka, Ph.D. z modlitební stráže před nemocnicí v Brně

Umělé oplodňování starobních důchodkyň a útok televize

V pondělí 26. 7. 2004 jsem stál na Obilním trhu s Pavlem K. z Břeclavi a nově i s Jarmilou V. Paní K. mi pomohla v 11.45–12.00. Při odchodu od nemocnice mě na křižovatce zastavila více než šedesátiletá Rakušanka, že chce otěhotnět. Její muž vypadal o hodně mladší. Chtěla, abych jí k tomu udělil požehnání. Já se zalekl jejího věku. Jí to nevyvedlo smíry. Sama vzala mou ruku a udělala si jí na sobě znamení svatého kříže. Teprve pak jsem se vzchopil a řekl jim, že umělým oplodněním ve zkumavce (IVF – in vitro fertilizací) zabijí osm embryí (dětí), což je hřích. Ona mi tvrdila, že ona použije k oplodnění jen dvě vajíčka a prosila mě, ať se za ni modlím. Když jsem chtěl její adresu, že jim podrobněji vysvětlím umělé oplodnění ve zkumavce, odmítla to. Naznačila, že se ještě uvidíme, až se jim narodí to druhé dítě. První, dvouapůlroční dítě měli v autě. Pak mě oslovila s dojetím a vážně

jedna babička: „Vy nesete kříž za nás všechny.“ Moje manželka cítila před pár dny první pohyby šestého miminka.

V úterý 27. 7. 2004 jsem stál před nemocnicí s Jarmilou V a s Vítězslavem N. o berlich. Díky Bože, že přestalo pršet, když jsme byli na Obilním trhu. Lékař z nemocnice na Pekařské ulici se dal se mnou na Obilním trhu do debaty.

V 11.45 se na Obilní trh dostavili městští strážníci se starostou Kameníčkem a s redaktorkou České televize Sopouškovou. Vítězslav N. zaslechl, jak se redaktorka vztekle ptá starosty: „Proč ho ti policajti nezabásnou?“ Starosta: „Protože se ho bojí.“ Díky, Bože, že se mě bojí, jako se báli kdysi Madianští Gedeona, ač byli v přesile. Redaktorka mě pozvala na 17.30 do televizního studia. Do přímého přenosu *Jihomoravského večerníku*. Prezident Hnutí Pro život ČR, Radim Ucháč, mi poté vhodně poradil, jak komunikovat v přímém přenosu. Studio je vedle kostela, v němž leží nerozpadlé tělo ctihodného kněze Martina Středy, obránce Brna v roce 1645. Tam jsme se od 17.15 s Jarmilou V modlili. Ve studiu před natáčením jsem v duchu opakoval: „Sláva Tobě, Pane, sláva Tobě, Bože.“ V čase Večerníku ČT od 18.00 pustili do jihomoravského okruhu televize následující sestřih, který utvořila Petra Sopoušková:

Svérázným způsobem protestuje proti potratům kněz pravoslavné církve Libor Halík. Už více než rok zpívá žalmy a rozdává letáky před brněnskou porodnicí na Obilním trhu. Snaží se tak přesvědčit lidi o tom, že interrupce je vražda. Podle vedení nemocnice ale svým hlasitým projevem obtěžuje pacientky po operacích a také maminky s novorozenátky. Na radnici městské části Brno-střed si už na něho stěžovalo asi osm set lidí. Starosta ale nemá žádný zákonný prostředek, jak ho od porodnice vykázat.

Kněz Libor Halík stojí před vchodem do porodnice každý všední den už více než rok. Zpěvem a rozdáváním letáků bojuje proti potratům.

Leona Duarte, maminka: „Obtěžuje mě to, protože si myslím, že to vůbec působí jako na psychiku tady na těhotné ženy, na matky s dětmi a vůbec.“

Jiří Jelínek, náměstek ředitele Fakultní nemocnice Brno: „Máme zde i pacientky onkologické, těžce nemocné, které si stěžují.“

Libor Halík, pravoslavný kněz: „Takže ono je to fifty fifty. Jedna jedna. Někdo je proti, někdo je se mnou. To tak je v každé věci.“

Pacientka: „Vy jako muž víte něco, to je nejlepší, když muž káže ženám

něco.“

Radnice má stížnosti šesti set lidí. Nikdo ale zatím kněze nedokázal přesvědčit, aby přestal pacientky rušit. Radnice se obrátila i na soud. Ten rozhodl, že zpěv na chodníku nemůže zakázat.

Josef Kameníček (ODS), starosta MČ Brno-střed: „Můžete být někde v parku.“

Libor Halík, pravoslavný kněz: „Tady jsem aktuální. Jsem tady jako maják před tím skaliskem, o které se tříští životy těch malých dětí.“

Kněz Libor Halík chce před porodnicí protestovat do té doby, dokud tady lékaři budou provádět interrupce. Ti ale tvrdí, že těhotenství přerušují pouze ze zdravotních důvodů a přestat s tím proto nehodlají.

Pak mě pozvali mluvit do přímého přenosu. Bůh mi pomohl.

V přímém přenosu televize

Moderátorka (Lenka Solanská): A kněz Libor Halík je i hostem dnešního Jihomoravského večerníku, dobrý večer.

Libor Halík, kněz pravoslavné církve (LH): Dobrý večer.

Moderátorka (M): V porodnici na Obilním trhu se provádí interrupce pouze ze zdravotních důvodů. To znamená, že je ohrožen život matky nebo plod je těžce geneticky poškozen. Vy odmítáte i tyhle potraty?

LH: Potrat je vždycky vraždou.

M: To je váš názor, ale vy odmítáte i tyhle potraty ze zdravotních důvodů? Protože ta žena je skutečně ohrožená třeba na životě.

LH: Tak na té nemocnici je taková cedule, kterou tam umístil přednosta kliniky, profesor Ventruba. Zde napsal, že tam nejsou žádné interrupce. To znamená, že já tam jsem dál, protože tam interrupce pořád jsou. Proč ta cedule není pravdivá?

M: Ptám se. Jak jsme ale už slyšeli v reportáži, provádí se tam interrupce skutečně pouze v závažných případech, v kterých není vyhnutí.

LH: Ano, a já se ptám, proč tam je cedule, že tam nejsou žádné interrupce.

M: Tak to už je možná otázka pro pana Ventrubu. Vy ale přesto máte docela hlasitý projev, zpíváte, rušíte tam matky i děti. Nevadí vám to? Nejde to trošičku proti té vaší filozofii?

LH: Tak za mnou také chodí některé matky s dětmi, které mi děkují, že tam zpívám a že se tam modlím. Například jedna maminka mi nedávno řekla, že tam byla na porodu. Měla císařský řez, potom miminko jí odnesli a ona ho nemohla v tu chvíli najít. Tak byla zoufalá a najednou slyšela moji modlitbu Žalmu a potěšilo ji to a povzbudilo a přišla mi to říct.

M: Přesto některé pacientky ale rušíte. Samozřejmě, vy máte právo na to tam být. Přesto, když vy je rušíte, nemyslíte si, že také tím určitým způsobem poškozujete jejich práva? Myslím těch matek, které se cítí rušené a kterým to vadí.

LH: Já si myslím, že život je to nejcennější, co každý člověk má. Každý, kdo se narodil a měl tu šanci se narodit, si života váží. Proč bychom neměli dát šanci i těm ostatním, kterým je v tom bráněno?

M: Samozřejmě, ale uznáváte tedy, že ty ženy, které si nepřejí, aby byly rušeny, že na to mají právo?

LH: Já si myslím, že nejvíce to vadí těm lékařům, kteří dělají ty interrupce. Oni potom proti mně popouzejí i ty ženy.

M: V ČR je přerušení těhotenství ale ze zákona povoleno a je tedy na svobodné vůli každé matky, jestli si dítě nechá, nebo nenechá. Neměl byste jít spíše protestovat před parlamentem?

LH: Až do roku 1957 byla interrupce pokládána za vraždu. A to i lékaři.

M: Ale jsme v roce 2004!

LH: Ale tehdejší lékaři nebyli hloupí. Nebyli hloupější než ti současní. Toto spíše souvisí s charakterem než s pokrokem medicíny, protože od té doby, od 80. let, existuje ultrazvuk a na tom ultrazvuku je jasně vidět, že to miminko je miminko, že to je člověk a také došlo k rozvoji genetiky a víme, že se z toho embrya nemůže vyvinout žádný králík ani ryba, ale vždycky jen a pouze člověk.

M: Ano, já vám děkuji za vaše názory. Mějte se hezky a na shledanou.

LH: Díky, na shledanou.

Doplňuji, že zde obě zaměstnankyně České televize vědomě či nevědomě šířily lež:

1) Ve skutečnosti jsem se na soud obrátil já, Libor Halík. Zažaloval jsem radnici a vyhrál jsem.

2) Nejčastějším zdravotním důvodem k interrupci do 12. týdne těhotenství je to, že žena neplánovaně otěhotní při užívání antikoncepčních tablet nebo při zavedeném nitroděložním tělísku. Jiným zdravotním důvodem k interrupci do 12. týdne těhotenství je to, že ženám ještě není patnáct let nebo překročily čtyřicet let, i když jsou zdravé. V těchto případech není těhotenstvím a porodem ohrožen život matky, ani plod není těžce geneticky poškozen. Zdravotní důvody definuje Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky ze 7. 11. 1986, kterou se provádí zákon ČNR č. 66/1986 Sb., o umělém přerušení těhotenství (75/1986 Sb.) se změnou: 467/1992 Sb.

V 19.15 vysílala ČT1 hlavní celostátní zpravodajství *Události*. Do nich znovu umístili sestřih Petry Sopouškové o Obilním trhu.

Ve středu 28. 7. 2004 mi na Obilním trhu pomáhala Jarmila V. Neznámý chlap v mylném domnění, že jsem celibátní katolický kněz, mi vyhrožoval zmlácením. Druhý chlap na mě poslal městské strážníky. Když nás strážníci přesvědčovali, že všechny maminky v této nemocnici obtěžujeme, právě vstupovali do nemocnice mladí manželé s miminkem a radostně na nás zavolali: „Chvála Kristu!“ To jsem hned připomněl velícímu strážníkovi. Ztratil argumenty. Díky Bohu. Poté to strážníci vzdali a odjeli. Ilona M. z protestantské církve nám před nemocnicí vyprávěla, že když zde před šesti lety ležela, tak tu vnímala temnou atmosféru, přestože se modlila. Ale od doby, co se před nemocnicí modlíme hlasitě Žalmy, tak je uvnitř nemocnice atmosféra prosvětlená. Cítí se zde jako pacientka volně, i když někteří lékaři proti nám zuří. Řekla, že telefonovala přátelům z různých protestantských církví, aby se za mě modlili. Přišla sem i zkušená dětská sestra důchodkyně Magda K. a vyprávěla nám o vraždění pacientů skrze lékaře kvůli orgánům na transplantace. Nedávno totiž takto chtěli kvůli orgánům na transplantaci sprovodit ze světa její sestru. Ona, když to odhalila, tak jim v tom na poslední chvíli zabránila. Zbavme se iluzí o morálnosti současných zdravotníků! Česká televize mě požádala, abych se v pátek 30. 7. 2004 večer zúčastnil ve studiu natáčení sobotního pořadu *Týden v regionech*. Bůh mi dal znamení skrze jistý

Boží dar, abych se natáčení zúčastnil, byť to není přímý přenos.

Ve čtvrtek 29. 7. 2004 mi na Obilním trhu opět pomáhala Jarmila V. Neznámá paní šla do nemocnice. Řekla, že mě viděla v televizi a dodala: „Vydržte!“ Odpoledne mi dovezl prezident Hnutí Pro život Radim Ucháč více než deset tisíc nových letáček Vyšetření v těhotenství.

Přednosta kliniky se v televizním studiu zamotal do vlastní pasti

V pátek 30. 7. 2004 se doma modlím. „Ty jsi Bože skrze nezkušeného Davida porazil zkušeného válečníka Goliáše. Bože, prosím, poraz skrze mě ten nástroj d'ábla televizi i d'áblova služebníka Prof. MUDr. Ventrubu, moderátorku (moderátora), střihače filmu, kameramany atd. Ve jménu Ježíše Krista vzkříšeného. Amen.“ Na Obilním trhu jsem opět s Jarmilou V. Maminka, která zde podepsala petici na naši podporu, řekla: „Šíleně nenávidím potrat!“ Když lidé zjistili, že rozdáváme nové letáčky, které ještě nemají, tak se pro ně speciálně vraceli. Odpoledne si půjčuji v CENAP modely miminek v různých stadiích těhotenství. Cestou se skrze Boží vedení setkávám s právníkem. Před filmováním ve studiu jsem se šel s Jarmilou V. pomodlit do protějšího kostela, kde leží nezetlelé tělo kněze Martina Středy ze 17. století. Telefonicky mě Radim Ucháč instruoval, že když se nám v úterý povedl ten přímý přenos, tak nepřátelé dětí teď nasadí větší chytráky, než byla ta předchozí redaktorka. Proto se modlím: „Bože, poraz nepřátele. Sešli na ně Tvůj strach. Rozděl jejich jazyky, jako jsi je kdysi rozdělil v Babylonu. Bože, udělej to pro oslavu tvého jména. Ať tvé jméno není mou nešikovností, neobratností jazyka zneuctěno. Dávám ti svůj jazyk i své neverbální projevy, tak jako jsem Ti obojí již dal, když jsi mi chtěl darovat modlitební dar cizích jazyků. Bože, zachraň nesmrtelné duše.“ Řekl jsem Bohu, že se už nechci vymlouvat na svůj jazyk, jako se vymlouval Mojžíš, neboť Bůh umí ovládnout můj jazyk. „Bože, jako za svatého Prokopa! Zorej d'áblem jako pluhem to území České republiky i další území, Evropu a dál. Čili použij, Bože, televizi (v současnosti nejpoužívanější nástroj d'ábla) k boji proti d'áblu. Pane Bože, zachraň duše.“ Prosil jsem o modlitební podporu všechny svaté anděly a křesťany, kteří již jsou v nebi, včetně Martina Středy. Bůh mě vyslyšel. Skutečně na mě nachystali jiného redaktora, člověka velmi obratného jazyka, syna bývalého ředitele televize Nova Jakuba Železného. I před debatou v televizním šotu mě vydírali následovně:

Jakub Železný, moderátor: Zpívané žalmy a modlitby nejsou zrovna tou nejpříjemnější zvukovou kulisou, kterou by chtěly slyšet maminky novorozeňat a ženy po vážných gynekologických operacích, nemají ale na výběr. Pokud totiž leží v brněnské porodnici na Obilním trhu, slýchají tesklivé modlitby denně. Pod jejich okny stojí už více než rok pravoslavný kněz Libor Halík a protestuje takto proti potratům.

Petra Sopoušková, redaktorka: Kněz Libor Halík se postavil před porodnici poprvé vloni v červnu a chodí sem každý všední den. Hlasitými zpívanými modlitbami protestuje proti potratům, tak aby ho slyšela celá porodnice.

Leona Duarte, maminka: Obtěžuje mě to, protože si myslím, že to vůbec působí jako na psychiku tady na těhotné ženy, na matky s dětmi.

Jiří Jelínek, náměstek ředitele Fakultní nemocnice Brno: Někdy, kdy je příliš hlasitý, tak pláčou nám děti na novorozeneckém oddělení. Čili se domnívám, že z jeho strany je to takový neetický přístup. (Ve skutečnosti novorozenci pláčou kvůli tomu, že mají hlad!)

Věra Rybníčková, staniční sestra: Je to opravdu nepříjemné, hlavně v létě, když jsou otevřená okna, tak je slyšet téměř každé slovo, ruší to nejen nás, ale hlavně i naše pacientky, které jsou po operaci, potřebují klid.

Libor Halík, pravoslavný kněz: Víím od pacientky a od také některých zaměstnanců, že tady interrupce jsou dál, a proto tady dál stojím a protestuji proti těmto smrtím těch nevinných dětí.

Josef Kameníček, starosta MČ Brno-střed (ODS): Tento způsob protestu patří do středověku, a ne do moderní doby, a navíc určitě nepatří tam, kde je to kontraproduktivní, to znamená před porodnici.

Petra Sopoušková, redaktorka: Na Libora Halíka si stěžují pacientky, zaměstnanci porodnice a také lidi bydlící v její blízkosti. Obracují se na radnici Městské části Brno-střed i policii, nikdo jim ale nedokáže pomoci. Starosta Josef Kameníček přišel několikrát kněze marně přemlouvat, aby se přesunul jinam. Obrátil se i na soud, nepomohl ale ani ten. Zpěv na chodníku totiž nemůže nikdo zakázat. (Ve skutečnosti jsem se na soud obrátil já!)

Josef Kameníček, starosta MČ Brno-střed (ODS): Můžete být někde v parku, tak abyste nerušil...

Libor Halík, pravoslavný kněz: Já jsem zde aktuálně, protože jsem tady jako maják před tím skaliskem, o které se tříští ty životy těch malých dětí.

Osoba: Ale, pane, vy máte o interrupci... vy jako muž o tom víte něco? To je

nejlepší, když muž káže ženám něco.

Osoba: Tady na pokoji slyšet byl trochu. No, mně tak všeobecně nedělá dobře tím svým, co prezentuje.

Osoba: Mně osobně to nevadilo.

Osoba: Jsou lidi, kteří jsou proti křesťanství a pro křesťanství. Takže já si myslím, že spíš to vadí těm lidem, kteří jsou proti Bohu, kteří jsou nevěřící.

Petra Sopoušková, redaktorka: Pravoslavný kněz chce před porodnicí vydržet do té doby, dokud tady budou lékaři provádět interrupce. Ti ale kvůli knězi nepřestanou. Na Obilním trhu navíc přerušují těhotenství jen ze zdravotních důvodů.

Jiří Jelínek, náměstek ředitele Fakultní nemocnice Brno: Z důvodu, kdy je ohrožena matka na životě, nebo prostě se plod nevyvíjí tak, jak by měl, to znamená z důvodů genetických, kdy stejně těhotenství, které spěje k tomu, že skončí potratem nebo prostě to dítě bude nějak doživotně poškozeno. (Lékaři zkoumají nemoc nenarozených dětí. Matkám pak doporučí umělý potrat. Je známo, že vlastní děti gynekologů, kteří provádí interrupce na Obilním trhu, byly podle genetických těhotenských testů zdravé. Přesto se narodily postižené. Mně přišlo deset žen na Obilní trh říci, že jim lékaři předpověděli nemocné dítě. Ony odmítly interrupci a modlily se. Děti se narodily zdravé. Pouze dvěma z nich se narodilo dítě postižené. Mají je přesto rády a odmítly je dát do ústavu. Ve čtvrtek 18. 12. 2003 jsem byl u nemocnice zdrcen z toho, co mi řekla jedna matka. Hrdě se pochlubila, že jde potratit dítě, protože je postižené.

Petra Sopoušková, redaktorka: Kněz je pevně odhodlaný své stanovisko před porodnicí neopustit. Říká, že vytrvá klidně i celé roky, přestože zákony České republiky všem ženám umožňují svobodně se rozhodnout, jestli chtějí počaté dítě porodit, anebo ne. A Libor Halík navíc paradoxně stojí před porodnicí, ve které se rodí nejvíc dětí v republice.

Televizní sestřih tvořila redaktorka Sopoušková, o které vím, že radila starostovi, aby mě uvěznil. Proto při poslechu této manipulace ze strany vedení nemocnice a zaujaté redaktorky jsem si v duchu říkal: „Sláva Otci, Synu, Duchu svatému. Dej mi Bože odvahu Iva.“ Když mě v debatě Železný oslovil, mluvil jsem pevně. Vždy sebevědomý Prof. MUDr. Ventruba však najednou mluvil ustrašeným hlasem. Bůh ho postrašil, oslabil. Já vzal do rukou ceduli,

kteřou do studia přinesl sám Ventruba. Ukázal jsem ji do kamery na potvrzení ulhanosti tohoto lékaře, přednosta kliniky. „Díky, Bože, za vyslyšení. Díky i všem svatým andělům, křesťanům, Martinu Středovi a Panně Marii za přímluvné modlitby.“

Debata probíhala následovně:

Jakub Železný, moderátor (JŽ): No, a společně s pravoslavným knězem Liborem Halíkem teď ve studiu vítám i Pavla Ventrubu, který je šéfem gynekologicko-porodnické kliniky brněnské fakultní nemocnice. Pánové, oba vás vítám, dobrý den.

Libor Halík, pravoslavný kněz (Kněz): Dobrý den.

Prof. MUDr. Pavel Ventruba, přednosta gynekologicko-porodnické kliniky Fakultní nemocnice Brno (Prof.): Dobrý den.

JŽ: Nejprve na vás, pane Halíku, proč děláte to, co děláte? Prosím o stručné a jasné vysvětlení.

Kněz: Protože si vážím lidského života.

JŽ: Pane profesore, co vám na této formě protestu vadí, vždyť přeci každý může projevat svobodně svůj názor.

Prof.: Mně nevadí forma protestu, mně vadí ten způsob, jakým pan Halík vlastně postupuje, to znamená hlasitost, vyzvánění, demonstrace, která ruší naše pacienty, ruší personál. To znamená my s ním nediskutujeme o tom, že prostě hájí právo na život, tyto zájmy máme stejné.

JŽ: Pane Halíku, není ten váš protest z toho, co říká pan profesor, trošičku kontraproduktivní, když rušíte lékaře v tom, aby prováděli špičkové operace a zachraňovali lidské životy, i dětské životy?

Kněz: Pan přednosta říkal, že tam vyzváním, já jsem tam nikdy žádný zvon nepoužil, takže...

JŽ: Dobře, ale my jsme viděli, že tam vykřikujete, že tam zpíváte, modlíte se. Nemáte pocit, že to opravdu může někoho rušit?

Kněz: Modlím se tam Žalmy.

JŽ: Ano, ptám se vás, jestli ty Žalmy nemohou být pro někoho přeci jenom trošku obtěžující.

Kněz: Já si myslím, že žádná modlitba není obtěžující.

JŽ: Dobře, ale umíte si představit člověka, který přeci jenom provádí třeba nějaký špičkový výkon a potřebuje na to absolutní soustředění, špičkový výkon, jehož výsledek určitě chcete i vy, aby byl co nejlepší.

Kněz: Na té ulici podobně jako já se třeba ozývá jiný hluk, mnohem silnější, než můj, sekají tam trávu několik hodin, vrtají tam, projíždějí tam auta.

JŽ: Dobře. Pane profesore, jak je to teď s těmi interrupcemi u vás? My jsme viděli tam tu ceduli, vy jste ji přinesl dokonce i do studia, že od 1. května se na tomto pracovišti interrupce neprovádějí. Provádějí nebo neprovádějí, vaše slovo, slovo přednosta kliniky?

Prof.: Interrupce, tak jak je chápe pan Halík, se u nás neprovádějí, a to z toho důvodu, mluvím teď o pracovištích v porodnici. Naše klinika má pracoviště v porodnici i v Bohunicích, takže my jsme od tohoto termínu tyto výkony přesunuli na pracoviště do Bohunic. Stejně tak jsem žádal pana Halíka, aby se přesvědčil, toto odmítl. Doporučil jsem mu, aby se posunul na jiné místo, opět odmítl.

(Nepovolil mi přesvědčit se. Požadoval po mně pouze to, abych mu slepě věřil.)

JŽ: Proč jste nešel do Bohunic, když se teď už na Obilním trhu nic takového neděje?

Kněz: Protože, jestli teda mohu použít tu vaši ceduli tady, tam je napsáno, že od 1. května 2004 se na tomto pracovišti interrupce neprovádějí. A ty interrupce se tam některé provádí dál.

JŽ: Pane profesore, to je na vás?

Prof.: Opět se vracím k tomu, k diskusi, kterou jsem měl opakovaně. S panem Halíkem jsme se bavili, co to je přerušení, umělé přerušení, interrupce. On to chápe jako interrupce na žádost, ty ze zdravotních důvodů samozřejmě děláme dál, ale toto my nenazýváme interrupcí.

JŽ: Tohle vám jako vysvětlení nestačí, pane Halíku?

Kněz (podruhé ukazuje do kamery ceduli): No, to mi nestačí, protože tady není nic specifického, tady je prostě slovo interrupce, takže já to беру prostě tak, jak je to napsáno.

JŽ: Dobře. Na druhou stranu ale ty interrupce, které se konají ze zdravotních důvodů naopak ve výsledku mohou zachránit život té ženě, pokud to chápu správně, pane profesore.

Kněz: Tak interrupce ze zdravotních důvodů, to může být také interrupce udělaná ženě, které je čtyřicet let a žádný jiný důvod tam už není.

JŽ: Já nejsem odborník, na to je tady pan profesor Ventruba.

Prof.: Ze zdravotních důvodů samozřejmě, ale tam je to vázáno, že v tomto věku žena může mít jiné choroby, které jsou důvodem přerušení těhotenství.

(Proč tedy na Obilním trhu uměle oplodňují ženy po přechodu? I téměř sedmdesátileté cizinky! Vázáno to na zdraví není. Je to vázáno na peníze.)

JŽ: Nicméně, pane Halíku, to přerušení těhotenství je v Česku legální záležitostí. Proč nejdete protestovat tam, kde se můžete domoci toho, aby toto právo bylo změněno, třeba před Poslaneckou sněmovnu?

Kněz: Tak tam je to zakázáno protestovat přímo před Poslaneckou sněmovnou.

JŽ: Dobře, tak někde v okolí, třeba proč se neobracíte jiným způsobem, jinou formou na zákonodárce?

Kněz: Tak já dělám to, co se dělá i v zahraničí, a v zahraničí běžně kněží, ale i laici stojí před nemocnicí a protestují proti interrupcím.

JŽ: Dobře. Pánové, děkuji vám, že jste přišli. Asi si své názory tady nesblížíte, ale jsem rád, že jste si je mohli vyjasnit. Díky a na shledanou.

V sobotu 31. 7. 2004 televize ČT1 odvysílala v 10.40 pravidelný *Týden v regionech*. V jihomoravské části byl sestřih redaktorky Sopouškové a moje debata s moderátorem Železným. Naši debatu vysílali v televizi tak, jak byla. Nedělali její sestřihy. Díky, Bože. Odpoledne si uvědomuji, že dnes velmi Používané Kristovy výroky: *Miluj bližního svého jako sebe samého..., dejte a bude vám dáno..., buďte milosrdní..., nesuďte...* nelze používat bez Desatera či proti Desateru Božích přikázání. To, že jednáš nesobecky, ještě neznamená, že nepřestupuješ Boží zákony, že nehřešíš. To lze dokázat na rodičích a dětech. Budou-li se rodiče chovat ke svým dětem zcela nesobecky a udělají-li za ně všechnu práci, pak se z dětí stanou sobečtí lenoši a zavrženci v pekle. To znamená, že nesobeckost nestačí. Dnes Používané heslo „Miluj a dělej, co chceš“ proto není přesným návodem ke správnému.

Píseň o životě a smrti

Karel Dachovský

1.

*Mezi Albertovem a Apolinářem
básnická ulička.*

Morový sloup

s bílou čepičkou sněhu.

Této čtvrti se krásou nevyrovnají

Niagarské vodopády,

ani smrky a borovice Vysočiny.

Oko stavitelů od doby Karla IV

mělo cit pro poezii.

Kopanec dostali jezuité za to,

že každá česká vesnice

měla svůj kostel,

svůj pěvecký sbor

a sedláci o dlouhých zimních večerech

cvičili na housle

podivuhodné kusy pro kůr kostela.

Všechno souvisí se vším.

Za vysokou zdí je psychiatrický ústav,

kde bil hlavou o mříže

nemocí zesláblý Smetana.

Na té zdi

byl v srpnu 1968 velký nápis:

„Éto nět vaše dělo“

Tady parkovala dlouhá řada

sovětských tanků.

Tady totiž byla na ulici

veřejná pumpa.

Co si mysleli v porodnici

nad tou řadou ještěrů,

pomalovaných bílou válečnickou hlinkou?

*Před několika týdny
před vchodem do porodnice
křičel pravoslavný kněz Halík:
„Nezabíjejte nenarozené!“*

*Byl jsem při tom,
přijela policie a nevěděla,
co dělat s tím hlasem,
který byl stvořen,
aby zpíval
na ruských pláních,
kde vědí, co je tvrdý život.
„Hlavně aby nebyla válka,
říkají Rusové.*

*Tudy chodil farář Pašek
se svým mohutným vlčákem.
Není má věc soudit.
Ale i takoví kněží zachraňovali Církev,
nemohu uvěřit, že tolik kněží
bylo komunisty postaveno mimo kostel.*

*V padesátých letech jsem byl dítě
a často procházel i tudy
na desátou u svatého Apolináře.
Neexistují kdyby.
Jako kněz jsem nikdy
nekolaboroval s rudou mocí.
Zdá se mi,
že je národ nepoučitelný.
Zatím se mi nic neděje,
verše lze ignorovat,
Seifert nikoho neurážel,
krása, která má slabý hlásek.
Moji básníci mi však rozumějí.*

Jaroslava Jáněová se narodila 1. 11. 1947 v Olomouci, žije a bydlí v Praze. Vystudovala SVVŠ (Střední všeobecně vzdělávací školu), Střední odbornou školu výtvarnou – obor propagační výtvarnictví.

Zaměstnání: Centrotex, a. s. Praha – 1967–1999

Vrchní soud v Praze – 2000–2009

V důchodu od roku 2010

Uvedena je ve *Slovníku českých a slovenských výtvarných umělců*, díl CH-J, 1999, ve *Slovníku Who is Who v ČR* – 2009.

V letech 1972–2011 – účast na 190 výstavách, členských, krajských, celostátních, i samostatných.

Účast a ocenění na výstavách:

Bienále kresby a grafiky Louny, Bienále Praha, AMO-Šumperk, AMO Bratislava, České Budějovice, Praha – *Západ očima výtvarníků*.

Za uměleckou činnost – udělena cena Masarykovy akademie v Brně, 2010, udělil prezident Světové unie kultury – prof. Miroslavem Klivarem, PhD.

Publikováno:

Obrazy, kresby, grafika – noviny Svoboda 1976–1979,

Katalog OKS Praha-západ.

Verše, kresba, grafika – pravidelně publikovány v časopise *Lípa*, Zpravodaj národní kultury (2007–2011).

Biografie (ze čtrnácti připravených básnických sbírek):

2010 – *Všechny hvězdy dívají se vzhůru* (Nakladatelství Knihař)

2011 – *Vyznání* (Nakladatelství Alfa-Omega, Praha-východ)

2011 – v prosinci připravovaná sbírka *Když srdcem dotkneš se hvězd*.

Někdy

Někdy se zdá život

lehký jako pavučina,

jindy je tichý

jako bílá pěna,

a někdy těžký

jako kámen.

Anděl strážný

*Vidím jej z postýlky na obrázku,
jak bdí nad holčičkou
a převádí ji přes potok
dřevěnou lávkou.*

*Od té doby však Anděl Strážný
jakoby nikde není,
že by upadl v zapomnění,
nebo se dal taky do básnění?*

*Když však ze schodů padám
a v rukou plné tašky mám,
jindy zas o dlažební kostku
zakopávám,
letím a čekám jen,
co rozbiju si,
nos nebo čelo,
kolena nebo ruce,
nákup bude na chodníku,
rozbije se toho tedy více.*

*V tu chvíli Anděl probudí se
ze svého snění
a přispěchá mi k záchránění,
v poslední vteřině
lehce zachytí mě,
zamezí pádu,
vůbec nic se nestane,
a mě v tu chvíli zas dobře je.*

*Děkuji Andělu nastotísíkrát,
že mě zas zachránil,
že nedovolil pád. A pak prý Andělé nejsou.*

*Každý má toho svého,
ale Anděl radši má hodného.*

V listopadu

Běla Schovancová

Průhledná rosa

z hedvábných oblaků lehce padá,

za listem list zvolna opadává...

Mlhou je země oděná, a nad ní

v tajemném tichu večera

modravé plaménky modliteb dnes hoří.

Za všechny naše drahé zesnulé, jejichž duše

v nebeské říši již přebývají,

tam kdesi, za hedvábnými oblaky,

za hlubokým prostorem hvězd,

ve věčném světle lásky Boží.

Však pro nás,

svět hmoty a svit Nebe,

svět pomíjející a život věčný

se v něze neskonale sebe dotýkají...

Beráнку Boží,

přítomný v eucharistii,

Tvé oči nám vstříc již září,

Tvá láska nás objímá,

Tvá oběť nás očištěné do Božího království přijímá,

k Bohu Otci, do života Lásky věčné,

*mezi Tvé anděly a všechny svaté,
kteří tam uprostřed ráje, v kráse nesmírné,
s Marií Pannou, Matkou naší, milostí plnou,
se všemi našimi drahými a blaženými,
nás již čekají...*

*Zatímco nad Zemí, celou ztemnělou,
z hedvábných oblaků
vločka za vločkou
na naše hroby se tiše snášejí...*

Můj čas

Libuše Matysíková

*Můj čas je ukryt v mlhovině,
zdá se, že neznámo kam,
i počet dechů mi byl dán,
má volba leží v páře bílé,
žene se, žene, plnou parou vpřed,
ať jsi mlád či kmet.*

*Čas v mléčném oparu se kření,
jak s ním naložit, to každý neví,
víš ty, vlastně, jak máš žít?
Život v pravdě a harmonii.
Dokážeš odpouštět špatné činy?
Jsi v souladu s morálkou?*

*Máš klid mysli? Netrpíš zahálkou?
Pomáháš druhým? Máš je rád?
Plníš svůj úděl? Naplníš svůj osud?
Svou vnitřní silou vteřinu za vteřinou.*

Poezie

Janka Procházková

*Útlá
útlocitná,
malá,
bez významu –
zdobí se cizím peřím
tak ráda.
Zbytečně
tluče
drobnými prsty
na dvířka zlacených klecí
byznysmenů...
Nepochopená,
přebytečná –
v tlačení výhodných investic
stojí v koutěčku
– zapomenutá –
snad příště...*

Lístek

Janka Procházková

*Drobounkým lístkem být –
· ve větru
unikat
starostem,
co svazují křídla
a tíží jak kámen
na dno všednosti
položený.*

*A já
zatím
jsem lístek
přeplněný
zapsanými povinnostmi,
dobře zatížený,
aby neodlétl v širou dál –
kde bezesným nocím
odzvání
radostný hlas kostelních věží.*

Zachrániš-li se

Vladimír Stibor

*Buďte mezi prvními,
kdo vstane
a zatočí s hvězdnými revíry.
Les tu padá do kolen,
láká vysokou
světelnými záblesky –
a zatím to jsou záplavy,
stráně vlnící se mateřídoušky,
kde doznívají
Příhody lišky Bystroušky
i Píseň o Bemadettě.*

*Vezme tě kolem ramen,
zatančí si s tebou.*

prosinec 2011

Prozření

Vladimír Stibor

*Pomalu stékají
z hory Blaníku
chvějí se,
kruh jim zobe z ruky,
přidržují se otěží
měsíčních korábů
a tvrdí poutníkům,
že mršky malých neutrin
jsou rychlejší
než neklidné světlo
se všemi svými Einsteiny.*

*Trochu se bojí
vstoupit a neklepat.
Splouvají řeku
s tekutými krystaly.*

29. listopadu 2011

Piotr Kitrasiewicz – vystudoval teorii kultury se specializací na dějiny filmového umění. Vydal dvě sbírky poezie *Cień inkwizytora* (*Inkvizitorův stín*, 1993) a *Kochankowie* (*Milenci*, 1996, 2001), soubor malých dramatických forem *Morderstwo w Senacie* (*Vražda v senátu*, 1999) a soubor statí *Sekrety pisarzy* (*Tajemství spisovatelů*, 2000, 2003). Laureát dvou cen v literárních soutěžích měsíčníku *Scena* (*Scéna*) za scénické dílo a rozhlasové stanice *Trójka* (*Trojka*) za rozhlasový pořad. Profesi je novinář, působí jako recenzent měsíčníku *Magazyn Literacki* – *Książki* (*Literární magazín – Knihy*) a divadelní kritik *Expressu Wieczornego* (*Večerní expres*). Žije ve Varšavě.

Romeo a Julie

Romeo Julii nemiloval

Ani Julie Romea

Zemřeli aby zbořili

Zed' dělící jejich rody

Chtěli zničit shnilé formy existence

Pokroku vyšli v ústrety

Měli štěstí že je neoznačili

Za revoluční živly

Eva z ráje

Zradila Boha

Uvěřila

Slovům hada

Krásného mladíka se zelenýma očima

Vzala si ho za splnění

Svých snů o přitažlivém živlu

Dřímajícího někde v hloubce

Cítila ho pod kůží ale měla ho zakázán

Svedla Adama

Dala mu jablko z hlubin ženskosti

Proti boží vůli splnila jeho vůli

Neboť světlo a soumrak jsou tou samou Jednotou

Díky její zradě

Nebe se sklonilo k zemi

A dalo světu lidi

Podzimní listí

*Podzimní listí nařiká
Pod nohama chodců
Sundávám boty
Jdu po špičkách*

Zdenka Líbalová

*Stvořil jsi ráno
abych se v něm smála
poledne
abych neplakala
a večer
abych sklonila svou hlavu
a vzdala díky
za třpyt
hvězd*

K obrazu svému (PF 2012)

Oldřich Damborský

Vrabci

*na drátě vinohradu
frnkli před kánětem,
letělo pápěří do brázdy,
my, křehcí
a hebcí,
pozorujeme ohňostrojů
kanonádu.
Sami si příští rok
k obrazu svému uhněteme,
a z bláta dnů
pak vypálíme v peci
závratě
duhové obvazy.*

ŘÁD

ČASOPIS PRO OCHRANU NENAROZENÉHO ŽIVOTA
INFORMACE Z CÍRKVE
KATOLICKÁ LITERATURA

2/2012

*Vždyť Pán mě vyprostil z každé tísně,
k odpůrcům pohlížím svrchu.
Žalm 53*

Vydává:

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Sarajevská 13

120 00 PRAHA 2

Telefon: 728 250 679

ISSN 1802 3177

Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 17216

Nová čísla účtů:

2500120032/2010 pro běžné platby

Pro případné dary Kč 1.000 a výše

tento účet: 2900120031/2010

Milí přátelé,

je zneklidňující porušování náboženské svobody v USA. Prezident Obama už hovoří jen o svobodě bohoslužeb, nikoli svobodě náboženství. Celkem 54 % naivních katolíků volilo prezidenta Obamu. Ten se odvděčil tím, že se za tři a půl roku své prezidentské funkce vyvinul v nepřítele katolické Církve. S jeho souhlasem ministerstvo zdravotnictví vydalo zákon, že všechny nemocnice, včetně těch katolických, zdravotní zařízení a katolické univerzity musejí poskytovat zdravotní pojištění s povinností platit antikoncepci, sterilizaci a pilulky s abortivním účinkem. Účelem je buď zlikvidovat katolické zdravotnictví a školství, nebo názorově vnitřně rozložit katolickou Církev. Biskupové jsou jednotní a protestovali (hlavně ústy kardinála Dolana, předsedy Biskupské konference USA). Bezvýsledně. Biskupové už vydali proti tomu pastýřský list, který se četl ve všech kostelech. Ačkoliv jsou biskupové jednotní, jejich stádo má různé postoje. Je tu dost liberálů a feministických řeholnic. Na podzim mají být nové prezidentské volby. Biskupové čtrnáct dní před volbami vydají pastýřský list vybízející nevolit Obamu. Šestina voličů jsou katolíci.

Také šedesát pravoslavných biskupů protestovalo. V USA žijí tři miliony pravoslavných.

Protikandidátem bude Mitt Romney z republikánské strany. Je to sice lepší než Obama, ale nikoliv ideální. Romney jako guvernér státu Massachusetts schválil používání pilulky způsobující interrupci v raném stádiu (po znásilnění).

Kdyby byl zvolen prezidentem silný zastánce ochrany nenarozených, byla by tu šance zakázat v zemi interrupce zákonem. O tom rozhoduje Nejvyšší soud USA (má devět členů). Čtyři členové jsou přestárlí a budou příští rok vyměněni. Kdyby prezident jmenoval zastánce života, mohlo by se vše zvrátit. V roce 1992 se znovu rozhodovalo o legalizaci interrupcí. Jazyčkem na vahách byl soudce Anthony Kennedy, který hlasoval pro interrupce. Paradoxem je, že je katolík.

USA mají silný vliv i v Evropě, proto se nás velmi týká, co se tam děje. Musíme se modlit, aby nebyl zvolen Obama.

Četl jsem v západním tisku, že kardinál Schönborn z Vídně rozhodl, že kněží mají podle pěti bodů posuzovat případy rozvedených a znovu civilně sezdáných. Prý ti, kteří se dobře starají o své děti, smí přijímat Eucharistii.

Vůbec těmto médiím nevěřím. Kdyby to byla pravda, byla by vídeňská arcidiecéze ve schizmatu. Kardinál Schönborn to má velice těžké. Desetina jeho kněží odmítla poslouchat papeže a možná další polovina kněží s těmito kněžími-křiklouny sympatizuje. Někteří němečtí a rakouští biskupové a kněží silně tlačí na papeže, aby zrušil celibát kněží. Část německé a rakouské Církve je jako hřeb v papežově těle.

V Katolickém týdeníku byl rozhovor s lucemburským velvyslancem. Říkal, že 80 % obyvatel jeho země jsou katolíci a velmi se tam uctívá Panna Maria. Zdálo by se, jak je Lucembursko katolická země. Ale Katolický týdeník mystifikuje své čtenáře. Průměrná návštěvnost nedělních mší svatých je 5 % obyvatelstva. Tedy situace jako u nás. Ti matrikoví katolíci jsou většinou odpadlíci, kteří o kostel nezavadí. Zlákalo je zlaté tele bohatství a úspěchu. Lucembursko je druhé v Evropě, pokud jde o životní úroveň obyvatelstva. Rozhodně lucemburská Církev nemůže být naším vzorem.

Televizi sleduji minimálně. Dělán to spíše ze zvědavosti, jak vypadá vlastně společnost. Ve svém pokoji plném knih se to jinak nedozvím. Stýkám se spíše s katolíky – a to je většinou jiný svět než většina společnosti.

Díval jsem se zájmem na kriminální seriál bavorské televize Big Ben. Bylo to šikovně uděláno, děj napínavý. Přitažlivost byla dána tím, že komisař Berghammer (Ben) a jeho matka Resi byli spíše kladné postavy (patrně proto, že Resi byla praktikující katolička a její syn do šestnácti let ministroval). Benova kolegyně, komisařka Lorenzová, byla šikovná policistka, ale spala s kdekým, což zřejmě bavorská televize pojala jako přitažlivou skutečnost. V některých dílech se útočí proti Církvi. Takže ten seriál je dost záludný. Med s jedem v jednom hrnku. Pro mě je zajímavé, že se tam odkryla německá společnost. Dost neblahý obraz. Poživačná a rozmařilá společnost v přetékajícím bohatství. Mravně málo na výši. Tady si příklad brát nemůžeme. Slyšel jsem v rozhlase, že průměrný Němec vyhodí za rok do popelnice 81 kilogramů jídla. Celkově to dělá v Německu dvacet miliard eur ročně.

Ale k České televizi. To, co jsem viděl, je z padesáti procent záludné. Církvi je přidělena méně než desetina procenta vysílacího času (většinou různé mše svaté). Možná si česká televize myslí, že za tento zlomek vysílacího času jí bude Církev z vděčnosti lízat ruce. Většinou po Boha tu místo není, většina seriálů se odehrává v ateistické společnosti a televize představuje jako normu

hédonistickou společnost plnou nemravnosti. Tedy Česká televize Církvi spíše škodí, než jí prospívá. Ostatní televizní stanice jsou obdobné. Vymyká se jediné televize Noe, které jsem zejména vděčen za různé mše svaté sloužené papežem. Je velká věc vidět světce. Televizi Noe chválím, i když i v jejích programech je někdy zbytečně vata a hluchá místa.

V březnu jsem vydal spis svatého Alfonse z Liguori *Úvahy o řeholním životě* (78 stran). Je tu pojednání o velikosti řeholního života a jak má řeholník žít. Také rady řeholníkům. Předpoklady požadované pro vstup do řádu. Povzbuzení pro novice. O prostředcích k vytrvalosti v řeholním stavu. O výhodách řeholního stavu.

Knihu jsem 12. března rozeslal sto osmi ženským a devadesáti mužským klášterům. Požadoval jsem za to 90 Kč (v tom je i 18 Kč) poštovného).

Dne 12. dubna jsem byl v bance pro výpis z účtu. Zaplatilo třicet jedna ženských a devět mužských klášterů. Z toho deset klášterů poslalo vyšší částku. Ono ještě něco dojde, ale odhaduji, že zaplatí jen třetina. Je to fiasko (zejména ze strany mužských klášterů). Dost na tom prodělám – hlavně tím, že mám na skladě 400 kusů neprodaných knih od svatého Alfonse.

Dostal jsem od jednoho provinciála dopis:

Vážený Otče,

Děkuji za zaslanou publikaci. Úvahy o řeholním životě jsou vzácné a cenné, potřebují však přeložit do jazyka dnešní mladé generace. Tento překlad rád dělám. Proto mi k němu postačí Vámi zaslaná publikace.

S přáním všeho dobrého...

Předpokládal jsem, že si řeholníci udělají zásobu svatých Alfonsů pro budoucnost, protože už to nikdo vydávat nebude. Zásobu svatých Alfonsů má jen osm řádů a kongregací. Řekl bych, že ti snad mají budoucnost. Víím, že řády jsou jako obrněná vazba Církve, což říkal františkán Pater Bárta. Říkám to nerad, ale lepší žádní řeholníci než řeholníci – modernisté.

Shrnuto: svatý Alfons je vítán jen někde.

Časopis ***Řád*** se drží i v podmínkách krize.

Neopust'te nás!

Mám Vás – čtenáře – zahrnuté ve svém každodenním růženci (je to první činnost, kterou ráno dělám). Ujišťuji Vás o své naprosté loajálnosti Svatému Otci.

Srdečně zdravím a žehnám Vám z celého srdce.

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Číslo mých účtů:

Běžné platby: 2500120032/2010

Případné dary – 1500 Kč a více: 2900120031/2010

Kanada

Nejvyšší soud zamítl žádost rodičů z Quebecu požadujících, aby jejich děti nemusely ve školách procházet etickou a náboženskou výchovou. Je to tedy povinné pro děti od deseti do patnácti let. Tyto kurzy přinášejí vhléd do všech náboženství a způsobují v dětech zmatek. Nejsou neutrální. Způsobují nenáboženský světový názor, který trivializuje náboženství a má za následek nechuť k víře. Bývalý arcibiskup Ouellet popsal tento program ve školách jako diktaturu relativismu v základních školách.

The Tablet, 25. 2. 2012

Kanadský časopis *Michael* píše a tvrdí: velmi vládne vládám – je to síla, která kontroluje tvorbu peněz v národě. Nezáleží na tom, který politik je v čele státu, jestliže moc tvořit peníze je svěřena soukromým bankám, které půjčují peníze. Pak svět upadá do dluhů a krize. Koncem 18. století tvůrce velké bankovní dynastie Mayer von Rothschild napsal: „Dovolte mi vydávat a kontrolovat peníze národa, a nebudu se starat o to, kdo tvoří zákony.“

Mezinárodní bankéři rádi zůstávají v pozadí a starají se o to, aby zvolení politici dodržovali jejich příkazy a podrželi si finanční moc financováním voleb nebo i temnějšími metodami.

Nedávno se odchýlili od těchto zásad – místo aby dosadili loutky, převzali přímo vedení vlád bez potřeby organizovat volby. Týká se to tří bývalých zaměstnanců americké banky Goldman Sachs.

Je to Mario Draghi (v letech 2002–2006 viceprezident Goldman Sachs pro Evropu od roku 2008 guvernér Italské národní banky. Nyní prezident Evropské centrální banky. Je členem Trilaterální komise a Bilderbergovy skupiny.

L. Papadimos: V letech 1999–2002 byl guvernérem Řecké národní banky. Tehdy Řecko bylo přijato do Evropské unie díky pomoci Goldman Sachs. 10. 11. 2011 byl jmenován řeckým premiérem. Je členem Trilaterální komise.

Dne 16. 11. 2011 bez voleb se stal italským premiérem Mario Monti. V roce 2005 se stal poradcem Goldman Sachs. Je členem Trilaterální komise a Bilderbergovy skupiny. Je teď premiérem a zároveň ministrem financí. Jeho vláda nebyla zvolena, je složena výhradně z technokratů.

Goldman Sachs je mocná i v Americe. Z ní vzešel Robert Rubin, ministr financí Clintonovy vlády. Taktéž Henry Paulson, ministr financí Bushovy

vlády. Guvernér Kanadské národní banky Mark Carney přišel rovněž z Goldman Sachs. Dne 4. 11. 2011 byl jmenován šéfem Rady finanční stability, zřízené G 20 k restrukturalizaci světového finančního sektoru a dohledu nad ním.

Evropská unie zneužila krizi eura k vytváření evropského federálního superstátu, který předá kontrolu nad vším Bruselu.

Papež Pius XI. V encyklice *Quadragesimo anno* napsal, že odevzdáním moci tvořit peníze soukromým bankám se stát stává služebníkem peněžních sil, namísto aby byl služebníkem společného dobra. Doslova: „*Stát, který by byl nejvyšší arbiter vládnoucí královsky nad všemi smlouvami stran, chtějící jen spravedlnost a společné dobro, se místo toho stává otrokem, poslušným nástrojem ve službě všech vášní a ambicí zisku.*“

Poznámka: Trilaterální komise zřízená v roce 1973 Davidem Rockefellerem, ředitelem Chase Manhattan Bank v New Yorku, má oficiálně sloužit k harmonizaci politických, ekonomických, sociálních a kulturních vztahů mezi třemi hlavními ekonomickými regiony ve světě (Evropa, Severní Amerika a Dálný Východ). Časopis Michael tvrdí, že cílem je vytvořit jeden světový superstát.

Michael, leden-únor 2012

Vatikán

Při papežském ceremoniálu přijetí nových dvaceti dvou kardinálů řekl papež, že jejich novou rolí není moc a převaha, ale služba Kristu a jen Církvi. Mají sloužit Církvi s láskou a horlivostí, srozumitelností a moudrostí učitelů, s energií a silou pastýřů, s věrností a odvahou mučedníků. Jsou služebníky Církve, která nalézá v Petrovi viditelný základ jednoty. Vše v Církvi spočívá na víře, na svátostech, liturgii, evangelizaci, charitě. Církev neurčuje svou vlastní strukturu, ale dostává ji od Božího slova.

The Tablet, 25. 2. 2012

Rozhovory se Společností Pia X. uvízly. Papež už nechce víc ustupovat. Lefebvrovci odmítají nejen Druhý vatikánský koncil, ale i nový katechismus a

nový církevní kodex. Jejich biskup Fellay řekl, že spíše uspějí za deset let, kdy vymřou tvůrci Druhého Vaticana.

The Tablet, 25. 2. 2012

Dne 24. 10. 2011 Papežská rada pro spravedlnost a mír vydala 41stránkový dokument nazvaný *Směrem k reformě mezinárodních finančních a monetárních systémů v kontextu globální veřejné autority* jako příspěvek k summitu G 20 ve Francii. Dokument byl uveden ve Vatikánu kardinálem Turksonem (hlavou Papežské rady), jeho sekretářem biskupem Tosem a profesorem ekonomie na universitě v Římě Leonardem Becchettim. Becchetti je autorem dokumentu, který oponuje jiným textům Magisteria o Církvi. Nabízí technická řešení, která jsou přinejmenším kontroverzní a vyvolala silné negativní reakce ve Vatikánu. Dokument vybízí ke globální vládě, ta bude plnit funkci centrální světové banky, která bude korigovat tok a systém peněžních výměn, jako to dělají národní centrální banky. „*Přišel čas k vytvoření institucí s univerzální kompetencí. Je to úkol dnešní generace, aby uznala a vědomě přijala tyto nové světové dynamiky k dosažení univerzálního společného dobra. Ovšem tato transformace bude učiněna na úkor vyváženého převzetí národních mocí světové Autoritě a regionálním autoritám.*“

Profesor Becchetti je absolventem London School of Economics, založené 1895 k šíření marxistického socialismu.

Slova jako světová vláda a centrální světová banka neunikly pozornosti médií, která psala: „*Vatikán je pro světovou vládu.*“

Pravda je, že papežové vždy byli pro subsidiaritu, kde vyšší stupně vlád slouží lidské osobě a nižším stupňům, které jsou bližší jednotlivcům a rodinám.

Mluvčí Vatikánu – jezuita Lombardi – na tiskové konferenci řekl, že dokument není výrazem papežského magisteria, ale autoritativní zprávou vatikánské agentury. Proto nelze říci, že je to názor papeže.

Reakce Vatikánu byly rychlé. Vatikánský deník L'Osservatore Romano dokument pohaněl. Zvláště sekretář papežského státu kardinál Bertone s dokumentem nesouhlasí a nařídil, že jakýkoliv text z Vatikánu musí být jím podepsán. Bertone předem o dokumentu totiž nevěděl.

Dokument je v rozporu s Benediktovou encyklikou *Caritas in veritate*, kde papež mluví jasně proti světové vládě, která chce zrušit státy. Říká: „*Musíme*

podporovat rozprostřenou politickou autoritu. Role státu je klíčová pro jeho rozvoj. (...) Aby se nevytvořila nebezpečná univerzální síla tyranské podoby, řízená globalizace musí být v souladu se subsidiaritou.

V roce 2001 Jan Pavel II. mluvil o globalizaci ke shromáždění tří set účastníků: „Bohatství zůstává v rukou několika s následnou ztrátou suverenity národních států, slabých v oblasti rozvoje a vede ke globálnímu systému vedenému několika centry v rukou soukromých jedinců.“

Michael, leden-únor 2012

Z Vatikánu unikly do médií citlivé informace a dokumenty. Arcibiskup Becciu (vatikánský „ministr vnitra“) nařídil vyšetřování ve všech vatikánských úřadech. Vatikánský Tribunál bude vyšetřovat záležitosti jako kriminální čin, sekretariát státu bude vyšetřovat na administrativní úrovni.

Jde také o tyto záležitosti: Televizní stanice La 7 a noviny Il Fatto Quotidiano uveřejnily dopisy arcibiskupa Viganò, dřívějšího guvernéra vatikánského státu. Ten si stěžoval papeži a kardinálu Bertonemu a protestoval proti úmyslu jmenovat ho nunciem v USA, což by prý zmařilo jeho úsilí „vyčistit“ Vatikán od zlořádů.

Jiná série dokumentů obviňuje Vatikánskou banku (IOR), že hledá skuliny v mezinárodně přijatých regulích k praní špinavých peněz.

Nakonec unikl dopis jednoho Němce, obviňujícího kardinála Romea z Palerma, že prý při návštěvě Číny řekl, že papež do roka umře, což někteří interpretují jako popis atentátu.

The Tablet, 24. 3. 2012

Papež před začátkem postu řekl, že je potřeba v zájmu lásky napomínat hříšníky. Řekl, že chce upozornit na aspekt křesťanského života, na který se zcela zapomíná: bratrská napomenutí v zájmu věčné spásy. Toto napomenutí a povzbuzení v duchu pokory musí být součástí křesťanské komunity. Nesmíme mlčet před zlem. Křesťané nenásledují cestu dobra, pokud z lidských ohledů nebo čistě z osobní zdvořilosti se přizpůsobují převažující mentalitě, spíše než aby varovali své bratry a sestry před způsoby myšlení a jednání. Lidé se musejí vzájemně zajímat o fyzické, morální a duchovní blaho. Často je to

právě naopak – netečnost a nezájem zrozené ze sobectví a maskované jako „respekt k soukromí“

The Tablet, 11. 2. 2012

Dřívější a současný guvernér Vatikánu, kardinál Lajolo a kardinál Bertello, odmítli názor arcibiskupa Viganò (do září 2011 guvernera Vatikánu, nyní je nunciem v USA), že spravování Vatikánu je doprovázeno finanční korupcí, soupeřením a zneužíváním moci.

The Tablet, 11. 2. 2012

Na Květnou neděli se na Svatopetrském náměstí konal den mládeže. Při liturgii pozdravil mladé i papež. Tato tradice se zde koná od roku 1983.

NA Svatý týden přijely také čtyři tisíce studentů ze dvou set univerzit na *UnivForum*. Organizace ICU (spravovaná Opus Dei) sezvala do Říma studenty na přednášky. Koncerty a výstavy na téma *Moc krásy*. ICU má kanceláře v Římě a Bruselu a už uskutečnila tři sta padesát projektů v pětatřiceti zemích.

The Tablet, 7. 4. 2012

Německo

Biskup Konrad Zdarsa v diecézi Augsburg chce v příštích letech zrušit osm set ze stávajícího tisíce farností. Je to kvůli nedostatku kněží. Chce, aby se o nedělích sloužily jen mše svaté, zakáže bohoslužby slova vedené laiky a jáhny s podáváním Eucharistie. Věřící si mají o nedělích dojet do otevřených kostelů, kde se slouží mše svaté. Proti tomu se zvedl odpor laiků.

The Tablet, 25. 2. 2012

V Německu je 15 136 kněží, z toho 500 je sdruženo v konzervativní *Síti katolických kněží*. *Netzwerk* varoval před možným schizmatem v německy mluvících zemích. *Netzwerk* je nespokojen s pasivitou biskupů, kteří nic nedělají s neposlušností kněží. Zvláště jde o rakouskou kněžskou iniciativu, která je už podle *Netzwerku* ve schizmatu a usiluje o novou církev.

The Tablet, 25. 2. 2012

Polsko

Prezident Polské biskupské konference, arcibiskup Michalik z Przemyslu řekl, že vidíme naplánovaný útok na Církev ze strany různých liberálních, ateistických a zednářských kruhů, což se projevuje v médiích. Tvoří se nové globální klima, které podporuje morální relativismus, interrupce, manželství homosexuálů atd. díky kulturní revoluci, která vylučuje Boha a Jeho přikázání.

Arcibiskup řekl v pastýřském listu, čteném v kostelech v neděli, kdy u parlamentu protestovalo dvacet tisíc Poláků proti rozhodnutí Rady pro státní média, která odmítla žádost *TV Trwam*, aby byla přijata do okruhu nového televizního digitálního systému. *TV Trwam* je odnoží konzervativního *Radyja Maryja*. Milion Poláků podepsalo petici proti rozhodnutí mediální rady. Radyjo Maryja bylo obviňováno z antisemitismu. Papež však Radyjo pochválil za posilování víry a řekl, že Radyjo zasel semeno Slova v lidských srdcích.

The Tablet, 25. 2. 2012

Bolívie

Levičácký prezident Morales nařídil vytěsnit Církev a její učení ze škol. Vyučované náboženství musí dát hlavní roli tradiční indiánské víře v Matku Zemi Pachoramu. Má se odmítnout katolicismus jakožto „nejsilnější podpora vládě koloniálního typu“. Některé odbory učitelů plánují demonstrace vůči reformám.

L. Ayarde a Komise pro výchovu při Biskupské konferenci Bolívii řekl, že v 1380 církevních školách se budou přidávat k výuce katolického katechismu starověká indiánská témata.

The Tablet, 25. 2. 2012

Portugalsko

Kardinál Monteiro de Castro způsobil kontroverzi ve společnosti tvrzením, že prvním a posledním posláním ženy je být doma s dětmi. Podle něj vláda dost nepodporuje rodiny. Polovina pracujících v zemi jsou ženy.

The Tablet, 25. 2. 2012

Velká Británie

Došlo k roztržce a nedorozumění mezi Biskupskou konferencí Skotska a Biskupskou konferencí Anglie a Walesu. Obě konference jsou proti připravovaným homosexuálním „manželstvím“. Už civilní partnerství homosexuálů je zakotveno v zákoně a biskupové Anglie a Walesu jsou s tím srozuměni a říkají, že to skýtá legální ochranu homosexuálů. Skotové s tím srozuměni nejsou a pokládají to za přičící se zdravému rozumu a společnému dobru. Potlačuje to správné chápání manželství a rodiny.

The Tablet, 25. 2. 2012

Polský biskup Lechowicz, předseda Polské církevní komise pro Poláky v zahraničí, řekl, že jakmile Poláci přesídlí do ciziny, jen deset až patnáct procent z nich si udrží víru. Říká, že víra Poláků je slabá v konfrontaci s pohanstvím Západní Evropy. Možnosti vysílání polských kněží do ciziny jsou omezené.

The Tablet, 25. 2. 2012

Sedmiletý chlapec trpící Downovým syndromem dostane první svaté přijímání v diecézi Leeds. Původně to chtěli kněží odmítnout, ale nyní se generální vikář rozhodl kladně.

The Tablet, 28. 1. 2012

Pastýřské listy v diecézích Westminster a Southwork vyzývaly k odporu proti vládnímu návrhu zavést homosexuální „manželství“ (registrované partnerství již existuje). Věřící v kostelech měli podepisovat petici proti novému zákonu. Bylo ale dost neposlušných kněží, kteří pastýřský list nepřčetli.

The Tablet, 17. 3. 2012

Ruská pravoslavná církev napadla britskou vládu, že zakazuje kříže na pracovištích, už několik britských občanů prohrálo u soudu – zaměstnavatelé jim zakazovali nošení křížů na krku. Přitom veřejné přihlášení

k homosexuálům se tu jeví jako normální, sikhové u policie smějí nosit turban jako náboženský symbol.

The Tablet, 24. 3. 2012

Počet seminaristů mírně stoupá – je jich přes dvě stě. V některých diecézích až polovina seminaristů nebyla v dětství v náboženství vychována. Někteří seminaristé byli dřív anglikány.

The Tablet, 24. 3. 2012

Arcibiskup Conti z Glasgowa řekl, že tamní křesťané jsou pronásledováni a je obtížné tomu zabránit. Jsou síly chtějící vymazat křesťanství z veřejného života a vytěsnit křesťanské dědictví z našeho vědomí. Poukázal na interrupce, pokusy narušit manželství a rodinný život a zákazy nošení křížů, vše kolem nás je plné cizích idejí.

The Tablet, 24. 3. 2012

Arcibiskup Conti z Glasgowa varoval před přijetím homosexuálních „manželství“, která jsou proti přirozenému zákonu a rozumu.

Snižuje se počet katolických svateb v Anglii a Walesu. Je to 8480 svateb ročně. V roce 1968 to bylo 44 931. Civilních manželství je 164 300. V roce 1981 to bylo 172 514.

The Tablet, 31. 3. 2012

V zemi čtyřicet dní postu byly organizovány modlitby u interrupčních klinik podle způsobu amerických protestů (bylo to v Birminghamu, Londýně a Manchesteru). Na Bedford Square se modlil i biskup A. Hopes.

The Tablet, 24. 3. 2012

Poznámka redakce: Akce nebyly rušeny policií, něco podobného v Praze bylo policií zakazováno.

Synovec královny, lord Windsor, protestuje proti zákonu o interrupcích. Je konvertitou ke katolicismu pod vlivem osobnosti Jana Pavla II. „*Interrupce jsou bezprávím, hrůzou a perversí,*“ říká.

The Tablet, 23. 2. 2012

Čtyři sta aktivistů se modlilo u Britské poradenské služby pro těhotné na Bedford Square v Londýně. Několik desítek feministek při tom vyrušovalo tlučením do bubnů.

The Tablet, 7. 4. 2012

Rusko

Ruský ústavní soud navrhl zákon zakazující homosexuální propagandu, která podporuje homosexualitu a pedofilii mezi mladistvými. Ministerstvo zahraničí USA to odsoudilo jako útok na lidská práva.

The Wanderer, 15. 12. 2011

Pravoslavní biskupové chtějí celkový zákaz homosexuální propagandy. Mají se chránit zejména děti před sodomií a homosexuálním zviditelňováním.

The Tablet, 24. 3. 2012

Město Petrohrad je čtvrtým městem v zemi, kde je pod těžkou pokutou zakázána homosexuální propaganda zacílená na mladistvé (týká se to i pochodů homosexuálů).

The Wanderer, 22. 3. 2012

USA

Na dvou jezuitských univerzitách Fairfield a Fordham se konaly konference o homosexualitě. Bylo tam zpochybněno katolické učení o homosexualitě a mluvilo se o „vatikánské represi vůči kněžím homosexuálům“. Podobné konference se konaly na teologických učilištích Yale Divinity School z Union Theological Seminary, kde dokonce došlo k simulaci mše svaté bez kněze.

The Wanderer, 15. 12. 2012

Biskup A. Sample z Marguette (je mu padesát let) řekl, že antikoncepce je hlavní příčinou úbytku věřících. Mnohé farnosti jsou poloprázdné, stejně tak i církevní školy. Zlom nastal po Druhém Vaticanu v letech 1962–65, kdy společnost zažívala sexuální revoluci, feministické hnutí, a šlo to v duchu proti autoritám. V těchto letech byla mimořádně slabá katecheze a zkoušelo se experimentování v liturgii. K nápravě je nutná obnova katecheze a správná liturgie. Církev musí mít dva hlavní zájmy ve veřejném životě: ochranu nenarozených a obranu tradičního manželství.

The Wanderer, 15. 12. 2011

Kristian Hawkinsová (ředitelka Students for Life of America – SLA) říká, že lékaři-interruptníci jsou většinou v důchodovém věku a vymřou. Mladí lékaři jsou k interrupcím neochotní. Rovněž mládež je teď více nakloněna pro život. Způsobil to film *Juno* z roku 2007 o těhotné nevdané teenagerce, která plánovala interrupci, ale rozhodla se, že své narozené dítě dá k adopci.

Organizace SLA má 637 poboček a pracuje ve dne v noci. Jde o mnoho a mladí to vědí.

The Wanderer, 8. 12. 2011

Organizace pro život HLI natočila film *Opravdové příběhy* o Filipíncích – o dramatických sociálních a politických bojích na Filipínách i jinde ve světě. Filipíny jsou v ohrožení ze strany interruptníků a sil zla. Film měl velký úspěch – také americká televizní stanice EWTN ho uvedla desetkrát. HLI nyní

plánuje natočit filmy o Maďarsku a Polsku, které bojují o život. Filmy nejsou určeny jen pro USA, ale budou rozšiřovány i jinde ve světě.

Front Lines, zima 2012

Vojenský arcibiskup D. Kerr řekl, že výsledkem americké invaze do Iráku v roce 2003 je kolaps křesťanské populace. Počet křesťanů po invazi klesl z 800 000 na 150 000. Saddám Hussein držel ochrannou ruku nad katolíky, nyní jsou vystaveni perzekuci ze strany muslimů.

The Wanderer, 9. 2. 2012

Největší světová interrupční organizace je *Planned Parenthood*. Ředitelkou jedné jejich kliniky byla Abby Johnsonová, která od nich odešla a stala se aktivistkou pro život. Ta odhalila tajný dokument, jímž se Planned Parenthood řídí – je to *Jaffe Memo*. Dokument propaguje vynucování interrupcí a sterilizace, chce penalizovat rodiče za to, že mají děti, a propaguje homosexualitu. Je to dokument starý padesát let (po otevření první kliniky Planned Parenthood). Tato organizace má nyní roční zisk jednu miliardu dolarů. Prezident Obama je jejich příznivec.

V USA existuje velké množství organizací pro život. Jednou z nich je *Live Action*. Založila Lila Rose se svými přáteli, když jí bylo patnáct let. Natáčejí videa a ukazují v pravém světle, co je zač Planned Parenthood. Live Action má vlastní časopis *The Advocate*. Ročně je v USA utraceno 1,21 milionů nenarozených dětí.

V roce 1997 byla založena Rachel's Vineyard. Pomáhá ženám v depresi po interrupci. Od roku 1981 pracuje *Several Sources Shelter*. Pomáhá těhotným ženám radou a shání jim ubytování. Pomohli již 20 000 ženám. Mají šest set adres, kde je možné ubytovat těhotné v tísní. Každý měsíc je žádá o pomoc dvě stě žen.

Feminists for Life (FFL) pomáhají vzdělávat ženy zejména na vysokoškolských kolejích. V roce 1996 Gallupův ústav zveřejnil výzkum o postoji žen po absolvování vysoké školy. Když dívky přijdou na vysokou školu, 47 % je pro život, za dva roky již 59 % je pro interrupce, po absolvování 73 % je pro interrupce. V katolických vysokých školách – když absolvují,

57 % je pro interrupce, tedy o 12% zhoršení, než když nastoupily na vysokou školu. Vysoké školy produkují zastánkyně interrupcí.

Aktivisté pro život vědí, že každou interrupcí je uvolněn jeden démon z pekla a působí ve světě. Řekla to i dr. Gloria Polo. Jeden exorcista řekl, že jestliže bychom měli duchovní zrak, viděli bychom nebe černé a plné démonů uvolněných z pekla interrupcemi. Ale díky milosrdenství Božímu každý hřích může být napraven dobrou zpovědí.

Michael, Leden-únor 2012

Padesát let vměšování vlády do rodinného života přineslo fakt, že nadpoloviční většina dětí se rodí svobodným matkám do třiceti let. Nad třicet let věku matky je o lepší.

The Wanderer, 1. 3. 2012

Dvaatřicetiletá žena Mary Mae otěhotněla. Trpí schizofrenií. Lékaři doporučovali interrupci, protože bere léky, které by mohly poškodit plod. Problém je, že Mae je katolička a chtěla porodit. Proti byli její rodiče a lékaři. Ti napsali soudu, a k jejich překvapení soudkyně v Massachusetts Ch. Hornsová šla ještě dále. Nařídila provést interrupci za použití všech prostředků a Mae měla být sterilizována. Rozhodnutí soudkyně však vyvolalo poprask a široký nesouhlas. Došlo k odvolání a odvolací soud zrušil původní rozsudek. Pozitivním účinkem záležitosti byl rozsah odporu lidí vůči původnímu rozsudku.

Population Research Institute Review, leden-únor 2012

Uvažuje se o novém zákoně definujícím jako manželství muž-žena, ale i homosexuální „manželství“

Katoličtí biskupové protestují, přidalo se k nim 35 vůdců různých církví.

The Wanderer, 26. 1. 2012

Letošní pochod pro život ve Washingtonu vedla s prapory kolej Christendom College. Studenti dostali volno pro účast na pochodu. Děje se tak každý rok.

The Wanderer, 26. 1. 2012

Pater Boquet, prezident HLI (organizace pro život) vyzval Maďary, aby čelili hrozbám a vydírání Evropskou unií kvůli nové maďarské ústavě, která definuje manželství jako svazek muž-žena a brání život od početí.

Podobné tlaky provádí Británie na ty africké státy, které definují a brání správné manželství.

The Wanderer, 26. 1. 2012

Arcibiskup Broglio, který velí katolickým vojenským kaplanům, nařídil číst 28. a 29. ledna pastýřský list biskupů, který se četl ve všech kostelech USA. Byl to protest vůči mandátu vlády nařizující všem zaměstnavatelům nabízet zdravotní pojištění, které by hradilo antikoncepci a sterilizaci. Týká se to i katolických nemocnic a univerzit. Jde o porušení ústavy a svobody náboženství. Sekretář armády Mc Hugh odmítl předat tento rozkaz vojenským kaplanům s tím, že by se o něm kaplani jen zmínili v ohláškách. Po tahanici se nakonec pastýřský list četl ve vojenských kaplích s tím, že bylo vynecháno, že by se mělo tomuto zákonu odporovat. Arcibiskup Broglio je rozčilený a považuje to za porušení práva kaplanů a jim svěřených duší.

The Wanderer, 16. 2. 2012

Dne 21. ledna se konal v San Franciscu pochod pro život, kterého se účastnilo 50 000 lidí. Větší pochod pro život byl pouze ve Washingtonu. V San Franciscu (dost liberálním městě) se konají pochody pro život jen od roku

2005. V průvodu byly i děti, jejichž matky si rozmyslely interrupci na poslední chvíli. Heslo průvodu bylo: *Interrupce zraňuje ženy*.

The Wanderer, 2. 2. 2012

Biskup Mc Fadden z Harrisburgu řekl, že Hitler a Mussolini by milovali systém veřejných škol v USA. Jde o to, že stát Pensylvánie zamítl zákon umožňující rodičům uvolnit část jejich daní na školné do soukromých škol (také katolických). Rodiče posílající děti do katolických škol platí školné dvakrát – jednou v daních pro veřejné školy, podruhé v soukromé škole.

The Wanderer, 2. 2. 2012

Ve státě Massachusetts se připravuje zákon o euthanasii. Kardinál O'Malley, OFMCap z Bostonu proti tomu protestuje. Poslal všem farnostem své diecéze videonahrávku své homilie. Říká, že v Holandsku to bylo myšleno pro nevyléčitelně nemocné a zvrhlo se to na chronicky nemocné a neschopné, duševně nemocné, a dokonce i při depresi a melancholii.

The Wanderer, 23. 2. 2012

Organizace pro život oslavily narození dítěte – lidstvo dosáhlo osm miliard lidí. Stalo se to 31. 10. 2011. UNFPA a další kontroloři populace bijí na poplach. Přitom osmdesát zemí (představujících polovinu obyvatel Země) vymírá. Jen deset zemí má víc než tři děti na ženu. Kontroloři populace zamlčují, že v roce 2050 bude mít Rusko o 25 milionů méně obyvatel, Japonsko o 21 milionů, Itálie o 16 milionů, Německo a Španělsko o 9 milionů. V roce 2100 bude Evropa a Japonsko na polovině dosavadního počtu obyvatel.

V roce 2050 lidí nad 65 let bude dvakrát víc než patnáctiletých a mladších. Budou uzavírány školy, ekonomika se bude hroutit.

Je třeba zastavit UNFPA a jiné bláznivé organizace. Ty vybírají od lidí peníze a tvrdí, že chudí lidé nemají mít děti. Je to globální rasismus.

Population Research Institute Review, listopad-prosinec 2011

Mississippi je stát v USA, kde obyvatelstvo je nejvíc pro život. Proto je zarážející, že padesát pět procent lidí hlasovalo proti návrhu zákona zakazujícího jakékoliv interrupce. Takže vyhlídky nejsou dobré ani v jiných státech USA. Nicméně větší naději na úspěch má návrh zákona zakazujícího zabíjet embrya, jakmile se na nich zaznamená tlukot srdce.

Population Research Institute Review, listopad-prosinec 2011

Bývalý prezident Carter (1977–1981) řekl, že interrupce je to jediné, kdy cítil konflikt víry s veřejnými povinnostmi. Carter podepsal výzvu skupiny ve straně Demokratů žádající omezit interrupce jen na případy znásilnění, incest a ohrožení života matky.

The Tablet, 7 4 2012

Prezident Obama podepsal zákon, podle něhož může tajná policie zakázat jakékoliv místo pro projevy, shromáždění a petice na základě obsahu řeči. Zákon byl schválen v Senátu i Kongresu. (Jen tři kongresmani hlasovali proti.)

The Wanderer, 22 3 2012

Biskup Aquila z diecéze Fargo byl papežem pochválen za to, že zaměnil pořadí iniciačních svátostí u dětí. Nyní je křest a biřmování před prvním svatým přijímáním.

The Wanderer, 22 3 2012

Pákistán

Katolíci mají novou Marii Goretti. Osmnáctiletá katolička Mariah Mamisha byla probodena, protože odmítla přestup k islámu a sňatek. Vrah Arit Gujjar patří k bohaté rodině s kontakty na vládu a islámské špičky. Je ve vězení, ale rodinu zavražděné se pokoušejí uplatit, aby se neozývala a mlčela.

The Wanderer, 15. 12. 2011

Rakousko

Kardinál Schönborn oznámil, že bude blahořečena *Hildegard Burjan* (1883–1933). Bude první blahoslavenou poslankyní celosvětově. Bude to první blahořečení v katedrále svatého Štěpána ve Vídni. Narodila se v židovské rodině v Görlitzu, jako mladá konvertovala ke katolicismu. Její manžel – Žid – také později konvertoval ke katolicismu. Když se přestěhovali do Vídně, zajímala se o uvedení do praxe sociální encykliky Lva XIII. *Rerum novarum*. Chtěla zejména zlepšit podmínky zaměstnaných žen – zejména v továrnách. Vstoupila do konzervativní Rakouské křesťanskosociální strany a zasedla v parlamentu. Zasazovala se o dobré stanovení minimální mzdy a o ochranu matek. Protižidovské nálady v Rakousku ji přiměly opustit politiku. Založila ženskou kongregaci *Die Caritas Socialis* sloužící chudým, nemocným a starým. Kardinál Schönborn řekl, že blahořečení je právě včas a souvisí s projektem vídeňské arcidiecéze *Nejprve misie*. „*Evangelizace stojí nade všemi skutky*,“ řekl.

V roce 2009 tři aktivisté pro život rozdávali před poradním centrem pro těhotné v Grazu modely jedenáct týdnů starého embrya, letáky pro těhotné matky. Materiál jim dal Dietmar Fischer, ředitel pobočky HLI. Ten v okamžiku jejich zatčení vůbec nebyl v Grazu. Soud v nižší instanci se s nimi dohodl a dohoda byla zaslána ministru spravedlnosti. Ten to označil za nedostatečné a poslal zpět soudu v Grazu. Soudce Erik Nanta rozhodl, že šlo o přečin a odsoudil i D. Fischera. Aktivisté se odvolali, ale vyšší soud rozhodl, že D. Fischer musí zaplatit pokutu 8500 dolarů nebo jít na osmdesát dní do vězení. Fischer se odvolal k Evropskému soudu pro lidská práva ve Štrasburku. Verdikt je skandálem, jde o ryze politickou záležitost. Jde o širší záležitost: Zda aktivisté pro život mohou stát před klinikami a nabízet pomoc těhotným ženám, Rozsudek jde proti svobodě projevu a právu na demonstraci.

Front Lines, zima 2012

Vídeňská Pozorovatelna netolerance a diskriminace křesťanů uveřejnila dokument, kde se píše, že v Británii a dalších evropských zemích roste diskriminace křesťanů na základě špatných zákonů, netečnosti vlád a nepřátelství médií.

The Tablet, 24. 3. 2012

V roce 1959 kardinál König založil Afroasijský institut rozvoje mezináboženského dialogu. Nyní tu měl mít přednášku Imam Assem, mluvčí radikální organizace muslimských sunnitů. Kardinál Schönborn přednášku zakázal.

Assem je pro sjednocení muslimských zemí v kalifát pod právem šaría, popírá možnost existence Izraele a chce trest smrti za cizoložství.

The Tablet, 3. 3. 2012

Ve farnosti Stützenhofen byl osmdesáti procenty hlasů zvolen do farní rady F. Stangl (26 let), který žije v registrovaném partnerství s mužem. Farní statuta vídeňské arcidiecéze však stanoví, že členové farní rady musejí být oddaní církevnímu učení a pořádku.

Tato záležitost vzbudila mezinárodní pozornost. V nepřítomnosti kardinála Schönborna řekl jeho mluvčí, že Církev nediskriminuje homosexuály, ale připomněl, že homosexuálové hřešící sodomii jsou v těžkém hříchu.

Po návratu domů kardinál Schönborn navštívil Stangla a jeho druha a poobědval s nimi. Řekl, že se najde řešení, které bude respektovat důstojnost všech zúčastněných a církevní pravidla. Později však Stangla ve farní radě potvrdil. Místní farář prohlásil, že rezignuje na své místo.

Poznámka šéfredaktora: *Katolický týdeník* zveřejnil článek *Lekce z Vídně: Homosexuálové nemusejí být vylučováni*. Tvrdí se v něm: Aktivní homosexuálové sice nemohou přistupovat ke svátostem, ale to jim nemá bránit, aby se stávali aktivními členy farností.

Katolický týdeník je tady na scestí. Kardinál Schönborn svým rozhodnutím pochybil a dal precedens. Nepochybuji, že se teď homosexuálové žijící v homosexuálním „manželství“ do farních rad pohnou. Je to příznak destrukce Církve zevnitř.

Itálie

Ctihodná anglická kolej je v ulici Via di Monserrato ve středu Říma. Slavilo se 650 let založení. 27. ledna 1362 zde byl postaven anglický hospic. V roce 1579 byl přeměněn na seminář. Jako seminář slouží dodnes. Vzešlo z něj mnoho kněží, tak 44 mučedníků, kteří po návratu do Anglie byli umučeni pro víru (v letech 1581–1679). Nyní zde studuje 38 anglických seminaristů. Kolej poskytuje také pohostinství kněžím a biskupům cestujícím do Říma. Oslavy jubilea tu trvaly tři dny za přítomnosti kardinála Murphyho O'Connora a rektorů všech anglických seminářů.

The Tablet, 28. 1. 2012

Švýcarsko

V září 2011 se konal v Curychu pochod pro život pod záštitou HLI a jedenácti dalších organizací pro život. Přišlo 1500 lidí. Konala se i protidemonstrace (bylo na ní 150 lidí) – tu policie musela rozehnat slzným plynem, neboť účastníci jeví známky agrese.

Sloganem pochodu bylo: *I postižení lidé chtějí žít.*

Mission Report, prosinec 2011

Kazachstán

V Astaně (hlavním městě, postaveném v roce 1994) se konal kongres asijsko-pacifické organizace HLI. Kongres začal mší svatou za přítomnosti dvaceti kněží a pěti biskupů. Byly zde delegace šestnácti národů. Záštitu převzal arcibiskup z Astany a další tři kazachstánští biskupové. Kongres měl velký ohlas. Příští kongres bude v Malajsii.

Kazachstán je čtyřikrát větší než Texas s pouhými 15,5 miliony obyvatel. Přelidnění nehrozí, přesto zde působí zahraniční agentury chtějící snížit počet obyvatel. 47 % obyvatel jsou muslimové, 44 % ruští pravoslavní, malé množství katolíků a luteránů. Porodnost je 1,9 dítěte na ženu, OSN očekává 1,3 dítěte v budoucnosti.

USAID (Agentura Spojených států amerických pro mezinárodní rozvoj) zde propaguje antikoncepci – dvě třetiny žen používajících antikoncepci mají

nitroděložní tělíška, což způsobuje potrat v nejranějším stádiu a mnohé zdravotní problémy.

Mission Report, prosinec 2011

Brazílie

Biskup Luiz Gonzaga Bergonzini z diecéze Guarulhos dostal od HLI *Cenu kardinála von Galena* za ochranu nenarozeného života – za jeho nasazení i přes politické tlaky vůči němu, pronásledování a výhrůžky smrtí. Vzbudil pozornost před prezidentskými volbami v roce 2010, kdy odrazoval Brazilce volit levičáckou kandidátku strany pracujících Rouseffovou kvůli jejímu propagování legalizace interrupcí.

Prostřednictvím webových stránek Biskupské konference Brazílie a rozšířením dvou milionů letáků vzdělával své stádo a způsobil, že Rouseffová dostala o šest milionů hlasů méně (přesto však volby vyhrála).

Bergonzini způsobil, že se o interrupcích diskutovalo v celém národě. Biskup řekl: „*Lidé se nebudou zodpovídat mně, ale Bohu. Dláždím cestu, ale neodebírám nikomu svobodu. Mým kandidátem je sám Kristus. A mou stranou je evangelium.*“

Díky tomuto biskupovi důvěryhodnost Církve stoupla z 34 % na 54 %. (Větší důvěryhodnost má jen armáda.)

Bergonzini byl vysvěcen na kněze v roce 1959, v roce 1992 se stal biskupem. Jeho diecéze zahrnuje 1,3 milionů lidí. Je zde 11 000 pastoračních pracovníků v 389 farnostech. Je také profesorem na fakultě ekonomických věd, je i novinářem a ředitelem novin.

Časopis *Época* ho označil za jednoho z nejvlivnějších lidí v Brazílii.

Front Lines, zima 2012

Sýrie

Řehoř III. – patriarcha melchitské řeckokatolické Církve sjednocené s Římem – řekl, že úroveň násilí může vyústit ve zvěrstva podobná těm v Iráku po svržení Saddama Husseina. Jestliže je tu chaos, skončí křesťanská přítomnost na Středním Východě. V Sýrii jsou i případy, kdy islamisté říkají

křesťanským rodinám: „Dejte nám dceru a obraťte se na islám, jinak vás zabijeme.“ Jestliže to bude pokračovat, bude v Sýrii jako v Iráku. Zatímco mezinárodní společenství odsuzuje prezidenta Assada za útoky proti civilistům, on tvrdí, že bojuje s ozbrojenými vzbouřenci. Řehoř III. není přívržencem vojenského řešení konfliktu. OSN říká, že v Sýrii Assad dal usmrtit osm tisíc civilistů, Řehoř III. ví, že bylo zabito také sto dvacet řeckokatolíků sloužících v armádě a policii. Řehoř III. říká: „*Nepřemýšlejte o změně režimu, ale pomáhejte, aby se režim změnil.*“

The Tablet, 17. 3. 2012

Prezident Assad vypadal sebevědomě, když přijímal Kofi Annana. Assadova moc v poslední době spíše vzrostla. Armáda potlačila povstání v Homsu a posílila pozice na severních a západních hranicích. Největší spojenec Írán pomáhá vojensky i hospodářsky. Také Írák pomáhá, i když ten spíš diskrétně. Lze to pochopit z rozdělení islámu na šíity a sunnity. Assad a jeho vláda jsou šíité (jako 10 % obyvatelstva), 70 % obyvatelstva jsou sunnité. Libanon je křehký soused a nemůže uplatnit sankce proti Sýrii, protože v Libanonu je nejsilnější vojensky i politicky Hezbollah, spojenec Íránu. Do jisté míry drží ochrannou ruku i Čína a Rusko, které stále dodává zbraně.

Opozice je vedena Svobodnou syrskou armádou, kde je 15 000 uprchlíků z pravidelné syrské armády. Pravidelná Assadova armáda má 220 000 mužů.

Assada může položit hospodářský kolaps, ale to je dlouhodobá záležitost.

The Tablet, 17. 3. 2012

Nizozemí

Kardinál Win Eijk varoval kněze, jáhny a pastorační asistenty, aby neporušovali normy pro liturgické služby – zvláště mše svaté. Jde konkrétně také o to, aby laici nekázali při mši svaté.

The Tablet, 17. 3. 2012

Španělsko

Počet nových seminaristů stoupl o 51 na 277. Přičítá se to vlivu světového dne mládeže v Madridu.

The Tablet, 17. 3. 2012

Kosovo

Biskup Gjergji řekl, že zemi hrozí převzetí moci radikálními islamisty. Někteří muslimové chtějí po vzoru arabských států totální obrácení obyvatel k islámu. Počet mešit stoupl za deset let z 550 na 760.

The Tablet, 21. 1. 2012

Belgie

Osm tisíc katolických Vlámů podepsalo petici požadující ženaté kněze, kněžky a možnost sloužit mše svaté laiky.

The Tablet, 18. 2. 2012

Izrael

Francouzská řeholnice, sestra Marie Emilienne Hermantirez (89 let) byla vyznamenána medailí *Spravedlivý mezi národy* za to, že během války zachránila židovské děti Annie a Gabrielle Hochman, když jejich matka byla odvezena do Osvětimi.

The Tablet, 10. 3. 2012

Austrálie

Arcibiskup Hort z Melbourne řekl, že svoboda svědomí je v ohrožení. Týká se to katolických zdravotních zařízení. Stát tlačí, aby katolíci ve zdravotnictví nejednali podle svého svědomí, ale svou víru omezili pouze na bohoslužby a na politicky přijatelné skutky.

The Tablet, 24. 3. 2012

Irsko

Papež nařídil inspekci v seminářích a některých diecézích. Zpráva o ní byla částečně zveřejněna. Konstatuje se v ní, že mezi kněžími, řeholníky a laiky jsou rozšířené názory v rozporu s učením Magisteria. Mnozí nevěří v božství Kristovo nebo realitě vzkříšení. Popírá se učení Církve ve věci šestého přikázání. Jsou čelní disidenti požadující zrušení kněžského celibátu, uvolnění moci biskupů a chtějí svěcení žen.

Náprava probíhá, vyměňují se profesori na teologických fakultách. V semináři Maynooth už seminaristé bydlí odděleně od ostatních studentů university.

Toto všechno se mnohým nelíbí, zvláště protestuje irská odnož německé organizace *My jsme církev*.

The Tablet, 24. 3. 2012

Arcibiskup D. Martin z Dublinu řekl, že menšinová katolická Církev v Británii je v lepším stavu než v Irsku. Pozval sice papeže na 50. mezinárodní eucharistický kongres v Dublinu, ale vyjádřil pochybnosti, že se k tomuto datu irská církev vzpamatuje.

The Tablet, 11. 2. 2012

Asociace katolických kněží (ACP) sdružuje osm set kněží (v Irsku je 3400 kněží). Odsoudila usnesení vatikánské Kongregace pro nauku víry (CDF), ta zakázala dvěma irským redemptoristům Flannerymu a Moloneymu psát do redemptoristického časopisu Reality. Zastávali se zrušení kněžského celibátu, chtěli kněžství žen a odsuzovali encykliku Humanae vitae. Flannery je zakladatel a mluvčí ACP.

The Tablet, 14. 4. 2012

Indie

Stát Kerala (žije zde 19 % katolíků) připravuje zákon nařizující mít nejvýše dvě děti. Pokud to rodiče nedodrží, hrozí jim pokuta dvě stě dolarů, což je v Indii velká částka. Katoličtí biskupové protestují a vybízejí katolíky, aby měli více dětí.

Population Research Institute Review, únor 2012

Peru

Interrupce nejsou legální, ale feministky připravují změnu zákona. Mají podporu OSN a španělské vlády. Chtějí toho dosáhnout na základě zákona o rovnosti pohlaví. Feministky se protlačily do Ministerstva pro záležitosti žen.

Population Research Institute Review, únor 2012

Kamerun

Aktivisté pro život zde říkají: Africká populace je mladá, dynamická, rostoucí a vyvíjející se, zatímco populace v Evropě je stará a zkažená. Kontroloři populace vymýšlejí různé argumenty, jak snížit počet obyvatel. Jejich působení je eugenické, ekonomické, politické a satanské.

Population Research Institute Review, únor 2012

Španělsko

Hnutí jako španělské *15-M* nebo americké *Tea Party* ukazují, že systém vlád je v krizi. Hlas občanů je přehlížen, takže vytvořily vlastní systém, jak se podílet na politickém procesu.

Ve Španělsku vzniklo hnutí *Harte Oir*, je to hlas většiny národa dosud přehlížený. Stálo proti socialistické a proticírkevní vládě. Nyní je zde pravicová vláda a *Harte Oir* má novou dlouhodobou strategii. Chtějí bránit základní lidská práva.

Pořádají kampaň *Zrušte interrupce*, což přináší srovnání s britským hnutím před dvěma sty lety *Zrušte otroctví*.

Population Research Institute Review, únor 2012

Kuvajt

Jeden poslanec žádá zákaz stavění nových kostelů, protože je jich prý v zemi už příliš mnoho. Počet obyvatel je 2,6 milionů. Počet katolíků je 300 000 (většinou jsou to zahraniční dělníci).

The Tablet, 3. 3. 2012

Bosna a Hercegovina

Státní sekretář Vatikánu varoval, že katolická víra se může z tohoto státu vytratit v důsledku diskriminace a nezájmu muslimské vlády. Katolíků je teď 440 000 – tedy polovina dřívějšího stavu. V zemi je velká nezaměstnanost.

The Tablet, 11. 2. 2012

Slovinsko

Referendum 55 % hlasů rozhodlo, že v zemi nesmí být homosexuální „manželství“ a adopce dětí homosexuály.

The Tablet, 31. 3. 2012

Burkina Faso

Americká organizace pro život HLI uspořádala v zemi konferenci pro seminaristy. Byl přítomen místní arcibiskup Ouédraogo a biskupové čtyř okolních států. V zemi je 6,1 dítěte na ženu. Cizí agentury šíří antikoncepci a odsud je jen krůček k legalizaci interrupcí. Diskutovalo se o oplodnění in vitro (ze zkumavky). Země patří k nejchudším na světě.

Mission Report, březen 2012

Ukrajina

Zakarpátí má maďarské kořeny. Sem směřuje také pomoc HLI. Ukrajina vymírá. V roce 1993 zde bylo 52 milionů obyvatel, dnes 47 milionů. 90 % žen mělo nejméně jednu interrupci. K překonání interrupcí a antikoncepce je třeba zmařit kořen toho všeho: promiskuitu. Jedná se o zřízení centra HLI na Ukrajině.

Mission Report, březen 2012

Vietnam

Vláda nedovolila vstup vatikánské delegaci chtějící pracovat v procesu blahořečení mučedníka kardinála *Nguyen Van Thuana*.

The Tablet, 31. 3. 2012

Čína

V Číně se stupňuje teror vůči podzemní katolické Církvi.

Population Research Institute Review, březen-duben 2012

Vládní politika jednoho dítěte na ženu se nemění. V zemi chybí sto milionů žen, protože je víc interrupcí dívek než chlapců. Vláda nařídila jemnější propagování této své politiky. Už se nevyhrožuje neposlušným (například smrtí).

The Tablet, 14. 4. 2012

Kostarika

Meziamerický soud pro lidská práva zažaloval Kostariku, že je zde od roku 2000 zakázáno oplodnění in vitro-

Population Research Institute Review, březen-duben 2012

Venezuela

Prezident Chavez se vrátil z Kuby, kde se podrobil radioterapii při léčení rakoviny. Byl přítomen mši svaté a modlil se za své uzdravení. Chavez měl napjaté vztahy s Církví, ale teď se svěřil do rukou Krista. Kardinál Urosa z Karakasu se při homilii modlil za jeho uzdravení.

The Tablet, 14. 4. 2012

Jižní Súdán

Arcibiskup Lukudu Loro si při velikonočním poselství národu stěžoval na zabíjení a potíže ve státě. Ty také způsobily uzavření university v Jubě. Řekl, že lidé urážejí Boha i sebe.

The Tablet, 14. 4. 2012

Odporují si novozákonní zprávy o Kristově Zmrtvýchvstání?

Běžným argumentem odpůrců křesťanství proti Kristovu zmrtvýchvstání je, že prý zprávy jednotlivých evangelistů si „odporují“ Poukazuje se zejména na rozdílné údaje, kolik žen vlastně v neděli ráno ke hrobu přišlo. Svatý Matouš uvádí pouze dvě: Marii Magdalénu a „druhou Marii“, to znamená švagrovou Panny Marie, manželku Kleofášovu a matku Jakubovu. Svatý Marek píše kromě těchto dvou ještě o Salome. Nejdetailnější je svatý Lukáš, který říká: „*Byla to Marie Magdalena, Johanna, Maria, matka Jakubova, a ostatní s nimi...*“ (Luk 24,10). Svatý Jan popisuje pouze zážitky svaté Marie Magdalény u hrobu, o dalších ženách se nezmiňuje.

Jako bývalý profesionální žurnalista mohu potvrdit, že právě tyto neúplnosti u jednotlivých evangelistů, nikoli rozpory, jsou přesvědčivým dokladem, že tato událost se opravdu stala, že Ježíš Kristus skutečně vstal z mrtvých a jeho hrob byl nalezen prázdný. Kdyby tato zpráva byla vykonstruovaná, tak by si její autoři potrpěli – jako u všech legend a mýtů – na podrobný popis do všech detailů: Nechyběl by přesný počet žen, jež ke hrobu přišly, u každé by byly podány její prožitky a citové výlevy. Evangelia naproti tomu – řečeno slovy Masarykovými – „přímo voní realitou“ Tato realita je v tom, že evangelisté, kteří psali o události vzkříšení po deseti a více letech, čerpali své informace od očitých svědků celého příběhu velikonočního rána, tj.

od apoštolů a učedníků, dva z nich (Matouš a Jan) byli sami těmito svědky. A pamatovat si po tolika letech, kolik přesně věřících žen a které jmenovitě přišly nedělního rána ke hrobu, je téměř vyloučeno. Každý svědek věděl o některých, zvláště o těch, které dobře znal, proto sdělil jejich jména. Nejznámější byla samozřejmě Marie Magdalská, proto nechybí u žádného evangelisty ve výčtu žen, jež přišly ke hrobu. Matouš si patrně kromě ní vzpomněl ještě na Marii, matku Jakubovu, na jiné ženy už nikoliv. Markovi někdo ze svědků pověděl ještě jméno Salome (pokud nehovořila s evangelistou ona sama), Lukášovi jméno Johanny. Lukáš nejspíš od některého svědka, s nímž o tom vedl rozhovor, slyšel, že těch žen přišlo ke hrobu víc, ale tento svědek si již kromě zmíněných tří nepamatoval další, proto ta poznámka v jeho evangeliu „*a ostatní s nimi...*“

Zajímavé je, že zprávy Matouše a Marka se téměř přesně shodují, dokonce i řeč Božího posla je u obou evangelistů skoro stejná. Ženy vidí anděla, jenž jim sděluje, aby se nebály, že ví, koho hledají, ale ten tu není, vstal z mrtvých, a žádá je, aby to šly povědět jeho učedníkům. Matouš nadto vyšperkoval svou zprávu odvalením kamene andělem a úděsem strážných, kteří uprchli, sdělili to veleradě a byli od nich podplaceni, aby vykládali, že spali a učedníci Kristovi mezitím ukradli jeho tělo. Matouš nejspíš měl mezi těmito strážci známého, jenž mu to vykládal, jinak si nedovedeme vysvětlit, odkud vzal tak důvěrnou informaci, která u jiných evangelistů chybí.

Od těchto shodných zpráv Matouše a Marka se odlišují zprávy Lukáše a Jana. Lukáš nepíše o jednom, ale o dvou andělech, jejichž slova k ženám vypadají poněkud jinak: „*Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tu, ale vstal! Rozpomeňte se, jak k vám mluvil, když byl ještě v Galileji...*“ (Luk 24,5–11). Proč ten rozdíl? Popustil snad Lukáš v porovnání s Matoušem a Markem uzdu své fantazii? Nikoliv. Zrekonstruujme si trochu danou situaci. Několik žen, jež provázely Pána Ježíše, se domluvilo, že přijdou v neděli ráno ke hrobu, aby dokončily ty pohřební práce s mrtvým tělem, které nestihly v pátek, protože večer už začínal velikonoční sabat, kdy se nesmělo nic dělat. Nejspíš si řekly: Sejdeme se hned po východu slunce u hrobu. Dá se logicky předpokládat, že tam přicházely některé dřív, některé později, asi šly i ve dvou, možná i více skupinách. Zatímco jedna skupina zažila u hrobu to, co popisují Matouš a Marek, druhá to, co líčí Lukáš, jinak si nedovedeme tuto různost vysvětlit. Matouš a Marek byli nejspíš závislí na svědectví žen z první

skupiny, Lukáš z druhé. Evangelisté se samozřejmě nezabývají tím, v kolika skupinách šly ženy ke hrobu, kolik jich celkem bylo a která z nich k jaké skupině náležela. Takové detaily – viděno čistě stylisticky – jen odvádějí pozornost od toho hlavního a podstatného – od faktu prázdného hrobu a Pánova vzkříšení.

Zpráva Janova je jiného druhu. Tento apoštol sám zažil překvapivou skutečnost prázdného hrobu a tento radostný šok byl pro něho tak závažný, že jakékoliv další detaily, například že tento prázdný hrob viděly ještě nějaké ženy a měly přitom vidění andělů, byly pro něho zcela druhořadé, proto o nich nemluví. Zato však z jeho zprávy víme, že Marie Magdaléna byla u hrobu první, a když jej našla prázdný, v domněnku, že tělo Ježíšovo někdo ukradl, utíkala celá vyděšená za Petrem a Janem. Ti se vypravili ke hrobu, a co tam viděli, líčí Jan ve svém evangeliu (Jan 20, 1–10) a kratičce také Lukáš, jenž uvádí pouze Petra, nikoli Jana (Luk 24,12). Jan ještě zaznamenává zjevení zmrtvýchvstalého Pána plačící Marii Magdaléně u hrobu, která se nejprve domnívá, že je to zahradník. Také ona vidí dva anděly v jeho hrobě.

Další údajný rozpor, na nějž odpůrci křesťanství poukazují, tkví v rozdílném líčení reakce žen na prázdný hrob a zjevení anděla u Matouše a Marka. Podle Matouše „... odešly rychle od hrobu s velikou bází a radostí a běžely to zvěstovat jeho učedníkům...“ (Mat 28,8). Podle Marka naopak „...vyšly a spěchaly od hrobu, neboť se jich zmocnil strach a hrůza. Neřekly o tom nikomu nic, neboť se bály....“ (Mar 16,8). Protiřečí si tyto zprávy? Určitě ne, pokud vezmeme na vědomí psychologickou stránku věci. Každý člověk má jiný naturel a na šokové situace reaguje jinak. Prázdný hrob a zjevení anděla bezpochyby bylo přímo mimořádnou šokovou situací. Psychologové velmi dobře vědí, že člověk je schopen na to reagovat směsicí radosti a strachu. Matouš nestudoval psychologii, přesto však zaznamenal psychologicky správně adekvátní reakci žen, že „odešly s velikou bází a radostí...“ U některých žen – podle vnitřní dispozice – převládl moment radosti, u jiných moment strachu. Ty první daly průchod svému pocitu radosti tím, že běžely ihned k apoštolům, aby se s nimi o tuto radost podělily, ty druhé naopak propadly hrůze z dotyku s nadpřirozenem natolik, že se bály cokoliv říct. Tak by to dopadlo i dnes s každou lidskou skupinou, jež by zažila to, co tyto ženy: některé by to rozhlašovaly na všech nárožích, jiné by zase ze strachu mlčely. To je normální psychologická reakce, a jestliže ji oba evangelisté

zachycují, tak jde jen o další doklad „reality evangelií“ a toho, že si jejich autoři nevymýšleli. Matouš patrně byl informován o chování těch prvních, Marek těch druhých, žádný nevysvětlitelný rozpor tady není.

Poukazuje se též na to, že vzkříšený Kristus se prý zjevoval pouze malému okruhu lidí, ženám, apoštolům a několika málo učedníkům, což prý je pro pravdivost této události málo průkazné. To je ovšem hluboký omyl, nutno číst Nový zákon pořádně. Pán se zjevil po svém Zmrtvýchvstání nejprve své Matce Panně Marii, o čemž ale nemluví Písmo svaté, toto víme jen díky starobylé tradici. Dva evangelisté uvádějí, že se zjevil Marii Magdaléně (Mar 16,9; Jan 20,11–18). Matouš ještě uvádí zjevení vzkříšeného Pána skupince žen, jež šla od hrobu (Mat 28,8–10). Poté víme ještě o tom, jak se Pán ukázal dvěma učedníkům na cestě do Emauz (Mar 16,12–13; Luk 24,13–25). V Jeruzalémě se zjevil bezprostředně po vzkříšení svým jedenácti apoštolům podle Lukáše jednou (Luk 24,36–43), podle Jana dvakrát (Jan 20,19–29). Lukáš se ještě zmiňuje, že se Pán ukázal také zvlášť Petrovi (Luk 24,24). Poté se zjevil apoštolům v Galileji, jednou na jedné hoře (Mat 28,16–20), podruhé u Genezaretského jezera (Jan 21,1–23). Podle Lukáše se jim naposledy ukázal v Jeruzalémě těsně před svým Nanebevstoupením (Luk 24,41–53; Sk 1,4–8).

Když si toto shrneme, tak těch zjevení Pána opravdu mnoho není. Jenže pozor! Lukáš hned v úvodu ke Skutkům apoštolů píše: „*Ježíš jim (svým věrným, pozn. autora) po svém utrpení dal mnoho důkazů pro to, že žije. Po čtyřicet dní se jim zjevoval a mluvil o království Božím...*“ (Sk 1,3). Klíčovým je tu slovo „mnoho důkazů“, což znamená, že se jim zjevoval za tu dobu mnohokrát. Ta zjevení Zmrtvýchvstalého, o nichž píší evangelisté, jsou jen výběrem z celého velkého počtu případů, kdy On se ukázal těm, kteří v Něho uvěřili, živý ve svém oslaveném těle. Každý evangelista z nich vybral ta, která se mu hodila pro katechetický cíl, jenž sledoval.

Není také pravda, že Ježíš se zjevoval pouze hloučku svých následovníků a nikoli velkým zástupům. Svatý Pavel píše, že se ukázal „*více než pěti stům bratří najednou, z nichž většina dosud žije, někteří však zesnuli...*“ (1 Kor 15,3–7). Jestliže Pavel sděluje, že „většina dosud žije“, tak jediné proto, aby řekl, že jsou tu svědkové této události. A možná toto nebylo jediné zjevení Pána velkým zástupům, možná jich bylo ještě víc, nevíme. Nicméně tato Pavlova krátká zmínka stačí, abychom mohli spolehlivě tvrdit, že Kristus

neomezil po vzkříšení svá zjevování jenom na nepatrnou skupinku apoštolů a žen, ale že se ukazoval i na velkých shromážděních lidu.

Další námitkou také je, že prý apoštolé a učedníci měli nejprve jakési „velikonoční zážitky“, kdy viděli milovaného Mistra jako Zmrtvýchvstalého, a „legenda“ o prázdném hrobu vznikla až později, neboť prý svatý Pavel v 1 Kor 15 se nezmiňuje o prázdném hrobu – a tento list byl údajně napsán dříve než evangelia. K tomu jen dvě poznámky: Není vůbec pravda, že evangelia byla sepsána později než zmíněný Pavlův list, alespoň Matouš a Marek určitě ne. A Pavel se o prázdném hrobě zmiňuje, jenom je třeba pozorně číst. Píše: „*Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem; a byl pohřben a vstal z mrtvých třetího dne podle Písem...*“ (1 Kor 15, 4–5). Proč by psal o Kristově pohřbu, kdyby nepředpokládal fyzické vzkříšení jeho těla z hrobu? To přece postrádá jakoukoliv logiku.

Novozákonní zprávy o Zmrtvýchvstání Ježíše Krista nejsou tedy žádným mýtem, ale – troufám si to s plným vědomím napsat – mistrovskou reportáží o události, která spolu s Pánovou vykupitelskou smrtí je nejdůležitější skutečností lidských dějin. Na nich by se mohli současní novináři učit, jak dělat správně a pravdivě reportáž. Nejcennější je zde to, že dokázaly zachytit nejen fakta o prázdném hrobu a zjevování se Krista, ale též psychologickou reakci zúčastněných včetně počátečního zmatku a chaosu, který taková mimořádná a neočekávaná událost vždycky zákonitě vyvolá. Do toho zapadají právě ty neúplnosti ohledně počtu žen u hrobu apod. Kdyby šlo o mytologickou konstrukci pozdějších let, tato realita šoku, překvapení a konsternace by tady chyběla právě tak, jako schází u všech starověkých bájí. Zprávy evangelistů a apoštola Pavla o Ježíšově Zmrtvýchvstání jsou tedy reportáží o skutečném historickém příběhu.

Žádná jiná historická událost ve starověku není tak doložena jako Ježíšovo vzkříšení, protože o žádné jiné nemáme přímé zprávy od očitých svědků. Navíc tito svědkové všichni do jednoho podstoupili nebo byli ochotni podstoupit za pravdivost svého svědectví mučednickou smrt. *Blaise Pascal* proto právem píše: „*Svědům, kteří se pro své svědectví dají usmrtit, rád uvěřím.*“ Zde nešlo o svědectví pro pravdivost nějaké ideje, ale pro pravdivost konkrétní události, kterou tito svědkové sami zažili. Navždy zůstanou v platnosti slova *Jeana Jacquesa Rousseaua*, který, i když byl odpůrcem křesťanství, byl nucen napsat: „*Evangelia měla by býti smyšlenkou? Příteli*

můj, tak se nevymýšlí! Činy Sokratovy, o nichž nikdo nepochybuje, nejsou tak prokázány, jako činy Ježíšovy. Evangelium nese na sobě pečeť pravdy tak veliké, tak překvapující a tak nenapodobitelné, že vynálezce byl by tu větší než hrdina...“ (Émile IV, str. 389).

PhDr. Radomír Malý

Je ještě vhodné mluvit o Kristově království?

Zdá se, že v současné době katolíci úplně rezignovali na myšlenku Kristova pozemského království. Když zpíváme *Ježíši, Králi nebe a země*, máme převážně na mysli jeho vládu v lidských duších a srdcích, nikoli vládu na této zemi. Jenže On chce i tady kralovat – a jako Vykupitel, který za každého člověka na této zemi cedil na Kalvárii svou krev, má na to svrchované právo. Nový zákon to na mnoha místech potvrzuje. Jeho království sice „není z tohoto světa“, jak řekl před Pilátem, ale přesto všechna „království tohoto světa“ mu mají být podrobena a musí uznat jeho svrchovanou autoritu. Pozemská království mají být podřízena Kristovu nebeskému království, které z tohoto světa není, ale má nárok tato pozemská království řídit svojí naukou a také svojí mocí. Svatý Pavel to říká zcela jasně: „*On musí kralovat, dokud nepoloží všechny nepřátele pod své nohy...*“ (1 Kor 15, 25). A na jiném místě píše: „*Proto ve jménu Ježíšově musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí, a každý jazyk musí vyznat ke slávě Boha Otce, že Ježíš Kristus je Pán...*“ (Fil 2, 11).

Mnoho papežských dokumentů dávné i nedávné minulosti tento požadavek Kristova pozemského království zdůrazňuje, Pius XI. dokonce vydal na toto téma encykliku *Quas Primas*, již zavedl v Církvi svátek Ježíše Krista Krále. Její každá věta je zaměřena k tomu, aby světská moc uznala svrchovanost Kristova království v oblasti věroučné a morální.

Ptejme se, co to znamená dnes, v epoše světonázorového a politického pluralismu a multikulturalismu, kdy se skloňuje ve všech pádech magické slovo „svoboda“? Představuje požadavek Kristova pozemského království omezení lidské svobody?

Odpověď je samozřejmě kladná, protože „svoboda“, jak ji hlásá současný liberalismus a neomarxismus, se rovná svévoli a bezuzdnosti, „právu“ dělat si, co chci: zabíjet nenarozené děti, mít sexuální styk s kýmkoliv se mi zamane

včetně osob stejného pohlaví, dětí, mrtvol nebo i zvířat, usmrcovat staré a nevléčitelně nemocné, protože jsou mi „na obtíž“, okrádat bližní podvodnými finančními transakcemi apod. Takovou „svobodu“ Kristovo pozemské království jednoznačně vylučuje a nemíní ji v legislativě nikomu dopřát.

Není ale toto jenom zbožná utopie? Aby bylo reálně dosaženo Kristova pozemského království, je zapotřebí, aby alespoň většina obyvatelstva ve státě byla katolická. Státy s převažující katolickou populací na této zemi skutečně – Bohu díky – ještě jsou. Je ale v pořádku, když jejich zákonodárství klade Katolickou církev na stejnou úroveň s jinými konfesemi a s ateismem, když obsahuje paragrafy o náboženské svobodě ve smyslu liberalismu a ani slůvkem se nezmiňuje, kde je pravda? Rozhodně nikoliv. Rozpor s výše uvedenými citacemi Nového zákona je tady zřejmý, stejně tak i s papežskými dokumenty.

Odpůrci Církve se nad těmito slovy nejspíš vyděsí. Už slyšíme jejich jeremiádu: Toto je středověké tmářství, Církev chce vnutit katolicismus direktivně a násilím nekatolickému obyvatelstvu, znovu zavede inkvizici, trest smrti pro kacíře atd.! To všechno je ale úplně vedle. Objektivní historikové dnes čím dál více odhalují, že krutosti inkvizice a hranice pro kacíře a čarodějnice byly převážně osvícenským a komunistickým bubákem pro nevzdělané masy a pokud se katolíci v minulosti skutečně provinili proti svědomí člověka, byla Církev jedinou institucí na světě, která se za to omluvila, ačkoliv oběti katolického pronásledování během několika staletí netvoří ani jedno procento obětí osvícenské, nacistické, komunistické nebo dnes také islámské genocidy během pouhých pár desítek let.

Lze mít tedy nějakou konkrétní představu o současné podobě katolického státu, v němž vládne Kristus ve smyslu encykliky *Quas Primas* Pia XI.? Zcela určitě, neboť i dnes ještě – i když jen zbytkově – takové země existují. Na Maltě platí ústavní zákon o úzkém sepětí státu a Církve, díky čemuž jsou zakázány potraty bez jakékoliv výjimky, rovněž tak antikoncepce (farmaceuti, kteří by ji prodávali, riskují ztrátu licence), pornografie a propagace smilstva (bohužel došlo tady k jednomu nešťastnému průlomů, kdy se v loňském roce podařilo prosadit všeobecné hlasování o povolení rozvodů, dosud zakázaných). Podobná ustanovení ve vztahu k Církvi mají například latinskoamerické státy Kostarika a Dominikánská republika, částečně také asijské Filipíny.

Ani ti nejradikálnější obhájcí lidských práv si nestěžují, že by v těchto vyjmenovaných zemích byli nekatolíci nebo ateisté perzekvováni. Jejich kritika směřuje pouze proti zákazu potratů, homosexuálních svazků a genetického inženýrství. V tomto samozřejmě nelze uhnout ani o píď.

Je přirozené a logické, že v zemi, kde převažuje katolické obyvatelstvo, by měla mít Církev nezadatelné právo na ústavní ochranu ze strany státu, jemuž tak vyvstane povinnost veřejně deklarovat, že pravda je pouze v její nauce a co jí odporuje, je blud. To hlásala Církev nepřetržitě už od starověku. Z toho samozřejmě neplyne, že by nekatolíci nebo osoby bez vyznání měli být jakkoliv diskriminováni. Požadavek náboženské tolerance je zde nezbytný. Legislativa by měla zaručit svobodu kultu a pastorec pravoslavným, protestantům a všem ostatním náboženským komunitám, jež v zemi žijí a působí s výjimkou těch, které mají ve svém programu násilí, teror nebo praktiky ohrožující zdraví a život člověka, stejně tak nelze trpět satanské rituály, které svolávají na celý stát prokletí a závislost na mocnostech zla. Zákonodárství musí zaručit i ateistům, že nebudou státními direktivami nuceni přiznat se v rozporu se svým přesvědčením k víře v Boha a nechat se pokřtít.

To je jedna stránka věci. Tou druhou je, že veškerá legislativa musí být v souladu s katolickou morálkou, což a priori vylučuje přípustnost a beztrestnost potratů, oplodnění in vitro, antikoncepce, pornografie, rozvodů, cizoložství, eutanazie, propagace smilstva, homosexuálních svazků, ale také lichvářských úvěrů, neprůhlednosti podnikatelských praktik za účelem snadného vytunelování firmy aj. O těchto morálních postulátech nesmí být dovoleno hlasovat ani parlamentu, ani obyvatelstvu, neboť Boží zákon je trvale a nezměnitelně platný. Desatero a katolická etika musí být v katolickém státě základem veškerého fungování společnosti.

Tak vypadá reálná podoba Kristovy pozemské vlády. Samozřejmě to neznamená, že tím nastane ráj na zemi, ten bude až v nebi. Nicméně ochrana, kterou stát Katolické církvi poskytne, umožní občanům lehčeji se orientovat, kde je pravda a snadněji dosáhnout spásy. Proto Katolická církev nadále trvá na tom, že Kristova pozemská vláda je ideálem, i když v současnosti těžko realizovatelným. Na tom nic nemění ani deklarace II. vatikánského koncilu *Dignitatis humanae*.

Nábožensky neutrální tzv. „laický stát“, jenž nepreferuje žádné náboženské vyznání (nebo světový názor), je utopií. Dějiny dokázaly naprosto přesvědčivě,

že tento liberální režim, jenž vědomě nechce mít s náboženstvím nic společného, ale poskytuje svobodu všem vyznáním i ateistům, je vždy ve skutečnosti silně protikatolický a postupně dospěje až k pronásledování Církve, jak ukázala např. Francie roku 1904, kdy byl zaveden zákon o odluce Církve od státu, a jak jsme toho svědky dnes v mnoha demokratických státech světa, které nejenže uzákonily potraty, antikoncepci, homosexualitu a nemravnou sexuální výchovu na školách, ale dokonce vyhazují z práce a ženou před soudy katolíky i jiné křesťany, když se tomu vzepřou.

Samozřejmě v zemích s velkým množstvím náboženských konfesí, kde jsou katolíci v menšině, např. v USA, Církev akceptuje takový politický systém, který zabezpečuje náboženskou svobodu pro všechny s tím, že podporuje ty politiky a kandidáty ve volbách, jejichž program je nejbližší katolické morální nauce. V zemích, kde se většina obyvatelstva hlásí k nekatolické nebo i nekřesťanské konfesi, a kde legislativa toto vyznání upřednostňuje, usiluje Církev o maximální dosažitelnou míru svobody pro hlásání Kristovy nauky. To platí především o zemích, kde je státním náboženstvím islám. Avšak ve státech, kde jsou katolíci většinovým vyznáním, je – nebo by měl být – ideálem výše popsáný model. Ten s úspěchem realizoval v 19. století v jihoamerické republice Ekvádor tamní prezident a zbožný katolík *Gabriel García Moreno*, zavražděný roku 1875 na schodech katedrály v Quitu svobodnými zednáři, jenž vyslovil památnou větu: „*Svobodu všem, jenom ne zlým, jenom ne těm, kteří neznají sebekázně, protože by svobody zneužili ke škodě své i druhých.*“

Pane Ježíši, přijď Tvé království! Ne až v nebi, ale už tady na zemi, neboť se modlíme „bud' vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi“. Ať se Ti pokloní všichni vladaři této země, uznají Tvou svrchovanost a Tvůj morální řád. Amen!

PhDr. Radomír Malý

Zázraky v Sokółce pokračují

V polské obci Sokółka se udál roku 2008 zázrak kdy knězi vypadlo při podávání svatého přijímání Tělo Páně na zem. Uschoval je tedy podle předpisů do zvláštní nádoby. Hostie začala krváčet. Vyšetřovací komise místního biskupa konstatovala, že jev nelze přirozeným způsobem vysvětlit. Zázraky

však pokračují, do Sokółky chodí poutníci a hlášeny jsou již čtyři případy mimořádného uzdravení.

Nasz Dziennik, 14. 4. 2012

Hanebný rozsudek

Evropský soud pro lidská práva potvrdil verdikt švédské justice proti čtyřem aktivistům, kteří rozdávali před jednou střední školou letáky protestující proti nauce, že homosexualita je něco správného a dobrého. Za to byli odsouzeni k podmíněným trestům.

Lifesitenews, 2. 3. 2012

Zemřel při záchraně života

Pedro Manuel z Ekvádoru, 43letý katolický laický misionář a správce Školy Svaté rodiny z Nazareta, zahynul, když se vydal na pláži ve městečku Quinindé na pomoc sedmi dětem, jež při koupání vlna odnesla na širé moře. Děti se podařilo zachránit, misionář však se při zápase s vlnami natolik vyčerpal, že již nebyl schopen doplatvat na břeh.

Nasz Dziennik, 7. 3. 2012

Odpadlík se konečně odhalil

Helmut Schiller, bývalý generální vikář vídeňské arcidiecéze, nyní farář a vůdce odbojné *Výzvy k neposlušnosti*, která požaduje zrušení kněžského celibátu, „právo“ laiků „předsedat“ liturgii, kněžství pro ženy a podávání svatého přijímání rozvedeným a podruhé seždaným, řekl na otázku redaktora deníku Kronenzeitung, jestli věří ve zmrtvýchvstání Krista:

„To přesahuje hranice poznání. Ani Bible v tom nemá jasno. Ježíš, ale také každý člověk žije dále, a já jsem ve svém velikonočním kázání svým farníkům řekl: ‚Zmrtvýchvstání je pro každého, a to ještě dlouho před smrtí.‘“

To tedy znamená, že Schiller vůbec nevěří v realitu Kristova vzkříšení v oslaveném těle, v prázdný hrob a zjevování se Zmrtvýchvstalého svým věrným. Vzkříšení Ježíše není ničím rozdílným od „vzkříšení“ jiných lidí,

nejspíš ve smyslu „on žije dál ve svém díle...“, nikoli reálně, fyzicky. Takové tvrzení je ovšem těžkou herezí a faktickým odpadem od Katolické církve.

kath.net, 12. 4. 2012

Newyorský kardinál brání odvážně morálku

Kardinál Timothy Dolan z New Yorku prohlásil, že odmítání encykliky papeže Pavla VI. *Humanae Vitae* z roku 1968, odsuzující ve smyslu autentické katolické nauky antikoncepci, mnoha katolíky včetně řady biskupů, bylo „tsunami odporu a neúcty“. Stěžoval si, že „katolíci mají strach mluvit o sexuální morálce, získali dojem, že II. vatikánský koncil učil, aby se sbratřili se všemi a aby se Církev přizpůsobila tomuto světu...“

kreuz.net, 11. 4. 2012

Jako egyptští faraoni

V německém Kaiserslauternu tamní pastorační asistent vyzval na Květnou neděli věřící, aby se modlili Otčenáš se zkříženýma rukama na prsou, protože tímto gestem zdůrazňovali egyptští faraonové svoji královskou moc. „My všichni jsme před Bohem králové a je třeba to před Ním demonstrovat, protože On nás miluje...“ řekl tento asistent. Zapomněl pouze dodat, že my jsme na světě podle Katolického katechismu proto, abychom Pánu Bohu sloužili, a ne abychom mu ukazovali svoji „královskou moc“. Faraonové navíc se prohlašovali za bohy a odmítli uznat nad sebou Pána a Stvořitele, proto je Bůh potrestal egyptskými ranami, o nichž čteme v Písmu svatém.

kreuz.net, 11. 4. 2012

Mučednictví severokorejských křesťanů dále trvá

Podle informací mezinárodní organizace sledující náboženskou svobodu ve světě *Open Doors* přebývá v komunistické Severní Koreji cca 70 000 křesťanů všech vyznání v koncentračních táborech. Křesťané žijí v hluboké ilegalitě a jejich počet je odhadován na 200-400 tisíc.

radiovaticana.cz, 14. 4. 2012

Mediální duel víry a ateismu

V Austrálii proběhla v televizi před zraky milionů diváků veřejná diskuse tamního kardinála George Pella se současným „největším ateistou“ Richardem Dawkinsem. Ten v debatě evidentně prohrál, ukázal se jako filozoficky nedostatečně kvalifikovaný a pod tíhou Pellových argumentů nakonec přiznal, že si vlastně není jistý, že Bůh není a připustil Jeho existenci.

radiovaticana.cz, 13. 4. 2012

Vězněn pro víru komunisty i liberály

Německý evangelický křesťan Johannes Erle byl zatčen a uvězněn, protože na přednášce v Norimberku srovnal nacistický holocaust s legislativou umožňující potraty a zpochybnil morální kvalitu systému Spolkové republiky Německo, jenž toto umožňuje. Tím se prý dopustil „urážky ústavy“ Erle byl jako občan bývalé komunistické NDR již tenkrát vězněn pro své náboženské přesvědčení.

kreuz.net, 12. 4. 2012

Výzva HLI švýcarským biskupům

Švýcarská pobočka mezinárodní organizace na obranu nenarozeného života HLI vyzvala tamní biskupy, aby neustupovali tlaku proabortivních skupin a statečně bránili život od početí až k přirozené smrti. Zároveň také vyzvala katolické pastýře k energickému protestu proti násilnému zavádění nemravné sexuální výchovy na školách.

kath. net, 1. 3. 1912

Vyhrožují i 14leté dívky

Anonymové vyhrožují telefonicky i písemně čtrnáctileté Sarah Crauchové ve státě Maryland v USA smrtí, protože před komisí senátu státu Maryland se vyslovila proti zákonu, který má „redefinovat“ manželství v tom smyslu, že homosexuální svazek je na stejné úrovni se svazkem heterosexuálním.

Lifesitenews, 2. 3. 2012

„Katolická“ vysoká škola?

Profesoři na jezuitu řízené Boston College v americkém Bostonu vydali prohlášení, že prý „požadovat po homosexuálech, aby žili v celibátu, je naprosto šílené“ Americká katolická *Společnost kardinála Newmana*, zabývající se sledováním pravověrnosti na katolických školách, prohlásila toto vyjádření za skandální a zcela v rozporu s katolickou naukou a žádá příslušná církevní místa o zákrok.

blog.cardinalnewmansociety.org 2. 3. 2012

Odmítli výhradu svědomí

Senát USA zamítl většinou pouhých tří hlasů pozměňovací návrh k novému, škodlivému zdravotnímu zákonu, příkazujícímu veřejným institucím financovat potraty na základě pojištění. Změna, navržená republikánským senátorem Royem Bluntem, požadovala, aby jednotlivci a instituce mohli toto z důvodů svědomí odmítnout. Neschválení tohoto pozměňovacího návrhu znamená, že všechny instituce včetně katolických budou nuceny financovat potraty, antikoncepci a oplodnění in vitro. Katolickým zdravotnickým, charitativním a školským zařízením, jestliže se nepřizpůsobí, tak hrozí zánik, což je dnes v USA předmětem mnoha protestních a alarmujících vyjádření biskupů.

Nasz Dziennik, 4. 3. 2012

Agresivní státní ateismus

Všichni víme, že stát a veřejný život byly v komunistických zemích budovány na ateismu. Ne všichni si ale uvědomují, že totéž je realitou i dnes v prostoru euroatlantické kultury pod heslem liberalismu. Lidé, věřící reklamě a heslům si naivně myslí, že mají úplnou náboženskou svobodu, ale přitom nevědí, že toto už je zastaralé, neboť „nová demokracie“ a liberalismus již neuznávají náboženství ve státní a veřejné sféře.

Ateismus veřejný

Rozlišujeme ateismus individuální, vyplývající z odmítání Boha ve svém životě jednotlivcem, a ateismus sociální, organizovaný, různého druhu.

Ateismus individuální se týká svědomí konkrétní osoby a katolíci by se měli vůči takovému člověku chovat s maximální laskavostí. Jinak je tomu však s ateismem organizovaným na státní a politické úrovni, jenž se dostává do konfliktu s náboženstvím, které je také organizováno na státní a politické úrovni a jehož formou je Církev.

A tady opět vystupují dva druhy sociálního ateismu: může být interní pro určitou komunitu, ale může též být – jak je tomu u marxismu, liberalismu, zednářství a dalších organizací – silně agresivní a neuznávající náboženskou svobodu ani na veřejnosti, ani v soukromí.

Současná taktika veřejného ateismu

Představitelé organizovaného ateismu ve 20. století zjistili, že náboženství nelze zničit na úrovni doktrinní, neboť ono je jádrem osobního života normálního člověka. S neúspěchem se setkaly takové myšlenkové směry, jako teologie „smrti Boha“ ve světě, idea sekularismu, teorie odluky Církve od státu, hlásání ateismu vyvracejícího víru v Boha aj. Dospěli tedy k poznání, že náboženství se nejlépe zničí jeho „privatizací“, to znamená jeho absolutním vytlačení z politiky, vědy, kultury, umění, morálky, zkrátka vůbec z celistvosti běžného života. Součástí toho má být však vysoké vynášení tzv. „osobní religiozity“, jež nemá žádný vztah k organizované struktuře Církve. Taková teorie i praxe je dnes velmi módní v EU, USA, Kanadě, Austrálii a vůbec všude, kam sahá západní duchovní kultura.

Bojovný politický ateismus dosáhl jistých úspěchů hlavně mezi inteligencí, především díky neustálé agitaci médií, jež se nacházejí ve své většině v rukou hlasatelů veřejného ateismu. Na jedné straně religiozita samotná slábne v důsledku blahobytu, lehkosti života a zázraků techniky, což člověka demobilizuje a působí, že se stává líným a pohodlným, na druhé straně však vzpomínání ateisté velice lichotí soukromé religiozitě bez jakéhokoliv sociálního rozměru. Církvi přisuzují pouze charitativní roli nebo někdy ještě úlohu správkyně památkových objektů.

Přitom mění nauku o náboženství. Kdysi převládalo přesvědčení, že křesťanství spojuje společnost, dnes ateisté tuto nauku obracejí. Hlásají, že prý náboženství jsou různá a sváří se mezi sebou, zatímco ateismus je prý jeden a tentýž, tudíž nabízí společný základ pro jednotu a shodu. Bůh prý společnost dělí na věřící a nevěřící, zatímco ateismus spojuje a sjednocuje. Jde samozřejmě o propagandistický bluf, neboť ateismus není jeden a tentýž, jsou

jeho různé ideové proudy a směry, které se navzájem potírají a bojují proti sobě se zaťatou, až fanatickou nenávistí.

Mnozí neinformovaní lidé se domnívají, že sociální ateismus se omezuje pouze na sféru politickou a státní. On ale zasahuje všechny oblasti: morálku, kulturu, osvětu, výchovu, všední život, literaturu, umění, média, vědu, zákonodárství a soudnictví. S veřejnými ateisty je stále obtížnější diskutovat, protože se u nich vytváří jistý myšlenkový krunýř, na který neplatí argumenty logiky, zdravého rozumu a svědomí. Takové zatvrdnutí v bludu je hroznou věcí. Vzpomeňme např. mentalitu ateistických komunistů. Mnoho z nich se dopouštělo hrůzných vražd, po rozpadu komunismu ve východní Evropě byli morálně a někteří i justicií odsouzeni, ale oni se pokládají pořád za hrdiny, oni byli „ideoví“ a postupovali v souladu s „revolučním“ právem a „svědomím komunisty“. A ještě je třeba připomenout strašlivý paradox, že sovětští vrazi soudili nacistické vrahy v Norimberku ne za porušení příkázání Desatera, ale pouze za zabíjení komunistů. Zabíjení těch druhých, nekomunistů, jehož se nacisté dopouštěli, nehrálo u sovětských žalobců prakticky žádnou roli. Pro jedny i pro druhé bylo nejvyšším morálním zákonem státní právo, jemuž byli poslušni. Protináboženský krunýř je něco strašného.

A není snad tímtež protináboženský krunýř liberální, v jehož jménu se prosazují legální potraty, eutanazie, oplodnění in vitro apod.? Vidíme tedy, že musíme podstoupit mnohostranný boj nejen s bezprávními nebo dokonce zločinnými činy veřejného ateismu, ale též s celou pseudoliberální ideologií. Jsou to totiž mutace marxismu.

Doktrína veřejného, státního ateismu byla široce akceptována současnými režimy celé euroatlantické kultury. V Polsku je smutným dokladem toho kampaň proti katolické televizi Trwam, již je protiprávně odmítáno přidělit licenci k digitálnímu vysílání. Pro nás je nejlepší metodou ujmout se široké a všeobsahující evangelizace včetně mediální, jež se stane nejlepší ochranou před novou bezbožnou a ničící ideologií.

Prof. Dr. Czeslaw Bartnik, profesor Katolické univerzity Lublin, Polsko,

Nasz Dziennik, 28. 2. 2012

zkrácený překlad PhDr. Radomír Malý

Agresivní sekularismus též v Irsku

„Agresivní sekularismus, který chce vyobcovat náboženství z veřejného života, není mýtus, ale realita,“ napsal předseda katolického institutu Iona David Quinn v komentáři pro *Irish Catholic*. Uvádí několik konkrétních příkladů. Poslanec Aodhab O’Riordain třeba tvrdí, že „náboženský étos nesmí mít žádné místo v irských školách“. Lékárný v Irsku mají povinnost prodávat antikoncepci s potratovými účinky, výjimky svědomí pro katolické farmaceuty neexistují. Ve Švédsku musí bezpodmínečně každá nemocnice, každý lékař a každá sestra vykonat potrat, když je požadován. Ve Velké Británii a v USA byla katolická adopční centra nucena zastavit svoji činnost, protože nebyla ochotna zprostředkovávat děti k adopci homosexuálním párům.

kath.net, 1. 3. 2012

Žalují Obamovu vládu

Největší americká katolická televizní stanice EWTN, založená známou Matkou Angelikou, podala soudní žalobu na Obamovu vládu pro její zdravotnickou reformu. Viní ji ze zabíjení nenarozených dětí, které vnucuje národu proti vůli značné části obyvatelstva. Zároveň též 2500 duchovních zaslalo protestní dopis ministryni zdravotnictví Kathleen Sebbeliové.

kath.net, 9. 2. 2012

Jejich pravý záměr

Německá ateistická organizace *Autonomní Antifa* zveřejnila na svém webu tuto větu: „Jediný kostel, který osvěcuje, je hořící kostel.“ Připomeňme, že nacisté nejprve také vyzývali k zapalování synagog (tzv. Křišťálová noc), po čemž následovala genocida Židů.

kath.net, 17. 2. 2012

Bude přivedena policií

Ředitelka katolické (!!!) základní školy v německém Salzkottenu pohrozila rodičům devítileté žákyně, kteří ji odmítají posílat do hodin státem nařízené

nemravné sexuální výchovy, že ji nechá přivést do tohoto vyučování policií a postará se o pokutu pro rodiče. Rodiče v lednu požádali v souladu s německými zákony o osvobození dcery z hodin sexuální výchovy, neboť děvče chodilo domů traumatizováno a šokováno. Ředitelka však jejich námitky neuznala.

kath.net, 10. 2. 2012

Biskup si dobrovolně snížil mzdu

Katolický biskup ze španělského města Corsony Xavier Novell si dobrovolně snížil měsíční mzdu z 1200 eur na 900, aby projevil svoji solidaritu s těmi, kteří jsou postiženi ekonomickou krizí. Jeho diecéze poskytuje 10 procent příjmů sociálně nejslabším.

kath.net, 23. 2. 2012

Nejzbožnější jsou nejzdravější

Podle vyjádření Gallupova ústavu pro výzkum veřejného mínění a stavu populace jsou v USA nejzbožnější lidé nejzdravějšími. Důvody spočívají v psychické stránce věci, neboť zbožní lidé obzvlášť silně pocítují jistotu svého vztahu k Bohu, což působí blahodárně na psychiku a tím i na fyzické zdraví.

kath.net, 22. 1. 2012

Výhrada svědomí je fikcí

Norské ministerstvo zdravotnictví zaslalo všem lékařům oběžník, v němž upozorňuje, že za žádných okolností nesmějí odmítnout zákroky, které jsou zákonem schváleny, i když s nimi vnitřně nesouhlasí. Jako příklad uvádí potraty a oplodnění in vitro. 170 lékařů protestovalo, ministr Kass však odpověděl, že kdo odmítá potraty nebo antikoncepci, nemůže být lékařem.

thelocal.com, 2. 3. 2012

Nejvyšší soud pro ochranu života

Nejvyšší soud středoamerické republiky Honduras potvrdil, že zákon z roku 2009, zakazující tzv. „nouzovou antikoncepci“ (tj. „pilulku po“), je v souladu s ústavou. Tento zákon byl vetován socialistickým prezidentem země, jenž ho předložil Nejvyššímu soudu.

lifesitenews.com, 2. 3. 2012

Dvojí metr

Bill Donohue, prezident americké *Catholic League* na obranu Katolické církve, upozornil, že nejvlivnější deník New York Times neměří všem stejným metrem. Zveřejnil inzerát, vyzývající k odpadu od Katolické církve, současně ale odmítl publikovat stejné inzeráty vyzývající k odpadu od židovství a od islámu.

kreuz.net, 22. 3. 2012

Zničit všechny kostely?

Nejvyšší mohamedánský muftí Saudské Arábie Abdul Azíz Abdulláh prohlásil, že je nezbytné „zničit všechny křesťanské kostely na Arabském poloostrově“ Saudskoarabský nejvyšší muftí má autoritu nejen ve své zemi, ale ve všech státech Arabského poloostrova.

res.claritatis, 22. 3. 2012

Pumový útok na katolickou školu v Sýrii

V syrském Aleppu explodovala 200kilogramová nálož před františkánskou školou. 2 osoby zahynuly, 30 jich bylo zraněno. Mrtvých přitom mohlo být daleko víc, kdyby čirou náhodou ředitel P. Shadi Bader neukončil vyučování výjimečně dřív.

radiovaticana.cz, 22. 3. 2012

Obřad požehnání nenarozených povolen

Vatikánská Kongregace pro bohoslužby na žádost biskupa z Knoxville v USA povolila obřad požehnání nenarozených dětí.

Zenit, 28. 3. 2012

Konference zrušena

Papežská akademie pro život plánovala na duben konferenci o kmenových buňkách. Nakonec ji ale zrušila, neboť někteří členové byli pobouřeni tím, že zde měli vystoupit přednášející, kteří se sami podílejí na oplodnění in vitro a pokusech na embryích.

radiovaticana.cz, 22. 3. 2012

Další anglikánští biskupové katolíky

Dva kanadští dnes už bývalí anglikánští biskupové Peter Wilkinson a Carl Reid se stali katolíky. Jejich krok následovala i početná skupina věřících.

Zenit, 19. 4. 2012

Zrůdnost ze strany OSN

Komise OSN pro populaci prohlásila, že prý i desetileté děti mají „právo na sexuální a reprodukční zdraví“. S touto zvrhlostí souhlasí i generální tajemník OSN.

res.claritatis, 19. 4. 2012

Mediální honička na biskupa

Španělská protikatolická a progejovská média útočí proti biskupovi ve městě Alcalá Antoniu Reigovi, protože v kázání na Velký pátek řekl, že „homosexuálové, chodící do tzv. pánských klubů“ a oddávající se tam prostituci, si zahrávají s peklem“. Novinář Arturo Pérez dokonce žádal, aby Reig byl uvězněn.

Nasz Dziennik, 21. 4. 2012

Radostné zprávy z Číny

Podle informací z „říše nebes“ přijalo o letošních Velikonocích křest 22 000 dospělých a dospívajících osob.

kath.net, 22. 4. 2012

Biskup Laun: Netolerovat liturgickou svévoli a bludy

Rakouský světící biskup Andreas Laun ze Salcburku, známý svojí aktivitou na obranu nenarozeného života, měl přednášku v Bratislavě v Domu Quo Vadis, kde vyzval slovenské věřící, kteří jezdí do Rakouska, aby, když budou na mši svaté v jeho zemi svědky liturgické svévole nebo hlásání bludů při kázání, neváhali ihned zajít do sakristie a kněze na to upozornit. Stěžoval si, že v Rakousku je těchto případů velmi mnoho.

Tiskové centrum Slovenské biskupské konference, 23. 4. 2012

Potratáři mají „právo“ na reklamu

Britští ochránci nenarozeného života vznesli svůj protest proti rozhodnutí soudu, že gynekologové a kliniky provádějící potraty mají „právo“ na reklamu svých zařízení a nabídku „služeb“ ve všech médiích. Toto „právo“ jim údajně nesmí být odepřeno. Na druhé straně ochránci nenarozeného života mohou být se svojí nabídkou každým médiem odmítnuti.

Glaube und Kirche, 2/2012

„Netzwerk“ varuje před schizmatem německé církve

Pravověrní katoličtí kněží v Německu, sdružení v organizaci zvané *Netzwerk katholischer Priester (Sít' katolických kněží)*, vydali v Koblenci prohlášení, jež varuje před schizmatem katolické Církve v Německu, v Rakousku a ve Švýcarsku. Poukazuje na stále agresivnější projevy rebelie katolických duchovních, čehož důkazem je nedávná *Výzva k neposlušnosti* rakouské *Kněžské iniciativy*. Zároveň Netzwerk podrobuje nesmlouvavé kritice biskupy, že tomuto nečelí a na otevřenou vzpouru a nehorázné hereze – až na malé výjimky – nereagují. Biskupové pořád jen „chtějí vést dialog“ – a to

i tam, kde je nezbytné jej odmítnout a naopak sáhnout k rázným opatřením v zájmu věřícího lidu, který má právo na zdravou a autentickou nauku. Netzwerk do budoucna vidí celou záležitost tak, že bude-li tento trend pokračovat, dojde ke schizmatu a k odtržení značné části německé církve od jednoty se Svatým stolcem.

Glaube und Kirche, 3/2012

„Dnes se ukazuje v hojné míře fenomén, že mnozí lidé by rádi náleželi k Církvi, ale jsou silně ovlivněni svým postojem k životu, který je v naprostém protikladu k víře.“

Benedikt XVI. na generální audienci, 30. 5. 2011

Ve Švýcarsku roste počet katolíků

Podle zveřejněných statistik nominálně roste v této alpské zemi počet katolických věřících. Příčinou však nejsou konverze Švýcarů, ale přistěhovalectví z katolických zemí, v současné době mezi imigranty převažují Portugalci.

Glaube und Kirche, 4/2012

Italská vláda sází na sv. Františka

Kabinet Maria Montiho spoléhá při svých reformách na přímluvu a pomoc sv. Františka z Assisi. Premiér Monti a ministr životního prostředí Corrado Clini sdělili, že se k tomuto světcovi pravidelně modlí a prosí jej, aby byli schopni provést nezbytné reformy s minimálním dopadem na nejchudší vrstvy obyvatelstva.

Glaube und Kirche, 4/2012

Vyhozen kvůli křesťanskému textu

64letý šéflékař kliniky v britském Birminghamu byl na hodinu vyhozen ze zaměstnání, protože poslal svému kolegovi vánoční přání s náboženským textem. Stála v něm věta z modlitby sv. Ignáce: „Nauč nás, Pane, sloužit Ti, jak toho právem zasluhuješ, abychom dávali a nepočítali...“ Adresát si ihned

stěžoval na „nepřípustný zásah do svého soukromí“, neboť prý není věřící a podobné texty ho urážejí.

Glaube und Kirche, 4/2012

Vatikán je proti rušení farností

Biskup Richard Lennon z amerického Clevelandu zrušil ve své diecézi třináct farností, které spojil s jinými. Věřící protestovali a odvolali se do Říma, který rozhodl v jejich prospěch. Biskup musí zrušené farnosti opět obnovit.

Glaube und Kirche, 4/2012

Počet kněží stoupá

Katolická církev ve světě čítá podle nejnovějších statistik 1,196 miliard věřících, což je proti minulému roku nárůst o 1,3 %. 17,5 % obyvatelstva naší planety jsou katolíci. Stoupl také počet kněží – a sice o 1,643 % na dnešních 412 236 v celém světě. To ale neplatí pro Evropu, kde naopak počet kněží poklesl o 905 osob.

Glaube und Kirche, 4/2012

Byl Putin tajně pokřtěn?

Ruský staronový prezident Vladimír Putin byl údajně proti vůli svého otce, skalního komunisty, tajně pokřtěn. Jeho matka jej prý ve vší tichosti dala pokřtít v jednom chrámu v Petrohradě, kde tenkrát Putinovi žili. Putin sám se k těmto zprávám tisku nevyjádřil.

Glaube und Kirche, 4/2012

Odstranit heterodoxní katechismy

Vatikánská Kongregace pro nauku víry u příležitosti tzv. *Roku víry*, jenž započne 11. října letošního roku, vyzvala všechny biskupské konference světa,

aby odstranily z výuky všechny katechismy, jež nepodávají pravou nauku Církve.

Glaube und Kirche, 4/2012

Nechtějí děti

Podle sociologické studie „Iconkids“ téměř tři čtvrtiny mladých mužů a dívek v Německu si nepřejí mít děti, neboť jejich výchova by je prý „rušila v životním poslání“.

Glaube und Kirche, 4/2012

Obnova baziliky svatého Augustina v Hippo

Svatý Otec Benedikt XVI. podporuje ze svých soukromých prostředků restauraci baziliky svatého Augustina v alžírském městě Annaba, která stojí na místě starověkého Hippa, kde byl Augustin biskupem. Tento veliký církevní učitel se narodil v 70 km vzdáleném Tagaste, odešel v mládí do Itálie, kde po dlouhém hledání a několika životních zvratech se pod vlivem sv. Ambrože nechal pokřtít. R. 391 se vrátil do Afriky a od roku 396 až do své smrti roku 430 byl biskupem katolického církevního společenství v Hippo.

Kirchliche Umschau, 3/2012

Kardinál vyzývá k návratu ke staré mši

Arcibiskup z Colomba ve Srí Lance kardinál Albert Malcolm Ranjith, který předtím působil ve Vatikáně na Kongregaci pro bohoslužbu, vyzval Katolickou církev k návratu ke staré tzv. tridentské mši. Připomíná, že tento ritus podstatně lépe než tzv. Novus Ordo odpovídá transcendentnímu volání po liturgickém setkání s Bohem. Přeje si, aby „reforma reformy“, kterou požaduje nynější papež Benedikt, znamenala také návrat ke staré mši, což koneckonců odpovídá i liturgické konstituci II. vatikánského koncilu „Sacrosanctum Concilium“.

Kirchliche Umschau, 1/2012

Buddhismus: Co je to přesně?

Již dlouhou dobu se buddhismus zdá být konkurencí křesťanství. Existují dokonce i některé katolické svatyně (také u nás), kde kněz spolu s dalajlámou, který tam přijede, zapalují orientální voňavé tyčinky a provozují společný rituál. I od některých katolíků lze slyšet: Vždyť buddhismus má podobné zásady jako křesťanství, Buddha a Kristus jsou si tolik podobní...

Na to je jediná možná a správná odpověď: Nejsou. Podstatný rozdíl spočívá už v tom, že zakladatel buddhismu *Gautáma Siddharta* (žil 560–480 př. Kr.), jenž si později nechal říkat „Buddha“, což znamená „osvícený“, se nikdy nepovažoval za Boha, jenž přišel na tento svět spasit lidstvo. Opustil rodinu, aby se cele věnoval modlitbě a meditaci, zemřel ve věku osmdesáti let. Až pět set let po Buddhově smrti byly sepsány hlavní body jeho nauky, zatímco v případě Ježíše Krista se tak stalo jen pár desetiletí po jeho odchodu do nebe.

Buddhismus dnes čítá ve světě cca 300 milionů vyznavačů a je rozdělen do několika různých směrů, které si leckdy navzájem příkře odporují, přesto však existují čtyři základní styčné body:

- 1) Buddha učil, že veškerý život je utrpení.
- 2) Jeho příčinou je žádostivost po pomíjivých dobrech.
- 3) Odstranit utrpení lze pouze zřeknutím se žádostivosti.
- 4) Jedinou cestou k tomu je cesta nirvány, což znamená pomocí meditace a duchovního života dosáhnout naprostého zničení vlastní osobnosti, jejího rozplynutí se v nadpřirozenu. Nirvána je ideálem, smyslem a cílem lidského života. Protože málokterý člověk je tak dokonalý, aby se mu to v tomto životě podařilo, následuje po smrti převtělení, reinkarnace, aby se v novém životě ideálu nirvány více přiblížil. Takových reinkarnací může být obrovské množství, než lidská duše dospěje k nirváně. Nejlepší formou, jak co nejrychleji dosáhnout nirvány, je mnišský život v kláštorech, proto je tato forma v buddhismu velice rozšířena.

I povrchní čtenář ihned pochopí, že toto je křesťanskému pojetí na hony vzdáleno. Hlavní rozdíly mezi křesťanstvím a buddhismem jsou následující:

- 1) Křesťanská zjevená pravda říká, že existuje pouze jeden Bůh ve třech osobách. Pro buddhismus však není existence či neexistence Boha nebo bohů vůbec důležitá. Některé směry, např. tibetský lamaismus, uctívají

velké množství pohanských božstev, jiné zase jsou téměř ateistické, uznávají pouze v panteistickém slova smyslu jakousi božskou podstatu přírody, která ovšem není osobním Bohem.

- 2) Podle katolické nauky je cílem člověka věčná spása celé lidské bytosti, nejprve duše hned po smrti, po druhém příchodu Krista na svět i těla. Buddhismus však nabízí dobrovolné sebezničení člověka v nirváně, ztrátu vlastního já, faktickou likvidaci osobnosti pomocí askeze a meditace.
- 3) Mezi Buddhou a Ježíšem Kristem existuje podstatný rozdíl. Buddha byl, jak se sám nazýval, „hledajícím“, zatímco Ježíš o sobě prohlásil, že je „cesta, pravda a život“. Buddha se nikdy nepokládal za Boha, teprve mnoho staletí po smrti byl zařazen mezi božstva, zatímco Ježíš od prvopočátku zdůrazňoval svoji jednotu s Otcem, svůj božský původ a božské poslání. Buddha na rozdíl od Krista neprolil za člověka svou krev, nezemřel jako mučedník.
- 4) Křesťanství kategoricky odmítá jakoukoliv modloslužbu a magii. Pro buddhismus jsou ale magické rituály součástí meditace a cesty k dosažení nirvány.

U nás je nejznámější tibetská forma buddhismu, spojená s postavou dalajlámy. Ten nynější, jenž bývá též častým hostem v Praze, se jmenuje občanským jménem *Tenzin Gyatsho*. Narodil se roku 1935 v Horním Tibetu a byl uznán na základě „osvícení“ některých mnichů již ve stáří dvou let za převtělení 13. dalajlámy, tedy za 14. dalajlámu (každý dalajláma je reinkarnací předchozího). Slovo „dalajláma“ znamená v překladu „oceán moudrosti“. Dalajláma je hlavou všech tibetských mnichů a potažmo všech buddhistických věřících, kteří jsou s touto tibetskou formou buddhismu spojeni. Gyatso tedy vstoupil do kláštera a také studoval na univerzitách, aby se připravoval na převzetí své úlohy.

Když Číňané obsadili roku 1959 Tibet, uprchl dalajláma do Indie, kde dodnes žije ve městě Dharmasala. Bojuje za politickou nezávislost Tibetu, za což mu byla roku 1989 udělena Nobelova cena míru. Nicméně manželé Trimondiovi vydali v 90. letech knihu pod názvem *Stíny dalajlámy – sexualita, magie a politika v tibetském buddhismu*. Zajímavé je, že dalajláma tyto pro sebe nepříznivé informace se nikdy nepokoušel vyvrátit, ale nabídl autorskému páru miliony dolarů za skoupení veškerého nákladu knihy.

Dalajláma je svým smýšlením téměř ateistou – i když tibetský buddhismus spočívá spíše na pohanských kultech. Hlásí se dokonce i k marxismu a jednoznačně prohlásil v rozhovoru pro časopis Die Zeit 22. 10. 2009: „*Ano, jsem marxista. Komunismus spočívá na násilné totalitární společnosti, kapitalismus na přání být čím dál bohatší. Marxismus se ale pokouší to, co máme, spravedlivě rozdělit.*“ O tom, že totalitní komunismus by nemohl existovat bez marxismu a jeho nauky, samozřejmě ani slovo, rovněž tak o Marxově ateismu a jeho snaze zlikvidovat hrubým násilím křesťanství, jak ukázal příklad Pařížské komuny roku 1871, kdy Marx krutosti komunardů vůči Církvi nadšeně velebil.

Dalajlámovo přihlášení se k marxismu však nijak nekoliduje s pohanskými kulty tibetského buddhismu, jehož je nejvyšším reprezentantem. Tady ovšem se musíme ptát, jestli si dalajláma opravdu zasloužil Nobelovu cenu míru, protože ochranný znak, který zvolil za symbol svého „pontifikátu“, vůbec neprozrazuje mírumilovné úmysly. Představuje ho bohyně Palden Lahmo, která, ověšena náramky z lidských lebek, jede na koni přes krvavé jezero a jako podložku má pod sebou kůži staženou ze svého syna, jehož vlastnoručně zavraždila.

Podobnými krutými a zvrácenými symboly a zobrazeními božstev se buddhismus jenom hemží. To má ovšem své důsledky. Roku 1997 došlo přímo v místě dalajlámova exilového pobytu v Dharmsale k rituálním vraždám tří lidí, při nichž byla obětí stažena kůže z těla. Dalajláma se sice od toho distancoval a čin odsoudil jako dílo sektářů, nicméně nutno si klást otázku, proč u křesťanů k podobným rituálním zvrácenostem nikdy nedocházelo, ani u křesťanských sektářů ne. Už z toho je zřejmé, že mezi křesťanstvím a buddhismem zeje nepřeklenutelná propast.

Málo je také známo, že novicové v buddhistických kláštorech musejí prožít nějaký čas ve sklepních místnostech s lidskými kostmi a příšernými zobrazeními podobnými bohyni Palden Lahmo a oddávat se magickým praktikám, které ve své podstatě neznamenaají nic jiného než vzývání démonů.

Evropští obdivovatelé buddhismu rádi poukazují na to, že toto náboženství je mírumilovné. Je pravdou, že jednou z tezí buddhismu je soucit a neubližování živým tvorům. S tím se ale těžko dají srovnat výše zmíněné symboly a rituály. Mírumilovná též rozhodně není nauka o příchodu krále Rudry Chakrina, jenž prý „vyčistí svět s kolem v ruce“ – a to vyvražděním

všech, kteří nepřijímají Buddhovu nauku. To se má stát údajně roku 2337 po Kristu. Tomu věří i současný dalajláma, jak se několikrát sám veřejně přiznal.

Buddhisté mají na svědomí mnoho prolité křesťanské krve. Japonští katoličtí mučedníci na přelomu 16. a 17. století byli obětmi především tamních buddhistických kněží, podobně později i ve Vietnamu a v dalších asijských zemích. A nejednalo se pouze o vzdálenou minulost, buddhisté vraždili katolíky i ve 20. století. Papež bl. Jan Pavel II. povýšil roku 1992 na oltář francouzského misionáře Mauritia Tornaye. Ten působil ve 30. letech 20. století právě v Tibetu. Ačkoliv se vyznamenal mnoha charitativními akcemi ve prospěch hladovějícího obyvatelstva, vyčerpaného válkou, přesto byl roku 1949 buddhistickými mnichy v Jerkalu zastřelen, protože „propagoval katolické náboženství“. Ještě několik let před smrtí si pater Tornay v dopise rodině stěžoval, že *„těm, kteří se přihlásí ke křesťanství, hrozí tak kruté mučení, že je hrůza na to vůbec pomyslet“*. Roku 1966 byl buddhistickými mnichy otráven jejich představený Odser Lama, občanským jménem David Tenzing, jen proto, že konvertoval ke katolicismu.

Nedejme se tedy mýlit! Buddhismus je falešným náboženstvím, o němž platí varování sv. Pavla, že pohané, přinášející oběti svým bohům, obětují ve skutečnosti démonům. Buddhismus a křesťanství jsou dva zcela rozdílné světy. Samozřejmě i buddhista může být spasen, jestliže Krista bez vlastní viny nepoznal a žije podle přirozeného mravního zákona, ale spasí ho Kristus, nikoli Buddha. Nenabídne mu reinkarnaci ani nirvánu, ale věčný život v Boží Trojici, jestli ho přijme. Buddhismus jej ale v žádném případě ke spáse nepřivede, protože magické rituály, jichž používá, ukazují jednoznačně na jeho původ z toho druhého království, nikoli z království Kristova.

*Podle Ursprung und Ziel, zvláštní vydání 2/2012,
zpracoval PhDr. Radomír Malý*

**Nakladatelství Řád (P. ing. Karel Dachovský, Sarajevská 13,
120 00 Praha 2, telefon 728 250 679).**

Poštovné neučtuji. Při odběru nejméně deseti publikací – sleva 20 %.

Při odběru dvaceti knih – sleva 40 %.

1)	Svatý Alfons z Liguori: „Úvahy o řeholním životě“	90	Kč
2)	P. Karel Dachovský: „Svatý František Xaverský“ Životopis, 54 stran s mapkou.	65	Kč
3)	P. Rudolf Dilong, OFM: „Světce z Assisi“. Životopis, 126 stran.	120	Kč
4)	P. Karel Dachovský: „Svatý Norbert“. Životopis.	50	Kč
5)	P. Karel Dachovský: „Svatý Filip Neri“ Životopis.	60	Kč
6)	P. Karel Dachovský: „Svatý Alois“. Životopis.	50	Kč
7)	P. Karel Dachovský: „Svatá Gianna Beretta Molla“, příběh ženy, která odmítla jít na interrupci, ačkoliv věděla, že při porodu zemře. 36 stran.	35	Kč
8)	MUDr. John Grady: „Interrupce – ano, nebo ne?“. Důvody proti interrupcím, 24 stran	10	Kč
9)	P. Karel Dachovský: „P. Paul Marx, OSB“. Životopis aktivisty proti interrupcím v USA, 64 stran.	30	Kč
10)	Zpovědní zrcadlo.	1	Kč
11)	P. Karel Dachovský: „Cestou k Bohu“. První informace o Bohu a Církvi pro dosud nevěřící. 28 stran.	10	Kč
12)	P. Karel Dachovský: „Sepnuto duhou“ Náboženské básně, 64 stran.	50	Kč
13)	Časopis Řád – vychází 3x ročně, časopis pro obranu nenarozeného života, informace z Církve, katolická literatura.	Cena dobrovolná.	
14)	P. Karel Dachovský: „Podle řádu Melchizedechova“. Náboženské básně, 68 stran.	25	Kč
15)	P. Karel Dachovský: „Miniatury“. Náboženské básně. 56 stran.	25	Kč
16)	P. Karel Dachovský: „Pod rozstříleným praporem je krásy dost“. Náboženské básně.	50	Kč
17)	Stella Lilley: „Život s utrpením“ Úvahy o utrpení a sv. Padre Pia.	9	Kč
18)	Ivan Slavík: „Kapky krve a potu Arnošta Jenče“, náboženské básně	9	Kč

19)	P. Karel Dachovský: „Svatý Karel Boromejský“
Životopis, 68 stran.	65	Kč
20)	Marie Dolistová: „Paní Zdislava z Lemberka“. Životopis
a poéma – v češtině, polštině, němčině, lužiskosrbštině,
angličtině a esperantu, 100 stran.	80	Kč
21)	P. Karel Dachovský: „Blahoslavený kardinál J.
H. Newmann“, Životopis katolického konvertity
z anglikánství a význačného teologa.	60	Kč
22)	P. Karel Dachovský: „Sv. Alžběta Durynská“. Životopis,
48 stran.	45	Kč
23)	P. Karel Dachovský: „Umlčený zvon“. Životopisný
román o františkánovi P. Janu Bártovi, 157 stran.	130	Kč
24)	P. Karel Dachovský: „Cesta františkánského kněze Jana
Bárty“. Historická studie, 100 stran.	40	Kč
25)	P. Karel Dachovský: „V srdci Londýna“. Novela ze
života emigranta, 100 stran.	80	Kč
26)	P. Karel Dachovský: „Svatý Martin“. Životopis.		

Adresa odběratele:

Objednávka – počet kusů:

1.		9.		15.		21.	
2.		10.		16.		22.	
3.		11.		17.		23.	
4.		12.		18.		24.	
5.		13.		19.		25.	
6.		14.		20.		26.	
7.							
8.							

Pomoc těhotným ženám a informace

Hnutí pro život ČR

Hlubočepská 85/64

152 00 Praha 5

telefon: 603 976 231

Http. //prolife.cz

http://svobodavolby.cz

***Informace o přirozeném plánování rodičovství –
o symptotermální metodě podá***

Liga pár páru

David a Michaela Prentisovi

Fügnerova 143/9

272 01 Kladno

tel.: 312 686 642

www.lpp.cz, lpp@lpp.cz

http://lpp.cz

**Z deníku pravoslavného kněze Mgr. Libora Serafína Halíka, Ph.D.
z modlitební stráže před nemocnicí v Brně**

Únor 2005 v Brně

V neděli 6. 2. 2005 je mi předán, antimone (tj. jistým způsobem přenosný oltář) od pravoslavného biskupa na Moravě Simeona, abych na něm mohl sloužit svatou liturgií pro pravoslavné věřící a pozvané hosty z dalších církví v soukromém bytě.

V pátek 11. 2. 2005 dopoledne se konečně podařila první ze dvou intrik tehdejšímu řediteli úřadu eparchiální rady pravoslavné církve na Moravě. Donutil mne, abych musel předat svou farnost v Třebíči Ukrajinci Biľakovi. Nepodařilo se mu však donutit biskupa Simeona, aby se mnou rozvázal pracovní poměr. Večer byla kvůli této nespravedlnosti má manželka v depresi. Modlila se za mne a otevřela namátkou Písmo svaté zrovna u nadpisu *Hospodinův pomazaný* před 40. kapitolou proroka Izaiáše. Znovu pochopila, že její manžel je Hospodinův pomazaný. Proto to nemá v životě lehké. Nikdo z

Hospodinových pomazaných to neměl lehké. Když četla v té kapitole verš 3: *Hlas volajícího: Připravte na poušti cestu Hospodinu!*, vzpomněla si na to, co jí Bůh o mé práci naznačil v roce 1999. Tehdy jsem narazil na jistého muže, který měl něco společného s Herodesem. Bůh jí zjevil, že se má práce něčím podobá službě svatého Jana Křtitele. Ten muž v moci postavený mě nezničil, protože mu to nebylo nebesy dovoleno, ale způsobil mně a mé rodině velkou bolest. Ale bolest z prožité nespravedlnosti se proměnila v bolest tvůrčí. Díky Bohu a této bolesti jsem byl schopen vytvořit disertační práci o nepřátelích současné rodiny i společnosti. Až nyní si uvědomuji, že se tak na mně naplnila prorocká věta staré řeholnice matky Basiley: „*Ano k Boží vůli bere našemu utrpení jeho moc.*“ V Bohu známém čase se na mně jistě naplní další dvě prorocká vnunutí ze začátku i závěru roku 1994.

Ve zpravodajství z televize či rádia jsem se dozvěděl, že v okamžiku mé porážky v Třebíči 11. 2. 2005 došlo v Parlamentu ČR k zamítnutí návrhu zákona o registrovaném partnerství homosexuálů. Věděl jsem, že se o tom právě hlasuje, a tak jsem bolest z potupného předávání farnosti obětoval Bohu za hlasování v Parlamentu.

20. brněnský pochod pro život – 2. sobota v únoru 2005

Začínal 12. 2. 2005 mší svatou v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie na ulici Křenové. Mši sloužil za doby komunismu tajně vysvěcený katolický biskup Ing. Jan Blaha a spolu s ním tehdy také tajně vysvěcený katolický kněz Hořák.

Během pochodu padal déšť se sněhem. Šli jsme kolem hlavního vlakového nádraží na náměstí Svobody. Zde mě legitimovala policie ČR ve dvou policejních vozech a chtěla náš pochod zastavit. Konkrétní policista – odpůrce tohoto shromáždění – se patrně cítil zaskočen tím, čemu se říká náboženství na veřejné scéně. Za léta komunismu tomu policie odvykla. Náboženství patřilo podle komunistických zásad pouze do kostela. Tam se věřící směli trochu „nábožensky vyžít“. Na ulicích a náměstích nesměli být křesťané vidět ani slyšet. Nejen ateisté, ale i mnozí věřící si na tato komunistická pravidla zvykli. Proto jsou nad veřejně viditelným a slyšitelným náboženstvím na rozpacích. Ale víra není soukromá věc. Je to motivace občanské odpovědnosti, poctivosti a cti. Sami vidíme, že stav občanských ctností je u nás nevalný. Jejich obnova je bez obnovy náboženského povědomí nemožná. Proto se

musíme přestat bát se svou vírou veřejně vystoupit.

S tímto svévolným jednáním konkrétního příslušníka policie jsem se nehodlal smířit a chtěl jsem mluvit s jeho velitelem. S ním jsem mluvil přes svůj mobilní telefon. Ten mi do mobilu sdělil, že on dal pokyn k zastavení pochodu, protože se nejedná o náboženský pochod. Řekl, že na náboženském pochodu by musely být přítomny kříže. Odpověděl jsem mu, že zde máme dva velké kříže a kromě toho se hlasitě modlíme. On mi odpověděl, že v tom případě smíme dál pokračovat v pochodu. Totéž sdělil příslušnému policistovi. A tak jsme zazpívali písně *Prosba k Duchu svatému* a *Maminko, mámo* a pokračovali po hlavní pěší zóně ulicí Českou. Nakonec jsme došli za hlasitého modlení *Otčenáš*, *Zdravas* a *Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, ochraň nás od pekelného ohně, přiveď do nebe duše potracených dětí, které našeho milosrdenství nejvíce potřebují* až k parku na Obilním trhu. Tam jsem vypnul megafon. Přímo před nemocnicí jsme došli mlčky. U nemocnice jsme již bez použití megafonu zapěli ty dvě písně z náměstí Svobody. Tím pochod skončil.

V neděli 13. 2. 2005 sloužím podle instrukcí biskupa Simeona, které mi dal za přítomnosti právníka, svatou liturgii v soukromém bytě.

V pondělí 14. 2. 2005 zpěvem Žalmů držím u nemocnice modlitební stráž od 10.00 do 12.00. Fotily mne zde z jihomoravských novin Rovnost, ale na nic se mě nezeptali. Fotil mne ještě jeden muž, který řekl, že je od novin, ale že mi nechce říci, od jakých. Pak se mě vyptával pan Hřebecký z MF Dnes Brno. V duchu se proto za tato masmédia modlím ve smyslu Zj 3,7–13. Protipotrátové letáčky tu rozdává Marta S., paní H. a Milan B. Většina kolemjdoucích jako obvykle mlčí. Část mlčících si jako obvykle bere letáček. Dva lidé nám slovy vyjádřili podporu. Další člověk, který se nás přímo křikem zastal, byla neznámá mladá maminka (běloška) s dítětem v kočárku u lavičky až v parku. Když na nás jedna kolemjdoucí žena hromovým hlasem zařvala, že nemocné dítě je lépe zabít, tak ji tato maminka zasypala nadávkami. Už předtím nám vyjádřila uznání tím, že se pochlubila, že v sedmnácti letech odmítla jít na potrat. Řekla, že ona by nemohla zabít dítě. Telefonuje mi řeholník z kongregace verbistů – shání materiály proti potratům.

V úterý 15. 2. 2005 na první straně brněnského deníku Rovnost je, článek *Radní na kněze opět nedosáhli* s mou fotografií, kde držím před nemocnicí třímetrovy kříž s nápisem *Nezabiješ nenarozené dítě*.

Článek začíná následovně: „*Kontroverzní kněz Libor Halík, který protestuje proti potratům před budovou porodnice na Obilním trhu v Brně, může zatím ve své činnosti dále pokračovat. Další cesta, jak mu v tom zabránit, se ukázala jako neprůchodná. Starosta městské části Brno-střed Josef Kameníček, který chtěl kvůli duchovnímu a jeho hlasitým protestům novelizovat městskou vyhlášku o veřejném pořádku, s tím neuspěl. Jihomoravský krajský úřad i ministerstvo vnitra předběžně uvedly, že problém není možné regulovat nad rámec zákonů. „Není podle nich možné toto vymezovat v samostatné vyhlášce,“ řekl mluvčí městské části Brno-střed Roman Burián. „Radnice je za současné situace bezzubá, protože nemá podle jakých předpisů Halíka pokutovat.“* Ve ztracenu skončilo podle neoficiálních informací i přestupkové řízení vedené proti Halíkovi – jeho vinu se nepodařilo prokázat. Kameníček proto nyní hodlá oficiálně požádat pravoslavného metropolitu vladyku Nikolaje, aby Halíkovi v jeho aktivitách zabránil.“

Toho dne jsem u nemocnice s profesorem z Katolické teologické fakulty Radomírem M., s katolíkem Vítězslavem N. a s pravoslavným Matějem Kosinou. Nečekaně, jak je zvykem, nás filmovala televize. Tentokrát Prima. Zpívali jsme právě píseň *Maminko, mámo*.

Ve středu 16. 2. 2005 jsem před nemocnicí nejdříve sám. Zdáлки na mne volá starší paní: „Kreténe!“ Pak mi jeden mladý muž jdoucí do nemocnice nečekaně vetřel snůh do tváře (tzv. mě nakrmil sněhem). Poté zde stojím s Milanem B. A tento muž vychází se svou partnerkou z nemocnice. Ta mi vlepuje pořádnou facku se slovy: „To je za ten sobotní pochod!“

Ve čtvrtek 17. 2. 2005 jsem na Obilním trhu s Milanem B. Přidala se k nám neznámá paní. Řekla, že často čte časopis *Hnutí Pro život ČR*. Modlila se růženec, rozdávala naše letáčky, děkovala mi a darovala 500 Kč na podporu činnosti. Řekla, že za vlády komunistů porodila dvojčata. Pak ji lékaři třikrát poslali na potrat a ona šla. Sdělila, že až v dnešní době si uvědomuje, co za hrůzu provedla. Je přesvědčena, že kající křesťanky budou trpět za vraždu svého dítěte až do soudného dne. Tak těžký je to hřích. Pak jsem debatoval s jedním trochu nepřátelským mladým mužem a paní Marie M. s jedním přátelským mladým mužem. Dostal jsem sms zprávu: „Vážený bratře v Kristu, děkuji za Vaši odvahu, se kterou hájíte život a pravdu v této kultuře lži a smrti. Vytrvejte, modlíme se za Vás. Roman Duba KS Žďár nad Sázavou.“

Odpovídám: „Díky za modlitby. Zkuste totéž ve Žďáru. Míla to zkusil v Praze a jde to.“ Odpověděl: „Budeme o tom uvažovat. Několikrát jsme již měli modlitební setkání před oddělením, kde se provádí potraty, ale chtělo by to asi pravidelně. Jeden bratr to má na srdci.“

V pátek 18. 2. 2005 se na Obilním trhu nic neobvyklého nestalo. Asi jsem tam byl sám. Neudělal jsem si žádný záznam do zápisníku. Telefonoval mi pan P. z Třebíče, že v rádiu hlásili, že nejvyšší představitel pravoslavné církve v Česku a Slovensku Nikolaj byl v době komunismu agentem Státní bezpečnosti.

V sobotu ráno 19. 2. 2005 poslouchám na rádiu Proglas relaci TWR s jistým Američanem pobývajícím nyní v České republice. Srovnával vyznavače ateismu v USA s vyznavači ateismu u nás. Jejich ateisté jsou velmi militantní, velmi útoční, velmi protikřesťanští. (Myslím, že jako ti u nás před první krizí českého komunismu roku 1968. Jsou to přímí odpadlíci od živého křesťanství, od Krista – tím se podobají Jidášovi.) Ateisty v Česku pokládá za ateisty vyrostlé v ateistické kultuře, znuděné, vlašné ateisty. (Doplňuji: jde o ateisty z ateistických rodičů nebo prarodičů, nemající tak obrovskou osobní vinu jako Jidáš.) Navštívil mě právník, aby mě informoval o svých aktivitách proti umělým potratům. Připomněl mi biblickou knihu Přísloví, kapitolu 8, verš 1 a 2: „*Cožpak moudrost nevolá, nevydává rozumnost svůj hlas? Na nejvyšším místě, nad cestou, na křižovatce stojí.*“ Mě tento verš utvrdil v tom, že moudrost Boží ukrytá v Žalmech má volat na ulici, na křižovatce. Právě tak, jako to dělám před nemocnicí, u křižovatky. V porodnici na Obilním trhu vlastníma rukama provádí interrupce na pouhou žádost zejména MUDr. B., osoba pravoslavného vyznání.

O přízeň svého přítele MUDr. B. nechtěl přijít ani MUDr. Š. Proto se mě za každou cenu skrze intenzivní přemlouvání a intenzivní vyhrůžky koncem roku 2004 a začátkem roku 2005 snažil odlákat od nemocnice. Nebyl jediným. Odtud se mě několik lstivých lidí, spolupracujících s potratáři, snaží pravidelně odlákávat. Jejich řeči bývají medové, ale prudce jedovaté. Jde zpravidla o profesionální lháře. Přemýšlím, jakou motivaci měl apoštol Jidáš, když se za nevelkou finanční odměnu rozhodl spolupodílet s velekněžími Kaifášem a Ananiášem na usmrcení Ježíše Krista. Jidáš se dozvěděl o touze velekněží a farizeů zabít Krista i jeho nejbližší spolupracovníky – všech dvanáct apoštolů. Protože jeho víra v Krista byla znečištěna a oslabena tím, že kradl ze

společné pokladny a kvůli tomu občas zalhal, tak dostal přehnaný strach o svůj pozemský život. Stalo se mu to, před čím ho Kristus varoval slovy: „*Kdo by chtěl svůj život zachránit, ten ho ztratí.*“ Aby si zachránil kůži, rozhodl se s vrahy tajně spolupracovat. Naplánovali to tak, že Krista a jedenáct apoštolů zatknou chrámoví strážníci tajně. Pak donutí Piláta, aby všechny popravil. Chytře to promysleli, ale plán k Jidášově smůle vyšel jen zčásti. Poté, co strážníci popadali (Jan 18,6) pod mocí Krista hrůzou na zem, tak se jedenácti apoštolům podařilo uprchnout a rozšířit bleskurychle informaci, že Jidáš zradil.

Tím Jidáš úplně ztratil svou pozici v křesťanské komunitě. Jeho plán, že se pro minimálně pětisetčlennou křesťanskou komunitu stane jediným vůdcem, a to trvale tajně spolupracujícím s vrahy jejich Učitele Krista, mu nevyšel. Proto se pak pokusil o riskantní věc. Tím, že oznámí velekněžím, že zradil krev nevinnou, chce dosáhnout toho, že mu velekněží nabídnou ještě více peněz, aby nepohodlného svědka umlčeli. Teď, když zůstal sám a ztratil dobré jméno, bude potřebovat přece hodně peněz! Oni se však od obyčejného Jidáše nenechali vydírat. Chladnokrevně odpověděli: „Co je nám do toho?“ Nepřidali mu ani korunu. Okamžitě pochopil, že ho – nepohodlného svědka – brzy zamordují. Aby tomu předešel, spáchal sebevraždu, podobně jako Achitofel, který zradil starozákonního Davida.

V neděli ráno 20. 2. 2005 sloužím svatou liturgií v soukromém bytě. Hostem je zde třetí brněnský právník. Večer je v celostátním vysílání televize Prima v 19.00 krátký filmový záznam z naší modlitební stráže na Obilním trhu z úterý 15. 2. 2005. Na televizní šot zareagoval později (15. 3. 2005) v deníku Právo nejznámější český sexuolog a propagátor potratů na pouhou žádost Radim Uzel. Spletl si mě s katolickým řeholníkem, neboť neví, že jako ženatý pravoslavný kněz nosím černou rjasu (kleriku). Začal těmito slovy: „*Nedávno v televizi ukazovali fanatického kněze, který stojí před brněnskou porodnicí a hlasitým zpěvem se snaží zabránit ženám v tom, aby uměle přerušily těhotenství.*“ Končil takto: „*Fundamentální odpůrci potratů tedy mají pravdu, když se řídí heslem, vše, nebo nic! Žádné ekonomické důvody! Ty je přece možno zfalšovat. Ani nápad povolit potraty znásilněným! Vždycky se najde nějaký ochotný pseudonásilník. Také zdravotní důvody nelze uznat, protože míra postižení se dá také všelijak zveličit a zešvindlovat. Není tedy lepší ponechat to na svobodné vůli ženy? Na ní pak bude závislé i to, jestli si chce poslechnout potulného zpívajícího řeholníka. Nakonec proč ne, zpíval docela*

hezky a čistě. “

Na Primě i dalších televizních i rozhlasových kanálech 20. 2. 2005 také oznamují, že současná druhá manželka premiéra české vlády Grosse si vypůjčila 200 000 Kč od majitelky nevěstince Barkové. Tu si vzpomínám, že právě v době, kdy byl Gross ještě ministrem vnitra, tak jeho ministerstvo (pravděpodobně z Grossovy osobní iniciativy) navrhlo zlegalizovat prostituci. Proto se modlím: „Bože, prosím, zabraň šíření zla prostituce, zabraň jeho legalizaci v České republice. Prosím ve jménu Ježíše Krista vzkříšeného.“

V pondělí 21. 2. 2005 mě vzbudil následující sen o tom, že ačkoliv Kristus řekl: „*Učte, křtěte, učte,*“ dvanácti apoštolům, tak dnes to musí dělat každý křesťan. Tak jako platí, že v případě nebezpečí a nouze smí křtít každý křesťan-laik, stejně platí, že v podobném případě smí, ba v druhé nejateističtější zemi světa, České republice, musí poučit bezbožné o Bohu a jeho přikázáních každý křesťan. Když jsem stál sám před nemocnicí, přistoupila ke mně ředitelka azylového domova, aby mi popřála vše dobré. Tento domov sdružení Na počátku chrání před krvežíznivými příbuznými či partnerem ty maminky, které odmítly zabít před porodem své dítě. I můj pravoslavný biskup Simeon tento domov osobně navštívil 18. 1. 2005. Promluvil tehdy s maminkami, pochoval si dětičky. Když mi přišel na Obilní trh pomoci Milan B., začaly mně nadávat tři neznámé důchodkyně. Jedna z nich řekla, že novorozencům mužského pohlaví, by měli raději hned zlomit vaz. Večer v televizním zpravodajství z Novy oznamuje předseda KDU-ČSL Kalousek, že nechce Grosse premiérem kvůli jeho pravděpodobným finančním ziskům z prostituce.

V úterý 22. 2. 2005 se probouzím snem, že mi nějaký známý křesťan říká, že teď už druhému příchodu Ježíše Krista nic nestojí v cestě. Že Ježíš Kristus může přijít kdykoli, hned. Když jsem se pak modlil s naším nejstarším synem, tak on, aniž bych se před ním zmínilo svým snu, ve své modlitbě řekl: „Ježíš, který přijde se slávou soudit živé i mrtvé.“ Aniž jsem to věděl, tak se tohoto dne konalo zasedání eparchiální rady. To potvrdilo odvolání ThDr. Pavla Aleše z funkce ředitele úřadu eparchiální rady k 28. 2. 2005. (Já se to dozvěděl až počátkem května 2005, když mi přišel dopis od nového ředitele.) Dopoledne jsem byl na Obilním trhu s Milanem B. Jedna procházející rodina nám řekla, že je na naší straně. Málokdo si toho dne vzal letáček. Jeden mladý muž na mě řval: „*mlč, buzerante!*“ Já pokračoval ve zpěvu Žalmů a on šel dál. V 11.23

jsem dostal sms zprávu: „Zdravím. V neděli o Vás zase informovala televize Prima. Negativně. Modlíme se za Vás. Duba ze Žďáru.“ Když si doma, velmi vyčerpaný, zapisuji dnešní dojmy z Obilního trhu, tak si začínám uvědomovat ohromný zázrak. Vždyť já stojím před vraty nemocniční arény jako toreador, který červeným šátkem dráždí býka. To dělám zpěvem Žalmů, které jim nahlas připomínají, že lžou a zabíjejí. Že jsou bezcharakterní a že je za to Bůh ztrestá, zatímco mě ochrání. Bůh mě stále chrání už víc než jeden a půl roku, den co den. To je nesmírný zázrak. Je to podobné práci Mojžíše před faraónem, kde obyčejný Mojžíš přikazuje ve jménu Boha Nejvyššího vládnoucímu faraónovi: „Propusť můj lid!“ Rozdíl je jen v tom, že mi Bůh nedal napřed do ruky viditelnou kouzelnou hůl, pomocí níž bych bil Egypt. Zázrak je však to, že mě od nemocnice, tj. od popraviště nevinátek, faraóni stále nedostali. Přemýšlím o bývalé Jugoslávii, kde se prý zjevila Panna Marie a vyzývala věřící: „Modlete se za mír.“ Bydlelo tam mnoho velmi zbožných modlitebníků. Jezdilo tam mnohanásobně více modlitebníků. Všichni se modlili podle pokynů vizionářů preventivně za mír. Přesto právě do Jugoslávie přišla potom hrozná válka. Soud s tamějšími válečnými zločinci probíhá v Haagu dodnes. Proč to množství lidí nevymodlilo tehdy mír? Proč tam místo dosavadního míru, navzdory modlitbám tolika tisíců lidí za mír, přišla naopak válka? Abrahamovi řekl Bůh, když se modlil za království Sodomy a Gomory, že stačí existence deseti spravedlivých, aby toto království nezničil. Byl tam jen jeden Lot, a tak Bůh dal království zničit. Později Bůh nechal válkou zničit království izraelské vojskem Nabuchodonozora, neboť tam žilo jen šest spravedlivých: Jeremiáš, Ezechiel, Daniel, Sidrach, Mizach a Abdenágo. Proč nebylo v Jugoslávii aspoň deset spravedlivých modlitebníků? Proč navzdory tolika vykonaným zpovědím a nadpřirozeným událostem, které modlitebníci v Medžugorje zažili, stejně nastala válka? Asi zůstali nespravedlivými. Zpovědníky, jako obvykle, obelstili. Ti proto nepoznali, že dávají rozhřešení lidem nekajícím. Neobyčejné úkazy pouze uspokojily jejich zvědavost. Asi jako když jdou zvědavci pozorovat kouzelnické kousky iluzionisty Copperfielda. Nic víc. Naplnilo se zde slovo Jeremiáše proroka, že *„Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyléčitelné. Kdopak je zná? Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků.“* (Jeremiáš, kapitola 17, verše 9–10) Lovcům zázraků vzkříšený Kristus v každém století praví totéž, co apoštolu Tomášovi: „Že jsi

mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ (Janovo evangelium, kapitola 20, verš 29) Budeme-li plnit dávný pokyn Kristovy maminky v Káni Galilejské: *„Udělejte, cokoli vám nařídí,*“ nebudou na nás muset přicházet války či jiné katastrofy. Kristus jasně nařídil: *„Miluj bližního svého jako sebe samého.*“ To znamená stejně jako sebe, ne méně. Bůh má vysoké nároky. Kdo se nesnaží ze všech sil toto dělat a vypomáhá si lží, aby sám sebe před lidmi i Bohem ospravedlnil, zůstává nespravedlivým, i kdyby zažil milion zázraků a myslel si o sobě, že je Božím miláčkem.

Ve středu 23. 2. 2005 mě probudil sen o tom, že absolutní nelhaní dovede člověka k dokonalosti. Po probuzení přemýšlím, proč. Protože v knize Zjevení, kapitole 14, verši 5 je psáno: *„Z jejich úst nikdo neuslyšel lež, jsou bez úhony.*“ Jak často my křesťané bližním zalžeme, abychom měli od nich pokoj? Jistě, pro první chvíli je pohodlnější zalhat. Ale potom? Jak odporné je lhát! Podobat se tím ďáblu.

Před nemocnicí v Brně držím stráž spolu s Karlem Š., Milanem B. A Marií M., kteří rozdávají letáčky. Sněží. Lidé si od nás brali neobvykle mnoho letáček. Přijel nám pomoci i David Loula až z KS ve Žďáru nad Sázavou. Celou dobu stráže se mnou zpíval Žalmy. Dal mi pro situaci dnešní doby přečíst slovo Boží z Pláče Jeremiášova, kapitolu 4, verš 3: *„I šakalí matky podají prs, kojí svá mláďata, dcera mého lidu je však krutá jako pštrosové na poušti.*“ Mně předal poselství z Jeremiáše, kapitoly 1, verše 17–19: *„Ty však přepásej svá bedra, povstaň a vyříd' jim všechno, co jsem ti přikázal. Jen se jich neděs, jinak tě naplním děsem z nich. Hle, učinil jsem tě dnes opevněným městem, sloupem železným a bronzovou hradbou nad celou zemí proti králům judským, proti jejich velmožům, proti jejich kněžím i proti lidu země. Budou proti tobě bojovat, ale nic proti tobě nezmohou, neboť já budu s tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův.*“

Ve čtvrtek 24. 2. 2005 stojím u nemocnice chvíli sám. Pak mi přichází pomoci Milan B. Později ho vystřídala paní Marie M. Stále sněžilo – tak jako včera. Dnes si od Milana nevzali lidé ani jeden letáček. Vzali si později od paní Marie M., ale stejně velmi málo. Byl jsem z toho velmi smutný, Služba byla tímto odmítáním těžší než včera. Také jsem byl zdrcen z názoru jednoho padesátiletého muže. Když jsem mu řekl, že dítě je potratem (kyretáží) zaživa trháno na kusy, on s medovým úsměvem odpověděl: *„Utrpení sem, utrpení tam, to patří k životu.*“

V pátek 25. 2. 2005 mě Pán Bůh potěšil tím, že Milan B. mě k nemocnici doprovodil už od našeho bytu. Je to bezpečnější jít v klerice a s třímetrovým křížem po ulici za přítomnosti svědka. V minulosti se mi už stávalo, že na mne cestou sprostě pořvávali neslušní muži z hospod a někteří z nich mi vyhrožovali násilím. Od těch dob se vždy v duchu modlím o vnuknutí, kterou silnicí a po které straně chodníku mám jít, abych se tomu zbytečnému násilí vyhnul. Starý pán z římskokatolické farnosti v Brně-Líšni si přišel na Obilní trh vyzvednout pozvánku na budoucí pochod pro život a současně mě přišel povzbudit. Díky, Bože. Dvě skupiny žen na mě slovně zaútočily. Dle nich jsem na nesprávném místě, neboť tady dělají umělá oplodnění ve zkumavce. Já na to odpověděl, že umělé oplodnění inseminací by mi zde nevadilo. Ale to ve zkumavce (in vitro) mi vadí, neboť při něm se zabíjejí embrya. A také pak když maminka očekává čtyřčata, lékaři některá nemluvňata zabijí. Říkají tomu „redukce plodů“. Ta mladá paní řekla, že inseminace by jí nepomohla, když nemá vaječníky a zabouchla auto. Už jsem nestihl říci, že když to není její vajíčko, ať raději adoptuje dítě ze sirotčince. Beztak to její dítě ze zkumavky nebude geneticky její. Druhá žena řekla, že ruším ženy, které zde leží po umělém oplodnění ve zkumavce. Já na to, že protestuji i proti umělému oplodnění ve zkumavce. Ona pak mávla rukou a utekla do nemocnice. Doplnuji, že celý tento týden jsem většinou brzy po návratu ze stráže před nemocnicí vyčerpáním usnul.

V sobotu 26. 2. 2005 slyším na rádiu Proglas v relaci TWR rozhovor s křesťanem, který byl v minulosti narkomanem. Odpověděl na otázku: „Proč se někdy křesťan, který dřív býval narkomanem, opět vrací k drogám a ke hříchu?“ Řekl: „Protože je to lehčí, bezstarostnější, lehkomyšlnější, nezodpovědnější. Narkomané vás za to milují.“

V neděli 27. 2. 2005 dopoledne opět sloužím svatou liturgií v soukromém bytě. Bylo mi trochu smutno, že nesloužím v pěkném chrámu. Avšak při řezání prosfory mi Svatý duch připomněl, že pro Pannu Marii to také bylo smutné, když musela hostit tři krále ve stáji v Betlémě. V takové bídě, ne ve slávě. Oni se klaněli Božímu Synu ve stáji. Já sloužím svatou liturgií v liturgickém rouchu – slavnostním královským oblečení – ale v obyčejném bytě, jakoby ve stáji, ne v kostele. Kromě této myšlenky mě Duch svatý utěšil neobvykle opravdovou kajícností všech jednotlivě se zpovídajících účastníků bohoslužby. S tím jsem se v nádherném kostele nesetkával. Návrh protihlukového zákona

byl kvůli dodatku o nemocnicích odmítnut vetem prezidenta V. Klause a poté byl odmítnut i parlamentem – díky jednomu hlasu Grossem nedávno sesazeného ministra zdravotnictví z ČSSD Kubínyho.

V pondělí 28. 2. 2005 stojím nejdříve patnáct minut před nemocnicí sám. Pak se ke mně přidává Milan B. Trochu lidí si od něj bralo letáčky. Jedna mladá paní nám řekla, že nám fandí. V 11.30 přinesla Jarmila V. finanční dar a dala mně i Milanovi napít čaje. Poté odešla. V 11.45 přijel na pomoc Pavel K. z Břeclavi. Sdělil mi, jak doma porodili dceru Olgu.

Březen 2005

Úmysl ze zdravotních důvodů rezignovat na funkci starosty městské části Brno-střed oznámil Josef Kameníček. Prý pro nemoc střev. Od 1. 5. 2005 bude nahrazen jinou osobou. (Stalo se. Boží mlýny melou pomalu, ale jistě.)

Zprávy z Mariiny legie

Objevila se nová kniha o zakladateli Mariiny legie *Frank Duff, životní příběh* od Finoly Kennedyové, irské profesorky, Kniha má 300 stran. Pojednává ponejvíc o první polovině jeho devadesátiletého života (zemřel 1980). Pracoval v Dublinu jako ministerský úředník a angažoval se ve Společnosti svatého Vincence z Pauly. V roce 1921 založil Mariinu legii. Byl to skromný, svatý a apoštolský muž. Byl ovlivněn knihou de Montforta *Pravá úcta k Marii (True Devotion to Mary)*. Musel ji přečíst šestkrát, než pochopil, oč běží. Mariina legie v Dublinu zachraňovala prostitutky. Založili domy pro bezdomovce (existují dodnes). Také založil dům Mater Dei pro těhotné matky. Legie brzy pronikla do Británie, kde pomáhala irským vystěhovalcům. Dnes je v celém světě. Probíhá proces blahořečení s Frankem Duffem a misionáři Legie – ctihodnou Edel Quinnovou (Keňa) a Alfiem Lambem (Jižní Amerika). Proces pomalu pokračuje a ještě není u konce. Zejména se čeká na zázrak. Duff měl velké problémy s uznáním Legie v Dublinu, O tom také kniha pojednává. Duff udržoval styky s politiky, umělci a církevními veličinami. Cítil však potřebnost apoštolátu a hlubšího duchovního života řadového katolíka. Kniha je svižně napsána, místy se však opakuje.

Position Papers, únor 2010

Elizabeth Mary Kirwanová

Legie si připomněla úmrtí (24. 8. 1940) své první prezidentky – prvního prezidia a potom i koncilia.

Narodila se na Novém Zélandu. V mládí nevěřila, a dokonce náboženstvím pohrdala. Zlom nastal až jejím sňatkem – manžel ji přivedl k Bohu, To už žila v Dublinu. Pracovala jako zdravotní sestra a vychovatelka. Založila knihovnu pro děti v Myra House pod záštitou Společnosti sv. Vincence z Pauly. Byla zde rovněž v Asociaci pionýrů totální abstinence. Z členů vzešla Mariina legie v Myra House. Zpočátku byly členkami převážně ženy. Dala Legii organizaci a řád. Byla nesmírně šikovná a uměla to s lidmi. Pro pokročilejší věk po pěti letech předala presidentství muži. Její pohřeb byl triumfální – v kostele augustiniánů, kteří ji duchovně vedli.

Řím

Filipínci v Curii slavili své Acies v kostele San Silvestro. Přišlo dvě stě legionářů. Filipínci jsou podporou Církve v Západní Evropě.

Filipíny

Senát Mindanao: Jsou hlášena zázračná uzdravení na přímluvu Franka Duffa.

Senát na severních Filipínách: 372 hluchoněmých dostalo katechetické školení. V Comitiu Dagupan katechetické školení dostalo 1160 studentů a 68 lidí bylo přivedeno ke křtu. V Illoganu bylo katechizováno 832 studentů i s rodiči a přivedeno ke zpovědi a svatému přijímání. 409 osob bylo přivedeno zpět ke svátostem.

Apoštolát ve věznicích: 400 vězňů šlo ke zpovědi a přijalo Eucharistii.

Tchai-wan

Slavilo se šedesát let založení Legie na Tchaj-wanu. Za poslední rok vzniklo osm nových presidií. Konalo se Peregrinatio Pro Christo v oblasti domorodého obyvatelstva. Letáky s modlitbami za blahořečení F. Duffa, E. Quinnové a A. Lamba byly přeloženy do mandarínské čínštiny, vydány a hojně rozšiřovány.

Papua-Nová Guinea

Madong Regia: Apoštolát mezi katolíky, kteří odpadli k sektám, mnoho se jich navrátilo. Jsou zakládána nová presidia, kněžstvo je příznivě nakloněno Legii.

Austrálie

Koná se apoštolát na tržištích a ve věznicích. Je zde mnoho presidií Vietnamců a Korejců. Zváni jsou i praktikující katolíci: „Přijď a přesvědč se.“

Argentina

Mnoho se dělá pro blahořečení Alfie Lamba. Pracuje se s mladými lidmi. Koná se pouliční apoštolát a návštěvy domácností.

Brazílie

Senát Belo Horizonte: Senát zorganizoval duchovní obnovu pro duchovní vůdce. Bylo přítomno třicet kněží a dva biskupové. Katechizuje se na venkově, kde nesídlí žádný kněz. Pomohlo se padesáti třem nemocným dostat se ke zpovědi. Byla zorganizována vánoční večeře pro bezdomovce. Učí se chudé rodiny, jak připravit levné jídlo. Sedmdesát dva legionářů se modlí na ulicích.

Senát Ponta Grossa: Šest comitií zorganizovalo 18 700 návštěv domácností a kontakt se 43 000 lidmi.

Senát Recife: Je zde 800 dětí v jednom comitiu. Jsou navštěvována hornatá a chudá místa. Bylo zabráněno sebevraždě mladé matky. Jsou evangelizováni protestanti a učí se růženec. Apoštoluje se na ulicích a v autobusech.

Senát Salvador: Působí se mezi nemocnými i nakaženými AIDS, pečuje se o děti, jejichž matky musí chodit do práce. S vězni se modlí růženec.

Senát São Luis: Každý měsíc se navštíví 13 500 domácností. Rodiče jsou školeni na křest svých dětí.

Středoafriická republika

Manželství se dávají do pořádku, zabraňuje se interrupcím, navštěvují se věznice a pomáhá se prostitutkám vrátit se k řádnému životu. Den založení senátu byl prohlášen dnem pracovního klidu.

Demokratická republika Kongo

Šedesát legionářů bylo na společných exerciciích. 220 katolíků se vrátilo ke svátostem. Byl připraven křest 280 dětí a 1500 dospělých. Bylo vyškoleno 2210 katechetů. 200 párů zplatnilo své manželství, navštívilo se 700 nemocných a 300 lidí ze sekt bylo přijato do Církve.

Anglie

Modlí se růženec v Hyde Parku. Sto lidí bylo na pouti k hrobu Edel Quinnové v Aylesfortu.

Senát Birmingham: Dva lidé byli přijati do Církve. Apoštoluje se na ulicích a v komunitě gayů. Patricijské setkání bylo na Birminghamské universitě.

Sibiř

Biskup Irkutska poděkoval za založení curie. Navštěvují se nemocní a staří.

podle Maria Legionis zpracoval P. ing. Karel Dachovský

Otázky pro básníka Karla Dachovského

1. Ve svém úvodním slovu v posledním čísle časopisu Řád říkáš, že žijeme v apokalypse. Podle čeho tak soudíš?

3,1 milionů zavražděných nenarozených dětí v naší republice – to je genocida, ani obě světové války nebyly tak kruté. Interrupce v nejranějším stádiu jsou způsobeny i používáním antikoncepčních pilulek a nitroděložních tělísek – oplodněné vajíčko se nemůže uhnízdít.

2. *Jsi zásadně proti interrupcím. Ale mnozí z nás ani nevědí, kdy lidský život začíná. Prvním polibkem lásky?*

Život začíná oplodněním vajíčka. V tomto okamžiku Bůh tvoří duši, která je nesmrtelná. Člověk – to je tělo a duše.

3. *Počet Tvých básnických sbírek se blíží k deseti. Jaká z nich ti nejvíce přirostla k srdci? Nebo jsou ti všechny drahé?*

Všechny mám stejně rád, i když dřív jsem psal jinak než teď. Zejména se prodloužila délka básní.

4. *Světec František Xaverský snad pokřtil nejvíce lidí ve světě... Nedávno jsi o něm vydal knižně životopis. Nachází si cestu ke svým čtenářům?*

Svatý František Xaverský byl mezi sedmi zakládajícími členy jezuitů. Byl poslán do Asie jako misionář. Jeho životopis měl 1750 výtisků. Zbývá mi rozprodat či rozdat ještě 300 kusů. Jezuité toho mnoho neodebrali, ale i tak jim rád dělám reklamu.

5. *Naprostá většina lidí si kupuje Sparty a Blesk. Není to symbol, byť nelichotivý, naší doby?*

Řekl bych, že to symbol doby je. Je to známka úpadku.

6. *Ale vraťme se k literární tvorbě. V minulém roce odešlo několik známých českých autorů, například Škvorecký, Havel... Zůstane po nich v naší národní literatuře nesmazatelná stopa?*

Podle mě Škvorecký byl sice pilný a svým nakladatelstvím znamenal hodně, ale není to velký spisovatel. Jeho postavy jsou často morálně zkažené, což asi hodně lidí tak nevnímá. Havlovo *Odcházení* bylo mimořádně zdařilé, ale Havel zůstane v dějinách zapsán zejména jako mučedník a bojovník proti komunismu.

7. *Kdo ze současných básníků a prozaiků tě nejvíce oslovuje? A čím, smím-li se ptát?*

Prózu tolik nesleduji, ale je teď velké množství výborných básníků, i když nikdo nevyčnívá jako třeba Seifert, Zahradníček nebo Deml. Nepovšimnutý je Jiří Hauber, jeho poezie je hluboká a náboženská. Inteligentní a pěkné jsou povídky a eseje Eduarda Martina.

8. Nezřídka se mluví o tom, že nejsnazší je psát, nachází-li se nablízku velká témata. Čím jsou závažnější, dalo by se říci, tím zřetelněji útočí a vše obnažují až na dřeň věci. Není to někdy úkol nad lidské síly?

Velkým tématem je pro mne Bůh. Ale já vlastně netvořím, jsem pod diktátem inspirace, která přichází, kdy se jí zlíbí.

9. Je o tobě známo, že každé léto trávíš na své chatě u břehů Vltavy. Bude letošní prázdninové léto opět věnováno psaní?

Ano, budu psát životopis francouzského jezuita 17. století Isaaca Joguese, který byl misionářem u Indiánů v Kanadě. Ti ho zabili. Snad i nějakou báseň napíši.

10. Existují někde místa, kde obnovuješ své síly, kde objevuješ i nacházíš nové zdroje inspirace?

Je to Řež, Praha a byla to i Británie.

11. Říká se: mnoho povolaných, ale málo vyvolených... Vnímáš to s přibývajícými zkušenostmi a věkem silněji než dřív?

Toto rčení se dá chápat mnoha způsoby, ale původně je to výrok Ježíšův. Znamená, že ne všichni přijdou po smrti do nebe, ale je také peklo, což je něco jiného, než vytvořila lidová fantazie.

12. Skončeme naše rozmlouvání trochu obrazně: Celé tvé literární dílo je spíše pro tebe křížem, posláním, či výzvou nesmírného významu, před níž nelze uhnout?

Je to radostí. Píši lehce a je to pro mne potěšení. Jen se divím, že mě Církev příliš nepropaguje.

Děkuji za rozhovor.

s P. ing. Karlem Dachovským rozmlouval Václav Stibor

P. ing. Karel Dachovský. Narodil se 1. 5. 1949 v Praze. Vysokou školu ekonomickou dokončil v roce 1972. Dne 1. 5. 1974 vstoupil do tajného františkánského kláštera v Liberci. V roce 1979 začalo pronásledování StB, z čehož se nervově zhroutil. Z řádu vystoupil 10. 9. 1981 a 31. 10. 1981 byl

vysvěcen na kněze tajným biskupem. V roce 1986 emigroval do Londýna. V roce 1990 založil nakladatelství Řád, které dosud funguje. V letech 1993 až 2006 byl v duchovní správě v Holešovicích a na Žižkově. Napsal a vydal 34 brožur a knih.

Dodatek k interview

V Řeži můj otec stavěl chatu na konci války. Dne 9. května 1945 se zde strhla přestřelka s prchajícím štábem německé divize. Můj otec běžel na skálu s vajíčkovým granátem v ruce. V běhu volal na pomoc svatého Václava, patrona české země. Po malé chvíli vstoupil německý důstojník s bílým praporem na kraj Vltavy. Otec jako výraz vděčnosti zorganizoval stavbu kaple svatého Václava (v roce 1946). Zde v létě sloužím mše svaté pro deset věřících každou neděli. Máme dost velkou zahradu plnou košatých stromů a dost růží.

V Británii jsem byl často v nemocnicích. Ale i tak jsem poznal celý Londýn. Byl jsem i jinde (také ve Walesu).

K životopisu: Františkánem jsem se stal po přímé výzvě provinciála Aleše Zlámala, který byl velkým misionářem po svém propuštění z vězení. Ale už předtím mě zakladatel řádu, svatý František z Assisi, upoutal. Měl rád lidi i zvířata. Kladl důraz na chudobu, což přitahovalo většinu tehdy chudého obyvatelstva Itálie. Církev byla tehdy rozvrácená a rychlý vzrůst františkánů a jejich působení v Evropě dost Církev napravilo. Prostě on uměl odpovědět na potřeby doby a byl aktuální. Jeho poselství je přitažlivé i v dnešní době.

Na Žižkově jsem působil jako kněz jedenáct let v kostele svatého Rocha – pochází z roku 1680, kdy se začalo na Olšanech pohřbívat po velké epidemii moru. Kostel je krásný a měl jsem dobré vztahy s farníky. Byl jsem však odvolán bez uvedení důvodu, což přineslo bolest nejen mně, ale i lidem, kteří si na mě zvykli. Teď se ponejvíce věnuji svému nakladatelství, ale navštěvuji i jako kněz nemocné, což mě baví. Nemocní lidé se často vrací nebo obracejí k Církvi.

Koncert

P. Karel Dachovský

*Šel jsem k Lichtensteinskému paláci a přemýšlel
zda opět napíši báseň
po koncertu Přemka Kšici.
Moc jsem tomu nevěřil.
Zda přijde múza milost.
A přece.*

*Řežská studánka zabublala,
zápalná šňůra se rozžhavila
a zvonek nebe tiše zaklinkal.*

*Vpravdě i v nebesích
možná i v očišťci vědí,
co se tu děje.
Možná i vědí, co je smutek
při pohledu na naše hříchy.
Varhany však znají
i v nebeském amfiteátru
a nebeské slovo má svatá Cecílie
jako i mučedníci, kteří třeba neznali ani noty,
ale v síle Ducha Svatého
svedou všechno i nebeskou partituru,
něco jako když Xaver kázal tamilsky
a byl na Pobřeží jen týdny.*

*Už i lišky a vlci
přitahují blíže k obydlím
a zloději pronikli
do našeho domu v noci,
všichni jsme byli doma a spali.
Vidím, jak pohořelí
ze zapálených vesnic
z filmu Doktor Živago
budou tlouci na dveře.*

*A hladoví budou táhnout ulicemi
jak podomní obchodníci.*

*Ted je však chvíle zapomnění.
Píšťaly krápníků se barví hudbou,
jak člověk poručí.
Ještě má Církev kostely,
varhany a krásu.
V katakombách je jen poezie
a barvy maleb
v pomžíkávání olejových lampiček.
Je dostatek zbraní,
aby zadržely islámský džihád.
Ale jako v dekadentním Římě
prořídnu řady obránců.
Řídnou i procesí kněží.
Askese bolí
a pravá krása je jen duchovní.*

*V sále nejde o prsty a nohy,
slepence tónů chtějí vytrhnout náš život –
sursum corda.
Když to jde k Bohu
duše omlazuje.
Díky za ten večer.
Přede mnou seděla řeholnice
a tleskala ručičkami.
Nejkrásnější žena v sále.
Ti od rolls royců by o tom pochybovali,
je to jiný svět bez Boha,
krutý jako korida.
A tam vedle byl františkán.
Byl jsem dost daleko u františkánů,
proto ten dopad byl tvrdší.
Asi nejsem schopen žít v cele.
Genetika je zvláštní věc*

*a dost tomu věřím.
Myslel jsem,
že mám rodokmen jen po otci
k Třicetileté válce
Teď se objevil rodokmen
po matce a její babičce
až k husitským válkám.
Dějiště mých předků
od sebe vzdálené padesát kilometrů.
Orná půda však rozdílná
jako sůl a cukr.*

*Hudba povznáší
I Ferenc Liszt,
abbé, který se dal na pokání.
Talent je talent,
ale svatost je svatost.
Vlečeme se všichni za monstrancí.
Každý den může být překvapení,
každý den může být
pro nás poslední.*

Úsvit v horách

Vladimír Stibor

*Musím hvězdy,
co se vydají přes hřeben
hlídat a prosit
o chvilku strpení.
Mají za lubem
sněhovou smršť,
dohořívající ohně
v údolí.
Po kapsách nebeskou drť,
zapomenuté modlitby.*

Na nočním nebi

Běla Schovancová

Něžná tvář luny,

kterou jen občas

lehký stín mraku přikryje,

mně Tebe připomíná...

Ó Lásko čistá svatá,

Vtělená krásu nám zjevená,

ó Boží tváři Trojjediná,

zářící pro nás

na nebi věčnosti

v bělostné Eucharistii...

*

Jsi mojí touhou

a mojí nadějí,

jsi naplněním mých snů

v blahém tichu nedělní noci,

ve třpytivém svitu hvězdy ranní,

v tajemné blízkosti Marie Panny...

*

Jen díky Tobě

můj život věčný již nyní začíná,

a duše má,

jak dítě k ránu již

v náruči Matky mé nebeské

nekonečně sladce dřímá...

Miluše Mrvíková-Císařová. Narodena 13. prosince 1937 v Praze. Bydliště má v Mořině, okres Beroun. Vystudovala pedagogickou školu v Praze. Talentované schopnosti malířského a výtvarného směru uplatňovala na školních výstavách a také při tříleté činnosti v Lidovém uměleckém družstvu Zádruha v Praze. Technické a malířské dovednosti studovala individuálně u akademické malířky Věry Šteflové v Praze 2. V současné době se věnuje olejomalbě a kresbě pastelem. Zobrazuje především krajiny a zátiší. Stala se členkou Sdružení výtvarníků ČR (od roku 2000).

Literární činnost: Ve školních letech recitace básní a divadelní hry na veřejných oslavách, psaní článků a veršů do tisku Berounský deník, obecní Kurýr, Náš region, Lázeňské listy, Výtvarný reportér.

Samostatná sbírka básní: *Cesty za poznáním* (2012).

Zaměstnání: V letech 1965–1980, učitelka a ředitelka v MŠ Loděnice, Rudná a Mořina. Od roku 1980 do roku 1984 výtvarná pracovnice ÚV Zádruha Praha.

Milé vnučce k narozeninám

*Milá Verunko,
má milá vnučko
máš sedm let, jak ten čas letí,
jsi nejmilejší ze všech dětí.*

*Tvá radost z celého pohybu září
ať z radosti se zase radost rodí
a ze štěstí tvého se těší, kdo mají
tě rádi.*

*Ať anděl strážný kolem tebe
po špičkách chodí.*

březnové slunce

Josef Menšík

otevřte

dnes naplno

své oči

oknem

vyhoďte zatemnění

v mlhách, tam za kopci

slyšet je...

vytoužený hlas

Tíkl předpotopní pták

a po něm druhý, třetí...

Otevřte ústa

pro slova

a prostě jen tak,

promluvte se sousedkou

Děti,

barevnou křídou

nakreslí

slunce.

Marie Tefrová se narodila 20. 1. 1940 v Praze. Ve čtyřech letech jí zemřel otec. Vyrůstala s matkou, babičkou a starším bratrem. V létě pobývali v letním domě, který postavil její otec v Povltaví severně od Prahy. Říkali mu Brnky. Tyčil se nad řekou na skalnatém kopci s ohromnou zahradou a lesem. Do školy chodila v Praze. Maturovala v roce 1958 na zdravotní škole dietních sester. V mládí psala, malovala, učila se hře na klavír a chodila do baletu. V roce 1972 se na základě předložených prací po první samostatné výstavě v pražském Mánesu v galerii Mladých stala členkou ČFVU a SČVU. Od té doby byla malířkou-profesionálkou. Básně psala pro vlastní potřebu. Svými oleji na plátně je zastoupená ve sbírce moderního umění Národní galerie, v regionálních galeriích doma i v zahraničí a v soukromých sbírkách. V roce

1983 obdržela zvláštní ocenění za obraz *Nevěsta* (NG) k celosvětovému tématu Žena, vyhlášenému organizací UNESCO. Účastnila se mnoha výstav společných i samostatných. Naposledy vystavovala v kvadratuře dominikánského kláštera v Praze. Vychovala tři dcery a má dnes sedm vnoučat. O svých dětech říká: „Hodně jim dlužím a vděčím za mnohé.“ Inspiraci čerpá z víry a raného dětství.

Cizinec

*v půli dne pojednou
čas se zastavil
když loudavě krácel ulicí
tak jako kdysi ty
dávno jsi zůstal n ě k d e
uprostřed cizího města stát
nepochopen
nic jsi nepochopil
jenom se rozhlížíš
a hledáš vlastní stopy*

Dálky uvnitř

(vzpomínka na J. Préverta)

*klíčem otevřel dveře
rukou sundal klobouk
bosý vešel do pokoje
a zavřel
očima
díval se do dálek
a úpěnlivě hledal v srdci
co ztratil*

Modlitba

*Nauč mě Bože milovat Tě,
ať s rozumem, ať s čistým úsilím,
ať s každým úderem mého srdce
celou svou duši Tobě zasvětím.
Nauč mě dodržovat řád Tvůj
a plnit Tvoji milosrdnou vůli,
ať nikdy nezareptám na těžký osud,
spokojen od Tebe přijmu cokoli.
A všechny, které vykoupil jsi rád
svou svatou krví přečistou,
nezištnou hlubokou láskou svou,
nauč mě Bože milovat.*

*Kníže Romanov (1858–1915, bratr cara Mikuláše,
kterého s celou rodinou zavraždili ruští bolševici*

*Obejmi pohledem
celou svou zemi
a nauč nás mít rád
dříve než z nebe
začnou pršet
ohnivé šípy
naší zloby*

Zdenka Líbalová

Ryszard Danecki – narodil se v roce 1931. Debutoval v roce 1952 básní o Poznani v Głosu Wielkopolském. Básník, prozaik, divadelní kritik. Spoluzakladatel básnické skupiny Wierzbak. Autor více než třiceti knih básní a prózy. Plavil se v Kaspické rybářské flotile, jeho mateřským přístavem byl Derbent v Dagestánu. Nositel řady literárních cen a ocenění za kulturní činnost, mj. Důstojnického kříže řádu polského obrození a Zasloužilý pracovník moře.

Kapka oceánu

I.

*Při vodorovném výdechu velryby
nebo náhlém rozstříknutí měkkých smaragdů
o stěnu ledovce
obléká se na hranici části moře
uzamčená ve vzduchu –*

ona

já

my

oceán

II.

Ale kapka obvykle neexistuje –

*kde je odlišnost
průzračných plachtících hrušek
když se těsně semknou
do obrovského houpání
proudů s názvy
které voní bizoní kůží?*

*Avšak jedna kapka stačí
abys poznal
hořkou podstatu celého oceánu...*

Přeložil Libor Martinek

ŘÁD

ČASOPIS PRO OCHRANU NENAROZENÉHO ŽIVOTA
INFORMACE Z CÍRKVE
KATOLICKÁ LITERATURA

3/2012

*„Cítím, že mě ochraňuje nějaká síla -
a brání mě před útoky nepřátel.“
(svatá sestra Faustína Kowalská)*

Vydává:

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Sarajevská 13

120 00 PRAHA 2

Telefon: 728 250 679

ISSN 1802 3177

Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 17216

Nová čísla účtů:

2500120032/2010 pro běžné platby

Pro případné dary Kč 1.000 a výše

tento účet: 2900120031/2010

Milí přátelé čtenáři,

letos jsem vydal tři čísla časopisu „Řád“, jak jsem slíbil. Příští rok chci vydat opět tři čísla. Je nyní zase čas poslat mi předplatné na příští rok, jeho výše je dobrovolná. Někteří z vás už mají zapláceno. Časopis vychází už 17 let a je opravdu svobodným periodikem, a to katolickým. Nenechte ho padnout.

Až dostanete časopis do ruky, budou už možná prezidentské volby v USA rozhodnuty. Jde o hodně. Prezident Obama se stal odpůrcem katolické církve. Hlavně schválením zákona, že všechny nemocnice, včetně těch katolických, zdravotní zařízení a univerzity musí poskytovat svým zaměstnancům zdravotní pojištění s povinností platit antikoncepci, sterilizaci a pilulky s abortivním účinkem. Zákon omezuje náboženskou svobodu. Je to další z projevů apokalypsy, která probíhá ve většině světa, kde se legálně zabíjejí nenarozené děti. Biskupové USA jsou jednotní, na rozdíl od svého stáda. Podle průzkumů veřejného mínění bude většina katolíků Hispánců a černochů volit Obamu. Po celých USA pokračují demonstrace proti novému zákonu. Mnoho diecézí, nemocnic a univerzit zažalovalo vládu USA.

Katolický týdeník z pera redaktora Martina T. Zikmunda popsal situaci v USA – někde dobře, někde nepřesně. Článek redaktora končí výrokem profesora Steinfelse, že by si biskupové měli dát pozor, aby nebyli zataženi do rozbíhající se prezidentské volební kampaně a celá věc nebyla politicky zneužita.

Je sice pravdou, že biskupové a kněží se nemají plést do politiky, ale mohou nastat extrémní situace, kdy je naopak morálně nutné zasáhnout. Taková situace nastala v USA, protože se zde útočí na základy víry. Biskupové to dobře vědí, a proto se angažují, aby Obama nebyl zvolen.

Odebírám denně „Lidové noviny“ od doby, kdy byla „Lidová demokracie“ záhadně prodána „Lidovým novinám“ i s adresami

odběratelů. Pozoruji za poslední rok rapidní zhoršení úrovně novin. Začaly hrubé a nenávislné útoky vůči Církvi. Tak oplzle nemluvílo o kněžích ani „Rudé právo“ v éře komunismu. Prostě hnus. Ještě před rokem poskytovali někteří kněží interview tomuto plátku.

Média věnovala dost pozornosti odvolání arcibiskupa Roberta Bezáka z postu arcibiskupa trnavské diecéze. Bezáka odvolal papež, důvod nebyl sdělen, což rozčílilo sekulární média. Já žádný důvod znát nepotřebuji. Je mi jasné, o co jde. Sekulární média napadla Vatikán a papeže. Je vidět, jaké biskupy si sekulární média přejí.

Média zveřejnila 11 otázek Vatikánu biskupu Bezákovi a považují je za důvody odvolání. „Katolický týdeník“ však tvrdí, že pravý důvod je jinde.

„Katolický týdeník“ se záležitosti dost věnoval, redaktor Martin T. Zikmund vyzdvihl negativní ohlasy části Slováků na toto odvolání, ovšem je třeba říci, že uvedl i stanovisko Konference biskupů Slovenska. Bylo by někdy dobré, aby redaktoři uvedli také svůj postoj, abychom věděli „kdo je kdo“

Jen by mě zajímalo, kdo dal médiím těch 11 otázek biskupu Bezákovi. Jde o únik informací, což by se podle mého soudu mělo také vyšetřit.

Je nutno dodat, že „Katolický týdeník“ zveřejnil velmi dobrý článek - komentář Josefa Nerušila „Odvolání v Trnavě“ To je dost vyvážené, obhazuje se zde postoj Vatikánu. Nicméně západní tisk poskytl víc informací než tisk český, pokud jde o důvody odvolání. Mají dobré zdroje.

Časopis „Monitor“ zveřejnil 29. 7. svůj postoj k odvolání arcibiskupa Bezáka. Píší: „Náš postoj je naprosto totožný s tím, který publikovala slovenská dominikánská provincie: „Ako rehoľníci dôverujeme Svätému Otcovi Benediktu XVI., Církvi a jej riadicim orgánom. Arcibiskupa Mons. Róberta Bezáka si vážime ako človeka, rehoľníka aj biskupa a vyjadrujeme mu podporu a solidaritu. Ak existujú závažné dôvody, kvôli ktorým bol arcibiskup Bezák odvolaný, mely by byť

primeraným spôsobom prezentované. Za súčasných okolností totiž vedie netransparentnosť k dohadom, k napätiu vo vnútri Cirkvi a k zúženiu jej dôveryhodnosti. Vyjadrujeme nádej, že táto ťažká skúška, ktorá odkryla slabé miesto slovenskej Cirkvi, dala do pohybu dianie, ktoré môže prispieť k jej väčšej zrelosti, ak budeme doverovať Bohu a zostaneme otvorení pre úprimnosť, spravodlivosť, vzájomnú úctu a ochotu riešiť problémy transparentne a komunikovaním o nich.“

Tento text prozrazuje značnou naivitu slovenských dominikánů. Mohli by jako zpovědníci vědět, že Vatikán nemohl zveřejnit důvod odvolání, protože by to mohlo být veřejné zostuzení arcibiskupa. To by nebylo křesťanské. Věřím, že vizitace trnavské diecéze biskupem Baxantem byla provedena dobře a poctivě. Důvody k odvolání Bezáka jsou určitě pádné. Slovenští dominikáni sice důvěřují papeži a Vatikánu, ale zase ne tolik. Plně podporují postoj Svatého otce a Vatikánu.

„Katolický týdeník“ nás „obdařil“ v červenci dvěma články redaktora Martina T. Zikmunda o Janu Husovi. Vypadá to spíše jako Husova oslava z pera protestantského historika. Hus je nekriticky vynášen. Z článků by se zdálo, že byl Hus upálen a pronásledován kvůli kázání proti prodeji odpustků. Na Kostnickém sněmu nebyl odsouzen kvůli odpustkům, ale kvůli 34 bludům, což perfektně popsal profesor Polc v brožuře vydané jen v nemnoha exemplářích. Někteří lidé se vyžívají v tom, jak Církev co nejlépe mlátit. Lepší o Husovi nemluvit, ale spíše o světcích, mezi které Hus nepatří. Jistě nelze schvalovat jeho upálení, ale byl to tvrdohlavý nešťastník, který napomohl k strašné husitské revoluci, která zavraždila 100 000 katolíků (včetně 5 000 řeholníků, řeholnic a kněží). Nelze stát na jedné lodi s komunisty, kteří ústy Zdeňka Nejedlého velebili husitskou revoluci jako vrchol národních dějin. Nelze srovnávat případy Husa a svaté Johanky u Arku, jde o dost odlišné věci.

Za tři roky nastanou oslavy Husa (600 let od jeho upálení). Měl by se vydat spisek prof. Polce ukazující tragický omyl kněze Husa.

Na stránce o Husovi „Katolický týdeník“ uvedl také článek o odpustcích: „I Boží věci mohou být zneužity“, je použita ilustrace „Prodavač odpustků“ (zobrazuje dominikána prodávajícího odpustky). Článek není dostatečný – je neúplný. V „Řádu“ jsem se několikrát zabýval odpustky, učiním to i v tomto čísle. Na odpustky se někdy pohlíží s nedůvěrou, což je způsobeno hodinami dějepisu v éře komunismu, kdy se odpustky líčily jako temná věc. Přitom jsou odpustky důležité. O plnomocných odpustcích jsem vydal brožuru – měla při vydání celkem 9 000 výtisků, které jsou rozebrány, a na nové vydání nemám peníze.

Hnutí rakouských kněží žádajících nemožné věci a odpírajících poslušnost papeži se snaží zakotvit i v Čechách. Zkoušel to rozhlas referující pozitivně o tomto hnutí, v rozhlase chválili také podobnou iniciativu, kterou se snažil v Čechách prosadit pod názvem „Kairos 1998“ odpadlý kněz Štampach. Naštěstí v rozhlase uvedl věc rakouských kněží na pravou míru Pater Miloslav Fiala O.Praem, který nazval úsilí některých rakouských kněží jako bezohlednost. Je vidět, že rakouská iniciativa v Čechách nezapustí kořínky, poznala to i sekulární média, která teď používají jiné metody v očerňování Církve.

Docela mě mrzí nedostatek seminaristů. Vloni v pražské arcidiecézi zemřelo sedm kněží, letos tu byl vysvěcen jen jeden novokněz. Nedostatek novokněží hovoří o krizi Církve v Čechách (situace je o trochu lepší na Moravě a ve Slezsku). Jak je to možné? Asi se málo modlíme. Je však třeba mladé muže vybízet ke kněžství. Je třeba systematicky pracovat, nestačí jednou za rok se jet pomodlit za nová povolání na Svatou Horu. Kněží by měli být vzorem a dívat se kolem pozorně. Já celkem nemám kontakt s mladými lidmi. Alespoň chci pomoci zveřejněním článku o kněžství od Jamese kardinála McGuigana. Byl jsem potěšen, že kdysi se rozhodl pro kněžství mladý muž po přečtení mého románu o františkánu Janu Bártovi „Umlčený zvon“ Stal se knězem a působí v litoměřické diecézi (ačkoliv pochází z Moravy). Působil i jako kaplan v Liberci (kde dlouho žil Pater Bárta).

Situaci neprospívá, když se vidí, že se s některými kněžími nezachází „v rukavičkách“ Vražedná je atmosféra ateistické společnosti živená médii – hlavně televizí.

Vina je i na mladé generaci. Mladí nemají dost lásky ke Kristu a Církvi, proto nechtějí něco obětovat. Celibát kněží je obtížný, ale je to cesta i pro budoucnost, předpokládám, že bude zachován i v 21. století. O něčem vypovídá případ mladé ženy, která chtěla do noviciátu. Ptala se představené, kolik týdnů bude mít dovolenou, kdo jí bude platit mobil a zda bude moci mít počítač a internet. S takovým materiálem se pak těžko buduje řeholní život.

Jak jsem se dostal ke kněžství já? V letech 1968-1970 jsem chodil do skupinky mládeže vedené salesiány v kostele svatého Kříže v Praze. Moc mi to dalo. Chodilo tam 100 mladých vysokoškoláků. Vedli nás znamenití kněží – Otcové Kubín, oba Kopečtí, Horník. Naši skupinu vedl Benno Beneš, který se mě zeptal, jestli nechci být knězem a salesiánem. Odpověděl jsem, že ne, protože se chci věnovat poezii (studoval jsem Vysokou školu ekonomickou). O rok později mě napadlo, že bych mohl ze třetího ročníku ekonomie přejít na teologii – do semináře. Měl jsem vyplněnou přihlášku a poslední den, kdy se měla přihláška odevzdat, jsem s ní šel do arcibiskupského paláce. Dveře arcibiskupství však byly neprodyšně uzavřené. Nedožvonil jsem se. Naštěstí. Komunisté by mi přestup nedovolili a upozornil bych na sebe, takže se mohlo stát, že bych ekonomii nedostudoval. Po absolvování vysoké školy jsem pracoval jako úředník v Československé obchodní bance (mimochodem nastoupil jsem tam se svým spolužákem ing. Kavánkem, který tam dnes dělá generálního ředitele). Úředničina mě nebavila, takže jsem věděl, že tomu nechci zasvětit celý život. Co stát se knězem? Ale jak? Seminář nepřijímal absolventy vysokých škol. Prosil jsem Pána Boha, aby mi dal nějaký signál. Pak jsem nastoupil na vojnu do Brna. Nějakou dobu předtím o mě měla silný zájem vysokoškolačka z naší farnosti. V Brně jsem nikoho neznal, ale napsal jsem do nedalekých Želechovic, kde působil provinciál františkánů P. Aleš Zlámal. Jeho adresu mi dal františkán Pater Šamárek od Panny Marie Sněžné. Otec Aleš byl velký apoštol.

Navštěvoval mě jednou za měsíc. Chodili jsme po františkánských kostelech a před odjezdem domů mi vždy v kiosku koupil čaj s rumem a buráky.

Takže po roce mi napsal, že je přesvědčen, že mám povolání a po vojně mám nastoupit do tajného františkánského kláštera v Liberci. Byl jsem si jist, že to je ten signál od Pána Boha a vše jsem provedl podle pokynů provinciála. Nebýt toho dopisu, byl bych pravděpodobně ženatý. Jsem přesvědčen, že se to má dělat tak, jak to dělal Otec Aleš. Nemám však příležitost.

Otcové salesiáni a jezuité se vždycky starali o mládež. Dělají to i nyní. Je mi záhadou, proč mají tak málo nových povolání.

Opus Dei má u nás dost kandidátů. Začali u nás teprve v roce 1990. Přišli do Prahy a pronajali si byt ve Vodičkově ulici. Pater ThDr. Ing. Manuel Lobo tehdy neuměl ani slovo česky. Nyní umí perfektně česky a dává značně velké množství exercicií. Jsem rád, že jsem pro ně napsal životopis zakladatele sv. Josemárie Escrivy. Byl to první jeho životopis v češtině.

Jsem vděčen za časopis „Řád“ – je to tak velká kazatelna, jakou bych neměl jako farář nebo kaplan. Ujišťuji vás znovu o své naprosté loajálnosti k Svatému Otci.

Denně za vás – čtenáře prosím ve svém růženci. Srdečně zdravím a žehnám.

Váš

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Číslo mých účtů:

Běžné platby: 2500120032/2010

Případné dary – 1 500 Kč a více 2900120031/2010

Proč jsem se stal knězem

James kardinál Mc Guigan

Chlapec stojící na jedné z nových křižovatek života myslí na svou budoucí práci – co by rád byl a dělal. Příliš mnoho je jich donuceno do slepé uličky zaměstnání. V očích světa jsou otroky náhod, ačkoliv nadpřirozeně, jak vědí katolíci, jejich životní cestu může Bůh určit tak, aby je vedla do nebe. Ale chtěl bych mluvit o chlapci – a jeho příklad je mnohem obvyklejší v naší šťastné zemi, kde má nějaký výběr druhu práce, kterou bude v životě konat. Čím jsou větší jeho talenty a lepší jeho vzdělání, tím bude širší jeho pole výběru. Někteří chlapci budou myslet více na odměny zvláštního druhu práce než na jeho atraktivnost, ale obě skupiny chlapců nutně zakusí rozčarování, cokoliv si vyberou, protože reality života se nikdy nekryjí s nadějemi a sny mládí. Nicméně může se uskutečnit určitý úspěch a naplnění.

Srdce mladých je velkorysé a chlapec častěji myslí na druh práce, který by měl rád, než na to, kolik vydělá dolarů. Mladík cítí své překvapující energie a síly a touží je naplnit. Těší se na potěšení ze splnění. Mládí chce dělat velké věci a nebojí se tvrdých věcí. Tento velkorysý a odvážný duchovní stav v životě je útěchou pro nás, kteří jsme starší, kteří zakoušíme deziluze a zklamání, a máme pokušení ke skepticismu a cynismu, protože si uvědomujeme, že tento svět by byl pustým místem bez bublajících pramenů naděje, které přináší světu každá nová generace.

Evangelium nám vypráví strhující příběh mladého muže, který se ptal našeho Pána, co by měl dělat, aby měl život věčný. Když mu Pán řekl, že musí dodržovat přikázání, mladý muž odpověděl: „To jsem dodržoval od mládí, co se ještě ode mne chce?“ Ježíš řekl: „Jestliže chceš být dokonalý, jdi, prodej všechno, co máš, rozdej to chudým a budeš mít poklad v nebi, pak přijď a následuj mě.“ Mladý muž nebyl schopen této velkorysosti, znamenalo by to dát příliš mnoho, protože

měl velký majetek. Chtěl získat věčný život, ale ne příliš obětovat z tohoto světa.

Ježíš Kristus potřebuje některé, aby byli jeho apoštoly a pomohli ostatním získat věčný život. Opustí dům, bratry, rodiče, ženu a děti pro Jeho jméno. To je výzva, kterou dnes Církev činí chlapcům, kteří jsou žádáni, aby zasvětili své životy kněžství. Bezpochyby se žádá oběť přirozených lidských nadějí a tužeb. Nebudu minimalizovat oběť, protože katolická mysl je hrdá na oběť a chce ji raději více než méně. Ale vpravdě, Kristovo jho je sladké a jeho jho je lehké a ti, kdo přijímají jeho kříž, naleznou odpočinutí pro duše i zde a nyní.

Mladý muž v evangeliu odešel smutný. Nepřestane být smutný se vším svým majetkem. Odmítnout kříž Krista neznamena uniknout křížům v tomto světě. Nejenom služba Bohu žádá oběť. Musí se něco obětovat v každém druhu lidského života. Je obětí, když se vstupuje do manželského života a rodičovství má za následek neustálou oběť, i když rodičovská oběť, protože je nesobecká, nese svou vlastní okamžitou a překypující odměnu štěstí. Lidé vydrží neuvěřitelné těžkosti, když hledají zlato, ačkoliv jsou velké vyhlídky, že ho nikdy nenajdou; riskují své životy při sportu a soutěžích, opotřebovávají své zdraví a síly, aby vydělali peníze, a pak zjistí, že nejsou schopni radovat se z jejich utrácení.

Člověk nemůže uniknout oběti, nemůže uniknout námaze, nemůže uniknout jařmu nějakého mistra. Komu bude sloužit? Jakému účelu zasvětit síly své mysli a horlivost svého srdce? Katolický mladý muž může vstoupit do osobního oddělení nějakého velkého podniku nebo malého zaměstnavatele v továrně, úřadu, obchodu nebo může myslet na svobodné povolání. V této chvíli je ale přichystán pro něj i jiný vstup. Je tu Mistr, který říká: „Pojď, následuj mě.“ Je to jeho pozvání připojit se k práci na spasení lidstva od války, agrese, nespravedlnosti, jedním slovem od hříchu, který je příčinou všeho zla a jediným absolutním zlem. Hřích je zlo v duši, která je nesmrtelná a spásou duše je věčný život, stále trvající štěstí.

Válka mezi dobrem a zlem na této zemi stále trvá. Je to válka se svými vítězstvími a porážkami na jedné nebo druhé straně, ale je to válka, jejíž výsledek je mimo pochybnost. Svatý Augustin viděl upadající Římskou říši pod náporom barbarů, ale věděl, že je to jen dočasná válka, pouhá epizoda v dějinách. Je stálá válka mezi městem Božím a městem satanovým, začala hříchem prvního Adama a znamenala by ztrátu lidstva nebýt dokonalého života a obětující smrti druhého Adama na kříži Kalvárie. Spasitelné dílo Krista pokračuje stále a je to dílo, ke kterému nás Kristus volá, abychom jej sdíleli. Žádná jiná práce se nemůže srovnat s touto, pokud jde o hodnotu a naléhavost. Ve válkách národů žádná strana není úplně v právu a mírové smlouvy, kterými končí, příliš často zahrnují velké prvky zla, které jsou semeny příštích konfliktů. Ale ti, kdo bojují ve věci Boží, mají nezpochybnitelné ujištění konečného vítězství a dokonalé spravedlnosti. Ti, kdo si zvolí Krista jako svého Mistra, se zaměstnávají v díle, které musí vyústit do lidského blaha, časného i věčného, a slouží Mistru, který zná každou tajnou touhu jejich srdcí, který odměňuje každé úsilí, který jejich slabost proměňuje na sílu a obrací na dobrou položku dokonce jejich chyby a selhání.

Nejhlavnějšími Kristovými spolupracovníky při spáse lidstva jsou ti, kdo sdílejí jeho kněžství a nabízejí Svatou Oběť mše sv., aby se lidé uvolnili od hříchu, aby kázali pravdu evangelia. Ježíš jim řekl, aby nesli ovoce. Třemi základními díly kněze jsou: u oltáře, ve zpovědnici a na kazatelně. Ačkoliv zvláštní a podstatné moci kněze jsou nadpřirozené a udělené svěcením, Církev vyžaduje určitou přirozenou způsobilost a schopnost kandidátů na svěcení.

Práce kněžstva dává prostor pro plodné působení velké různosti přirozených darů, ať obyčejných nebo vzácných. Kněz ve farnosti nejen udílí svátosti a káže evangelium, navštěvuje děti ve škole, vede farní spolky pro mladé i staré s množstvím aktivit, je přítelem i rádcem jednotlivců a rodin a nikdo jim není blíž v časech zkoušky a smutku. Kněz musí nést odpovědnost i v materiálních záležitostech, musí být budovatel, zásobovač a finančník mnohem víc, než by toužil. Má být vedoucím komunity, reprezentovat a účastnit se veřejného života.

Četnost úkolů, které mohou dopadat na kněze, asi nečiní jeho povolání atraktivnějším, ale poskytuje mu volné pole pro uplatnění jeho přirozených schopností, ať už jsou jakékoliv.

Chlapec nebo mladý muž by neměl být odrazen svým vlastním pocitem neschopnosti, přirozené nebo nadpřirozené. Jestliže má správný úmysl, jestliže je dokonale čestný při otevření své mysli svému duchovnímu vůdci a představeným, může přenechat soud své způsobilosti jim. Ne každý žadatel je přijat do semináře a ne každý seminarista je potvrzen ke kněžství. Na každém kroku je proces pozorování. V každé hodině seminaristy je také proces jakéhosi tréninku. Ne každý nový seminarista je vhodný pro kněžství nebo bude vhodný až po letech výchovy. Žadatel se jenom musí ptát sám sebe, zda se opravdu chce loajálně podřídit výchově.

Seminární výchova je nutně tvrdá k lidské přirozenosti, jako sám kněžský život. Jenom láska Boží činí tvrdé úsilí snadným a plodným. Režim, který Církev vkládá na seminaristy a kněze, je založen na pravidlech praktické psychologie, kterou se Církev naučila dlouholetou zkušeností. Ale je efektivní jen Božskou milostí. Není žádnou bezzásadovostí, když se použije lekce zkušenosti o důvěryplnosti v Božskou milost, protože Bůh zařídil, že působení milosti je v souladu se zákony lidské přirozenosti, protože samy tyto zákony jsou zákony Jeho vlastního tvoření.

Církev si vroucně přeje cvičit kněze, kteří budou vzdělaní, dobře informovaní, s příjemným chováním, přesvědčující v řeči, schopní v obchodu, inspirující ve vůdcovství, takže jejich světlo může svítit před lidmi a oslavovat jejich Otce, který je v nebi. Ale neskonale více Církev vyžaduje, aby kněží byli svatí před zraky Boha, který vidí tajnosti srdce. Bez vnitřní svatosti vnější kvality, jakkoliv mohou být obdivovány světem, jsou marností a patrně více škodí, než prospívají. Zde Svatý Otec papež Pius XII. v apoštolské exhortaci „*Menti nostrae*“ adresované kněžím světa v roce 1950 nazval svůj článek „Vývoj svatosti v kněžském životě“. Svatý Otec řekl:

„Sv. Pavel pokládá za hlavní předpis křesťanské dokonalosti slova „Obleč se v Pána Ježíše Krista“ Jestliže se tento předpis vztahuje na všechny křesťany, vztahuje se zvláštním způsobem na kněze. Ale oblečení Ježíše Krista neznamená pouze přizpůsobení mysli Jeho učení, znamená, že osoba vstupuje do nového života, který, aby vyzařoval nádheru Tábora, musí být nejdříve v souladu s utrpeními a zkouškami našeho Vykupitele trpícího na Kalvárii. To zahrnuje dlouhé a soustavné úsilí, kterým je duše přetvořena do stavu oběti, aby mohla mít intimní účast na oběti Krista. Naproti tomu toto soustavné a vytrvalé úsilí není uskutečněno prázdnými choutkami nebo dosaženo pouhými touhami a sliby, musí být neúnavným a stálým cvičením pokání, které mírní a kontroluje nestřídmá hnutí duše, musí být činem lásky, která zapaluje duši láskou k Bohu a bližním a která musí být nakonec aktivní a pohotovou ochotou, s kterou se snažíme a bojujeme, abychom dosáhli všeho, co je nejdokonalejší.“

Ačkoliv, jak říkal Svatý Otec, nutnost vytrvalé a usilovné práce na zdokonalování v duchovním životě se vztahuje zvláštním způsobem na kněze, je vyžadováno i od všech křesťanů. Chlapec nebo mladý muž uvažující o svém povolání by si neměl myslet, že si zajistí věčnou spásu levněji v životě ve světě. Jeho výběr musí být určen tím, co věří, že je Boží vůle v jeho zvláštním případě. Protože pro vyšší ctnosti požadované zasvěceným stavem kněz dostává větší milosti. Víc se vyžaduje od toho, kdo víc dostává.

Každý skutek kněžského úřadu, jak Pius XII. vyvozuje, směřuje k dokonalosti křesťanského života, která spočívá zvláště v lásce k Bohu a bližnímu. Kněz žije blízko ke svatostánku, který může navštěvovat a adorovat Ježíše ve svátosti Jeho lásky. Recitace breviáře, když se řádně koná, je povznesením mysli a srdce k Bohu ve spojení s blahoslavenými v nebi, kteří věčně zpívají chvály Bohu. Stálé povznášení mysli k svatým věcem, ke kázání a rozdělování svátostí je potravou pro duchovní život. Sv. Pavel říká: „Chci, abyste byli bez starosti. Ten, kdo je se ženou, se stará o věci světa, jak by se líbil ženě a je rozdělen“ (1Kor 7, 32-33). Apoštol ukazuje, jak odloučení od světských věcí a nespoutané přilnutí k přímé službě Bohu jsou

snadnější pro ty, kdo nejsou obtíženi časnými starostmi, ačkoliv je stále pravda, že vykonávání přirozených povinností může být činěno s nadpřirozeným, čistým úmyslem.

Knězi především pomáhá důstojné slavení Oběti mše sv. Tridentský koncil říká: „Je zde přítomen stejný Kristus, který se jednou obětoval na kříži, který se sám nyní obětuje službou kněží, jenom způsob oběti je různý.“ Papež Pius XI., když se odvolal na toto učení, dodal: „Takto nevyslovitelná velikost lidského kněze stojí ve vší své nádheře, protože má moc nad samotným tělem Ježíše Krista a zpřítomňuje ho na našich oltářích. Ve jménu samotného Krista nabízí oběť, nekonečně působící potěšení Božskému majestátu.“ Kněz obnovuje samotnou oběť Kalvárie, která snímá hříchy světa.

Kněz, když se posvěcuje, posvěcuje i ostatní. Svěcení, jak bylo řečeno, jsou sociální svátostí, moci dané knězi jsou k užítku jiných. Výzva ke kněžství je výzvou k největší velkorysosti služby, k celoživotní námaze, k nejvyššímu prospěchu, který může být získán pro bližní – k spáse jejich duší. Mnoho zaměstnání a profesí světa je zákonitých a čestných; některé z nich jsou vznešené samy o sobě, jako je ta vojáka, který bojuje při obraně vlasti, a lékaře a zdravotní sestry, kteří pracují ke zmírnění lidského utrpení a k ochraně života. Ale ať se zeptá katolický mladý muž, který má světlo víry, který ví, že hřích je nekonečně větší zlo než moc cizích nepřátel nebo fyzická nemoc, zda je nějaká životní dráha tak dobrá, že je pokračováním díla Ježíše Krista na zemi. Tato práce pokračovala v generaci za generací kněží devatenáct století. Národy, říše, politické a ekonomické systémy a civilizace povstaly a padly. Byly války i revoluce, období pokroku i úpadku. Jedině katolická Církev přečkala nezničitelná, protože jediná je podstatná pro Boží úmysly. Jiné záležitosti vyžadují poddanství krve, potu a slz. Lidé se budou zaměstnávat mnoha věcmi, ale jedna věc je nutná.

Jak jsme řekli na začátku tohoto článku, každý mladý muž hledající zaměstnání, musí se podřídít příkazům zaměstnavatele. Aspirant na kněžství je jediný, kdo nabízí námahu svého života Ježíši Kristu. „Pane,

co chceš, abych dělal?“ byla otázka pronesená Šavlem z Tarzu, když zažil zkušenost s božskou přítomností na cestě do Damašku. Jiní muži se ptali stejně a našli odpověď. Modlím se, aby se mladí čtenáři ptali s celou opravdovostí a aby jejich mysl byla osvěcena Boží milostí, snad jsou posíleni k tomu, aby se přizpůsobili Jeho vůli.

Pouť

P. Ing. Karel Dachovský

Otec Filip Stajner je už přes 10 let upoután na lůžko, nefungují mu svaly, také nemůže mluvit. Komunikuje očními víčky, kterými mrká při pronášení písmen abecedy své úžasné ošetřovatelky ing. J. Machovcové. Jde jim to rychle. Tímto způsobem překládá i knihy a organizuje akce katolíků. Organizoval i pouť do Klášterce nad Orlicí 9. 6. 2012 k hrobu Anny Bohuslavy Tomanové (1907-1957). Ta byla od 4 let nechodící a v den vysvěcení svého bratra na kněze dostala od Boha stigmata.

Po mši svaté byla u jejího hrobu pobožnost. Příjemně mě překvapilo a povzbudilo, že při svatém přijímání všichni přijali Krista do úst a vkleče u mřížky v hřbitovní kapli.

Pak se šlo do sokolovny, kde byly o stigmatizované přednášky. Také upoutala přednáška PhDr. Radomíra Malého, který promluvil o církevních událostech a poměrech během jejího života.

Farnost byla dobře připravena a k obědu všem uvařili guláš. Měli upečeno 2 000 koláčků.

Setkání v Klášterci pozdravil dopisem biskup Mons. Jan Vokál, který oznámil, že má v úmyslu zahájit proces blahořečení Aničky Tomanové.

Také na zpáteční cestě v autobuse zpívali poutníci mariánské písně a pomodlili se všechny 4 růžence.

Otec Stajner trpí podobně jako stigmatizovaná a své utrpení věnuje za těžce zkoušenou církev.

Bylo také založeno Sdružení A. B. Tomanové, které chce šířit úctu a povědomí o Aničce Tomanové a podporuje proces jejího blahořečení, případně svatořečení. Členové sdružení se v duchu Aničky modlí a přinášejí drobné oběti především za kněze, za prohloubení eucharistické úcty, za obnovu duchovní diecéze a národa, za rodiny a za šíření mariánské úcty. Vydávají „Občasník“

Kontaktní adresa: Farní úřad, 561 82 Klášterec nad Orlicí 1.

Odpustky

P. Ing. Karel Dachovský

Odpustek je odpuštění Bohem časného trestu za hříchy, jejichž vina byla již odpuštěna – odpuštění, které může věřící obdržet, pokud je řádně disponován a za určitých vymezených podmínek prostřednictvím církve, která jako správyně vykoupení promíjí a uděluje z pokladu zadostiučinění Krista a svatých. Odpustek je plnomocný nebo částečný v závislosti na tom, zda osvobozuje člověka z celého nebo částečného potrestání za hřích.

Částečný odpustek je udělen věřícímu, který při konání svých povinností a snášení břemen života pozdvihuje svou mysl k Bohu v pokorné důvěře a přidává – třeba jen v duchu – nějaké zbožné vzývání.

Částečný odpustek je také udělen věřícímu, který oživen duchem víry a s milosrdným srdcem dává sebe nebo své prostředky do služeb bratří, kteří jsou v nouzi (např. ve službě bratřím, kteří potřebují jídlo

nebo šaty pro tělo, nebo poučení či útěchu pro duši, nebo potěšení zarmouceným).

Částečný odpustek se také dává věřícím, kteří v kajícím duchu, se svým vlastním souhlasem se zdržují něčeho dovoleného a příjemného.

Částečný odpustek odstraňuje část časného trestu za hřích, plnomocný odpustek odstraňuje celý trest a oba mohou být věnovány obětí zemřelému. Můžeme je dělat i za sebe, ne však za žijící druhé osoby. Plnomocný odpustek může být získán jen jednou denně mimo těch, kdo jsou v nebezpečí smrti. Částečný odpustek může být získán vícrát než jednou denně, pokud nebylo jinak uvedeno.

V nové příručce odpustků je 70 položek modliteb a dobrých skutků obdařených plnomocnými a (nebo) částečnými odpustky.

Za zvláštní zmínku stojí čtyři následující udělení:

- 1) Plnomocný odpustek je udělen věřícímu, který nejméně půl hodiny rozjímá Písmo svaté s úctou povinnou Božímu slovu a formou duchovního čtení.
- 2) Plnomocný odpustek je udělen věřícímu, který navštěvuje Nejsvětější svátost, aby před ní adoroval nejméně půl hodiny.
- 3) Plnomocný odpustek je udělen věřícímu, který vykonává zbožné cvičení Křížové cesty. Kdo nemůže přecházet od zastavení k zastavení, může získat stejný plnomocný odpustek nejméně půlhodinovým čtením a rozjímáním o utrpení a smrti našeho Pána Ježíše Krista.
- 4) Plnomocný odpustek je udělen věřícímu, který recituje nejméně pět desátek růžence s rozjímáním o jednotlivých tajemstvích v kostele nebo veřejné oratoři, nebo v rodině, řeholní komunitě, případně v nějakém zbožném sdružení. Pět desátek se má odříkat najednou, a když je to veřejně, jednotlivá zastavení se mají oznámit před každým desátkem.

Ve všech těchto případech se má pomodlit podle vlastního výběru Otčenáš a Zdravas Maria nebo jiné modlitby na úmysl Svatého Otce. K získání plnomocného odpustku jsou nutné čtyři věci:

- 1) vykonání skutku, se kterým je spojen odpustek
- 2) svátostná zpověď
- 3) eucharistické přijímání
- 4) modlitba na úmysl Svatého Otce.

Navíc se požaduje, aby se nelnulo ke hříchu, a to i všednímu.

Podmínky zpovědi, přijímání a modlitby na úmysl papeže mohou být splněny několik dní před nebo po vykonání předepsaného skutku. Ale je vhodné, aby modlitby za papeže a přijímání byly stejný den jako vykonání skutku. A ačkoliv jedna zpověď stačí pro získání několika plnomocných odpustků v různých dnech (pro získávání denně plnomocných odpustků jděte ke zpovědi nejméně jednou za dva týdny), je nutné přijímat Eucharistii a modlit se na úmysly papeže k získání každého plnomocného odpustku.

Vše o odpustcích bylo uvedeno v mnou vydané příručce „Nové předpisy o odpustcích“ od P. Winfrida Herbst S. D. S. Nemám peníze na její nové vydání. Potřeboval bych asi 20 000,- Kč.

O odpustcích se z nedostatku znalostí nebo nedbalosti nemluví a nedělají se, ačkoliv by se měly dělat každý den. Duše v očistci na to čekají a i my se můžeme tímto způsobem vyhnout očistci. Duše v očistci jsou tam každá na jinou dobu a jsou tam i stupně a sféry, ve kterých se postupuje směrem k nebi. Očistec se zkracuje nebo i zcela zkrátí našimi modlitbami a kajícími skutky, obětováním mší svatých a odpustky. Duše v očistci vidí, co se na světě děje a jednou nám prokázané milosrdenství vrátí, až to budeme potřebovat. Duše trpí, že ještě nevidí Krista a nejsou v nebi, některé duše trpí i fyzicky (horko, zima).

Každý kněz by se měl denně modlit breviář, sloužit mši sv., rozjímat, modlit se růženec a získávat odpustky a zvláště o nich mluvit (a to nejen kolem 2. 11.).

Co když je někdo nemocný a neschopný plnit všechny podmínky?

Těm, kterým je opravdu znemožněno vykonat skutek předepsaný podmínkami, může zpovědník tento skutek změnit na nějaký jiný.

USA

Prezident Xavier University P. Michael Graham S. J. prohlásil, že jeho škola neposlechne stát a nebude poskytovat zdravotní pojištění pokrývající antikoncepci a sterilizaci.

The Wanderer, 12. 4. 2012

x x x

Kardinál Dolan velmi kritizuje vládní mandát prikazující katolickým institucím platit na antikoncepci, sterilizace a drogy způsobující interrupce v raném stádiu těhotenství. Dolan řekl: „Nemyslím si, že náboženství by mělo příliš zasahovat do politiky, ale také nemyslím, že by vláda měla velmi zasahovat do Církve. Náš problém je, že vláda napadá život víry a napadá Církev.“

The Wanderer, 19. 4. 2012

x x x

Nejstarší katolická univerzita v USA Georgetown University je řízena liberály, kteří pozvali k řečnění na své slavnosti K. Sebeliusovou, sekretářku ministerstva zdravotnictví. Ačkoliv je katolička, je pro interrupce a Obamův mandát nařizující katolickým institucím poskytovat zdravotní pojištění pokrývající antikoncepci a sterilizaci.

The Tablet, 12. 5. 201

Kardinál Dolan (New York) řekl, že USA a ostatní západní státy jsou misijním územím. Každý věrný katolík je misionářem.

Stejný názor projevila arcibiskup Chaput OFM Cap (Philadelphia). Řekl, že Církev už nemůže plout na dřívější slávě, budovách, postech, velikosti, penězích z úspěšné minulosti.

Podle průzkumu Gallupova ústavu jen 44 % Američanů důvěřuje církvím a organizovanému náboženství. V roce 1973 to bylo 66 %.

Katolíci na Západě by však neměli být v depresi, ale spíše se probudit a změnit, řekl kardinál Dolan.

The Wanderer, 26. 7. 2012

x x x

K 50 katolickým institucím žalujícím stát kvůli mandátu nařizujícímu jim uzavírat zdravotní pojištění kryjící antikoncepci a sterilizace se přidaly 4 evangelické univerzity (naposledy Wheaton College).

The Wanderer, 26. 7. 2012

x x x

Argumenty homosexuálů uzavírajících homosexuální manželství a adopci dětí homosexuály jsou stále stejné. Tvrdí, že jsou jako ostatní, chtějí trvalé vztahy, adoptované děti budou mít milující pěstouny. Není třeba se obávat homosexuálních učitelů a vedoucích skautů. To by byla „homofobie“

Ale co říct, když se v půli června v Bílém domě konalo shromáždění pozvané Obamou. Přišli vůdci spolků homosexuálů, lesbiček, bisexuálů, transvestitů. Co se však stalo? Přítomní M. Hart (ředitel levičácké organizace Řešení k pokroku) a Z. Strauss (aktivista, fotograf) se nechali vyfotografovat před obrazem prezidenta Reagana se vztyčenými prsteníčky (což je zde obscénní gesto). Fotografii umístili na internet s dvěma obscénními nápisy snižujícími Reagana. Normální lidé se takto nechovají. Ani se nezdají normálními pochodující

v homosexuálních pochodech v New Yorku a San Franciscu. Je zde zaznamenáno explicitní sexuální chování, nahota, vulgární kostýmy posmívající se kněžím a řeholnicím. Je to chování dávající za pravdu církevnímu rčení, že homosexualita je nepořádek, a ne prostá preference srovnatelná s preferencí vanilkové zmrzliny. Není iracionální obava, že společnost dává mladým špatné poselství, když líčí toto zlo jako prvek zdravé společnosti. Špatné chování potvrzuje obava biskupů před ideou, že by homosexuálové měli dostat sirotky z katolických sirotčinců.

Někteří namítnou, že uvedené příklady nereprezentují homosexuální většinu. Ale tato většina mlčí k nevhodnému chování.

Je však pravda, že jen část homosexuálů staví svou sexualitu na odiv.

Garry Aldrich (bývalý agent FBI) napsal knihu „Unlimited Access?“ Zde se popisuje, jak spolupracovníci v Bílém domě strojili vánoční stromek pro Hillary Clintonovou. Navěsili na něj zvířátka v sexuálních pózách, násosky a lžičky na drogy, souložící holubice, různé sexuální hračky a nafouknuté kondomy. Může se Aldrichovi věřit? Nikdo z Bílého domu se vůči tomu neohradil. Normální lidé takto nestrojí stromeček. Je to chování zvrácených lidí nebo lidí, jejichž mysl byla formována nenávistí vůči křesťanskému Západu.

The Wanderer, 26. 7. 2012

x x x

Nikdo neví lépe, jak je obtížné sloužit zároveň Bohu a mamonu jako muži řídící Institut pro díla náboženství (IOR) neboli Vatikánskou banku. Nastal poprask nad vytěsněním presidenta IOR Ettore Gotti Tedeschiho (člen Opus Dei). Je to kvůli úsilí o modernizaci IOR a dosažení souladu s bankovními normami Evropské unie. Důvody, proč Tedeschi neuspěl, jsou záhadné. Vatikán ztratil důvěru v něj. Má ho nahradit, podle spekulací médií, 62letý Carl Anderson z USA, hlava Kolumbových rytířů. Od září 2009 byl členem pětičlenné ředitelské

radu IOR, která dala 24. 3 výpověď Tedeschimu, což schválila pětičlenná komise kardinálů.

Mnoho Američanů si představuje Kolumbovi rytíře jako skupinu katolických mužů, kteří podporují večeře z ryb v místní restauraci, poskytují čestný doprovod s meči a chocholy při biskupských mších sv. a každý týden se shromažďují nad partičkou karet nad pivem nebo whisky.

Přitom jsou bohatou organizací mající majetek 15,6 miliard dolarů. V minulých 10 letech věnovali 1,5 miliard na projekty a aktivity US Biskupské konference a Vatikánu. Majetek pochází z výnosů jejich pojišťovny, která funguje jen pro členy a jejich rodiny.

Kolumbovi rytíři byli založeni Paterem McGiney v roce 1882 v New Haven (Connecticut). Účelem byla podpora sirotků a vdov svých členů. Nyní mají 1,8 milionů členů v 14 000 místních organizacích v USA, Kanadě, Mexiku, Filipínách, Polsku a v některých zemích Karibiku. Pojišťovna kryje majetek 80 miliard dolarů a zaměstnává 1 400 obchodních agentů.

Anderson je spjat s rytíři od 80. let. Posledních 12 let je v čele jako nejvyšší rytíř s platem 1,2 milionů dolarů ročně. Je v čele skupiny, která financuje projekty hierarchie, a je považován za hodnověrného katolického laika. Jako jeho předchůdce Virgil Dechant (ve funkci v letech 1977-2000) je členem vatikánských úřadů: Papežské rady pro laiky, Papežské akademie pro život a Papežské rady pro rodinu. Je poradcem papežských rad Spravedlnost a mír a Sociální komunikace. Tyto organizace dostávají ročně od rytířů hodně peněz. Rytíři pomáhali financovat opravy baziliky Sv. Petra (Vatikán), financovali vizitaci biskupů u ženských řádů v USA a také Výbor Vox Clara (skupina anglicky mluvících biskupů schvalujících nový překlad římského misálu).

Vliv Andersona je nejen díky jeho postavení u Kolumbových rytířů. Má také osobní konexe s mocnými. V letech 1983-87 pracoval jako poradce prezidenta Reagana a byl advokátem ve Washingtonu. Je

spojencem Mons. W. Lori od doby, kdy Lori byl poradcem kardinála Hickeye ve Washingtonu. Lori byl pomocným biskupem ve Washingtonu od roku 1995, v roce 2011 byl biskupem v Bridgeportu (21 mil od sídla vedení rytířů v New Haven). V roce 2005 se Lori stal nejvyšším kaplanem rytířů. Před rokem se stal arcibiskupem v Baltimoru. Toto jmenování přišlo několik měsíců poté, co měl na starosti výbor Biskupské konference pro boj proti Obamovu mandátu (antikoncepce). Anderson je poradcem tohoto výboru a rytíři výbor finančně a politicky podporují.

Má značné konexe s Vatikánem. V letech 1983-98 působil na Institutu Jana Pavla II. pro studia manželství a rodiny (je to v rámci Lateránské univerzity). V této době byli profesory nebo děkany pozdější kardinálové: Carlo Caffara (Bologne) a Marc Ouellet (Kongregace pro biskupy), také arcibiskup Fisichella (hlava Papežské rady pro novou evangelizaci). Má přátele: kardinála O'Briena (rytíř Božího hrobu) a kardinála Dolana (New York). Oba byli rektory Papežské severoamerické koleje (Řím). Asi nejdůležitější je kontakt na kardinála Scolu (arcibiskup Milána), považovaného za možného příštího papeže. Scola znovu otevřel a rozšířil univerzitu zavřenou před 70 lety – Studium Generale Marcianum. Scola jmenoval Andersona do vědecké rady a jako jediného laika do rady Projektu Oaza Marciano, vědecké instituce, která se schází každý rok a vydává časopis k podpoře mezináboženského dialogu a spolupráce ve Středomoří.

Kardinál T. Bertone SDB, Státní sekretář Vatikánu, má rytíře v oblibě a slíbil pomoc při svatořečení jejich zakladatele.

Pokud se Anderson stane prezidentem IOR, asi se bude muset vzdát vedení Kolumbových rytířů.

The Tablet, 16. 6. 2012

x x x

Maria Pavlovič Lunetti – jedna z vizionářů z Medžugorje - byla 5 dní v Sterrettu (Alabama), kde ji navštívilo každý den 15 000 lidí. Měla zde také své každodenní vize Panny Marie. Kdysi se v Medžugorje

seznámila s Terry Colafrancesco. Ten teď vede nakladatelství a vydává každý měsíc časopis (čte ho 120 000 lidí). Na svém pozemku v Sterrettu (52,6 hektaru) vybudoval komplex budov, kde je tiskárna, kanceláře, kaple, obchod s dárky a ubytovny pro členy komunity. Vše slouží k šíření zpráv o vizích Naší Paní z Medžugorje. Lunetti už tu byla jedenáctkrát.

The Wanderer, 19. 7. 2012

x x x

Potíže s některými US řeholnicemi trvají dlouho. V roce 1983 pomocný biskup Bevilacqua byl pověřen Vatikánem, aby zde vyšetřil případ řeholnice Mansonové (Sisters of Mercy), která pracovala jako ředitelka sociálních služeb pro stát Michigan. Arcibiskup Szoka ohlásil do Vatikánu, že hájí státní právo a neoponuje veřejnému financování interrupcí. Zastávala názor, že i chudé ženy mají právo na interrupci (mají to financované státem). Sestra dostala ultimátum: zanechat zaměstnání nebo odejít z řádu. Vybrala si to druhé.

Americká Konference řeholnic (LCWR) zneklidňuje Vatikán už dlouho. Jan Pavel II. povolal do klíčových míst v USA konzervativní biskupy. Ti byli proti svěcení kněží, proti rušení celibátu kněží, hájili Humanae Vitae a začali se zajímat o LCWR. Od roku 1990 si začali stěžovat na LCWR do Vatikánu (šlo to na Kongregaci pro nauku víry – CDF). Tehdy věc šetřil kardinál Ratzinger. Nová fáze nastala v roce 2005. Prefektem CDF se stal kardinál Levada z USA. Tehdy byl předsedou věroučného výboru Konference biskupů USA. Jeho nástupcem ve výboru se stal biskup Lori. Lori žádal vyšetření případu LCWR. Lori a kardinál Law dlouho podporovali ženské řády, které se distancovaly od LCWR. Kardinál Law (80 let) nyní sídlí v Římě a pečují o něj Mercy Sisters of Alma. Arcibiskup Lori pomáhal založit několik konzervativních ženských řádů. Ty patří ke Konferenci vyšších představených řeholnic (CMSWR). Kardinál Law byl členem Vatikánské kongregace pro řeholníky a vedl tam oddělení vyšetřování řeholnic souběžně s CDF.

Biskup Blair z Ohia vedl úvodní část vyšetřování LCWR. Nyní CDF požádalo biskupa Sartaina (ze Seatlu), aby vedl druhou fázi. Vede tříčlenný tým (i s Blairem a biskupem Paprockim), který se pokusí obnovit LCWR a uvést ji do souladu s učením a kázní Církve.

Arcibiskup Sartain (je mu 60 let) studoval v semináři St. Meinrod College, dokončil na Angeliku (Řím). V roce 1977 byl vysvěcen na kněze. Licenciát ve svátostné teologii získal o 2 roky později na Sant' Anselmo. Poté se vrátil do Memphisu. V roce 1987 se stal generálním vikářem biskupa Buechteina. V roce 2000 se stal biskupem Little Rock, 2006 biskupem v Joliet a roku 2010 arcibiskupem v Seattlu. Nyní se stal sekretářem US Biskupské konference. Jeho sestra je dominikánkou v Nashville (velmi konzervativní klášter, není v LCWR).

Biskup Blair (61 let) byl vysvěcen v roce 1976 (teologii studoval na Gregorianě v Římě – získal zde licenciát). V letech 1986-91 byl úředníkem ve Státním sekretariátu (Vatikán), 1994-97 byl sekretářem kardinála Szoky, potom byl hlavou Prefektury pro ekonomické záležitosti Svatého Stolce. V roce 1999 se stal pomocným biskupem v Detroitu, v roce 2003 biskupem v Toledu.

Biskup Paprocki (59 let) byl vysvěcen na kněze roku 1978 v Chicagu. Doktor práva civilního i církevního. Bude vypracovávat nový statut LCWR. Byl kancléřem arcidiecéze Chicago (1992-2000), v roce 2003 se stal pomocným biskupem a v roce 2010 biskupem v Springfieldu. Je kritikem současné US vlády (jde o náboženskou svobodu).

Očekává se, že tito biskupové mají v USA velkou perspektivu.

The Tablet, 5. 5. 2012

x x x

Papež jmenoval, Salvatore Cordileona arcibiskupem San Franciska. Je odpůrcem „manželství“ homosexuálů. Je předsedou komise US Biskupské konference na podporu a obranu manželství. V jeho farnosti je přední politička Demokratické strany Pelosiová, katolička a zastánkyně interrupcí. Bude problém, zda ji připustit k přijímání

Eucharistie. Kardinál Burke to v podobných případech odmítal. Kardinál Burke je ochrannou rukou Cordileoneho.

San Francisco je považováno za centrum homosexuálů v USA.

The Tablet, 4. 8. 2012

x x x

Mladá generace je spíše ateistická. To je nebezpečí, tradiční Amerika zaniká, nastupuje liberální barbarství. Během posledních pěti let se zhoršila situace mladých, 31 % jich je ateistů. Starší generace z 89 % věří v Boha. Mladí opouštějí tradiční hodnoty, následují antikřesťanské Evropany, kteří obětovali Boha za novopohanství a mělký humanismus. Od 19. století se elity snažily vybudovat svět bez Boha: nacionalismus, fašismus, maoismus, komunismus a New Age liberalismus – všechno to jsou výhonky jedné ideje: dosáhnout utopie na zemi revoltou lidí proti Božskému morálnímu řádu. Výsledek? Evropa – kolébka západního křesťanství se stala dekadentní, hédonistickou, v duchovním a demografickém útlumu. Amerika jde tímto směrem. Přesto tu jsou snahy zvrátit tento trend. Například kniha baptisty C. Gallupa „Kouzelný člověk v nebesích“ brání křesťanství. Sekulární argument, že křesťanství je zaostalá primitivní instituce šířící pověrečnou víru v Boha, je podle něho falešný. Ateismus je slepou vírou. Moderní věda dokazuje, že vesmír, lidská DNA a solární systém jsou tak perfektní, a přesto nesmírně komplexní, že jen vyšší všemocné Bytí Bůh je mohl stvořit. Darwinistická evoluce nebo teorie Velkého třesku jsou podvodem. Evoluce je fascinující spekulace, ale není to věda.

Je jen jedno řešení v naší morální krizi: křesťanská obrana.

The Wanderer, 12. 7. 2012

x x x

Byl zveřejněn průzkum náboženství. Za posledních 10 let počet katolíků klesl z 62 milionů na 59 milionů a katolická církev zůstává

největší církví. 48,8 % obyvatel přísluší k nějaké náboženské skupině. Z 236 náboženských skupin je 217 křesťanských. Nejrychleji roste církev mormonů, která má 6,13 milionů členů.

Po katolické církvi je největší církev jižní baptisté. Počet protestantů klesl o 12,8 %. Mešit je 2 106. Nekřesťanské skupiny se rozrostly o třetinu za 10 let.

The Wanderer, 24. 5. 2012

x x x

Nejznámější kazatel Pater R. Barron byl jmenován rektorem a presidentem University of St. Mary of the Lake a semináře Mundelein. Je zde 165 seminaristů.

The Wanderer, 24. 5. 2012

x x x

S. Mosher, prezident organizace pro život PRI, svědčil před výborem ministerstva zahraničních věcí o Konfuciánských institutech. Ty zřizuje čínská vláda ve světě (také v USA). Jejich oficiálním účelem je podporovat čínský jazyk a kulturu a podporovat kulturní výměny. S. Mosher tvrdí, že ve skutečnosti chtějí kontrolovat akademické diskuse o všem, co se týká Číny. S. Mosher žil od roku 1980 delší dobu v Číně a po návratu do USA kritizoval čínskou vládu za její politiku jednoho dítěte. Když usiloval o získání doktorátu na Stanfordově univerzitě, čínské instituce konaly nátlak na univerzitu, aby byl přísně potrestán. Hrozily zastavením výměnného programu. Konfuciánské instituty jsou ve skutečnosti nástroje čínské propagandy. S. Mosher se ptá Američanů: „Opravdu dovolíme krutému, tyranskému a represivnímu režimu vychovávat naše mladé lidi?“

Population Research Institute Review, květen-červen 2012

x x x

Slovo šéfredaktora: „Dosud jsem si myslel, že Obama nařídil platit zdravotní pojištění zaměstnancům zdravotnických zařízení, škol a nemocnic. Pojištění kryje antikoncepci, sterilizaci a abortivní pilulky. Ale právě se dočítám, že tuto povinnost mají všechny firmy mající více než 50 zaměstnanců. Je to tedy masivnější útok na katolíky než se psalo v českých katolických médiích. Někteří katoličtí zaměstnavatelé už dali tuto věc k soudu (např. firma Hercules Industries).

Biskupové veřejně říkají – nemůžeme spolupracovat s tímto zákonem.

x x x

Luteránská kaple na vojenské základně v New Jersey měla homosexuální svatbu dvou vojáků. Oddal je vojenský kaplan, což se ještě před 9 měsíci ve vojenských kaplích nesmělo. Oba již byli ženatí se ženami a mají dvě děti – všichni byli na homosexuální „svatbě“

The Wanderer, 2. 8. 2012

x x x

Výbor Demokratické strany odmítl žádost některých členů, aby se rozšířila platforma a mohl se hájit nenarozený život. Dost demokratů je pro zpřísnění při vykonávání interrupcí.

The Wanderer, 23. 8. 2012

Vatikán

Papežská akademie pro život odvolala třetí konferenci o zodpovědném výzkumu kmenových buněk (ty se často získávají z embryí). Měla se konat 25. – 28. 4. Omluvila se dvěma různými důvody. Za prvé nedostatkem peněz, za druhé, že přišly hrozby od některých osob, používajících falešné a tendenční důvody, aby vzbudily pochybnosti nebo dokonce obavy o konferenci. Šlo o to, že na

konferenci měli vystoupit vědci s referáty, jejichž práce na kmenových buňkách zahrnuje techniky zakázané Církví. Přitom statuta Papežské akademie povolují spolupráci s nekatolickými a nekřesťanskými zdravotními experty, kteří uznávají morální základy vědy a medicíny, pokud jde o důstojnost člověka a nedotknutelnost lidského života od početí až po přirozenou smrt.

Týdeník „The Wanderer“ je znepokojen, že Papežská rada si neváží názorů některých aktivistů pro život.

The Wanderer, 19. 4. 2012

x x x

Papež přijal US biskupy při návštěvě ad limina. Řekl jim, že by měli být důslední a vyžadovat mandát profesorů vyučujících teologii na katolických univerzitách. Církevní právo (norma 812) vyžaduje, že ti, kdo učí teologické disciplíny na institutu vyššího školství, musí mít mandát od kompetentní církevní autority. Většina profesorů v USA na katolických univerzitách tento mandát nemá a jsou mnozí, kteří šíří teologický dissent. Papež řekl, že se musí mnoho udělat a má se budovat katolická intelektuální kultura v USA prostřednictvím apologetik a důrazu na typických katolických znacích. Biskupové mají být energičtější při ochraně velkého dědictví katolického základního a vyššího školství.

The Tablet, 12. 5. 2012

x x x

V červnu se konala ve Vatikánu schůzka prezidentky vedení Konference ženských řeholních řádů v USA (LCWR) sestry Pat Farrell a ředitelky sestry Janet Mock s kardinálem Levadou, hlavou Kongregace pro nauku víry (CDF) s arcibiskupem Sartainem. Diskutovalo se o výzvě CDF k reformě LCWR. Vizitace řeholnic a zpráva CDF říkají, „že LCWR je příliš politizována a nedostatečně orientována ke Kristu, sestry nepodporují záležitosti a akce pro život a zkreslují církevní učení o

rodinném životě a lidské sexualitě.“ LCWR reprezentuje 80 % US řeholnic z celkového počtu 57 000.

Po schůzce Vatikán sdělil, že zájmy Církve a její učení byly diskutovány v atmosféře otevřenosti a srdečnosti. Kardinál Levada však v interview nadnesl možnost, že LCWR reformy nepřijme a bude nutné budovat jinou organizaci. Varoval před možností dialogu s „hluchými“ Potom se jim řekne: „Postavíme jinou funkční organizaci místo vás. Taková skupina se zaměří na priority řeholního života a na život ve svatosti.“

LCWR řekl, že vyjádří svůj postoj a bude konzultovat s členkami další akci.

Řeholnice mají dost podpory. Provinciálové 7 provincií františkánů OFM zveřejnili dopis, kde píší, že LCWR je darem Církvi, nejen službou, ale také odvážnou soudností. OFM kritizovalo tón a zaměření zprávy CDF.

Výkonný výbor Konference vyšších představených řeholníků (CMSM) zastupující 17 000 řeholníků v USA vydal prohlášení, že řeholnice podporuje modlitbou.

The Tablet, 16. 6. 2012

x x x

Vyjádření šéfredaktora: Docela mě zneklidňuje stav řeholnic v USA. Možná polovina z nich je nakažena liberalismem, feminismem, částečně homosexualitou. Naštěstí biskupové jsou jednotní a posledních 20 let se už v USA jmenují konzervativní biskupové – tento trend se ještě zlepšil za Benedikta XVI. Zneklidňuje také liberalismus na polovině katolických univerzit v USA. Postoj Vatikánu k nedostatkům řeholnic v USA je správný, jen měl přijít dřív. Situace v Čechách je úplně jiná. Díky patří obětavým a pokorným řeholnicím v Čechách a na Moravě.

x x x

Papež pochválil Kolumbovi rytíře za jejich věrnost, loajálnost a podporu v těchto obtížných časech a povzbudil je, aby pokračovali v boji za náboženskou svobodu. Kardinál Bertone gratuloval rytířům v USA za jejich odpověď proti bezprecedentní vážnosti nových hrozeb.

The Tablet, 11. 8. 2012

x x x

Papež napsal německým biskupům, že trvá na tom, aby v mešní Eucharistické modlitbě se pro multis překládalo jako „Kristus prolil svou krev za mnohé“, nikoliv „za všechny“. Už před 5 lety dostali biskupové tuto instrukci, nedělo se však nic.

Anglicky mluvící už mají bitvu pro multis za sebou, přesto kardinál Vanhoye S. J. tvrdí, že aramejské slovo, které Ježíš užil (rabim) míní „za všechny“, což Vatikán odmítá.

Arcibiskup Zollitsch a kardinál Schönborn poděkovali papeži, že věc katecheticky objasnil.

The Tablet, 5. 5. 2012

x x x

Papež odmítnul kritiku kardinála Bertoneho SDB (Státní sekretář Vatikánu) ze strany médií a některých hodnostářů Církve. Napsal 77letému Bertonemu dopis, kde mu vyjadřuje důvěru a ujišťuje ho, že zůstane jeho pravou rukou. Se smutkem pozoroval kritiku vůči němu. Obdivuje jeho „sensus fidei“, jeho věroučné a právní vědomosti a jeho lidskost. Přeje si spolupráci i do budoucna. Jeho diskrétnost a osvědčené rady byly potřebné zvláště v minulých měsících.

The Tablet, 7. 7. 2012

x x x

Kardinál Bertone obvinil italské novináře ze lhaní při referování o úniku informací z Vatikánu – tak zvaných VatiLeaks. Řekl: „Jsou to lži, pomluvy, báchorky a legendy o životě Církve a touha způsobit

rozdělení, které pochází od Zlého. Je to snaha destabilizovat Církev, ale to se nepovede, protože Církev má schopnost regenerovat, což jiné instituce nebo jednotlivci nemají. Je jasné, že Církev je skála, která přečká bouře.“

Jedním z cílů úniku informací je vytěsnit 77letého Bertoneho z jeho úřadu. Bertone popřel, že jsou třenice ve Vatikánu. Ti, kdo to tvrdí, chtějí zasít rozdělení a blokovat papeže při jeho objasňujících a očištných akcí uvnitř Církve.

The Tablet, 23. 6. 2012

x x x

Vatikán jmenoval Grega Burkeho (člen Opus Dei, je mu 52 let) poradcem pro média. Je snahou posílit důvěru ve vatikánské úřady, což ochablo po pomluvách v médiích a únicích informací z Vatikánu. Burke (Američan žijící 24 let v Římě) pracoval jako novinář a korespondent pro konzervativní televizní stanici Fox News Network. Bude spolupracovat se Sekretariátem státu Vatikán a bude dohlížet na vztahy s tiskovým střediskem Vatikánu a dalšími médii Vatikánu. Dosud vede tiskový úřad, vatikánské rádio a televizi jezuita Lombardi (70 let).

Papež chce obnovit důvěru v kurii. Setkal se s vedoucími všech vatikánských úřadů a také jednotlivě s kardinály: australským Pellem, Tauranem (hlava Papežské rady pro mezináboženský dialog), Ouelletem (hlava Kongregace pro biskupy), Ruinim (římský vikář v důchodu) a Tomkem (vyšetřuje Vatileaks).

The Tablet, 30. 6. 2012

x x x

Vatikán vydal pastorační příručku, kde se také říká, že každý potenciální kněz by měl jasně vidět závazky, které na sebe bere, zvláště pokud jde o celibát.

Kongregace pro katolickou výchovu uvádí důvody, proč se muži nestávají kněžími. Je to nedostatek podpory ze strany rodičů, zmenšování úcty ke kněžím v sociální oblasti, nedostatek podpory celibátu, krize v důsledku zneužívání mladistvých některými kněžími, nízká porodnost a úpadek náboženské praxe.

The Tablet, 30. 6. 2012

x x x

Papež přijal biskupy z Kolumbie ad limina. Řekl, že se nesmí podceňovat úsilí letničních a evangelikálních komunit v Latinské Americe. Katolíci musí být více věřícími, přátelštějšími a vlídnějšími.

The Tablet, 30. 6. 2012

x x x

Nedávno zesnulý kardinál Martini byl zastáncem svěcení žen, ženatých kněží, otevřenosti k právům gayů a jejich vztahů, svátosti pro ty v iregulárních situacích. Papež ho před několika měsíci napomenul za neopatrnost. Nicméně Martini měl skvělý církevní pohřeb, zaznělo i příznivé a pochvalné svědectví papeže o Martiniho životě.

The Tablet, 8. 9. 2012

x x x

Papežská univerzita Svatého kříže (vedená Opus Dei) uspořádala seminář, jak zlepšit zpravodajství médií o Vatikánu a Církvi. Bylo přítomno hodně lidí. Také britský velvyslanec ve Vatikánu, arcibiskup Fisichella, P. Lopez (sekretář kardinála Levady) a kardinál Burke.

The Tablet, 8. 9. 2012

Francie

Prezidentské volby ukázaly růst ultrapravicové Národní fronty pod vedením Mariny Le Penové. V prvním kole 22. dubna Národní fronta dostala 17,9 % hlasů (6,4 miliony voličů, tedy o 1 milion více než v předchozích volbách). Dříve se Národní fronta stavěla do opozice a protestu vůči vládám, nyní staví na svém konstruktivním programu. Lidé říkají: „Je nyní snadnější volit Marinu a veřejně se k tomu přihlásit.“ Marina opustila antisemitismus svého otce, předchozího prezidenta Národní fronty. Dalším rysem je růst obliby u mladých katolíků. Le Penovou volilo 15 % praktikujících katolíků, ale pokud jde o mladé katolíky, bylo to 27 %. Katolíci nevolili socialistu Hollanda kvůli jeho podpoře homosexuálních manželství a eutanazii. Sarkozyho (umírněná pravice) volilo 77 % katolíků, v předchozích volbách to bylo 70 %.

The Tablet, 12. 5. 2012

x x x

Církev ve Francii hájí své právo modlit se za tradiční manželství o svátku Nanebevzetí. Je za to kritizována organizacemi homosexuálů za údajně zamaskovaný útok na plán současné vlády zavést homosexuální „manželství“ Modlitba říká, že děti mají právo na plný prospěch lásky otce a matky.

Prezident Hollande, přislíbil zavést 60 reforem – také homosexuální „manželství“ a eutanazii.

The Tablet, 25. 8. 2012

Německo

Ústřední výbor německých katolíků (ZdK) odmítl účast Patera Schüllera, vedoucího zemské Kněžské iniciativy volající po

neposlušnosti papeži na Katolickém dnu v Mannheimu. ZdK tvrdí, že sdružuje většinu z 24 milionů německých katolíků. ZdK nesouhlasí s Kněžskou iniciativou, ale je pro svěcení jáhenek a ženatých kněží.

The Tablet, 12. 5. 2012

x x x

Nuncius v Německu, arcibiskup Périsset, řekl, že papež je uražen negativním způsobem, který k němu zaujímá německá Církev. Odmítnutí papeže německými katolíky jim však škodí víc než papeži. Každý má svůj názor a myslí si, že to ví lépe. Německá Církev je kritická vůči papeži a biskupové si stěžují, že někteří konzervativní katolíci si na ně stěžují ve Vatikánu. Němečtí biskupové odmítají Společnost sv. Pia X. a arcibiskup Müller (nový prefekt vatikánské Kongregace pro nauku a víru) říká, že Tridentská mše sv., kterou papež podporuje, tříští Církev a také nesouhlasí s nově formulovanou modlitbou za Židy při velkopátečních obřadech ve starém ritu.

Mnoho německých biskupů a teologů je kritických k novému překladu misálu, zvláště, že se překládá „pro multis“ jako „Kristus zemřel za mnohé“, a „ne za všechny“

Prezident Německé biskupské konference arcibiskup Zollitsch řekl: „Kdykoliv v Římě diskutujeme o kontroverzních tématech, Řím nás hned podezírá z odpadlictví, ale kdykoliv potřebují peníze, máme vřelé přijetí.“

Arcibiskup Périsset také řekl, že dokumenty uniklé z Vatikánu – „Vatileaks“ - jsou falešné. Aféra s „Vatileaks“ ztíží diplomatickou práci. Řekl: „Špatnou věcí je, že dokonce v našich nejvyšších kruzích se už nebude věřit nikomu.“

The Tablet, 25. 8. 2012

Irsko

V květnu se sešlo 1 000 kněží a laiků, aby rokovali o situaci v Církvi. Synod svolala Asociace katolických kněží (ACP - má 900 kněží). Jde o liberální uskupení. Žádají „demokratizaci“ Církve, větší slovo laiků a strukturální změny. Přítomní kritizovali tresty z Vatikánu pro 6 irských kněží. Rektor redemptoristického kláštera v Limericku P. Edgar se divil, proč Kongregace pro nauku víry trestá jeho dva spolubratry.

Při shromáždění nebyl ani jediný biskup, ale někteří biskupové poslali přání k úspěšnému shromáždění.

Přítomná Phil Dunneová kritizovala hierarchii za exkomunikaci žen, které byly „svěceny“ na kněžky.

Arcibiskup Martin z Dublinu řekl televizi, že by dal přednost „robustnímu“ dialogu před potrestáním 6 irských kněží Vatikánem za podporu liberálních reforem a bludů.

The Tablet, 12. 5. 2012

x x x

Podle průzkumu veřejného mínění 47 % lidí se považuje za náboženské, 10 % se považuje za vyhraněné ateisty. Před 7 lety to bylo lepší – 69 % se označilo za náboženské a jen 3 % za ateisty.

The Tablet, 11. 8. 2012

x x x

Profesorka Patricia Casey (patronka Iona Institute – organizace pro život a rodinu) kritizovala arcibiskupa Martina za jeho projev, ve kterém kritizoval některé kandidáty na kněžství za to, že jsou měkcí a mnohem více tradiční než jejich předchůdci.

The Tablet, 4. 8. 2012

x x x

Ředitel sekretariátu Icel (mezinárodní komise o angličtině v liturgii) Mons. Wadsworth se nedobře vyjádřil o provedení liturgie při závěrečné mši sv. Mezinárodního eucharistického kongresu v Dublinu. Hudba byla ubohá a chyběla latina a gregoriánský chorál. Eucharistii rozdávali laici. Byl to případ odklonu od liturgického standardu, chyběly známky zlepšení liturgické kultury současného papežství. Hlavním rysem bylo „předvádění se“ Průběh mše sv. byl přenášen televizí do celého světa. Wadsworth řekl: „Kdybych byl v zajetí konspiračních teorií, měl bych takřka pocit, že to byl záměrně kalkulovaný pokus vysílat jiné poselství a oponovat lepšímu liturgickému duchu poslední doby.“

The Tablet, 7. 7. 2012

x x x

Kardinál R. Burke, prefekt Apoštolské Signatury, nejvyšší právní autority v Církvi, řekl na konferenci o liturgii v Corku, že bohoslužby slova s přijímáním Eucharistie vedou k ztrátě smyslu oběti mše sv. Konference také jednala o kněžské iniciativě v Rakousku, která navrhuje rozšíření bohoslužeb slova bez kněze. Burke řekl, že pro lidi není dobré, když se pravidelně účastní těchto bohoslužeb o nedělích, protože ztrácejí smysl, že svátost sv. přijímání pochází z oběti. Připomněl dobu, kdy byl biskupem v USA a mnoho lidí zaměňovalo bohoslužbu slova za mši sv. Řekl: „Když jsem trval na tom, aby mše sv. byla sloužena ve farnostech, lidé mi říkali, že dávají přednost jáhnově mši sv. nebo mši sv. řeholnice. Mysleli, že je to mše sv.“ Také řekl, že bohoslužby bez kněze vedou k úbytku povolání. Když se Eucharistie oddělí od povolání a mise kněze, který má předně sloužit mši sv., povolání řídnu, protože mladí muži, které Kristus volá ke kněžství, už nevidí před sebou identitu povolání, ke kterému jsou voláni.

The Tablet, 14. 7. 2012

x x x

Čtyři irští preláti: kardinál Brady, arcibiskupové Martin, Neary a Cliford (všichni jsou patroni irského semináře v Římě) se ohradili proti kritické zprávě kardinála Dolana z New Yorku, která byla výsledkem jeho apoštolské vizitace irské církve nařízené papežem.

Irští preláti obviňují Dolana a jeho tým z předsudků, nepřátelství a chyb.

Zpráva je kritická k seminaristům, profesorskému sboru a patronům a volá po reformě. Na základě zprávy byli vyměněni tři profesori. Absolventi semináře nejsou pozitivními příklady kněžského života, oděv seminaristů hraničí s nepořádností a seminaristé nejsou řádně vedeni. Patroni jsou odstraněni z vedení koleje, jejich setkání jsou nepravdivá, jakož i agenda a dohled.

Irští preláti obvinili Dolana z vlastního pohledu na pravověrnost, kněžskou identitu a zbožnost.

Naproti tomu zpráva říká, že Irish College měla pověst náklonnosti k homosexualitě, Dolan však nezjistil žádnou homosexualitu mezi studenty.

Irská asociace katolických kněží se irských prelátů zastala a označila zprávu jako nekompetentní.

The Tablet, 23. 6. 2012

x x x

Vláda uvažuje o legalizaci interrupcí. Vehementně jsou proti biskupové a žádají o věci referendum.

The Tablet, 1. 8. 2012

x x x

Je tu letos jen 12 nových seminaristů, což je pokles. Celkem je seminaristů 64.

The Tablet, 1. 8. 2012

Velká Británie

Ministr kultury Walesu varoval katolické školy, že musí dát vyváženou perspektivu žákům, když se diskutuje o „manželství“ homosexuálů. Ministr řekl, že Katolická výchovná služba (CES) porušila zákon, když požádala katolické školy, aby žáci podepisovali petici proti uvedení homosexuálních „manželství“ CES doplnila k petici průvodní dopis biskupů Anglie a Walesu. CES říká, že akce je náboženská a nikoliv politická. Ministerstvo tvrdí, že politika do škol nepatří.

The Tablet, 12. 5. 2012

x x x

Význačný liturgista Wadsworth chválil kněze celebrující zády k lidu a věřící přijímající Tělo Páně vkleče. Obojí má přispět ke kultivaci a důstojné a ctihodné liturgii. Řekl, že současné rozdělování a přijímání Eucharistie v Británii narušuje smysl pro její důležitost. Vyzval také k vyhledávání duší. Měla by se více učit latina.

The Tablet, 12. 5. 2012

x x x

Britský kněz John Cornwell napsal knihu o zpovědnictví v Británii. Zmiňuje se také o knězi Judgeovi, který byl kaplanem hasičů, zpovídal a dával svátost nemocných umírajícím v troskách obchodního centra v New Yorku po atentátu 11. září. Jeho příběh lidmi pohnul. O praxi zpovídání je málo sociologických průzkumů. Existuje však v USA z roku 2008. Říká se v něm, že jen 2 % katolických Američanů se zpovídají pravidelně.

V jedné vesnici v Oxfordshire nepřišel ke zpovědi za 10 let nikdo. V průmyslovém městě Midlandu přijdou jen 2 penitenti v sobotu, kdy se zpovídá. Jiný kněz tvrdí, že u něj v kostele třetina farníků nebyla u zpovědi déle než 30 let. Zbytek jednou do roka. V katedrálách se ale dost zpovídá. V Londýně je nejvíc zpovědí u oratoriánů (Brompton Oratory) a v chrámu St. James (Spanish Place).

Chápání závažnosti hříchu a zpovědi je různé, záleží na tom, zda je kdo liberální nebo konzervativní. Také záleží na etniku. Když přijede polský kněz na návštěvu, zpovídají se Poláci. Někde ještě probíhá generální absoluce, která je zakázána papežem a povolena jen v mimořádných případech. Kněz v Buckinghamshiru zpovídá tři nebo čtyři děti najednou (což se nesmí). Před 40 lety chodili ve východním Londýně lidé ke zpovědi jedenkrát týdně. Dnes zpovědnice nahradily dvě židle – zejí prázdnotou. Proč dnes katolíci nechodí ke zpovědi? Teolog B. Häring tvrdil, že katolíci nechodí ke zpovědi, protože užívají antikoncepci. Autor knihy vypočítává další příčiny: sex před manželstvím, sodomie, rozvedení manželé a znovu civilně sezdání. To způsobuje, že lidé opouštějí Církev nebo tyto záležitosti nepovažují za těžký hřích.

Praxe našich rodičů často se zpovídat pochází z dědictví sv. Pia X. Ten v roce 1905 obhajoval snížení věku pro zpověď ze 13 na 7 let nebo ještě dříve. Rovněž takto posunul věk pro první sv. přijímání. Doporučoval zpověď jedenkrát týdně.

Celá záležitost opouštění zpovědi ukazuje, jak Evropa ujíždí od Boha.

The Tablet, 18. 8. 2012

x x x

Mons. Burke, kněz pracující na Kongregaci pro nauku víry, řekl, že britská média útočí na Církev – zejména BBC Radio 4 (to tvrdí, že katolické školy by měly být potlačeny). Sekulární média líčí katolické školy jako popírající práva žáků. Cílem médií je zničit katolické školy, stejně jako se podařilo zavřít katolické agentury pro adopci.

Burke vidí, že mladá a střední generace není s to hájit víru. Pochválil některé ředitele škol, ale řekl, že někde absolventi katolických škol neumějí udělat kříž, pokleknout a neznají základní modlitby. Školy by měly respektovat liturgický rok, mít kříže ve třídách a součástí programu by měla být mše sv.

The Tablet, 25. 8. 2012

x x x

Církev v Anglii a Walesu hlásí: nastal nárůst povolání (patrně důsledek návštěvy papeže v zemi). Také se víc pracuje s těmi, kdo se rozhodují pro povolání. To se ještě zlepší. V každém vikariátu bude skupina zájemců o povolání.

Letos je 17 novic (nejvíce za 10 let), ženy mají zájem i o Kongregaci Ježíše (sestry Mary Wardové), což nebývalo.

Vloni bylo 49 (diecézních) a 36 (řeholních) nových seminaristů. Letos bude 33 novokněží (nejvíce po roce 2005). Příští rok má být 38 novokněží. Přesto to bylo dříve mnohem lepší. V roce 1982 bylo 200 novic a noviců a 144 nových seminaristů.

Formace kněží trvá zde 7 let. V roce 1982 se ze 144 nových seminaristů stalo jen 89 kněží, naproti tomu bylo v roce 2004 25 nových seminaristů a z nich je 20 kněží.

The Tablet, 5. 5, 2012

x x x

Anglikánská církev ve Walesu je v těžké krizi. Jen 1,5 % obyvatel chodí o nedělích pravidelně na bohoslužby. Anglikáni zde takřka nemají mládež. Slučování farností nepřináší oživení. Kněžstvo je z velké části v důchodovém věku.

The Tablet, 28. 7. 2012

x x x

V arcibiskupství Liverpool budou smět pohřbívat i laici, nemůže-li kněz. Bylo vyškolen 22 laiků včetně žen. Má se ulehčit kněžím, jejichž počet během několika let klesl ze 170 na 100. Některé farnosti mají přes 100 pohřbů ročně.

The Tablet, 25. 8. 2012

X X X

Skotští biskupové zakládají národní komisi na podporu manželství a rodiny. Protestují proti zavedení homosexuálních „manželství“ Kardinál O'Brien na protest odmítl jednat tváří v tvář s premiérem. Za to ho pochválil vatikánský deník „L' Osservatore Romano“ jakožto „symbolickou akci, ale významnou a efektivní“

The Tablet, 25. 8. 2012

X X X

Premiér Cameron volal po mocných argumentech proti církevnímu zákazu umělé antikoncepce. Mluvil na summitu svolaném do Londýna manželkou Billa Gatese (majitel Microsoftu), která je údajně praktikující katoličkou, a Vládním úřadem pro mezinárodní rozvoj (Ofid). Summit volal po pomoci s antikoncepcí pro 120 milionů žen v chudých zemích. Cameron vyzýval k tlaku na Vatikán. Prý stačí dobré argumenty. Ženy by si samy měly vybrat, kolik chtějí dětí. To je základní pro boj s chudobou. Ofid volá po spolupráci s náboženskými skupinami. S katolíky si však příliš nerozumí.

V červnu se konal summit OSN o rozvoji v Rio de Janeiro. Vatikán vedl některé země k tomu, aby odmítly „reprodukční právo“ – což je antikoncepce a interrupce v závěrečném dokumentu. Mají se vybrat 4 miliardy dolarů na antikoncepci pro ženy v chudých oblastech.

Katolické skupiny odmítly summit v Londýně – zejména Skupina pro život. Podle této skupiny by se měly peníze dát na školení o přirozeném plánování rodičovství. Americká CFAM odmítla summit jakožto prostředek k populační kontrole a interrupcím.

The Tablet, 14. 7. 2012

X X X

Rada britských Židů odsoudila rozhodnutí generálního synodu anglikánů podporovat práci ekumenických organizací, které posílají na

Západní břeh Jordánu k zakoušení zkušeností života „pod okupací“ Židovský předák Wineman tvrdí, že anglikáni si vybrali buřičský a partyzánský program na úkor rozvoje mezinárodních vztahů.

Organizace Světové rady církví EAPPI monitoruje a uveřejňuje zneužití v Izraeli a je pro mírové řešení a konec okupace v palestinsko-izraelském konfliktu.

Dr. Wineman řekl: „Židovská komunita nepotřebuje lekce od anglikánské církve o spravedlnosti a míru, toto téma povstalo v naší tradici. Navíc debata na Synodu byla urážlivá. Mluvílo se o mocné lobby, penězích použitých židovskou komunitou, o židovsky znějících jménech a akcích komunity přinášejících hanbu členům obětí holocaustu.“

The Tablet, 14. 7. 2012

x x x

Generální synod anglikánské církve rozhodl odložit svěcení biskupů. Jedná se o dodatek, podle něhož by se postupovalo ve farnostech odmítajících svěcení biskupů. Biskupky však budou patrně schváleny v blízké budoucnosti.

The Tablet, 14. 7. 2012

x x x

Opat slavného benediktinského kláštera v Ampleforth řekl, že katolíci v Británii čelí podobné výzvě, jako tu byla v 17. století (krvavé pronásledování). Co se zdálo jisté a neměnné, se teď objevuje jako nejisté a jsme tlačeni ke změně.

Mnichů je zde 70 a jejich počet rapidně klesá. Vedli duchovní správu ve 13 farnostech, teď jsou schopni zvládnout jen 6 farností. Mniši mají na starosti dvě školy, kolej v Oxfordu a klášter v Zimbabwe.

The Tablet, 30. 6. 2012

x x x

Britská básnířka Sally Read (41 let) se teď stala katoličkou, ačkoliv byla vychována v ateistické rodině. Nyní žije v Itálii s manželem a dcerou. Obrácení přišlo, když přemýšlela o existenci duše. Návštěva kostela ji obrátila (podobně jako to bylo kdysi u Paula Claudela).

The Wanderer, 9. 8. 2012

x x x

Arcibiskup Nichols a biskup Davies prohlásili při homilii, že křesťané pociťují ostré nepřátelství k veřejnému vyznávání víry v britské společnosti.

The Tablet, 8. 9. 2012

x x x

Catholic Truth Society vydalo brožuru o manželství, kde tvrdí, že užívání antikoncepce zvyšuje možnost rozvodu. Antikoncepce činí sex z nezřízené lásky.

The Tablet, 1. 8. 2012

Rakousko

Prezidentka asociace řeholnic v Rakousku, sestra Fürstová, řekla, že by se měly světit jáhenky. Také by měly být kněžky. Řekla: „Řeholnice prý byly vždy služebnicemi kněží. Věci se mění. Už to tak není.“ Fürstová se však distancovala od rozkolné Kněžské iniciativy. Výzva k neposlušnosti hnutí zdiskreditovala.

The Tablet, 16. 6. 2012

x x x

Podle průzkumu 80 % Rakušanů chce, aby Rakousko zůstalo katolickou zemí, 70 % chce, aby kříže zůstaly ve školních třídách.

V roce 1975 25 % Rakušanů chodilo pravidelně na mši sv., dnes je to 9 %. 86 % Rakušanů je pro zrušení celibátu kněží a svěcení kněžek. 51 % kněží v Rakousku je pro svěcení žen.

The Tablet, 16. 6. 2012

Itálie

Pater Pirinai z vesnice Volarina řekl, že slabá ekonomika vyhání lidi od oltáře. Nabízí snoubencům 500 Euro za to, když se nechají oddat v kostele.

The Tablet, 16. 6. 2012

x x x

Communione e liberazione uspořádalo 33. každoroční setkání v Rimini, kterého se během 8 dní účastnilo 800 000 katolíků. Bylo zde čteno poselství papeže. Ten řekl, že lidská vůle nikdy nenalezne štěstí a naplnění, dokud nepozná, že lidé jsou stvořené bytosti a Bůh chce být s nimi v intimním vztahu. Lidé, kteří otevřeně popírají Boha, žízní po setkání s nekonečnem, ale příliš často zkouší uhasit tuto žízeň prchavými náhražkami. Tak se člověk nevědomky pokouší uchopit nekonečno, ale výběrem nesprávných metod: drogami, neuspořádanou sexualitou, technologiemi, které požírají člověka, úspěchem za každou cenu a zavádějícími formami náboženství. Dokonce pozitivní věci stvořené Bohem jsou tak převažujícím ziskem, že se stávají idoly a náhražkami Stvořitele.

The Tablet, 25. 8. 2012

Sýrie

Trevor Mostyn píše: „Křesťanství je v Sýrii od dob sv. Pavla a vzkvétalo zrovna tak jako v Iráku. Dobře se mu dařilo pod vládou alavistů Assadovy rodiny po převratu v r. 1970. Nyní je v Sýrii 10 % obyvatel křesťanů a krvácejí pod náporom militantního islámu. Mírové a pokojné protesty proti režimu před 16 měsíci byly uchváceny šířením džihádistů. Mantra „islám je řešení“ vyhání křesťany z domovů.“

Sunnité se snaží chránit křesťanské obchodníky, přesto křesťané prchají do Libanonu a tři miliony uprchlíků z Iráku se vrací do Iráku. Jednou z příčin, proč Rusko nechce opustit prezidenta Assada, je zodpovědnost za pravoslavné v Sýrii.

90 % křesťanů z Homsu prchlo do Jordánska pod tlakem Al Kajdy. Mezi čtyřmi oběťmi atentátu na Assadovi blízké spolupracovníky byl generál Rehija, pravoslavný ministr obrany.

Někteří rebelové obviňují křesťany z podpory Assada. Bashar Assad převzal moc po smrti svého otce před 12 lety. Bashar – oční lékař z Londýna – se oženil s krásnou Syřankou a chtěl se smířit s nepřáteli svého otce. Jeho pokusy o reformy byly zbrzděny bezpečnostními silami, které krvavě potlačovaly odpor, tvrdí se, že i zavraždily libanonského prezidenta Haririho v roce 2005.

Ačkoliv lidská práva byla slabá, bylo to lepší než v 80. letech, kdy byli zmasakrováni islamističtí vězni a lidé v Homsu. Střední vrstva podporovala Bashira Assada, který zajišťoval stabilitu. Vládnoucí odnož islámu alavité (tvoří 13 % obyvatelstva) považovali za spojence křesťany, Arménce a Kurdy. V minulém roce se něco změnilo. Prezident odmítl „arabské jaro“, které se uplatnilo v některých státech. Alavité se cítí zranitelní, ačkoliv obsadili všechny vrcholné funkce ve státě. Bashar nezkontroloval bezpečnostní síly svého otce – milice Shabiha (v arabštině „duchové“). Nedávno rebelové popravili členy rodiny Berri, spřažené s Shabihi. Ztráty na obou stranách konfliktu překročily 20 000 mrtvých.

Assad tvrdil (jako Saddam v Iráku, Ben Ali v Tunisu, Mubarak v Egyptě), že alternativou jeho vlády je džihád Salafi hnutí, které zavedlo právo šaría a potlačí sociální reformy.

Fanatičtí muslimové (někteří pocházejí z Británie) se připojili k rebelům a někteří novináři tvrdí, že USA podporují tvrdé jádro islámských elementů v Sýrii, které bojují také v Afghánistánu proti USA. Obama finančně podporuje rebely, ale pomoc je opatrná před prezidentskými volbami. Představitel Al Kajdy Ayman al-Zawahiri řekl, že vidí příležitost pro Sýrii, aby se stala inkubátorem militantního salafistického islámu. Rebelové jsou někdy stejně krutí jako armáda. V Jisr al Schujhur zmasakrovali 100 zajatých vojáků.

Jako Irák za Saddama, Sýrie byla řízena minoritami: alavité (žáci synovce proroka Mohameda) jsou subsektou Šíitů, bojovali po 1. sv. válce proti Francouzům, ale ti je potom použili jako vládců Sýrie. Někteří sunnitští duchovní nepovažují alavity za odnož šíitských muslimů, ale za heretiky, ne-li za pohany. A nedůvěřují jejich spojenectví s ostatními minoritami.

Někteří muslimové tvrdí, že nenávisť sunnitů versus šíitů je vynález Západu, ačkoliv teď se to naplňuje. Obě sekty chodily společně na poutě do Mekky. Dnes Írán podporuje Sýrii a spojence šíitský Hizballáh v Libanonu a sunnitský Hamas v Gaze.

Saudská Arábie, Katar a Turecko podporují sunnitské rebely. Rebely podporuje rovněž televize Al Jazeera (financovaná Katarcem) a Al Arabiya (financovaná Saudskou Arábií).

Během války v Kuvajtu Sýrie podporovala USA a Británii. Sýrie nebyla považována za teroristický stát.

Assadova zuřivost vůči demonstrantům způsobila, že se od něj odklonil Západ. Sousedé Sýrie mají však vlastní zájmy při podpoře rebelů. Turecko se chce zalíbit Evropské unii. Turecká vláda by přivítala umírněný islámský režim jaký je v Turecku. Rovněž Egypt by chtěl režim podobný svému (v Egyptě vládne Muslimské bratrstvo – srdce islamismu ve světě, mají většinu v parlamentu).

Pád alavitů oslabí Šíity v Libanonu, kterých je zde 60 %. Stejně tak oslabí Hizballáh. To je příčina, proč si Izrael přeje pád Assada. Sýrie sice nadávala na Izrael, ale nic proti němu nepodnikala. Až se objeví islamistický režim, nastane tvrdší linie vůči Izraeli. Nejvíc ztratí Írán. Pád Assada bud trápit Írán, ale stejně uškodí zájmům USA, Evropy a Izraele.

The Tablet, 11. 8. 2012

x x x

Pravoslavný patriarcha Aleppa Yohann Ibrahim řekl, že cizí intervence nebo rozdělení země by bylo katastrofou. Někteří lidé chtějí stát rozdělit na státy pro Kurdy, Druny, Alavity a sunnity. Křesťané by neměli nic. Je jich 10 % obyvatelstva.

Řekl, že by nebyl problém vyměnit vládu, ale v čele by měl být opět alavita, protože ti mají pochopení pro náboženské menšiny. Křesťané se obávají muslimských fanatiků řízených ze Saudské Arábie nebo salafistických extrémistů.

Patriarcha řekl: „Nepodporujeme chyby režimu, ale bráníme svá práva. Církev podporovala režim ze strachu před nahrazením vládců salafisty“

The Tablet, 5. 5. 2012

x x x

Podle listu Al Quabus do Sýrie proudí tisíce džihádistů ze Saudské Arábie, Alžírsko a Pákistánu, aby posílily rebely ze Svobodné syrské armády. Proudí s pomocí Turecka. Mezi rebely jsou třenice mezi dvěma islámskými větvemi: Muslimským bratrstvem a Wahhabisty ze Saudské Arábie. Občanská válka velmi poškodila syrské křesťany.

The Wanderer, 21. 6. 2012

x x x

x x x

80 000 křesťanů uteklo z Homsu, zůstalo jen 400. Bylo zabráno 5 kostelů, křesťané však nejsou výlučnými cíli. Nuncius arcibiskup Zenon vyzval OSN, aby zabránila Sýrii upadnout do propasti. P. Fernandez OFM, ředitel Ekumenického centra v Damašku, řekl, že Sýrie potřebuje dialog, ne zbraně a kritizoval cizí mocnosti, že vyzbrojují a financují válčící strany.

The Tablet, 21. 7. 2012

x x x

Několik dní poté, co papež vyzval k míru v Sýrii, prezident Obama podepsal pomoc rebelům v Sýrii. V dané chvíli chtěli rebelové ovládnout největší syrské město Aleppo (2,9 milionů obyvatel). 25 % obyvatel Aleppa jsou křesťané, kteří prchali z města.

V Turecku v Adeně (100 km od syrské hranice) je základna, která cvičí a vyzbrojuje rebely. V blízkosti je americké letiště Incvilik.

Co se stane se syrskými křesťany, až zemi ovládnou sunnitští muslimové? Za Assadova režimu měli křesťané svátek v neděli a měli vlastní soudy pro uzavírání manželství a dědické řízení byla to prosperující třída. Podle zpráv křesťané, kteří z Aleppa neuprchli, se vyzbrojují a bojují proti rebelům. To, co se děje v Aleppu, není revoluce k získání demokracie. Křesťané jsou vyháněni ze svých domovů, 138 000 křesťanů uprchlo z Homsu, kde byli terorizováni a jejich kostely byly obsazeny rebely. Muslimsko-křesťanské soužití je nemožné v teritoriích ovládaných rebely.

Oficiální vatikánská tisková agentura Agenzia Fides píše, že ozbrojená opozice se radikalizuje proti sunnitské extremistické ideologii. Na jiném místě agentura píše, že syrští Salafisté (kteří dodržují striktní doktrínu Wahhabi ze Saudské Arábie) podporují křesťanské „nevěřící“ při sektářské válce. Křesťané se buď musí přidat k rebelům, nebo čelit obtěžování, diskriminaci a násilí.

Co dělat? Rusové jsou znepokojeni nad osudem četných pravoslavných v Sýrii. Britové, kteří mají dveře otevřené pro uprchlíky,

přijali jen 10 000 křesťanů uprchlých z Iráku (odkud uprchl milion křesťanů). Britové asi syrským křesťanům mnoho nepomohou. Rusové jsou patrně schopni evakuovat pravoslavné ze Sýrie.

V oblasti jen v Izraeli a Jordánsku mají křesťané naprostou svobodu.

The Wanderer, 9. 8. 2012

Indie

Přes 5 000 křesťanů protestovalo vsedě u parlamentu v New Delhi proti diskriminaci dalitů (nejnižší kasta „nedotknutelných“). Dalitové tvoří dvě třetiny křesťanů (křesťanů je v Indii 28 milionů).

The Tablet, 11. 8. 2012

Peru

Vatikán zakázal používat slova „papežské“ a „katolické“ v názvu Papežské katolické univerzity v Peru. Univerzita je levičácká a odmítá být v souladu s apoštolskou konstitucí Ex Corde Ecclesiae trvající na věrnosti evangeliu a magisteriu.

E. Gonzales, vicerektor univerzity, řekl, že kardinál Cipriani (člen Opus Dei) je příčinou zásahu a Opus Dei prý má politické cíle.

Kardinálův právník Amprimo obvinění popřel. Je fikcí myslet si, že kardinál Cipriani ovládá Vatikán a kontroluje papeže.

The Tablet, 11. 8. 2012

Brazílie

V roce 1970 bylo v zemi 92 % katolíků. Dnes ze 191 milionů obyvatel je jich jen 64,4 %. I tak je to největší katolický stát. Počet protestantů roste: v roce 2000 to bylo 15,4 %, v roce 2010 22,2 %, což činí 42,3 milionů. Čeká se, že v roce 2030 bude katolíků méně než 50 %.

The Wanderer, 19. 7. 2012

x x x

Ve dnech 20. – 22. 6. se konal summit OSN o rozvoji v Rio de Janeiro. Vatikán vedl skupinu zemí, která se postavila proti začlenění „reprodukčních práv“ (právo na interrupce a pilulku „ráno po“) do závěrečného dokumentu. Vatikán byl podpořen delegacemi Nikaragui, Chile, Ruska, Hondurasu, Sýrie, Dominikánské republiky, Kostariky a Egypta v obraně na právo na život.

Početnou delegaci Vatikánu vedl kardinál Scherer ze Sao Paula, který prohlásil: „Usmrcování nejzranitelnějších lidských bytostí – jmenovitě těch v bezpečné svatyni lůn jejich matek – nemůže být řazeno do nomenklatury zdravotní péče nebo jednoduše zdraví.“

Kardinál Reinhard Marx z Mnichova řekl, že vůdci vyvinutých zemí by se neměli zaměřovat na kontrolu populace, ale spíše na chování svých vlastních zemí. Životní styl nadměrné spotřeby energie v kombinaci s redukováním emisí CO₂ z pevných paliv jsou hrozbou pro zajištění potravy v rozvojových zemích.

The Tablet, 30. 6. 2012

Kanada

Arcibiskup Smith z Edmontonu řekl, že také Kanada je zemí, kde je pošlapávána náboženská svoboda podobně jako v USA.

Pochválil Kolumbovi rytíře při účasti na jejich sjezdu v Aneheimu (USA). Téma sjezdu bylo: „Hlásej svobodu celou zemí.“

The Tablet, 18. 8. 2012

x x x

Vláda ve státu Ontario uvažuje o zákonu nutícím vedení škol (i katolických) připustit ve školách homosexuální kluby GAS, jakmile o to požádá třeba jeden žák nebo student.

The Tablet, 30. 6. 2012

Švýcarsko

Počet katolíků nyní tvoří 42 % obyvatelstva, zatímco protestantská reformovaná církev 33 %. Příčinou je imigrace katolíků z ciziny. Počet Portugalců je zde 11 000. Počet protestantů klesá. V Zurichu (město Zwingliho) a v Ženevě (Kalvín) je víc katolíků než protestantů.

The Tablet, 5. 5. 2012

Polsko

Je tu pokles počtu povolání. Vloni začalo studovat 640 nových seminaristů (plus 164 v seminářích řádů). Před 5 lety to bylo 786 (plus 292 v řádech).

130 ženských řádů a kongregací má 209 novicек, před 10 lety to bylo 723 novicек.

The Tablet, 5. 5. 2012

Pobřeží slonoviny

Získalo nezávislost v roce 1960, ale následovala korupce, vojenské puče a občanská válka, která rozdělila národ. Volby v listopadu znamenaly 5 měsíců bezvlády, poté se ujala moci opozice.

Země má 21 milionů obyvatel (33 % jsou křesťané). Porodnost činí 3,8 dítěte na ženu (okolní země mají: Mali 6,3; Burkina Faso 6,0; Benin 5,2). V zemi kontrolují porodnost OSN a interrupčníká Planned Parenthood.

Země je důležitá pro Církev, ale i pro organizace kultury smrti (ty se zaměřují na mládež). Země je druhým největším vývozcem kakaa na světě po Nigérii. Její poloha a relativně dobrá ekonomika ji předurčuje k roli lídra Západní Afriky.

V zemi působí OYOFO, katolická organizace pro šíření kultury života. Má šest klubů v Abidjanu.

Mission Report, červenec 2012

Bělorusko

V zemi je ročně víc úmrtí než narození. Stále jsou zde stopy po jaderné katastrofě v Černobylu. Interrupce má podobný, ale ještě horší dopad na společnost. Americká HLI má zde pobočku Otevřená Srdce, která už zachránila 600 nenarozených. Encyklika Humanae vitae zde není tolik známá, ale když se vysvětlí studentům, jsou překvapeni. Humanae vitae je nástrojem nové evangelizace.

Mission Report, červenec 2012

Indonésie

Výjimečnou postavou katolicismu je karmelitán Yohanes Indrakusuma. Založil nové karmelitánské kongregace (mužskou i ženskou) a také komunitu pro laiky (má 16 000 členů). Jsou nejen v Indonésii, ale už i v zahraničí.

Je také aktivistou pro život. To je důležité. V Indonésii je povinná antikoncepce a lidé nevědí, že je to špatně. V zemi působí také americká organizace pro život - HLI.

Mission Report, červen 2012

Nigerie

V zemi je hodně katolíků. Kostely jsou plné, seminaristů plno. Porodnost je 3,5 dítěte ve městech a 4,2 na venkově. Je zde mnoho skupin pro život (i seminaristé jsou angažováni). Kněží často káží o posvátnosti života.

Mission Report, červen 2012

Panama

Prezident slíbil postavit v hlavním městě sochu Panny Marie vyšší než 100 metrů. Bude odhalena při příležitosti výročí založení první jihoamerické diecéze 9. září 1513 Lvem X.

The Tablet, 25. 8. 2012

Lichteinstein

Princ Alois II. chtěl vetovat zákon povolující interrupce do 12 týdnů těhotenství. Na to bylo uspořádáno referendum o schválení princova práva veta. 76 % voličů prince podrželo. Volilo 36 000 občanů.

The Tablet, 14. 7. 2012

Bosna

Generální vikář Biskupské konference Mons. Ivo Tomasevic kritizoval cizí vlády, že nepomáhají zajišťovat práva katolické menšiny. Dost dobrých věcí nastalo po občanské válce, znovu se postavily zničené chrámy, ale pravé zlepšení nastane, až budou mít tři etnické skupiny stejná práva – Srbové, Chorvati i bosenští muslimové. Katoličtí uprchlíci se většinou ještě nemohli vrátit do své vlasti.

The Tablet, 23. 6. 2012

Austrálie

V roce 2006 biskup Morris (diecéze Toowoomba) vydal pastýřský list, požadující svěcení žen a ženatých kněží a žádal diskusi. V loňském roce musel odejít do předčasného důchodu. Dne 11. 7. 2012 byl vysvěcen na biskupa jeho nástupce R. McGuckin. Světitelem byl arcibiskup Coleridge z Brisbane. Spolusvětitel byl nuncius. Dva další biskupové, kteří v minulosti kritizovali Církev, jenom koncelebrovali biskup Robinson (předčasně penzionovaný) a biskup Power.

Nově vysvěcený biskup McGuckin při mši sv. poděkoval svému předchůdci za 18 let služby v odlehlé diecézi.

The Tablet, 21. 7. 2012

Čína

Nově vysvěcený biskup v Šanghaji Thaddeus Ma těsně po svém vysvěcení prohlásil k přítomným, že vystupuje z Katolické vlastenecké asociace (CPA) – ta kolaboruje s komunisty. Biskup Ma byl hned poté odvezen neznámo kam. Na jeho blogu se objevilo 5 smutných básní Wu-Li (1632-1718), jednoho z prvních čínských rodilých jezuitů.

V Číně je 12 milionů katolíků, polovina patří pod CPA, druhá polovina je podzemní Církev. Vloni o Velikonocích bylo 22 000 křtů dospělých.

The Tablet, 21. 7. 2012

x x x

Do země přijel na návštěvu metropolita Hilarion z Ruska, ředitel vnějších vztahů pravoslavných, aby jednal o uznání ruské pravoslavné komunity v Číně. Setkal se také s katolickým biskupem Yingchinem, kterého Vatikán neuznává. Toto setkání bylo kritizováno římskou katolickou agenturou Asia News.

The Tablet, 30. 6. 2012

x x x

Chen Guangcheng je slepý, sám se vyškolicil na právníka – zastávce lidských práv, který otevřel světu oči ke kruté čínské politice jednoho dítěte, kterou západní státy tolerují (někdy podporují).

Příběh začíná v březnu 2005, kdy se dozvěděl, že úřady ve městě Linyi podrobily tisíce osob, které porušily zákon početím druhého dítěte, nucené interrupci, domovním prohlídkám, bití a povinným sterilizacím.

V červnu 2005 Chen podal žalobu na stát jménem 130 000 žen, které byly donuceny k interrupcím a sterilizacím, a odjel do Pekingu konzultovat záležitost s advokáty a zahraničními novináři. Stát žalobu odmítl.

V srpnu 2005 úřady uvěznily Chena a jeho rodinu v domácím vězení a přerušily jejich komunikaci s okolím. V září Chen unikl, ale byl dopaden v Pekingu a vrácen do Linyi. Když se pokusil utéci v říjnu, dav podnícený policií ho zmlátil.

Poté byl obžalován a uvězněn na 4 roky za údajné bránění veřejné dopravy a poškození policejního vozu. Advokáti, kteří ho zastupovali, byli zbiti. Stejně i jeho manželka. Ve vězení byl mučen a byla mu odmítnuta zdravotní péče. Byl na cele s 18 vězni, kteří měli zakázáno s ním mluvit. Bylo mu nabídnuto propuštění, když stáhne své žaloby a bude litovat. To odmítl.

Po propuštění v roce 2010 byl držen v domácím vězení se svou ženou a šestiletou dcerou. Stráže je pravidelně obtěžovali. Soud nařídil, aby neměli kontakt s lidmi. Jen jeho 76letá tchýně jim směla nakupovat. Všechno se změnilo, když se jim podařilo propašovat video, na kterém Chen popisoval celou záležitost. Podařilo se dát to na YouTube.

He Peirong mu dopomohla k útěku. Chen přešel zeď své zahrady a He Peirong ho dovezla do 8 hodin vzdáleného Pekingu, kde se uchýlil na velvyslanectví USA. Po ošetření v nemocnici se dostal do USA. Hillary Clintonová a prezident Obama byli zataženi do celého příběhu, museli mu pomoci, ale celá aféra s politikou jednoho dítěte jim není příjemná, protože jsou zastánci legalizace interrupcí.

Population Research Institute Review, květen-červen 2012

x x x

Poté, co Thaddeus Ma byl vysvěcen na biskupa a po obřadu v katedrále prohlásil, že vystupuje z politické asociace kněží, je držen v domácím vězení a dva semináře v Šanghaji byly uzavřeny.

22. 8. zemřel 88letý čínský kardinál Shan S. J., který oponoval komunistické chuti ovládnout Církev. Shan žil na Tchajwanu.

The Tablet, 1. 8. 2012

Kongo

Kardinál Filomi, hlava Kongregace pro evangelizaci národů, řekl při své návštěvě Demokratické republiky Kongo, že Církev zde odvádí skvělou práci tváří v tvář chudobě, sociální nespravedlnosti a násilí. Na východě země zuří občanská válka. Podle Filomiho je primární úlohou Církve podporovat usmíření, spravedlnost a mír. Varoval před náboženským synkretismem, nepravidelným přijímáním svátostí, neetickým chováním části kněží a zasvěcených osob.

Vatikánský synod pro Afriku v roce 2009 diskutoval také o problémech: čarodějnictví, pověrečné praktiky náboženství a někteří kněží mající milenky nebo manželky.

The Tablet, 21. 7. 2012

Egypt

Vůdcové křesťanů (i Koptů) odmítli účast na schůzce ministryně zahraničí USA s novým prezidentem Mursim. Řekl, že diskriminace křesťanů je místní problém.

The Tablet, 21. 7. 2012

Paraguay

Krvavý střet bezzemků s policií vedl k odvolání prezidenta Lugo z úřadu oběma komorami kongresu. Byl místo něj dosazen dosavadní viceprezident. To vyvolalo odpor některých států. Nového prezidenta hned uznal Vatikán.

Lugo byl původně biskupem, potom se domohl laicizace. Vatikán byl však proti jeho vstupu do politiky.

The Tablet, 30. 6. 2012

Uzbekistán

Stát podporuje sterilizace. Lékaři dostali kvóty žen, které se mají sterilizaci podrobit. U obvodních lékařů jsou to 4 ženy měsíčně. Přitom rozlehlý Uzbekistán má jen 20 milionů obyvatel.

Population Research Institute Review, květen-červen 2012

Rwanda

V roce 1994 bylo kmenem Hutu vyvražděno 800 000 členů kmene Tutsi, tedy celých 20 %. Vláda uvažuje o legalizaci interrupcí. Tlačí na to organizace ze zahraničí.

Population Research Institute Review, květen-červen 2012

Honduras

Amnesty International napadla vládu Hondurasu, že zakázala pilulky „ráno po“, které mají interrupční účinky. V Hondurasu jsou zakázané veškeré interrupce. Pilulky „ráno po“ jsou zakázané i v Peru, Chile a Kostarice.

Population Research Institute Review, květen-červen 2012

Bahrajn

Král daroval Církvi pozemek na stavbu kostela a sídla apoštolského vikariátu pro severní Arábii. Katolíků zde žije 120 000, jsou to převážně cizinci (9 % obyvatelstva). Jen 1 000 katolíků má bahrajnské občanství. Nový kostel bude třetí v zemi. Muslimští duchovní tento rok krále kritizovali. Abdel Murad, hlava sunnitské salafistické strany, řekl, že není dovoleno stavět kostely na islámské půdě. Klerici muslimských Šíitů zase říkají, že král dělá málo pro šíitskou většinu. Při nepokojích vloni byly zničeny desítky šíitských mešit.

V sousedním Kuwajtu vzrůstá nepřátelství vůči křesťanům.

The Tablet, 1. 8. 2012

Odsuzovat bludy už není aktuální?

PhDr. R. Malý

O krizi v dnešní Katolické církvi už toho bylo napsáno dost. Většinou se ale konstatuje, že něco takového nebo aspoň podobného už tady za poslední dva tisíce let existovalo. Ano, vyskytovala se období mravního úpadku kléru i věřících, byla různá pohoršení, jež si vzali nepřátelé Kristovi za záminku, aby odmítli jeho nabídku spásy. Jenže s čím se Církev dosud nesetkala, to je stav, kdy na jejich učilištích a v jejich chrámech se mohou otevřeně hlásat ty nejnehoráznější hereze. To tady opravdu v historii dosud nebylo, to je teprve nynější stav Církve v posledním půlstoletí. Příkladů ze zahraničí i z domova jsou tisíce.

Jako jeden z mnoha lze uvést odpověď docentky pražské Katolické teologické fakulty Mirei Ryškové v Katolickém týdeníku 25/2012 na dotaz čtenáře, že prý zprávy Matoušova a Lukášova evangelia o Kristově narození a dětství jsou dokresleny „legendárními prvky“ To je

ovšem v příkrém rozporu s naukou dogmatické konstituce „*Dei Verbum*“ II. Vatikánského koncilu, jenž v článku 19 říká: „Církev pevně trvá na tom, že čtyři evangelia, jejichž historičnost bez váhání potvrzuje, věrně podávají to, co Boží Syn Ježíš v době svého života mezi lidmi pro jejich věčnou spásu skutečně konal a učil až do dne, kdy vstoupil na nebe...“ Tak učila Církev vždycky celé generace, toto je závazná nauka, jak potvrzují též výroky Papežské biblické komise z první poloviny 20. století, o nichž papež sv. Pius X. napsal v dokumentu „*Praestantia Scripturae*“, že katolík je musí přijímat na stejné úrovni jako věroučné definice. Historičita a věrné podání života Kristova a jeho nauky, které potvrzuje *Dei Verbum*, už ze své podstaty vylučují jakékoliv „legendární prvky“, jež zastává doc. Ryšková.

Již několikrát jsme v Řádu psali, že evangelia a vůbec všechny novozákonní spisy jsou osobním svědectvím o konkrétních událostech Kristova života, za které tito svědkové podstoupili mučednickou smrt. Vymýšlet si tady „legendy“ by proto znamenalo lhát. Doc. Ryšková tedy nepřímou obviňuje celou prvotní církev ze lži, což je nejen absurdní vzhledem k faktu, že psychicky zdravý člověk si nikdy nevymýšlí a nehlásá veřejně vědomou nepravdu, o níž ví, že jej za ni čeká popraviště, ale jde také o těžkou urážku tehdejších křesťanů. Ryšková vychází z toho, že zprávy Matouše a Lukáše se liší, když sv. Matouš píše o útěku Sv. Rodiny po návštěvě mudrců z Betléma do Egypta, zatímco sv. Lukáš líčí, jak čtyřicet dní po narození Páně přinesla Sv. Rodina oběť v jeruzalémském chrámu a potom se vrátila do Nazareta. Tento zdánlivý rozpor již dávno biblická věda na základě rané křesťanské literatury vyřešila. Evangelia nejsou a nechtějí být historickými životopisy Ježíšovými, ale katechezemi, výběrem událostí z jeho života, samozřejmě stoprocentně pravdivých, hodících se ke katechetickému cíli, který si evangelista stanovil. Pro Matouše, písařího pro křesťany ze židovství, bylo nepředstavitelné nezmínit se o pobytu Sv. Rodiny v Egyptě, neboť Židům to připomínalo pobyt vyvoleného národa na tomto území, zatímco pro Lukáše, písařího pro křesťany z pohanství, toto nemělo žádný význam. I v současnosti se pokládá za samozřejmé, že když dva zpravodajové budou psát o nějaké události, nikdy nebudou jejich referáty stejné, neboť každý sice zdůrazní to, co

považuje za důležité, a zamlčí bezvýznamné, přitom ale kritérium důležitosti a bezvýznamnosti mají oba rozdílné.

Doc. Ryšková v úporné snaze obhájit svou heterodoxii se uchyluje k nepravdivému tvrzení, že prý „podle Matoušova sdělení bydleli Josef s Marií v Betlémě (bydleli tam v domě) a do Nazareta se dostali až z Egypta podle Lukášova znění bydleli v Nazaretě a do Betléma přišli z podnětu soupisu a zase se do Nazareta vrátili...“ Sv. Matouš ale vůbec nic nepíše o tom, že by Panna Maria se sv. Josefem před narozením Páně žili v Betlémě, mluví pouze o Kristově narození v Betlémě a o jejich pobytu v domě při příchodu mudrců, k němuž došlo pravděpodobně až po obětování v jeruzalémském chrámu. Je téměř jisté, že Sv. Rodina, když chtěla po 40 dnech od Ježíšova narození podstoupit ve svatyni v Jeruzalémě rituál obětování, se z Betléma nevracela hned po porodu do Nazareta, vzdáleného více než 100 km, aby potom vážila za pár dní opět stejně namáhavou cestu do Jeruzaléma, ale zůstala v Betlémě, z něhož to bylo do Jeruzaléma pouhých 8 km. Nebydlela už ve stáji, ale našla si dům. To všechno starověká křesťanská literatura ví, jen paní docentka Nového zákona na pražské KTF nikoliv.

Teze o „legendárních prvcích“ v evangeliích je pro víru velice nebezpečná. Jestliže připustíme mytologii ve zprávách o Kristově narození, otevře se tím Pandořina skříňka. Když jsou „legendami“ příběhy o příchodu Ježíše na svět, co brání, abychom neřekli, že jimi stejně tak mohou být jeho zázraky rozmnožení chlebů, vzkříšení Lazara nebo i jeho Zmrtvýchvstání? Nakonec nám zbude pouze tzv. „historický“ Ježíš, vypreparovaný od všech zázraků, pouhý „mudrc“ a „filozof“, nikoli však Bůh. Takového Ježíše hlásali osvícenci, jimž šlo o likvidaci Katolické církve.

Případ doc. Ryškové není u nás zdaleka ojedinělý. Vím, o čem mluvím, neboť jsem 14 let vyučoval na jedné katolické teologické fakultě. Slyšel jsem nářky studentů a studentek z dobrých katolických rodin, kteří zděšení se mi svěřovali, co všechno od mých kolegů při výuce museli poslouchat. V biblistice se dozvídali, že prý panenské

zrození Kristovo je „mýtus“, v morálce zase, že prý encyklika Pavla VI. „Humanae Vitae“ proti umělé antikoncepci je už zastaralá a pilulky proti početí nutno používat, neboť jsou díky vědeckému pokroku „Božím darem“, předmanželský sex už prý není hříšný, když se dva mají rádi atd. I slyšel jsem od učitele biblistiky, salesiána, že prý sv. Jan není autorem 4. evangelia, tím je údajně jakási anonymní prvokřesťanská komunita, slova Pána Ježíše nejsou jeho slovy, ale „teologií prvotní církve“ Jiný kolega mne zase poučoval, že prý současné židovské náboženství je ve vztahu ke spáse na stejné úrovni s křesťanstvím, je prý lhostejné, jestli se člověk hlásí ke křesťanství nebo k synagogálnímu židovství, Židé nepotřebují uvěřit v Ježíše Krista, aby byli spaseni.

Obrana proti takové invazi bludů je prakticky nemožná. Kdo se o to pokusí, doplatí na to nakonec sám, což mohu opět doložit svými osobními zkušenostmi, jenže psát o nich nepovažuji za přínosné, nehledě k tomu, že by to znamenalo odbočení od tématu článku.

Na západ a jih od našich hranic je ještě hůř. Řád o tom přináší informace v každém čísle. Teologické fakulty a semináře jsou doslova zaplaveny nejtěžšími herezemi, kněží a laičtí teologové, kteří z těchto učilišť vyšli, je potom hlásají od ambonů a ve výuce náboženství dětem. Římská Kongregace pro nauku víry musela loni vyřadit stovku učebnic náboženství v německé jazykové oblasti jako heretických. Biskupové až na výjimky mlčí. Pouze papežové, minulý i současný, brání autentickou katolickou nauku, jenže málokdo je poslouchá, převládá heretický názor tzv. febronianismu z 18. století, že papež je pouze jakýmsi „čestným předsedou biskupského kolegia“ a nemá právo něco nařizovat. Mnozí rakouští faráři vyzvali k otevřené neposlušnosti vůči Sv. stolci, stejně tak i němečtí, irští apod.

Katolická církev se tak stává jedinou institucí světa, jež toleruje, aby přímo v jejím nitru a v jejích zařízeních se mohly hlásat názory, které její oficiální nauce nejen odporují, ale přímo ji potírají a vyzývají k revoltě. Těžko si představit situaci, že by na muslimské univerzitě pro formaci budoucích imámů profesor tvrdil, že údajné zjevení

archanděla Gabriela Mohamedovi je „mýtem“ Jak dlouho by tam asi zůstal? Ani vteřinu, naopak by riskoval svůj život, neboť „urazil proroka“ Na katolických školách se však může bez jakéhokoliv postihu učit, že Kristovy zázraky jsou „legendami“ Rovněž tak je absurdní myšlenka, že by v době existence Sovětského svazu si vyučující na fakultě „vědeckého ateismu“ v Moskvě dovolil říct, že dějiny bezbožectví jsou poznamenány masovými genocidami (i když je to pravda). Nejen že by okamžitě vyletěl, ale také putoval do gulagu. Na katolických učilištích může ale každý pedagog vytrubovat, že Katolická církev má na svědomí ty nejodpornější zločiny, ačkoliv to pravda není a lze to snadno dokázat (pokud tady došlo ze strany katolíků ke hříchům, tak jsou nesrovnatelné s hříchy těch ostatních). A jestli se někdo domnívá, že na svobodných, demokratických školách Západní Evropy a Severní Ameriky je to jiné, tak připomínám, že ve Francii loňského roku byl vyhozen profesor Isnard ze státního lycea bez možnosti budoucího návratu do školství jen proto, že před žáky mluvil o potratech jako o zločinech, což odporuje oficiálním učebním osnovám. Naši odpůrci nedovolí podkopávat své instituce a svou nauku zevnitř ani ve snu, my katolíci však ano.

Dostáváme se žel do podobné situace jako protestanté na přelomu 19. a 20. století. Ti s nadšením přijali osvícenskou ideologii a nauky německé klasické filozofie (Kant, Hegel, Schleiermacher, Nietzsche atd.). Domnívali se – a také to otevřeně hlásali – že to znamená „obohacení křesťanství“ Aby se přizpůsobili těmto myšlenkovým systémům a byli náležitě „moderní“, začali jejich biblisté popírat vše nadpřirozené v Písmu sv., došlo i na zázraky Kristovy. Dnes v protestantském prostředí pouze tzv. „fundamentalisté“ z řad evangelikálů nebo letničních věří v Ježíšovy zázraky, u klasických denominací luterského nebo kalvínského typu představují takoví vzácnou výjimku. Luther a Kalvín by své následovníky nepoznali, nejspíš by je hnali bičem.

Pokusy infiltrovat tímto způsobem také katolickou církev narazilo na radikální odpor papežů bl. Pia IX., Lva XIII. a sv. Pia X., kdy zejména Pius X. svojí encyklikou „Pascendi...” a dekretem „Lamentabili...”

odsoudil bludy tzv. modernismu. Kněží a laičtí vyučující na katolických školách museli povinně skládat antimodernistickou přísahu, bludaři hlásající hereze „přizpůsobení se světu“ i za cenu zředěného výkladu dogmat a popření zázraků Písma sv. museli odejít. Autenticita katolicismu tak zůstala zachována.

Bohužel revoluční vření v Církvi po II. Vatikánském koncilu, způsobené mylným a scestným výkladem některých jeho dvojznačných formulací, vyvolalo v Katolické církvi podobný efekt jako u protestantů. Sv. Pius X. by dnes nad svojí Církví žalostně lomil rukama. Podle nejrozličnějších anket v západních zemích jen 30-40 % tamních katolíků věří v zázraky panenského zrození a Zmrtvýchvstání Páně, ještě méně jich uznává reálnou přítomnost Kristovu v oltářní svátosti a necelých 10 % souhlasí s morální naukou o hříšnosti každého mimomanželského sexu, antikoncepce a potratu, zhruba stejný počet věří v ďábla, peklo a možnost věčného zatracení. Lze se divit, když jim duchovní z kazatelen a laičtí učitelé náboženství ze školních kateder neustále vtluckávají do hlav opak katolické nauky? Je potom taková církev ještě katolickou?

Nic se ale ve světě neděje náhodně. Nepřátelé Církve již před více než 100 lety pochopili, že když se nepodařilo zlikvidovat ji krvavým pronásledováním, má podstatně lepší šanci jiná taktika: rozložit ji zevnitř. Vzácný a ušlechtilý biskup z německého Řezna Mons. Rudolph Graber napsal na konci 20. století svoji knihu „Athanasius“ (u nás vydala Matice cyrilometodějská), kde líčí všechny tyto pokusy od křesťanského starověku až po poslední dvě staletí, kdy takové snahy se staly u nepřátel Církve prioritou. Do řad pravé Církve Kristovy pronikli svobodní zednáři, bolševici, vyznavači New Age aj., s jedinou snahou: dosáhnout příslušného svěcení a postavení a využít toho k destruktivní činnosti. Největší nepřátelé Církve se tedy dnes nenacházejí mimo ni, nejsou to otevření a zjevní mohamedáni, komunisté, liberálové, zednáři apod., ale jsou to ti, kteří pro ně pracují uvnitř Církve v kněžském rouchu nebo na postu učitele katolické školy či redaktora katolického periodika. To konstatuje i Panna Maria ve svých

poselstvích omilostněným duším, nejzřetelněji v církevně uznaném zjevení v japonské Akitě v 70. letech 20. století.

Nám, katolickým věřícím, ovšem nezbyvá, než se ptát: Jak tyto skryté nepřátele poznáme, abychom se před nimi mohli chránit? Odpověď není nijak složitá: jakmile katolík uslyší od duchovního nebo od laického učitele náboženství blud, tak si může být okamžitě jist, o co jde. Dotyčný nemusí být přímo vědomým a skrytým nepřítelem Církve, mnoho je takových, kteří v seminářích a na fakultách nasákli současným heretickým neomodernismem skrz naskrz, nicméně když ani po rozhovoru, který mu nabídneme, není ochoten korigovat svůj postoj, potom nezbyvá, než v zájmu ochrany čistoty své víry s ním dále nekomunikovat a najít si pravověrného kněze, věrně oddaného katolické nauce. Díky Bohu takových je pořád ještě dostatek, což lze pokládat vzhledem k současné celkové atmosféře za zázrak. Někteří heretikové jsou ale natolik rafinovaní, že od nich bludy v kázání nebo při výuce neuslyšíte. Staré české přísloví však říká „šídlo v pytli neutajíš“ – a má pravdu. Pokud kněz slouží nedbale mši svatou, nebo dává najevo pohrdání klasickou spiritualitou, jakou je adorace před Nejsvětější svátostí nebo modlitba růžence, tak platí totéž, co u předchozího konstatování: zvolit si jiného, který tyto formy zbožnosti ctí a sám je praktikuje.

Někteří čtenáři se ale zcela určitě zeptají: Proč Bůh dopustil takový rozvrat ve své Církvi? Správnou odpovědí je pouze zpětná otázka: Proč obviňujete Boha, který dal každému člověku možnost svobodného rozhodnutí včetně údů své Církve, laiků, duchovenstva i biskupů? Jestliže oni dali přednost pohodlnějšímu a snadnějšímu životu podle pravidel tohoto světa, aby se mu zalíbili, před náročnějším životem vyznavače Kristova, jenž má být „znamením, jemuž budou odporovat“, potom to Bůh respektuje, i kdyby se jednalo o veškerou církevní hierarchii. Respektovat ale neznamena souhlasit. Bohu se to nelíbí a je nad tím rozzloben právě tak, jako se hněval ve Starém zákoně nad vyvoleným národem, když koketoval s pohanskými božstvy. Tenkrát přišly na Izrael tresty. Přijdou i na jeho Církev za tato mnohá pohoršení hereze a odpadu?

Ve Starém zákoně Bůh posílal svému lidu proroky. Posílá je i dnes své Církvi. Je jich naštěstí tak obrovské množství, že jmenovat aspoň některé by bylo křivdou vůči těm, kteří by se na tento „seznam“ nedostali. Jsou to vynikající papežové 20. století, bránící katolickou věrouku a morální zásady a čelící odvážně bezbožným totalitním ideologiím, majícím na svědomí miliony mrtvých. Jde také o řadu mystických duší, obdařených stigmaty nebo jinými zázračnými znameními (jež jim působí značné utrpení), které tlumočily Církvi i světu varování nebes, když nebudou dbát Božích přikázání. Jedná se též o statečné biskupy, kněze, teology, katolické pedagogy nebo publicisty, kteří, ač pronásledováni od neomodernistických nositelů autority v Církvi, hlásají autentickou katolickou nauku „vhod i nevhod“, v poslední době se stává nejaktuálnější kauzou obrana nenarozeného života a rodiny.

Největším prorokem, jehož Pán posílá v posledních desetiletích Církvi, je bezpochyby Panna Maria. Nejde pouze o její četná zjevení v minulém století, především ve Fatimě, ale i o jiné akce, vykonané z jejího popudu. Letos v létě ochránci nenarozeného života uspořádali například tzv. „Pouť od oceánu k oceánu“ kopie ikony Matky Boží z polské Čenstochové. Panna Maria několikrát v historii vyprosila pro polský národ, který se právě před tímto obrazem vroucně modlil, od Boha zázrak v okamžicích maximálního ohrožení. Čenstochovská Madona putovala z ruského Vladivostoku až do portugalské Fatimy, koncem srpna navštívila také naši vlast, kde se jí obětavě ujalo české Hnutí pro život. Všechny obřady s tím spojené se nesly v duchu obrany autentické katolické nauky o těžkém hříchu a zločinu umělého potratu a eutanazie, o nerozlučitelnosti manželství a nepřípustnosti homosexuálních svazků, o nezastupitelné roli monogamní rodiny, o poslušnosti katolickým dogmatům a Božím přikázáním. Panna Maria se tak stala touto poutí pro celou Evropu prorokyní poslanou samotným Pánem. Velké zástupy věřících a početná účast kněžstva jsou dobrým znamením, že toto proroctví naší nebeské Matky nepadlo do kamenité půdy. Jedná se o počátek velkého obratu v Církvi, o její obrození?

Kéž Bůh dá! K tomu ale reálně dojde až poté, kdy příslušné církevní autority povedou se zastánci heterodoxních názorů v pastorační a na školách, kteří se neustále zaklínají slovem „dialog“ (mimořádně: Pán Ježíš tohoto slova v evangeliu ani jednou nepoužil), pouze jeden jediný možný a přípustný dialog: Buď veřejně odvoláte své hereze, nebo nebudete moci nadále vykonávat své poslání jménem Církve. Buď se zřeknete svých tezí o „legendách“ v Novém zákoně, o pouhé „symbolické“ přítomnosti Krista v Eucharistii, o „nepotřebnosti“ mariánského kultu, o bezhříšnosti potratu, homosexuality, mimomanželského sexu a eutanazie, nebo se s vámi budeme muset rozloučit. Až se povede s těmito lidmi takový a žádný jiný dialog, bude to jasná známka, že Církev prožívá svoji obrodu. Věříme, že k tomu dojde, Pán jí přece slíbil, že s ní bude až do konce světa a brány pekelné ji nepřemohou!

Katolické principy pro volby

PhDr. Radomír Malý

Katolíkům v Čechách, na Moravě a ve Slezsku by mělo být (žal často není) jasné: do Parlamentu ČR nelze volit politické subjekty nebo osoby, které nezastávají v otázce ochrany nenarozeného i končícího života, manželství a rodiny katolický postoj. Jak je tomu ale s volbami komunálními a s volbami do krajských zastupitelstev, která o těchto záležitostech nerozhodují, neboť ty nejsou v jejich kompetenci? Smí tedy dát katolík svůj hlas kandidátovi, jenž například hájí dovolenost potratu nebo legitimitu homosexuálního soužití?

Logicky by odpověď měla znít kladně. Jenže pozor, je to hluboký omyl! Samozřejmě krajská a komunální zastupitelstva o legalitě interrupcí, homosexuality nebo eutanazie nerozhodují, zabývají se hlavně praktickými problémy obce nebo regionu, ale dám-li politikovi,

který zastává pro mě jako pro katolíka nepřijatelné etické názory, svůj hlas, vyjadřuji tím nepřímo podporu i těmto názorům. A nejen to. Pokud se tento člověk dostane do zastupitelstva, posílí svoji politickou pozici, což mu umožní v pozdějších parlamentních volbách snadněji se umístit na kandidátku. A v parlamentě už o morální otázky skutečně jde.

Proto je pro katolíka otázkou svědomí nedat hlas propotratovým a progejovským politikům ani v krajských a v komunálních volbách. Jenže jsou ještě dnes nějakí jiní? Existují regiony, zejména na Moravě a ve Slezsku, kde se ještě vyskytují relativně nábožensky zachovalé obce. Tam není problémem volit např. KDU-ČSL a zakroužkovat kandidáta hájícího katolické principy, lze však volit i jiný subjekt, pokud taková osobnost za něj kandiduje, důležité je ale zakroužkovat ji. Co má ale katolík dělat v regionu, kde je religiozita slabá a na kandidátce žádné strany (ani KDU-ČSL) se nevyskytuje nikdo, jenž by hájil katolické pozice? Přiznávám, že odpověď je tady nesnadná. Přesto řešení, jež jsou v souladu s katolickým svědomím, existují.

Někteří katolíci nejdou volit vůbec. Není koho, říkají. Často mají pravdu. I toto může být někdy dobrým řešením, má ale jedno úskalí. Ignorováním voleb přispívá katolík v našem perfidním systému k tomu, že neodevzdané hlasy propadnou ve prospěch velkých politických stran, z nichž všechny, jak známo, jsou poznamenány propotratovou a protirodinnou ideologií a také korupčním prostředím. Totéž platí i v případě volby maličké strany, u níž je zřejmé, že se nikam nedostane.

Lze vybrat i jiný postup: Mezi kandidáty, ať už náleží k jakémukoliv politickému subjektu, najít takového, jenž sice není proti interrupcím, ale není ani pro ně, nemá prostě v této věci jasno a nezabývá se tím, což představuje rozdíl proti jiným. Samozřejmě ani s takovým postojem nelze souhlasit, nicméně volba tohoto politika, i když nekatolíka nebo nevěřícího, je přece jen v plejádě současné zkázy mravů nejmenším zlem. Nejlépe je hledat takového kandidáta, pokud jde o volby na komunální nebo krajské úrovni, ne v politické straně, ale v nějakém regionálním čistě funkčním sdružení, jež je ryze

pragmatické a nikoli politické, na komunální úrovni jsou to např. různá „Sdružení pro město“ apod. Taková seskupení nemají totiž na rozdíl od politických stran žádnou ideologii.

Nicméně i toto řešení má své trhliny. Politik, zastávající v morálních otázkách „neutrální“ stanovisko, může díky komunálním nebo krajským volbám posílit svou pozici a dostat se později do Senátu nebo do Sněmovny. Tam potom, když dojde na otázku např. eutanazie nebo homosexuálních sňatků, se octne pod tvrdou masáží svých poslaneckých kolegů a kolegyň, aby hlasoval v rozporu s přirozeným mravním zákonem. Nemá-li pevný postoj, vyplývající z víry, přizpůsobí se tomuto nemravnému trendu, protože nechce mít problémy. Proto je přece jen v některých případech lepší první varianta, tj. nejít k volbám vůbec. Není však optimální. Pro volby do Poslanecké sněmovny, Senátu a letos poprvé i do krajských zastupitelstev si lze vyřídit na obci voličský průkaz, odcestovat do oblasti, kde kandiduje člověk s katolickými zásadami, a odevzdat svůj hlas jemu. Tak jsme to praktikovali v případě dr. Jiřího Karase, jenž kandidoval v minulosti do Sněmovny za obvod Třebíč. Sjížděli jsme se tam zeširoka zdaleka, abychom jej volili.

Začátkem příštího roku nás také čekají prezidentské volby. Jedinou prozatím známou osobností, která zastává plně katolické pozice, je pan dr. Jiří Karas. Sežene-li 50 tisíc podpisů, požadovaných k oficiálnímu zařazení mezi prezidentské kandidáty, pak je pro katolíka jasné, koho volit. Když je nesežene, tak bude nezbytné dotázat se kandidátů, kteří požadované podpisy získali, na jejich postoj ke klíčovým morálním otázkám. Najde-li se mezi nimi někdo s názory identickými s přirozeným mravním zákonem a katolickou etikou, rozhodování se stane jednoduchým. Nenajde-li se takový, je skutečně lépe k prezidentským volbám nejít.

Nicméně vraťme se obecně k volbám jako takovým. V každém volebním obvodu mohou vypadat kandidátky různě, proto nelze dávat jednoznačné podrobné recepty. Nicméně nikdy není v souladu s katolickým přesvědčením a s věností Kristu dát svůj hlas

propotrátovému politikovi – a to ani v krajských a komunálních volbách. Možná někdo namítne: Ale jsou přece i jiná zla, ne pouze potraty. Ano, jenže viděli jste už někdy politika, který obhajuje potraty a homosexuály, jak statečně bojuje proti tunelování a korupci? Já ne. Spíš naopak právě ti nejhorlivější zastánci potratů, sodomie a eutanazie jsou nejvíce zkorumpovaní.

Objeven originál filmu „Quo vadis?“

Ve vatikánském archivu byl objeven originál italského filmu „Quo vadis?“, natočeného r. 1924 režisérem Gabrielem d'Annunziem. Jde o filmové zpracování známého Sienkiewiczova románu z doby pronásledování prvotních křesťanů. Měl ve 20. letech obrovský divácký úspěch. Jeho originál se poté ztratil, teprve letos byl znovu nalezen.

Kath. net, 7. 8. 2012

Podivná pětka z biologie

Jeden žák základní školy ve švédském Stockholmu, jehož prospěch byl vždycky vynikající, propadl letos z biologie. Prohlásil totiž při zkoušení, že homosexualita je nenormální a odmítl toto své přesvědčení odvolat. Učitel mu dal nedostatečnou s odvoláním se na učební osnovy, které prohlašují sodomii za „přirozenou“ formu sexuality.

Kath. net, 4. 8. 2012

Proč ho zvou?

Salcburská arcidiecéze v Rakousku pořádá každoročně tzv. Vysokoškolské týdny. Letos na nich přednášel známý americký religionista Joseph Casanova, pověstný svými útoky proti katolické církvi. Ani tentokrát nejednal jinak, i když přednášel na církevní půdě.

Podpořil ve svém vystoupení odbojnou Farářskou výzvu k neposlušnosti a řekl, že „laici musí převzít odpovědnost ve věci střetu společnosti a církevní morálky“, samozřejmě ve prospěch společnosti, jíž se prý musí církevní morálka „přizpůsobit“

Kath. net, 8. 8. 2012

Bývalá pornoherečka katoličkou

Donna d'Errico, bývalá americká herečka a fotomodelka pornografického časopisu Playboy, se veřejně zřekla svého dosavadního stylu života, poznamenaného sexem, alkoholem a dalšími neřestmi. Dnes je praktikující katoličkou a modlí se denně růženec, nosí škapulíř a se svými dětmi navštěvuje každou neděli mši sv. Zvláště si cení pravidelnou svatou zpověď a doporučuje všem, aby k ní chodili co nejčastěji.

Kath. net, 19. 9. 2012

Potrestán, protože se choval katolicky

Pater Carsten Cunard z německého biskupství Eichstaedt byl svými nadřízenými potrestán přeložením. Důvod? Odmítl udělit sv. přijímání ženě, která rozvedená žila s jiným mužem a odepřel svoji asistenci u tzv. „požehnání“ párům rozvedených a znovu sezdaných pouze na úřadě.

Kreuz. net, 18. 9. 2012

K jednomu novinářskému humbuku

Naše média převzala od těch světových senzační zprávu: Ježíš Kristus byl ženatý s Marií Magdalenou! Má to potvrzovat papyrus, objevený americkou profesorkou na Harvardu Karen Kingovou. Pochází z doby kolem r. 400 a je psán v koptštině, v jazyce, jímž se tenkrát mluvilo v Egyptě. Kingová tvrdí, že prý jde o opis nějakého

staršího dokumentu z 2. století. Nález je veliký asi jako kreditní karta a je na něm 8 řádků, na nichž jsou čitelná pouze některá různě rozmístěná slova, z nichž těžko můžeme rozluštit nějaký smysl. Podle Kingové jsou klíčová tato: „Ježíš řekl... moje žena... bude moci být mou učednicí... já zůstávám u ní...“

Známý německý apologeta Michael Hesemann napsal, že toto nedokazuje vůbec nic, což nakonec musela sama prof. Kingová, jinak aktivní feministka, konstatovat na vědecké konferenci. Podle Hesemanna není totiž jisté, jestli se vůbec jedná o Ježíše z Nazareta, protože Ježíš bylo tenkrát v Orientě běžné jméno. Mohlo jít o nějakého muže jménem Ježíš, který se chtěl věnovat poustevnickému životu, jak to bylo tenkrát mezi křesťany rozšířené. Někteří poustevníci, předtím ženatí, si brali někdy do poustevn i své manželky, aby se jim staraly o vaření, praní atd. Jméno „Marie Magdalena“ se tady vůbec nevyskytuje.

Hesemann ovšem nepopírá, že v té době některé sekty skutečně tvrdily, že Kristus byl s Marií Magdalskou ženatý, poprvé se to objevuje v apokryfním evangeliu Filipově z přelomu 2. a 3. století. Jsou to ale v tehdejší křesťanství pouze okrajové názory, hlásané heretickými odpadlíky, které v 1. a 2. století nebyly vůbec známy. Nový zákon, napsaný převážně očitými svědky Ježíšova života a apoštolská tradice naopak zdůrazňují jeho celibát.

Někteří badatelé ovšem – a není jich málo – považují zmíněný nález za falzifikát. Není pochyb, že papyrus opravdu pochází někdy ze 4. století, nicméně koptské písmo na základě lingvistického rozboru vyvolává podezření, že text byl napsán mnohem později, ne-li dokonce v současnosti, aby mohla být vyvolána mediální kampaň, že Ježíš byl ženatý a proto kněžský celibát nemá žádné opodstatnění.

Kreuz. net, 19. 9. 2012

Útok na dvě katedrály

V iráckém městě Kirkuku napadli muslimští fanatikové katolickou katedrálu. Umístili u ní bombu, která ji svým výbuchem vážně poškodila. Ke zraněním a obětem na životech nedošlo jen díky tomu, že se vše odehrálo v noci, kdy v chrámu ani v okolí nikdo nebyl. V pákistánském městě Hajdarábádu zase muslimští bojovníci stříleli na katolickou katedrálu z pušek, jedna osoba byla zraněna. Podle informací zveřejněných mohamedánskými organizacemi to má být „odveta“ za film „Nevinnost muslimů“, který vyznavači Mohamedovi chápou jako urážku svého náboženství, aniž berou v potaz, že Katolická církev mnohokrát tento film odsoudila.

Nasz Dziennik, 18. 9. 2012

Kláster Latrun poškozen

Kláster katolického řeholního řádu trapistů v izraelském Latrunu nedaleko Jeruzaléma byl v noci napaden a pomalován rouhavými protikřesťanskými hesly. Podle policie jde o dílo židovských extremistů. Akci odsoudil i místní rabín.

Nasz Dziennik, 5. 9. 2012

Církev musí opustit „dialog“

Kuriální kardinál německého původu a známý církevní historik Walter Brandmueller prohlásil na kongresu v německé Fuldě, že Církev v Německu musí konečně už najít cestu ze stavu odumírání a slabosti. To překoná pouze tím, když se vrátí k autentické katolické víře a opustí ideu dialogu, neboť v evangeliu o něm není ani slovo.

Kath. net, 18. 9. 2012

Čtyři křesťané zavražděni

Na předměstí pákistánského velkoměsta Karáčí byli fanatickými muslimy zavražděni 4 křesťané, 2 katolíci a 2 protestanté. Důvodem bylo, že nezaplatili tzv. harač, což znamená poplatek, který jsou křesťané podle muslimského zákona šariátu povinni platit mohamedánům. I když pákistánské zákony nic takového nepřipouštějí, radikální muslimové harač násilím vyžadují.

Nasz Dziennik, 18. 9. 2012

Volají po zákazu katolického náboženství

Novinář Ross Douthat z amerického listu New York Times se ve svém nedávném článku zastal katolické nauky v morálních otázkách a protestoval proti výzvám některých svých kolegů k postavení katolického náboženství mimo zákon. Důvod? Prý je „neslučitelné s lidskou svobodou“, protože potlačuje práva člověka svým požadavkem sexu pouze v manželství a nepřípustnosti potratů.

Kreuz. net, 10. 8. 2012

Oprávněné ultimátum

Kuriální kardinál Raymund Burke, pocházející z USA, prefekt Nejvyššího vatikánského soudního dvora, vyzval americké řeholnice, které založily organizaci na podporu požadavků kněžského svěcení pro ženy, zrušení celibátu a prý „lidštější“ sexuální morálky, aby buď v plném rozsahu akceptovaly katolickou nauku, nebo odešly.

Kath. net, 17. 8. 2012

92letá odzbrojila lupiče

92letá evangelická křesťanka z amerického Memfisu nakupovala v nákupním centru. Když naložila věci do svého auta, najednou se u ní objevil lupič s namířenou pistolí. Ona mu s klidem řekla: „Když mne zastřelíš, já přijdu do nebe, ale ty do pekla...“ Lupič se těchto slov zalekl a uprchl.

Kath. net, 17. 8. 2012

Přepadení centra pro rodinu

V americkém Washingtonu jistý mladík Floyd Corkins přepadl s pistolí v ruce sídlo křesťanské organizace na ochranu rodiny „Family Research Council“ a začal kolem sebe bezhlavě střílet. Strážce zranil do ramene. Důvodem byla podle jeho slov policii angažovanost tohoto centra proti potratům a homosexuálním svazkům.

Kath. net, 17. 8. 2012

Rusové přehodnocují svůj vztah k Leninovi

Ruský historik Vladimír Lavrov požaduje oficiální přehodnocení pohledu na V. I. Lenina a provedení nezávislé expertízy jeho života a politického působení. Ta podle něho jen potvrdí, že Lenin byl masovým vrahem a pachatelem genocidy, původcem terorismu a likvidátorem práv člověka. Lavrovovo stanovisko podporuje i ruská pravoslavná církev.

Nasz Dziennik, 30. 8. 2012

Syrští křesťané prchají

Již více než 1 milion syrských křesťanů pravoslavného i katolického vyznání uprchl ze země, nejvíce jich našlo útočiště v sousedním Libanonu. Syrští křesťané žijí v neustálém strachu o svůj život, nedávno dostal dopis s pohružkou smrti i jeden pravoslavný biskup hlavního města Damašku.

Nasz Dziennik ,30. 8. 2012

Policejní šikana obránců morálky

Kanadský protestantský pastor David Lynn během pochodu homosexuálů předčítal na ulici verše z Bible proti homosexualitě. Policie ho obstoupila a násilím odvezla pryč. Organizace na obranu života se spojily v hromadném protestu.

Lifesitenews. com, 31. 7. 2012

Stojí za tím touha po popularitě

Biskup v nezávislé republice San Marino na italském území Luigi Negri potvrdil katolickou nauku o neslučitelnosti katolického vyznání s členstvím v zednářské lóži. Řekl, že pokud jsou i někteří církevní hodnostáři v lóžích, tak je za tím nedostatečné vědomí vlastní identity a snaha dosáhnout mediální popularity a vlivu.

Radiovaticana, 30. 7. 2012

Protestují proti urážce

Koncert známé zpěvačky Madony ve Varšavě 1. srpna, v den výročí Varšavského povstání, byl podle arcibiskupa Henryka Hosera „rouhavý a vulgární“. Přes 55 tisíc mladých lidí se připojilo k internetové „Křížové výpravě mládeže“ proti tomuto vystoupení.

Kath. net, 3. 8. 2012

Zachraňuje děti

88letá Číňanka Liu Xyaoying zachránila v poslední době 30 dětí z kontejnerů, kam byly vyhozeny buď po nezdařilém potratu, nebo po nechtěném porodu, kdy se rodiče chtěli novorozence zbavit. Tyto děti nabídla křesťanským charitativním organizacím.

Nasz Dziennik, 3. 8. 2012

Ateismus je překonán

To tvrdí německý profesor Norbert Hoerster, jeden ze zakladatelů tzv. Nadace Giordana Bruna, jež si klade za cíl rozšiřovat ateismus mezi širokými vrstvami obyvatelstva. Tento muž z organizace vystoupil, protože nesouhlasí s podvody, jichž se toto sdružení ve své propagandě dopouští. Krom toho dospěl k názoru, že ateismus již neodpovídá poznatkům současné vědy.

Mitteilungsblatt, 1/2012

„Víra je poklad, který se nedá ničím zaplatit. Každá generace je zavázána předat ho té další a získávat srdce pro Ježíše Krista....“

Sv. Otec Benedikt XVI. biskupům USA na audienci 5.5.2012

Modlitba před potratovou klinikou

V americkém městě Columbus tamní katoličtí seminaristé v čele se svým regentem se pravidelně modlí před místní potratovou klinikou. Regent James Wehner řekl: „Pro seminaristy je důležité, aby viděli síly zla, které ve světě působí a učili se jim čelit na základě síly své víry. Nejdůležitějším prostředkem je modlitba.“

Information FMG, 8/2012

„Nasadili jsme antikoncepci vlastní budoucnosti“

Emeritní biskup rakouské diecéze Feldkirch Mons. Elmar Fischer řekl, že odmítnutí encykliky Pavla VI. „Humanae Vitae“ r. 1968, požadující zákaz umělé antikoncepce, tehdejšími německými a rakouskými biskupy, byla obrovskou chybou. „Nasadili jsme antikoncepci vlastní budoucnosti!“, prohlásil dále biskup Fischer a uvedl, že ve vyspělém světě konzumuje antikoncepční pilulky minimálně 140 milionů žen, což znamená silné omezení porodnosti a vymírání kdysi křesťanských národů.

Information FMG, 8/2012

Svoboda svědomí ohrožena

Kanadští biskupové ve svém květnovém pastýřském listu napsali, že svoboda svědomí je v jejich zemi vážně ohrožena. Upozorňují na odnímání licence lékárníkům, kteří odmítají prodávat antikoncepci, propouštění úředníků, vzpírajících se „sezdávat“ sexuální páry a vyhazování z práce zdravotníků, nechtějících dělat potraty nebo při nich asistovat.

Information FMG, 8/2012

Ochrnutý katolík obětoval život při záchraně dítěte

Čínský katolík Wu Wen De z provincie Hebei, od dětství ochrnutý, přispěchal na svém invalidním vozíčku na pomoc dívce, kterou napadl zločinec, okradl ji a chtěl znásilnit. Děvče křičelo, Wu je uslyšel a odvážně se postavil proti útočníkovi. Ten Wu Wene ubodal nožem. Celému hrůznému divadlu přihlížela řada lidí, kromě Wu Wena však nikdo nezareagoval a neposkytl dívce pomoc.

Information FMG, 8/2012

Generální vikář protestuje

V rakouské diecézi Graz generální vikář Heinrich Schnuderl vyjádřil politování nad šokující zprávou, že někteří rodiče a kmotři po udělení svátosti biřmování přivádějí své dospívající syny do nevěstinců, aby prý „zakusili, že jsou už dospělí“ Mons. Schnuderl připomenul, že tito rodiče těžce hřeší a urážejí Pána Boha rouháním.

Information FMG, 8/2012

Naše poznámka: Je v pořádku, že generální vikář toto urážlivé zneuctění svátosti biřmování odsoudil. Položil si ale otázku, jak funguje v jeho diecézi formace biřmovanců, jejich rodičů a kmotrů, když se mohou díť takové ohavnosti?

Panna až do manželství

29letá americká překážková běžkyně a účastnice olympijských her Lolo Jonesová prohlásila, že chce zachovat panenství až do uzavření manželského svazku. „Je to někdy těžší, než trénink na olympiádu,“ řekla. „Měla jsem mnoho příležitostí a mnoho pokusů.“ Panenství považuje za největší dar, který by jednou chtěla svému muži dát.

Information FMG, 8/2012

Vnuk krále Inků bude blahorečen

Biskupská konference latinskoamerické Bolívie brzy prohlásí na základě ukončeného beatifikačního procesu blahoslaveným Yupanquiho, vnuka krále domorodých Inků. Žil v 16. století, přijal křest a vytesal ze dřeva krásnou sochu Panny Marie, jež dodnes stojí na břehu jezera Titicaca.

Glaube und Kirche, 9/2012

Napodobitelky moskevských výtržnic

Tři ženy-hudebnice, odsouzené v Moskvě za urážku náboženství pro své rouhačské výtržnosti v tamním pravoslavném chrámu Krista Spasitele, vulgární anglický název jejich skupiny se sem nehodí vůbec napsat, proslulé svojí nestydatostí, např. veřejným předváděním soulože v hypermarketu, mají své následovnice a následovníky v Německu. Do katedrály v Kolíně nad Rýnem, kde právě 19. srpna celebroid mši sv. světící biskup Mons. Heinrich Koch, vtrhla maskovaná skupina dvou mužů a jedné ženy, která řevem a politickými popěvkami rušila bohoslužby. Policie je vyvedla a obvinila z rušení veřejného pořádku.

Glaube und Kirche, 9/2012

Pozor na „Lékaře bez hranic“!

Světová organizace „Lékaři bez hranic“, která má ve svém programu pomoc obětem válečných konfliktů a přírodních katastrof bez ohledu na národnost, rasu nebo barvu pleti, nabízí mj. také potraty. Přiznal to otevřeně jejich představitel v Německu Frank Doerner. Z toho ovšem vyplývá pro katolíka povinnost nepřispívat jim, když od nich přijde domů složenka. Finanční podpora „Lékařům bez hranic“ je ve skutečnosti podpora potratářům.

Glaube und Kirche, 9/2012

Umění bez náboženství? Nemožné!

Známý rakouský špičkový dirigent Franz Welser-Moest řekl v rozhovoru pro jedno internetové médium, že umění bez náboženství je něčím nemyslitelným. „Zkuste si představit Bachovu nebo Mozartovu hudbu bez náboženských motivů,“ prohlásil. Dále se vyjádřil, že ateismus není schopen něco podobného vytvořit, jeho vliv v kultuře a umění „vede k postupující kulturní degeneraci“

Glaube und Kirche, 9/2012

Ateismus ničí náš stát

Rozhovor s prof. Gerardem van der Aardwegem, psychologem, psychoterapeutem a katolickým spisovatelem, jenž má zásluhu na vyléčení řady homosexuálů z jejich protipřirozené náklonnosti:

Otázka: Čím jsou charakteristická holandská média?

Odpověď: „Může se zdát, že jsou svobodná, ale je to iluze. Jsou zcela kontrolována státním aparátem, což je znak totality. Média jsou podřízena ideologii politické korektnosti. Oficiální ideologie hlásá, že máme být ‘Evropaný’ a myslet ‘globálně’, běda myslet v kategoriích národních! Máme se cítit jako ‘občané Evropy’ nebo ‘občané světa’, což má velký význam, protože naše tradice, náš způsob vidění světa nebo chápání úlohy rodiny jsou úplně jiné než ty, které nám vnucuje tato nová ideologie.“

Ot.: Čím se vyznačuje tato ideologie?

Od.: „Je to ateistický a materialistický humanismus. Má své levé křídlo – tam jsou socialisté a zelení – a liberály, hájící svobodný trh. Názory na svět a společnost se ale u obou v zásadních bodech neliší. Navzájem se podporují a identifikují se s toutéž ideologií. V 50. letech jsme měli katolickou lidovou stranu, hlasovalo pro ni 35 % voličů, ačkoliv jsme protestantskou a nikoli katolickou zemí. Dnes by pro ni hlasovala, kdyby existovala, sotva 2 %.“

Ot.: Odkud se vzala tak rychlá změna?

Od.: „Nestalo se tak ze dne na den. Bl. Jan Pavel II. se v 80. letech zeptal skupiny holandských studentů: „Jak to, že v 50. letech Holandsko vysílalo do světa nejvíce misionářů, zatímco dnes je zemí, kde víra již téměř neexistuje?“

Podle mého názoru jednou z příčin je skutečnost, že kněží přestali věřit tomu, co učí. Začali relativizovat mnoho pravd. Kněží a biskupové mají obrovský vliv na společnost. Tak jako dříve věřící šli za nimi, když hlásali katolickou doktrínu, tak za nimi jdou i dnes, když hlásají relativismus a nabádají k postoji: „Jdi za tím, co ti diktuje srdce.“ Dalším krokem bylo masové rozšíření antikoncepčních pilulek v 60. letech. To úplně změnilo pohled na rodinu a také celou životní filozofii křesťanů. Oni dále chodili na mši sv., ale přestali se zpovídat. Postupně potom přestávali věřit v reálnou přítomnost Krista v Eucharistii. Je v tom určitá logika.“

Ot.: Počátkem krize se stal tedy relativismus?

Od.: „Naší zemí prošla kulturní revoluce. Když vznikala Evropská unie, měla jiné cíle než dnes. Jak ale dostala svou nynější podobu, přijala také ideologii ateistického a materialistického humanismu, kterou stále víc vnucuje všem svým obyvatelům. Kostely se vyprázdnily, lidé se stali křesťany jen podle jména. Časem začalo mizet i toto jméno. Stalo se tak proto, poněvadž zeslábla víra. Jsou sice i dnes lidé, kteří tvrdí, že věří v Boha „svým způsobem“, avšak není to víra spočívající na pevných základech a nehraje žádnou roli v jejich životě. Nová ideologie je jakýmsi pseudonáboženstvím opřeným o mýty.“

Ot.: O jaké například?

Od.: „Třeba o mýtus rovnosti. Nejde samozřejmě o rovnost duší, ale o zkresleně chápanou rovnost pohlaví a dokonce o rovnost sexuálních orientací. Je to čistý neomarxismus – i když velmi málo osob to otevřeně přiznává. Dalším mýtem je současná víra ve všemohoucnost vědy. Všechny humanistické manifesty, publikované například v USA lidmi politiky a byznysu, tvrdí: „Věda zachrání svět i nás.“ Zcela ignorují existenci nesmrtelné duše. Podle této ideologie je člověk vyvrcholením procesu evoluce, což je velice nebezpečné. To vše je vtlačováno do hlav

dětem ve školách. Rodiče tomu nemohou zabránit, děti do škol posílat musí. Ty se ale v důsledku toho zcela uzavírají transcendenci.“

Ot.: Byla ze škol odstraněna výuka náboženství?

Od.: „V holandských školách se náboženství neučí. Musím dodat, že ani v kostelech ne. Máme v Holandsku už dvě generace lidí, kteří byli vychováni vlastně v ateistickém duchu. Učitelé dnešních škol patří ke generaci, jež byla formovaná právě v kritických 60. letech.“

Ot.: Co se stane, když se někdo odváží učit děti náboženství?

Od.: „Pokud to udělá učitel ve škole, ihned se objeví protesty ze strany jeho kolegů, rodičů, obce apod., takže takový kantor je vystaven bojkotu ze strany svých kolegů, překládání za trest na jinou školu nebo přímo vyhazovu. Proto učitelé nemají odvahu mluvit veřejně o Kristu.“

Ot.: A jak vypadá výuka náboženství ve farnosti?

Od.: „Její úroveň je velice nízká, podobně jako úroveň kázání. Homilie jsou všeobecné, např. že máme dobře vycházet se sousedy, jenže toto lze uslyšet všude jinde mimo kostel. Většina lidí, kteří ještě chodí do kostela, nemá žádné náboženské vědomosti.“

Ot.: Holandští křesťané prý nevěří ve věčný život...

Od.: „Naše společnost vůbec nevěří v existenci pekla. Věří maximálně v nebe, kam prý přijdou po smrti úplně všichni. Většina vyznává jakési morální hodnoty, nejsou to zlí lidé, ale absolutně nelze říci, že žijí ve shodě s křesťanskou morálkou.“

Ot.: Jak je to s účastí na nedělní mši sv.?

Od.: „Velmi bídne. Pouze asi 2 %. Holanďanů navštěvují v neděli katolické mše, jsou to převážně starší lidé. Existují sice farnosti, kde působí dobří kněží, věrni katolické nauce, je to ale kapka v oceánu.

Mladí lidé se vůbec nezajímají o duchovní život. Nežijí v reálném světě, zajímá je daleko více určitá atmosféra než skutečnost. Hledají hlavně zábavu. A ti mladí, kteří hledají hlubší hodnoty a zajdou do kostela, když uslyší kázání na obvyklé úrovni, jež se nedotýká jejich svědomí, odcházejí odtud neosloveni. Jediným řešením situace by bylo jasné a čitelné zvěstování zásadních katolických pravd: „Existuje Bůh ve třech Osobách“, „Kristus je Bohem“, „Katolická církev byla jím založena“ Samozřejmě první reakcí by bylo kroucení hlavou: „To je přece nesmysl,“ „Toto je středověká mentalita“ apod. Takové reakce je ovšem třeba přijímat s klidem a pokračovat dál. Následující etapou u některých lidí bude určitě pozastavení se nad tím, přemýšlení a kladení otázek, což může skončit konverzí, jak se už v některých případech stalo. Jenže mnoho biskupů a kněží si toto neuvědomuje.“

Ot.: Napsal jste knihu o očistci „Prosící duše“ Otevřelo to někomu oči na existenci trpící církve?

Od.: „Ta kniha v Holandsku pronikla pouze k úzkému okruhu čtenářů. Byla publikována v malém nakladatelství a tisk jí nevěnoval mnoho místa. Nemohu říci, že by vyvolala zemětřesení, ale z různých stran ke mně pronikly hlasy o její pozitivní odezvě. Někteří lidé se dokonce po jejím přečtení začali modlit za duše v očistci, což dříve nedělali. Nicméně nežijme v iluzi! Ateistickou společnost, jakou je holandská, nelze obrátit během několika dní.“

Ot.: Co ale dělat v dlouhodobé perspektivě?

Od.: „Kdybychom měli katolická média, mohlo by to pomoci. Důležitá je také nauka. V holandských školách se podává lživý výklad dějin. Podle něj civilizace začala teprve Francouzskou revolucí, předtím byly jen temno a zaostalost. To je ovšem lež, přece veškerá věda započala na středověkých katolických univerzitách! Neběží přitom jen o falšování historie, ale též filozofie a psychologie. Současná psychologie je plná novopohanských mýtů.“

Ot.: Na příklad?

Od.: „Mýty na téma člověka jsou odvozeny od popření existence nesmrtelné duše. Dalším krokem je negace existence svědomí. Mnoho dnešních psychologů např. říká, že pocit viny je něčím, co jsme se naučili, proto prý změna legislativy a výchovy odstraní i pocit viny. Jenže to je nesmysl, protože pocit viny je naprosto nezávislý na legislativě, výchově, času a prostoru, v němž žijeme. Současná psychologie se snaží popřít u člověka všechny touhy směřující k náboženské sféře. Dále se jedná o rozšíření freudismu a teorie o potlačení pudů. Freud byl velice inteligentním šarlatánem. Mnoho psychiatrů a psychologů, kteří v mládí byli věřícími, ztratilo víru pod vlivem jeho teorie, kterou si osvojili. To má obrovský význam, neboť psychologie a psychiatrie hrají obrovskou roli v dnešní společnosti.“

Ot.: Jaké jsou důsledky toho?

Od.: „To, že lidé ztratili cit. Normální pocity a hnutí jsou výchovou potlačovány. Když se např. děti ve škole v rámci tzv. sexuální výchovy učí zbavovat přirozeného pocitu studu, učí se všeobecně „necitelnosti“ Když děvčata podstupují v 16 letech svůj první potrat, nemají později problém ve vztahu k eutanazii, protože se zbavila citu respektování lidského života. V naší zemi je eutanazie obrovským morálním problémem – i věřícím lidem chybí vnitřní odpor vůči

urychlování smrti starších osob. Jsme opět u výchovy. Když se děti učí, že embryo není člověkem, tak si z toho snadno odvodí, že člověkem není ani bezmocný stařec nebo stařenka. Tak se člověk výchovou zbavuje averze vůči zabíjení. Ideologové nové filozofie to dobře vědí.“

Ot.: Jak zastavit tento proces?

Od.: „Mluvit o něm jasně a bez vykrucování. Mnoho osob cítí, že procesy ve společnosti se ubírají špatným směrem, ale neví, proč se tak děje a v čem je problém. Když si najdeme čas, abychom to lidem vysvětlili, mnozí porozumí. Jenom se nesmíme bát nazývat věci pravými jmény. Nebezpečné procesy zašly příliš daleko a není čas na nějaké laskavé domlouvání, když nutno bít na poplach. Zásadní je tady úloha médií. Katolická média se mohou dostat k řadě lidí dobré vůle. Katolíci se nesmí bát hlasitě vyjadřovat své názory. Misionáři také nazývali věci pravými jmény. Když zvěštovali Krista, nebáli se říkat: „To, v co věříte, je špatné, není dovoleno uctívat demony.“ Dnešní jazyk by to označil jako „agresivní“ Přitom sv. Bonifác bral s sebou na misie sekeru a stínal posvátné duby. Lidem říkal: „Vidíte, nic se mi nestalo.“ Na těchto místech potom stavěl kaple. I my dnes musíme stínat „posvátné duby“ Nutno se ozývat proti lžím servírovaným dětem ve školách a mládeži na univerzitách a jasnou formou předkládat alternativu. To je úkol katolických médií, katolických učitelů a hlavně katolických rodin.“

Děkujeme za rozhovor.

Publikoval Nasz Dziennik, 9. 4. 2012, zkrácený překlad – rm

V Aigenu letos o eschatologii

PhDr. R. Malý

Každoroční teologická konference, pořádaná pravověrnými katolickými kněžími „Linzer Priesterkreis“ v čele s Dr. Franzem Braidem v rakouském Aigenu, byla letos věnována tématu eschatologie. Přednášející zdůraznili především ty body katolické nauky, které dnes nejsou „v módě“: existenci očistce a pekla, hříchu a reality věčného zavržení. Dr. Karl Wallner z rakouského Heiligenkreuzu podrobně rozebral teorii reinkarnace a poukázal na její logickou rozporuplnost. Jde o pověru, rozšířenou zejména v nové době. Prof. Anton Ziegenaus z německého Augsburgu se zase odvolal na vidění pekla vizionářů ve Fatimě, aby tak podepřel pravdu Písma sv., že v pekle je mnoho zavržených, není pravdou, že je „prázdné“, jak hlásají dnešní neomodernisté.

Prof. Manfred Hauke ze švýcarského Lugana zase nabádal ke střízlivosti v očekávání parusie, tj. příchodu Krista k poslednímu soudu. Podle předpovědi Písma sv. se sice již naplnily příznaky všeobecného odpadu, přírodních katastrof a hlásání evangelia všem národům, ještě však zbývá obrácení většiny židovského národa ke Kristu a objevení se Antikrista, jímž ve smyslu katolické nauky bude konkrétní člověk, ne organizace nebo instituce.

Pro život

Milan Křesadlo

Zkušenost registrovaná rozumem nás učí chovat se rozumně. Přesto vidíme, že libost často triumfuje nad rozumem. Kouříme, ač důsledky krátkodobého požitku bývají terminální. Proto přišel zákon zákazu kouření všude tam, kde náruživost jednotlivce může ohrozit druhé.

Působí na nás jak problematické chtíce, tak důležité pudy, jak pud/instinkt sebezáchovy a ten nejsilnější pro zachování života – sex. Ve své přírodní podstatě je vznešený a přináší naplnění, když slouží účelu. Všichni ale víme, jak je zneužíván.

Reformátoři všech věků se snažili, aby se člověk vyvaroval nedobrého, aby mohl žít šťastně. V naší době ale poznáváme, že celá škola „kazatelů“ vede společnost stranou, cestou zvrhlých učení a ideologií.

Frankfurtská škola „osvobození“, kterou založili Marcuse, Lukacs, Adorno, Horkheimer a Szasz kolem roku 1933, „vyzrála“ v poválečné Americe na sexuální výchovu a plánované rodičovství (Margaret Sanger). Prý, aby se lidská mláďata naučila znát, jak je to se vznikem života, a aby „člověk šťastně žil“. Jako materialisté ale odbourali cit a všechna jemná přediva a tajemství rodící se lásky a sexuální vztahu mezi chlapcem a dívkou. Předčasné „vědění“ udělalo mladé staré. Materialistům unikl proces prohlubování pozitivní role/vazby vášně sexu mezi mužem a ženou **pro život v lásce**. Ani si to v mládí neuvědomujeme, ale **život je neuvěřitelně dlouhý a krásný**, není-li tragicky přerván! Proto je rodina tak důležitá. Pěstuje a působí **dlouhodobě** na růst **všech** jejich členů v harmonii!

Vztah seznamování, známosti, kamarádství, přátelství, vzájemného obdivu a poznávání se vytratil proto, že jsme (vlivem falešných učení) ztratili rozměr života a co život vlastně je. Všichni vidíme, jak falešně působí feminismus, honba za kariérou, vidinou bohatství a lehkým životem vůbec.

Celý strhující a okouzlující vztah mezi mužem a ženou a ženou a mužem (!) byl nahrazen často jen vzruchem sexu na jednu noc, někdy nabuzeným pouze alkoholem či drogou. Jde o **vybičování smyslů sexu pro sex**. Technologie přinesla škálu pomůcek proti početí a farmaceutický průmysl vyvinul pilulky proti otěhotnění před a po sexuální extázi bez odpovědnosti.

Přes to všechno – a po padesáti letech sexuální výchovy ve školách – dochází ve Velké Británii ročně k 200 000 potratů! To čteme jako dvě stě tisíc nešťastně ukončených setkání mezi muži a ženami. 200 000 násilně ukončených vztahů mezi ženou a životem! Tragicky přetrženou životní událost, kdy žena je stvořitelkou. Nemluvě o její celoživotní duševní i tělesné jizvě a traumatu. S hrůzou se dovídáme o komerčně využitém „odpadu“, končícím v laboratořích kosmetického a farmaceutického průmyslu.

Jako vždy, nejsme-li uřiditelní doporučeními, vyučováním či náboženskými příkazy a zkušeností, musí přijít **výchovný civilní zákon**, tedy:

První zdravé početí nesmí končit umělým přerušením, potrat nesmí být pod nejvyššími tresty umožněn. V případě nezletilosti (či neschopnosti) rodičky musí péči o dítě přejmout rodina či stát. Samotný tento zákon nás naučí rozmýšlet se a povede k zodpovědnosti.

Londýn, 1. května 2012.

Z deníku pravoslavného kněze

Mgr. Libor Serafín Halík, Ph.D.

Svědectví Miloslava Pletánka od Apolináře v Praze

Zastávám názor, že pokud se chcete dozvědět pravdu, tak za ní musíte jít. V roce 1989 jsem se šel přesvědčit na Národní třídu, jak to vlastně je s těmi nepokoji na Václavském náměstí. Na toto náměstí nás tehdy onoho 17. listopadu nepustili. Místo toho jsem ten den dostal ránu pendrekem přímo mezi oči. O několik let později jsem měl sen, ve kterém jsem šel pustou Národní třídou a zpíval (ač to neumím) jako Pavarotti Ave Maria. Z toho snu si nejvíce pamatuji příjemný pocit u srdce. Z rány pendrekem si pamatuji to, že televize lže. O několik let

později jsem měl další sen, ve kterém jsem viděl vyschlou řeku. Na jejím dně bylo bahno a několik louží. Všude okolo byly suché stromy – otupená lidská svědomí. V tom snu jsem říkal dvěma dětem (chlapci a dívce), jaké to tady bylo dříve pěkné. Po roce 2000 jsem ve spolupráci s pravoslavnou církví vztyčil na svém pozemku v naší obci pravoslavný kříž k úctě prvního českého poustevníka i misionáře blahoslaveného Ivana. V té době jsem ještě netušil, jakou to má souvislost – budoucí setkání s L. Halíkem. Podobně jsem netušil souvislost nádherného zpěvu Ave Maria se současnými příjemnými pocity pokoje u srdce při modlitbě růžence před porodnicí, kde se provádí i umělé potraty. Byť je mi tam spíláno a vyhrožováno od několika neslušných lidí, pocity pokoje mě neopouští. V roce 2003 se v televizi začala objevovat zprávy o pravoslavném knězi Liboru Halíkovi, který se modlí žalmy u porodnice na Obilním trhu v Brně. Tyto zprávy byly už od svého začátku proti Božímu přikázání „Nezabiješ“ S tímto mužem jsem se poprvé potkal v Kotli, kam jsme jeli s přáteli Ivanem a Edou z naší farnosti podpořit poslance Karase. Protože Jan Pavel II. říká: „Pokud nějaká vláda schválí zákon, který odporuje víře, jsou křesťané povinni vznést proti němu námitky a neřídít se jím.“ Paní Jílková Halíkovi tehdy nedala slovo.

V srpnu roku 2004, po návratu z koupání u rybníka na Vysočině, jsem měl možnost strávit ještě několik dní dovolené se svými dětmi v Brně. Nedalo mi to a zašel jsem se přesvědčit na vlastní oči a uši, jak to vypadá, když se křesťan nestydí za svoji víru a modlí se hlasitě před nemocnicí přesto, že ví, že ho média mohou zesměšnit. Stál jsem jako stráž ve všední den s dvoumetrovým křížem, na kterém byla fotka nemluvnátka v desátém týdnu těhotenství, před nemocnicí na Obilním trhu v Brně. Po hodině se ke mně přidala manželka se třemi dětmi. Stáli se mnou sotva pět minut, když se z okna vyklonila žena v bílém plášti a spustila: „Vy se nestaráte o vlastní děti! Měl byste je vzít k vodě. Odvedte je hned pryč, nebo zařídím, že vám je odebere sociálka!“ Děti, když ji uslyšely, začaly hrůzou brečet. Mou manželku její slova hluboce ranila. Kněz Libor Halík mě uklidňoval, ať si z nadávek a hrubostí zdravotnického personálu nic nedělám. On je slýchá denně. Nedávno mu přednosta kliniky oznámil, že ho nechá umlátit před vraty

nemocnice. Tehdy mě napadlo, proč se modlí u nemocnice tak málo žen. Je to proto, že většinou muži lépe snáší urážky a fyzické útoky. Později mi to osobně potvrdil katolický kněz Philip Reilly, když o tom mluvil v souvislosti s válkami, do kterých šli naši předkové, aby bránili své děti, ženy, rodiny i národ. Večer jsme se s ženou modlili za naše děti. Druhý den jsme stáli celá rodina v modlitbě u porodnice. Ten den jsem poslal příteli vladykovi Kryštofovi sms-zprávu: „Máte skvělého kněze L. Halíka. Nestydí se za svoji víru, modlí se za nenarozené. Tento statečný muž, navzdory urážkám a osobním útokům, brání život. Satan zuřil, potratáři mi vyhrožovali před dětmi, že pokud neodejdou, že je odebere sociálka. Druhý den jsme chválili Boha, satan se schoval na druhý konec pekla.“ Arcibiskup hned večer odpověděl takto: „Milý bratře, všichni jsme moc rádi. Bohu děkujeme také za Vás a Vaši rodinu, že nám rozumíte. Váš + Kryštof.“ Než jsme odjeli z Brna domů, pozval jsem Libora k nám s celou jeho osmičlennou rodinou na dovolenou do Českého krasu. Když přijeli, týden jsme se modlili a povídali jsme si s Liborem dlouhé hodiny až do noci.

Patnáct slibů Královny růžence

Blahoslavený Albanus von Rupe, výborný kazatel sv. Růžence řádu dominikánů obdržel od Matky Boží příkaz, aby podpořil a rozšířil modlitbu sv. Růžence. Panna Maria slíbila mnoho milosti těm, kdož se svěří do její ochrany. Tyto milosti byly vypočítány v dílech sv. Albana a jsou známy pod názvem „Patnáct zaslíbení“

1. Ti, kteří mi budou modlitbou sv. Růžence sloužit, dostanou zvláštní odměnu.
2. Těm, kteří se budou sv. Růženec modlit, slibuji svou zvláštní ochranu a velké milosti.
3. Modlitba sv. Růžence je nejmocnější zbraní proti peklu. Vymaže hříchy, prohřešky a vymýtí mylná učení.

4. Tato modlitba nechá vypučet ctnosti a svatá díla, vyprosí od Boha mnoho slitování a pohne hříšníky, aby se vzdali marnivé lásky k světu, a vzbudí v nich lásku k Bohu a touhu po věčných věcech. Duše budou těmito prostředky velmi posvěceny.
5. Duše, která se mi v modlitbě sv. Růžence svěří, nebude nikdy zatracena.
6. Kdokoliv se zbožně pomodlí sv. Růženec a bude rozjímat jeho tajemství, toho neštěstí nerozdrtí, ani nezakusí Boží trest, ani ho nepřekvapí náhlá smrt. Bude-li nepolepšitelný hříšník, obrátí se, když bude spravedlivý, vydrží v milosti a dostane se mu věčného života.
7. Ti, kteří se modlí Růženec soustředěně, nezemřou bez svátosti.
8. Chci, aby ti, kteří se Růženec modlí, měli v životě i ve smrti světlo milosti a zásluhy svatých.
9. Denně vysvobozuji z očištění duše těch, kteří se s vírou modlili Růženec.
10. Práví synové a dcery mého Růžence se v nebi těší velké slávě.
11. O cokoliv budeš při Růženci prosit, toho se ti dostane.
12. Těm, kteří se budou snažit o rozšíření Růžence, budu pomáhat v jejich nouzi.
13. Od svého Božského Syna jsem si vyprosila, že všichni, kteří jsou v mém růžencovém bratrství zapsáni, budou mít v životě i ve smrti spolubratry.
14. Ti, kdo se můj Růženec modlí, jsou mí synové a dcery, bratři a sestry Ježíše Krista, mého jednorozeného Syna.
15. Pobožnost sv. Růžence je znamením vyvolení.

Františkánská suita

P. Karel Dachovský

1)

Pater Bárta koupil dost dobrý gramofon.

Měl pak dost desek,

některé jsem přinesl já.

Také oratorium Jana z Arku na hranici

od Arthura Honnegera. Byl to silný zážitek,

nejvíc mě upoutalo vytí vlků

na začátku skladby.

Bártův klášter byl ostrůvek

v ateistickém moři,

obklopen paneláky.

Ale k svaté Johance z Arku.

Dnes by ji zavřeli do blázince –

Za ty hlasy svatých Michaela, Kateřiny a Markéty.

Rozhodně to nebyla tichá osoba,

Dost byl slyšen její pronikavý hlas

silnější než to vytí vlků.

Zažila chvíli nedůvěry,

zažila bitvu, zažila slávu –

ale ta nebyla tak opojná
jako bylo těžké její brnění.

Nikdo nezakusil takové utrpení jako Kristus,
ale tomu pomáhali nadnášet kříž andělé,
trochu také Šimon z Kyrény.

Jak však změřit utrpení na lékárnických vahách?

Jak měřit ostří sedmi mečů

v srdci panny Marie?

Některé pilovali vejplů,

svlékali z kůže

a smažili na roštu jako Vavřince.

Ten se tomu v síle Ducha Svatého smál.

Nesmála se Panna orleánská.

Snad více než zima a hlad

a nenávistné pohledy

bolel pohled na církevní osoby.

Vyslýchali ji mniši

a na popravu se přišel podívat

arcibiskup Pierre Couchon.

Děsný stres, ale nebylo to peklo.
Ještě je možná náprava mnohých,
dokonce všech.
Dokonce někteří nepřátelé
se za ni modlili,
žili v dost hrozném bludu,
že jsou na správné straně.
Byli tam i sympatizanti.
A sabotér kat,
který pod ni podložil vlhké dříví,
aby oheň čadil
a ona omdlela
zároveň s popálením celého těla.

Soud patří Pánu.
Ona však vidí víc
než jen svou katedrálu v Rouen.
Řekl bych, že jsme také v bitvě.

2)

Bylo to v adventu 1979.
Navštívil mě
v tajném klášteře Vrchlického 81

františkán Bárta

a řekl mi,

že nás česká druhé kolo pronásledování StB,

výslechy a domovní prohlídky.

Oznámil mi den mého svěcení v Erfurtu

na jáhna a kněze 8. prosince 1980.

Nějak jsem o tom nepřemýšlel

při našem pracovním vytížení.

Což o to,

teologii jsem měl skoro vystudovanou

tak na co čekat?

Ještě jsem nevěděl, co mi chybí.

dost jsme se společně modlili,

ale žádný růženec,

žádná křížová cesta.

Také jsem bral na lehkou váhu

asceticu seraficu.

Za čtrnáct dní jsem se nervově zhroutil,

deset dní před svými slavnými sliby.

Pak nastaly dny depresí,

ke všemu mi jeden františkán řekl,
že kvůli nemoci na mě
nevloží žádný biskup ruce.

Asi se to muselo přihodit.
Teologie nestačí,
je třeba ujít kus křížové cesty.

Chtěl bych se na věčnosti
setkat s františkánem Otcem Kosmou.
Ten se modlil,
když mě bylo nejhůř,
abych se stal knězem.
On věděl, o co jde.
Před svěcením ho zavřeli,
musel čekat sedm let
než statečný biskup Matoušek
pronesl ta vzácná slova
a pomazal ho posvátnými oleji.

3)

Otec Kosma byl lékař

a koupil vilu Vrchlického 81, Liberec.

Zde se staral o bratra Severina,

osmdesátiletého s rakovinou.

Hned vedle je kostel

svatého Antonína z Padovy.

Komunisté z něj udělali archív.

Otec Kosma hleděl toužebně na chrám

a modlil se,

aby ho dostala zpět Církev.

Nedožil se toho.

Nechtěl brát před smrtí

utišující prostředky,

takové to bylo pokání.

Rok jsem žil v tajném klášteře v Jablonci.

Vila byla napsána na mé jméno.

Ráno jsem po společném breviáři

často běhal s bratrem Antonem na tramvaj,

abychom stihli být včas v práci v Liberci.

Kvardián Otec Bárta
se mě jednou zeptal,
zda se budeme stěhovat
do Vrchlického nebo Kosma do Jablonce.
Šli jsme do Vrchlického.
Dosud tam drží eternitová střecha,
kterou jsme pomáhali dělat novou.
Švestky jsme vykopali,
nenesly ovoce,
nepamatuji se na to listí,
ale na ty kořeny.

Snad o mě františkáni
dobře mluví.
Zachránil jsem jim
klášter ve Vrchlického.

Divizny z Kalvárie aneb Cesta k tvému ohništi

P. Karel Dachovský

Pod stejným názvem vydal Milan Hodek novou sbírku Vladimíra Stibora.

Nepřišel jsem na to, proč se tak sbírka jmenuje ale básník má svou imaginaci, ale čím větší, tím to může být lepší poezie. Tato sbírka pokračuje v linii sbírek předchozích – stále podobný styl – ve šlépějích Vladimíra Holana. Úroveň básní je také stejná – tedy dobrá.

V básni „Van Gogh“ se objevuje užovka a napadlo mě srovnání s užovkou v básni Jana Zahradníčka. „Užovku“ řadí literární kritik PhDr. Jaroslav Med k vrcholu J. Zahradníčka, s čímž nemohu souhlasit. Nejlepší je „La Saletta“ – silnější dílo české poezie neznám, ovšem pozdější Zahradníčkovy skladby jsou také skvělé. Ale zpátky ke Stiborovi. Na první pohled by se zdálo, že nemá tak silná témata. Ovšem ani silná témata sama o sobě báseň nedělají. Je třeba také metafor a silné imaginace. V tom je síla Stiborova – metafory jsou neotřelé a jen krůček schází, aby nebyl řazen k velikánům, jako je třeba Holan. Vůbec metafoře se daří v současné české poezii.

Stibor byl dlouhé roky řidičem sanitky, tedy viděl dost utrpení. A to mohlo být silné téma. Je to patrné v básni „Co mi řekla sestra z chirurgie“, mluví se tam také o amputacích. Vladimír má teď velké zdravotní problémy. Prosím o modlitbu za něj. Věřím však, že vše překoná a bude pokračovat ve svém díle, které je útěšné a přináší světu krásu. Vše bude obohaceno o prožitek utrpení, které je jako dláto v ruce Michelangela. Ruce však zdrsní – je to přesně tak, jak píše Stibor v básni „Nosiči slov“: „Básníci vše vrací / na místo činu; / ruce jim často zdrsní / v povětrí cítí divočinu.“

Jak básníci bývají, je Stibor svobodomyšlný (báseň „Nejpřísnější zákazy“): „Zakázal bych / z vyšší moci úřední / tiskové mluvčí, / šedé eminence / i sluhý sluhů.“

Zvláštní je výpověď, zdá se, že to Vladimír opravdu zažil. Jde o mladé mentálně nemocné (báseň „Poslední služba v Tloskově“: „Pověz nám, / kdo v nebi chodí zalévat / pozemské stromy? / O tom nám dosud nikdo neřekl.“ I blázni mohou mít intuici. Mimochodem i mnoho tak zvaně „rozumných“ považuje i básníky za blázny, protože se nevěnují něčemu praktickému, co přináší peníze (čeští básníci si většinou vydání svých sbírek platí ze svého, už celkem dokončují svou devátou sbírku, ale ekonomická krize útočí, zatím nemám na její vydání).

Některé básně věnoval svým přátelům – básníkům (Karle Erbové, Viole Fischerové, Jaroslavu Hovorkovi a Janu Skácelovi).

Dosti zajímavé a trochu teologické je „Nebe“: („Mezi modlitbou, křtitelnicí a básní / není rozdíl“). Nějaké rozuzlení to však nemá, jde spíše o lyriku.

Básně „Vosička“ a „Ptačí píseň“ jsou františkánské a patří spíš už ke zmíněné „Užovce“

Obálku navrhla a sbírku ilustrovala jeho mladá dcera Luciána Stiborová, DiS. Opravdu zajímavé a pěkné. Luciána píše také básně a je hlavně malířkou a grafičkou. Pro mé nakladatelství navrhla už několik obálek.

Přeji Vladimírovi, aby našel cestu k více duchovním tématům (myslím katolickým). Pro Církev a Pána Boha je snad lepší být básnický podobným spíše Zahradníčkovi než Holanovi.

Divoženka

Vladimír Stibor

Prolézá za mne cizí zahrady,
třešničku na dortu
mění na trpkou ptáčnici.
Ze svahu jeřabin
odnáší své palírny
i úly nahosemenných včel
do údolí
pod soukromým Vesuvem.

Každé ráno vyběhne
z míst,
kde se ztrácí Kolchida,
zakloní hlavu
trochu až nestydatě
olízne slunci všech pět prstů.

Kdybych ji v sobě nenosil,
trpěl bych mnohem víc.

O přicházejícím času

Vladimír Stibor

Pro návštěvníky písčin
mám dobrou zprávu -
padají z výšin,
vykrojují ústa z letopočtu,

ve své imaginaci
střeží netopýry, věže kostela.
Vzpomenou na štaci
dlaň vykřikne a nepočká;

přeručkuje po hladké stěně,
slzami opískuje stůl Páně;
had z trnoví se odplazí,

Hliněné misky stop posype
příběhy; sklouznou po hraně
jak těžítka pro spaní.

Kocourek čtenářky Jany z Austrálie

Moje jméno je MITZI – Mici, taky jsem někdy volaný Minku! Taky mi někdy říkají „Bojovník za svobodu“ Ostatní jména tady nebudu jmenovat, je jich dost, podle situace!

Už nejsem koťátko, je mi asi rok, možná trochu víc. Dost jsem toho už prožil, ale neumím mluvit. Když mě vzali na milost – byl jsem hubené, hladové koťátko. O svůj kočičí život jsem musel bojovat (asi jich mám víc, jak se to říká), ale já jsem to nevzdal!

Ta panička nahoře mi dávala mlíčko a taky jsem se dělil o chleba s posunem (vačice); taky na volné noze.

Asi jsem se jmenoval jinak a měl maminku asi taky. Vzpomíná si na mne? Jsem mírně nervově postižený, přežil jsem totiž cyklon Yasi a přišel o domov. O ten první. Taky se moc bojím větru, deště a zvuků. Ale jinak jsem OK.

Ve dne sladce spím, jsem hodný – ale noci jsou moje! Někdy mám blešky, paničkám se to moc nelíbí, mají o mne starost. Mám pěkně pruhovaný kožíšek, černo-šedo-bílý a na bříšku flíčky. Už mám taky několik jizev, ale ještě mi není docela jasné, o co se bojuje!

Ta, co mne krmí, ta nahoře, je OK. Dává mi stále ještě mlíčko a ty druhé dobroty, ale tu druhou, co bydlí dole, věřte mi, tu miluju celým svým kočičím srdcem a ona to ví; a má mě ráda.

Už bych se nikdy nechtěl ztratit!!!

Váš Micek – MŇAU

Modlitba k přesvaté Bohorodičce

J. Žalovskaja

Ochránkyně světa, Matko Bohorodičko!
Před Tebou poklekám a prosím,
mne, bídnou hříšnici, jen do tmy oblečenou
zas pozvi do světla, které máš ve své moci.
Až přijde těžké zkoušení,
žalosti, ztráty, nepřátelé,
v hodině mého strádání
pomoz mi, prosím, neopouštěj mne.
Duchovní radost, touhu po spasení
do srdce přímo polož mi,
do světa útěchy, do nebeského království,
prosím Tě, cestu ukaž mi.

Přání

Oldřich Damborský

Sníh padá na Boží muka
a něčí ruka
otočila klíčem osudu,

u toho na slámě
se prý ukázalo pár pobudů,
jen nakouklo,
přání z úst vyklouzlo:
Štěstí, zdraví, vinšujeme
dítku tomu,
Bůh dej lásku tomu domu.
Vraceli se přes zahradu
a ten třetí vzadu vystrkoval
černou bradu...

21. 10. 2011

Když andělé zpívají

Jaroslava Jáněová

Když Andělé dají se do zpěvu,
stříbrné hlásky zní,
nesou se krajem lehoučce
jak sněhové vločky na saních.

Když Andělé dají se do zpěvu
a zazní sboru jejich hlas,

rozezvučí se chorály,
fugy, varhany Nebeských těles.

Čtvrtý rozměr

Janka Procházková

Na prahu
tíše
postává zítřek,
čas od času
zvedne
potměšilá víčka...
Pospíchám
otevřít dokořán
s výčitkou:
Kde jsi byl
celou věčnost?

Povzdech

Marie Tefrová

ej horo, ej trávo, ej nebe a dolino
proč tolik bolesti na světě
a lásky tak málo
tvrdosti jako kamení plno
co se stalo
lásko
kam si se poděla
v nebi jsi vysoko
v zemi jsi hluboko
zahubili jsme tě
a zahnali předaleko.
V samotě
v poslední naději
v bolesti potkám tě
poznám, a proto si nezoufám
až budu zápasit naposledy
až bude nejhůře
až budu umírat
ty budeš u mě stát.

Ej horo, ej louko, ej vodo a dolinečko
vždycky mi připomínáš
kde lásku skrýváš

Jerzy Cwaliński – narodil se v Rogoźnu Wielkopolském. Vystudoval polonistiku na Univerzitě Adama Mickiewicze v Poznani. Působil jako hlavní expert Úřadu kultury a umění Magistrátu města Poznaň. Vydal sbírky poezie *Wszystko zostanie za drzwiami, Roże i ciernie, O nadziei przy nadziei, Najjaśniejsze światło, Nic, Sąd nad koniem. Zamawianie wiersza, Stan wyjątkowy, Opowieści mola z sofy* aj. Spoluautor her pro Experimentální divadlo Elżbiety Arso-Cwalińské, autor libreta k mystériu *Próba*. Spolupracuje s časopisem *Kronika Wielkopolska*. Obdržel několik významných polských literárních cen i ocenění za práci v kultuře.

(Im)

JERZY CWALIŃSKI

Nemocnice

MUDr. Miroslavě Komínkové

Tady

v pomstě naděje

mezi léky

a

bolestí

se stává
že z nemohoucnosti
blednou
bílé zástěry
když umírá
čas.

Přeložil Libor Martínek

JERZY CWALIŃSKI

Ohřátá báseň

Joanně a Witoldu Millerovým

Zima cvaká
rampouchy
a nehřeje ruky
protože se oteplí
Léto se potí v řece
srpnového slunce
a nepije nic studeného
aby nebylo
chladné
Básník ohřívá básně

v hrnku hlavy
a chodí bez čepice
aby se myšlenky mohly nadechnout
světla

Altenholz 1997

Přeložil Libor Martínek

Zdenka Líbalová

V ústech
přežvykuji čas
který mi ještě zbývá
do Tvého příchodu
a snažím se ho naplnit
čím to už posud' sám
a netrestej mě
za moje malá
sobectví

Alpské ráno

Běla Schovancová

Tam kde první sluneční paprsky
pronikají noční tmou
nad ledovci a zasněženými vrcholy skal,

tam kde v tisících
barevné duhy svítí a jiskří
nad hučícími vodopády

a v průzračném vzduchu
zvedá se dech
hlubokých modřínových a smrkových lesů,

tam kde v ranním vánku
nad vlnícími se loukami kopretin
Nebe se k zemi přiklání,

kde v blažené harmonii věčnosti,
v křehkém pokoji duše a zářivé radosti
srdce člověka svého Stvořitele nalézá,

tam ráno ze sna se probouzím,
a k Tobě se, Pane můj obracím,
abych Ti řekla jen,

že Tebe nade vše na světě miluji
a Tobě děkuji za všecku krásu, kterou mně dáváš spatřit,
že jenom Tobě chci navždy patřit,

neboť Ty jsi můj Bůh, můj Stvořitel,
můj milující Otec, který mně odpouští každý hřích,
a v lásce Tvé neskonalé mě čekáš v Nebesích....

Ne

František Kratochvíl

Nemocnice plné šibenic
Smyslené právo ženy matky
naplněné pátým antipříkázáním
Zabiješ a
začneš od začátku
vlastně ještě před

Před Narozením

Kat v bílém plášti lékaře
s přísahou na papíře
rozplakává nespočet andělů
Vykonává povinnost
Povinnost pošetilce
opírajícího se o vědu pavědu

Jaká je mateřská láska
k rostoucí ratolesti
když uvnitř ženina lůna
dřív dvakrát zasáhl vrah
kdy první je třetí
a přesto jedináček?

Nemocnice plné šibenic
v srdcích nespočet hřbitovů
„přece si holka nezkazíš život“
tak rozpoutáš válku v duši
světovou válku v duši

padlé nepočítaje

Vnitřně oslepneš

budeš svítit tmou ve tmě

Nemocnice plné šibenic

Smyšlené právo ženy matky

naplněné pátým antipříkázáním

Zabiješ a

začneš od začátku...

Ne nedělej to prosím

dopřej vodu a chléb

24. 7. 2012

Herodesové v bílých pláštích

Jan B. Botka

Herodesové v bílých pláštích
prosti vědomí viny, prosti záští,

prosti svědomí, prosti pochyb,
likvidující třídu nechtěných
neviňátek,

ruce si myjí, ruce potřísněné krví
Pilátovi bratři svědomí po záruce

Do náruče matek vtéká chtěné
prázdnost

Pod okny svědomí protéká

krvavá řeka

bezbranná až na dno...